Kemal Özer

DECCAL TABAKTA

hayykitap

SİYASÎ, DİNÎ VE VİCDANÎ AÇIDAN GDO

DECCAL TABAKTA

Kemal Özer

Hayykitap - 104
Yeryüzünün Ahengi - 3

Deccal Tabakası
Kemal Özer

Kapak: Latif Çetinkaya
Sayfa tasarımı: Mehmet Karakurt

ISBN: 978-605-4325-10-8
1.Baskı: İstanbul, Mart 2010

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Baha İş Merkezi A Blok
Haramidere - İstanbul
Tel: 0212 412 17 77

Hayykitap
Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sok.
No:36 Akatlar Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com

Bu kitabın telif hakları Hayykitap'a aittir.
Yayınevinden ve yazardan yazılı izin alınmadan
kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Kemal Özer

1968'de Konya, Bozkır, Armutlu Köyü'nde doğdu. İlköğrenimini Armutlu Köyü'nde, liseyi Konya İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı. İşletme eğitimi aldı. Çeşitli gazetelerde muhabirlik, sayfa editörlüğü yaptı ve muhtelif radyolarda programlar hazırlayıp sundu. Araştırma ve bilişim şirketlerinde, sivil toplum kuruluşlarında yöneticilik görevlerinde bulundu. Birçok dergide makaleleri yayımlandı. İnternet Üst Kurulu ve İnsan Hakları Kurulu'nda üyelik yaptı. Timeturk.com'da Genel Yayın Yönetmenliği görevini yürüttü. Halen Timeturk yayın danışmanlığı, Sağlık ve Gıda Güvenliği Hareketi Derneği Genel Başkanlığı ve Hilâl TV Haber Müdürlüğü görevini yürütüyor.

İçindekiler

Giriş 9

Birinci Bölüm: Isınma...

GENİMLE OYNAR MISIN? 15

GDO nedir? 16
Transgenik teknoloji 17
Hibrit tohumlar 17
Aşılama 18
Aşılama ile hibrit arasındaki fark 18
Frankeştayn gıdalar 19
Modifiye organizmalar 20
Gen, genom ve şifreler! 20
Terminatör genler 21
Hikâye: Yumurta Büyüklüğünde Tohum 21

İkinci Bölüm: Siyasi...

DECCAL TABAKTA! 25

GDO'nun tarihi 26
'Yeşil devrim' belası! 28
Tohum kimin mülkü? 36
Pirinç trajedisi 38
Tabaktaki iktidar 41
Bir silah olarak gıda! 43
En anlamsız soru: Patron kim? 45
GDO neden siyah? 47
GDO'cular kim? 50
Efendiler ve maşalar! 52
Global Devlerin Oyunu bir komplo teorisi mi? 54
GDO'cular 'Deccâl' ya da 'Ye'cüc ve Me'cüc' olabilir mi? 58

GDO'cuların parolası ve gizlenen gerçek... 60
Kim bu Rockefeller? 63
Monsanto'nun aşkına 70
Dört legal bir illegale neden bağlı? 73
22. yüzyıl gelecek mi? 80
GDO ısrarının nedeni ne? 85
GDO'cuların gözü fakirin ekmeğinde mi? 88
GDO hangi ülkelerde yasak? 89
Türkiye tohumları depoda mı, tarlada mı depolamalı? 91
GDO yönetmeliği tavşana kaç, tazıya tut mu? 99
Etikete GDO'suz yazmaktan kim rahatsız? 102
Siyaset ve kamu erkinin GDO'ya bakışı sorunlu mu? 105
Sağlık ve çevre otoriteleri GDO'ya neden duyarsız? 109
GDO Anayasa'ya uygun mu? 110
Hikâye: Küçük Şeytan 112
Netice 116

Üçüncü Bölüm: Ekonomik

BİR AVUÇ DOLAR! 119
Yoksulluğun küreselleştirilmesi 120
Açlık kozu! 125
GDO açlığa çözüm mü? 128
GDO'lu ürün daha mı ucuz? 134
Biz kaybederken, Monsanto nasıl kazanıyor? 134
Dünyanın en zenginlerinden olmak yetmedi mi? 135
Hikaye: Yıl 2023, Zeki Çocuklar ve Bankadaki Tohumlar.. 139

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Sosyal...

GDO'YA NEDEN KARŞIYIZ? 145
Tohumcuların amacı ne? 146
Tehlikenin farkında mısınız? 147
Her şey insanlık için 150

Gıda güvenliği söylemi ne kadar güvenli? 156
GDO için ne dediler? 157
GDO'lu torunlar 160
GDO ve bilimin özgürlüğü 163
Başkalarının amaçlarına araç olmak 170
Hangi ürünler GDO'lu? 174
Buyur buradan yak! 178
GDO'cular GDO'lu ürünlerden yer mi? 179
Hoşgeldin 'tüp insan'! 180
Niçin GDO'ya karşıyız? 181
GDO karşıtlığı neden zararlı bir iştir? 182
Yasaları zenginler yapar, yargıçlar uygularsa fakirler ne yapar? 183
Maymunu tutsak eden açgözlülüğü 185
Netice 187

BEŞİNCİ BÖLÜM: Sağlık...

TÜRKÜM, DOĞRUYUM, KISIRIM, KANSERİM! 189
İnsanlık üzerine nasıl bir kumar oynanıyor? 195
İnsanla makine arasındaki fark! 196
GDO gripleri... 197
Prototip senaryo: Artık yemeyiz! 198
GDO'nun sattığı hastalıklar! 208
Erkeklik ölüyor mu? 212
GDO'lu ürün ye, cesedin yakışıklı olsun! 215
GDO öldürür mü, süründürür mü? 221
Mamalarda GDO neden yasaklandı? 223
GDO bağımlılık yapar mı? 226
Tavuk da mı GDO'lu? 226
GDO evliliği olur mu? 228
Netice 229
Hikâye: Bozuk gıdalar 230

ALTINCI BÖLÜM: Çevre...

KURT(ÇUK)LARLA DANS! 235
Bala İsrail parmağı 246
GDO'suz tohum aranıyor! 251
Organik gerçekten organik mi? 253
GDO'lu meyveler neden kurtsuz? 255
Hikâye: Yabanî ot 260
Netice 263

YEDİNCİ BÖLÜM: Dinî...

"HELAL" OLSUN SANA "HELAL" OLSUN! 265
Uzmanlardan korkulur mu? 266
GDO Müslüman'ı bozar mı? 271
GDO namaza mani mi? 271
Dinler GDO'ya nasıl bakar? 272
Yahudiler 279
Hıristiyanlar 280
Tüketim ölçüsü helal-haram olmazsa... 282
Netice 282

SEKİZİNCİ BÖLÜM: Sonuç...

YA BİTER YA DA BİTER! 285
Bu düzen nasıl yıkılır? 287
Tek yol devrim! Yani bu düzeni yıkmak! 289
Aldanan olmak 290
Bugün GDO için ne yapmalı? 294
Siz ne yaparsınız? 294
Netice 295

Giriş

Komedi dizisi *Seinfeld*'in "The Mango" bölümünde, Jerry Seinfeld, "Bilim adamları çekirdeksiz karpuz yapmış. Çekirdeği tükürme sıkıntısı bu kadar büyük bir sorun muydu ki, vakitlerini ve enerjilerini buna harcamışlar?" diye soruyor. Seinfeld'in saf bir yaklaşımla anlayamadığı şu ki, o bilim adamlarının derdi, bizi çekirdeği tükürme zahmetinden kurtarmak değil. Gıdanın genetiğiyle oynanması fikri, daha fazla tohum satarak para kazanmaktan çok çok öte bir amacın ürünü. Canlıların yapısını değiştirme, yani kalıtım mühendisliği fikri; hayatın yazılımı olan DNA'yı, ticari mal haline getirmekten tutun, insanları birer robotik köleye çevirmeye kadar, geniş spektrumlu şeytanî bir planın parçasıdır. Yani insan, görevi olmayan alanları kendine vazife edindiği günden bu yana, İlahî isteği, fıtrata aykırı işleri ve icraatları meslek edinmiş durumda. Her şey bir tekniğe dönüştürülmeye çalışıldığı için, bütün tabiîlik yitiriliyor.

19'uncu asrın son çeyreğinde başlayan, günümüzde adına 'kalıtım mühendisliği' denilen bitki, hayvan ve insan genlerinin değiştirilerek ticarî bir meta haline getirilmesi eylemi, Jean-Jacques Rousseau'nun, "İnsan özgür doğmuştur fakat her yerde zincirler içindedir" sözlerinde karşılık buluyor. Adına kısaca GDO denilen müdahale sistemi; bitki, hayvan ve insanın genlerinin bir kısmı çıkarılıp, yerine başka türlerden aktarılan genlerle patent altına alınan yaşamın, dünyayı yöneten birkaç ailenin mülkiyetine geçirilmesinden ibarettir. Bu hadise, insanlık için olduğu kadar diğer canlılar için de dünyanın bir

cehenneme dönüştürülmesidir. Dünyada var olan herhangi bir türe yapılan müdahalenin, düzenli çalışan sisteme yapılan müdahalede doğacak sorunların benzerlerini meydana getireceğini bilmeyen yoktur. Ama çıkarları, gerçeği itiraf etmelerine engeldir. Bir doktorun, "Organlarınızdan birini alsak, yaşam kalitenizde hiçbir şey değişmez, eskisi kadar hatta eskisinden daha sağlıklı olursunuz" demesi kadar, trajikomik bir iddiadır onlarınki.

Bugünün şartlarında ne bitkiler, ne böcekler, ne balıklar ne de diğer hayvanlar âleminde kaç türün mevcut olduğu bilinemiyor. Hatta daha geçtiğimiz yıl henüz dünyadaki tüm gelişme ve yaşamdan habersiz, ormanlar içinde bitki ve yaban hayvanları ile beslenen bir kabile keşfedildi. Demek ki uzaya giderek orada yaşam arayan insan, henüz yaşadığı gezegene ait bilgilerin çoğuna bile vâkıf değilmiş. İnsan eliyle ne kadarı kaybolduğu bilinmese de, yılda yaklaşık bin bitki türünün yok olduğu belirtiliyor. Mesela, Türkiye 1950'li yıllarda sahip olduğu bin dolayında üzüm çeşidinden sadece iki elin parmaklarını geçmeyecek kadarını koruyabilmiştir. 1502 Bursa Kanunnâmesi'nde Gökbaşlı, İğnesi, Veçih Hallû, Örenkuş, Zerdamori, Mürendî, Bey, Sultanî, Şekerî, Türkî, Sabunî, Yerbasmaz, Kara Moru, Bozdoğan gibi adlarla zikrolunan armut türlerinin kaçı hayatta ki? Tabiî türlerimizin ezici çoğunluğu, sahiplenilmemesi nedeniyle yok olup gitmiş, kalanlar ise hibritleştirilip küresel güçlerin mülkiyetine terk edilmiştir.

İnsanlığın başına bu belâyı; Davos Forumu'nda, Bilderberg toplantılarında görmeye alıştığımız yüzlerin sardığını biliyoruz. "Amerika! Bu büyük ahmaklık, gelişmiş vahşilik, modern

bedevilik, etiketli kabalık, yasal yağmacılık, çirkin mutluluk, leş özgürlüğü, ahmak demokrasi, standartlaştırılmış ve klişeleşmiş bireycilik... Kısacası Kureyşli soyluları, Habeşli siyahları ve şimdi özgürlük heykeli adını taşıyan kutsal Kâbesiyle Arap cahiliyesinin aynısı. Ukaz Panayırı yerine Wall Street; Ümeyyoğlulları, Abdümenafoğlulları yerine Morgan ailesi, Ford ailesi, Rockefeller ailesi ve Kennedy ailesi. İbrahim ve İsmail'e duyulan meçhul övünç ve mevhum (aslı olmayıp hayal mahsulü olan) hatıranın yerini burada George Washington, Abraham Lincoln alıyor. Burada, orada ve her yerde Yahudi taifeleri Kurayzaoğulları, Nadiroğulları ve Kaynukaoğulları parayı, kuyumculuğu, borsayı ve şarap ticaretini tekellerine almışlar. Elbette milyonlarca kat büyümüşler. İki hörgüçlü deve, şimdi sekiz motorlu B52 Jumbojet bombardıman uçağı olmuş. Şeyhlerin Darun-Nedve'si CIA örgütü olmuş. Her Ebu Leheb bir Dallas ve Kissenger, her Hammâlet'ül Hatab ve ciğer yiyen Hind, Bayan Roosevelt gibi bir cadıya dönüşmüş. Hamza'yı öldüren Vahşi ise bir Chombe veya General Lonol ve Van Tiou..." Ali Şeriati, bu muhteşem benzetmesinden sonra, "Bütün bunlara rağmen, ilahî yetenek mucizesine inanıyorum ve ümitliyim" diyor. Biz de Şeriati ile aynı fikirdeyiz. İnanıyoruz ki, gözümüzün önünde olup biten, bildiğimiz ve bilmediğimiz, hissettiğimiz ve hissedemediğimiz ne kadar vahşice gaye ve eylem varsa, inancımız ve küçücük bir tepkimizle tesirsiz hâle gelecektir.

Hibrit tohumların filizlenmesi, büyüyebilmesi, meyve vermesi, böceklerden korunması için kullanılan zehirli kimyasallardan kaynaklanan akut zehirlenme, kanser, doğum ku-

surları, kısırlık, gelişim bozukluğu, sinir sistemi bozuklukları gibi sorunlar bir yana; GDO ve HİBRİT ürünlerin bizatihi kendisinin alerji, kanser, fizyolojik bozukluklar, bağımlılık, gen ve DNA yapısı bozuklukları, immün sistemi sorunları, mikro-organizmaların mutasyonuyla yeni hastalıkların ortaya çıkması gibi sorunlara neden olduğu tartışmasız bir gerçektir. *Dünyanın Durduğu Gün* filminde, insanın ne kadar yıkıcı bir tür olduğundan bahseden iki uzaylıdan biri diğerine, "İlginç olan, başlarına gelecek olan şeyi biliyorlar fakat hiçbir şey yapmıyorlar" diyor. Genetiği değiştirilmiş organizmaların sonuçlarının vahameti iyi bilindiği halde insanlar neden bu sessizlik ve acziyet içinde?

Kimi çevreler her türlü veriye rağmen GDO ve hibrit çalışmasını desteklemeye devam ediyorlar. Galiba onlara şunu hatırlatmak gerekiyor. Acaba atom ve fosfor bombalarını üreten ve bunları hiç tereddüt etmeden bütün canlıların üzerine atan da aynı insan türü değil mi? Peki, savaşlarda direkt öldürmek yerine, fosfor bombası gibi acı çektirerek yakıp kavuran, tahrif ve tahriş ederek işkence çektiren kimyasallar kullanan insan, neden insanlık üzerinde GDO projesini denemiş olmasın ki?

Asıl yadırganması gereken, bütün bu gerçekleri bilmesi gerektiği halde bu alana hiç ilgi duymayan, ideolojik, edebî ve felsefi tartışmalar içinde gerçeği göremeyen kişiler ile grup, dernek, vakıf, cemaat gibi oluşumların da konuya önemli ölçüde ilgisizliği ve tepkisizliği değil midir?

Meselenin bir başka yönü de, özellikle dindarlık iddiasındaki kimselerin helâle yükledikleri dar anlamdır. Belki de bu kimselerin helâl algısı, kölesi bir gün kendisine bir yemek geti-

ren ve aç olduğu için yiyeceğin nereden getirildiğini sormadan bir lokma alan, kölesinin yemeği bir müşrik düğününden getirdiğini söylemesi üzerine hemen parmağını boğazına sokup lokmayı kusan, sonra da, "Haramın girdiği vücut cehennemde yanmaya layık olur" buyuran Hz Ebubekir'in r.a. helâl algısı ile aynı değildir. Diyanet İşleri Başkanlığı ve İslam Konferansı Örgütü uzmanlarının 'helâl kabul etmediği' GDO meselesine bu denli ilgisizlik belki tam da bu yüzdendir.

Bugün insanlığın ezici çoğunluğunun, çağın ve vaktin sahibi olmadığı ortadadır. Çağın ve vaktin sahibi güçler, sadece toprakları kana bulamıyor; şimdi moda, kanımızın kana boyanması. Artık işgaller topraklar üzerinden değil, mide ve zihinler üzerinden yapılıyor. Bizim sandığımız topraklar, hatta bizler bile kendi tasarrufumuzda değiliz. Kendi evimizde esir almışlar bizi. Kendi evimizde bile misafir gibiyiz. Eşitlik ve adalet nidalarımız, bu küresel güçlerin umurunda bile değil. Sami Özey'in, "Hakkını koruyamazsan, hiç olmazsa zalimlerin önünde eğilme! Aksi halde, ruhun cesedinden önce ölür. Kahramanlar bir kere ölürler fakat kahramanca ölürler. Korkaklar ise, her an..." ifadelerinde olduğu gibi, onların GDO'lu mamulleri ile beslenip, her gün ölüp ölüp dirilmektense, açlıktan ölmeyi yeğleriz.

Sorunlarımızı, başkalarının belirlediği gündem üzerinden tartıştığımız için, onlarca yıldır tükettiğimiz ancak henüz yeni yeni gündemimize giren GDO ve hibrit sorununu da aynı şekilde tartışıyoruz. Küresel güçler, GDO sorununu, 'açlık', 'kaynakların yetersizliği' ve 'küresel ısınma' başlıkları ile tartıştırarak etkinsizleştirmek istiyorlar. Hâlbuki meselenin sosyal,

ekonomik, çevresel, sağlık, siyasî ve dinî boyutları vardır. Bu çalışmamızda konuyu tüm boyutlarıyla ele almaya gayret ettik.

Tabiî düzeni yok ederek, yeni bir sistem inşa etmeye çalışan küresel güçlerin ve onların hemen her ülkedeki yerli işbirlikçilerinin amaçlarına yönelik bir projeksiyon içeren ve onları 'rahatsız etmeyi' amaçlayan bu çalışmayı hazırlık sürecinde cilalayan, düzenleyen, kontrol eden yetenekli ve sadık eşime, bu çalışmanın yapılması fikrinin sahibi Nihal Doğan'a, bazı tercümelerde katkı sunan Hasan Uncular'a, kaynak temininde yardımlarından dolayı dostum Turan Kışlakçı ve Murat Yiğit'e, bu eseri yayımlamakla kalmayıp şampiyon olması için imkânlarını seferber eden kafa dengi yayıncı dostum Rauf Baysal'a, çalışma süresince ziyaret edemememe tahammül eden kıymetli anne ve babama müteşekkirim. Türkiye'de bu alanda telif ya da tercüme, yeterli miktarda yayın maalesef yok. Var olanların hemen hepsi de iyi niyetli, değerli çalışmalardır. Tarihe not düşme imkânını bahşeden Rabbim'e hamd ederken, bu çalışmanın hayra vesile olmasını ve fıncancı katırlarını ürkütmesini dilerim. Bu eseri O'na ithaf ediyorum.

Kemal Özer
İstanbul, Mart 2010
eposta@kemalozer.com

GENİMLE OYNAR MISIN?

"Cihana padişah olsan gene bilgiye muhtaçsın.
Bilgiyi elde edersen dünyaya Zülkarneyn olursun."
Feridüddin-i Attar

GDO nedir?

Bir canlının gen diziliminin bir bölümünün veyahut tümünün değiştirilmesi ya da ona kendi doğasında bulunmayan bambaşka bir karakter kazandırılması yahut da doğal programının bozulması yoluyla elde edilen yeni canlı organizma türlerine, 'Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar' ya da kısa tanımlamasıyla 'GDO' adı veriliyor.

Bir canlıdan diğerine gen aktarımı; bir çeşit kesme, yapıştırma ve çoğaltma işlemi ile olup, genetik mühendisler tarafından yapılıyor. Aktarılacak gen, önce bulunduğu canlının DNA'sından kesilerek çıkarıldıktan sonra, 'vektör' adı verilen taşıyıcı virüs ile DNA molekülüne yapıştırılıyor.

Genetik değiştirme işlemi, bitkiden bitkiye yapıldığı gibi, hayvandan bitkiye yahut bitkiden hayvana şeklinde de olabiliyor.

GDO karşıtı bir grup Fransız çiftçinin lideri olarak görülüp hapse atılan ünlü GDO karşıtı çiftçi Jose Bovê'nin tabiriyle GDO, "bitkiyle hayvanın, insanla kecinin evlendirilmesidir" ki; bu sayede bir kolera bakterisinin geni yoncada, tavuğunki patateste, akrebinki pamukta, balığınki domates veya çilekte, ateş böceğininki balıkta, alabalığınki sazanda, tütününki marulda, insanınki domateste, patateste ve koyunda bulunabiliyor.

Genetik değişiklik işleminden sonra elde edilen ürün, 'yeni' bir ürün kabul edildiğinden, genetik değişikliği yapan gerçek veya tüzel kişi adına tescil edilerek koruma altına alınmaktadır.

Hibrit tohum ve GDO teknolojisi; canlıların patentleşmesi olmadan yürüyemez. Patentlemek, hiçbir dış müdahale olmaksızın kendini sonsuza kadar yeniden üretebilen fıtrî sistemin mülkiyetini ele geçirmeyi, bir başka deyişle yaşamın hâkimi ve

sahibi olmayı gerektiriyor. Bu durum ise ahlâkî, felsefî, hukukî, dinî, siyasal ve ekonomik tartışmaları beraberinde getiriyor.

Transgenik teknoloji

Bir genin bir insan eliyle herhangi bir canlıdan alınarak başka bir canlının DNA'sına transfer edilmesini sağlayan teknolojiye 'transgenik teknoloji', bu şekilde genleriyle oynanan ürüne de genetiği değiştirilmiş ya da 'transgenik ürün' deniliyor. Bir başka ifadeyle, biyoteknolojik yöntemlerle kendi türü haricinde bir türden gen aktarılarak belirli özellikleri değiştirilmiş bitki, hayvan ya da mikro-organizmalara transgenik de denilir.[1] Bu teknoloji sayesinde günümüzde, bir organizmadaki genler parçalanabilmekte, kopyalanabilmekte, üretilebilmekte ve başka bir organizmaya nakledilebilmektedir.[2] Günümüzde bu yolla üretilen mikroplara transgenik mikroplar, hayvanlara transgenik hayvanlar, bitkilere ise transgenik bitkiler denilir.

Hibrit tohumlar

Bir veya daha fazla gen bakımından farklı iki veya daha fazla canlı arasında yapılan çaprazlama sonucu elde edilen melezleme ve tek kullanımlık tohum uygulamalarına hibrit -melez, kırma, ebter de- deniliyor.

Hibrit, sanıldığının aksine masum bir uygulama olarak görülemez. GDO'da olduğu gibi dış âmiller tarafından yapılan genetik bir müdahale sonucunda fıtratın değiştirilmesini içeriyor. Hibrit tohumlardan üretilen bitkiler şifacı olmayacağı

---

1 http://tr.wikipedia.org/wiki/Türkiye_Biyogüvenlik_Protokolü

2 http://tr.wikipedia.org/wiki/GDO

gibi, ihtiva ettikleri antioksidan, minarel ve vitaminlerin de bağışıklık sistemine hiçbir katkısı yok. Bu da bugün hızla artan kanser hastalıklarını tetiklemektedir.[3] Hibrit tohumların da tıpkı GDO'da olduğu gibi tescil edilerek ticarileşmesi, insanı küresel güçlere bağımlı kılıyor.

Özetle hibrit, sebze ve meyvelerin insan eliyle laboratuvarlarda soysuzlaştırılmış halidir. Hayvanlarda hibrit ise ilk olarak 1942'de Amerikalı tarım ve kimya devi DuPont/Pioneer Hi-Bred firmasının kurucusu Henry Wallace[4] tarafından gerçekleştirilir.

Aşılama

Meyve çeşitleri genel olarak, tohumla üretildiklerinde tür karakterini kaybederek, yabanileşmeye doğru yönelebilmektedir. Bu nedenle verimsiz bir türün aynı tür içinden olmak kaydıyla tohumsuz olarak verimli bir şekle dönüştürülmesine veya üretilmesine aşılama denir. Aşı yöntemi ile çoğaltma, çoğaltılması istenilen sağlıklı bir türden, bir 'göz'ün veya 'aşı kalemi' adı verilen bir dal parçasının 'anaç' adı verilen diğer bir bitki üzerine yerleştirilmesiyle yapılır. Bu yöntemle kaliteli, bol verimli ve hastalıklara dayanıklı meyve çeşitleri çoğaltılabilir.

Aşılama ile hibrit arasındaki fark

Hibrit teknolojisi masum gösterilmek için genellikle aşılama yöntemine benzetilir. Ancak gerçekte aşılama yöntemi ile

---

3 www.nedirbilgi.com/06/hibrit-tohum-nedir.html

4 Henry Wallace biyografisini yazan D. McDonald'a göre Wallace; Amerika'nın yenidünya düzenini inşa etmesi için 'tanrı' tarafından seçildiğine ve kendisinin de mesih olduğuna inanan bir paranoyak.

hibrit teknolojisinin benzerliği olmakla birlikte, onları birbirinden ayıran çok temel özellikler de mevcuttur. Aşının tutması için doku uyumu gerekirken, hibritin genetik müdahale içermesi nedeniyle tohumun işlemi reddetmesi imkânsızdır. Aşı, tür içi yani örneğin kayısının kayısıya aşılanması şeklinde meydana gelir; hibritte de benzer bir yöntem uygulanır. Ancak hibritte uyumun olup olmaması önemli değildir. Kaldı ki bazı hibrit tohum türlerinde, tohumun çimlenmesi veya verim vermesi için tohumu tescilli hale getiren firmanın belirlediği kimyasal ilaçların kullanımı zorunludur. Aşı hiç kimsenin mülkünde olmayan bir yöntem iken, hibrit küresel güçlerin mülkiyetine geçmiş, kullanımı özel şartlara bağlı bir mülkiyettir.

Frankeştayn gıdalar

GDO'nun bir başka adıdır. Frankeştayn gıdalara, Mary Shelley'in 1818'de yazdığı, sinemaya da aktarılan ünlü felsefî romanında olduğu gibi insanoğlunun kaybedeni kendisi olan kendi ile savaşı da denilebilir. Ünlü romanda Dr. Frankenstein hastalıklara son verebilmek için insanı yeniden yaratmayı, böylelikle de ölümsüzlüğe ulaşmayı arzular. Deneyleri sonucunda 'Frankeştayn' diye bildiğimiz ucubeyi ortaya çıkarır. Sonuç memnun edicidir ama küçük bir sorun vardır. Meydana getirdiği bu yeni yaratık, kendisini oluşturanı yane insanı tanır ve ondan korkunç bir şekilde öç almaya girişir; tıpkı günümüz gıdaları gibi.

GDO'lu gıdalara Frankeştayn isminin verilmesi, bilimsel kibrin kendini yaratıcı yerine koymaya kalkarak yeni canlı türleri 'yaratma' iddiasını anlatması bakımından manidardır.

Modifiye organizmalar

Modifiye, İngilizcedeki 'modification' kelimesinin Türkçedeki 'değiştirme' anlamındaki karşılığı olan kelimedir. Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) yerine Genleri Modifiye Organizmalar (GMO) da kullanılabilir.

Genetik mühendisliği, yaşayan organizmaların genetik yapısını değiştirmeyi ve elde edilen yeni ürünleri piyasaya sürmeyi hedefleyen bir çalışma alanı olarak görülüyor.

Genetik biliminin ilk olarak 19. yüzyılda Avusturyalı bilimci Gregor Mendel tarafından başlatıldığı kabul ediliyor. İngiliz bilim adamları James Watson ve Francis Crick'in 1953'te DNA'nın çifte sarmal yapısını çözmeleriyle -ki günümüzde sarmal konusu da yeni buluşlar nedeniyle tartışmalı hale gelmiştir- genetik bilimi büyük bir ivme kazanıyor. Bazıları GDO'lu ürünlerin üretiminin 1996'da başladığını iddia etse de bu, GDO'nun resmen kabulünü içeren tarihtir. Çünkü, Monsanto ilk GDO'lu bitki üretimini 1982 yılında gerçekleştirmiş, genetik bitki alan denemelerini ise 1987'de yapmaya başlamıştır.[5]

Gen, genom ve şifreler!

Gen; canlıların her türlü özelliklerini belirleyen ve hücre çekirdeğindeki kromozomlarda bulunan kalıtım maddesinin en küçük birimidir. Genom ise; bir organizmanın sahip olduğu genetik şifrelerin tümüdür. Günümüzde araştırmacılar henüz genin yüzde 95'i[6] hakkında yeterli bilgiye sahip değil-

[5] http://en.wikipedia.org/wiki/Monsanto

[6] Tanınmayan genlere 'çöp gen' deniliyor.

dirler. Bir bilim düşünün ki hakkında sadece yüzde 5 bilgiye sahip olduğu bir alanla farklı türler arasında gen transferi yapıyor. Bu oldukça manidardır. Buradaki insanî ve ahlaki duruş ise, bazı güçlerin kimi zaman gizlediği kimi zaman da açık ettiği hedeflerine ulaşmak için sonucunu kestiremediği bu 'hayati' alanla oynadığı tehlikeli oyunlara karşı olmaktır.

Terminatör genler

Bitkinin genetik yapısına bir kere olgunlaştıktan sonra bir daha üretememesi için kendi kendini yok etmesini sağlayıcı gen ilavesi yapılıyor. Bu değişiklik sayesinde, bitkiden elde edilen yeni tohumun yeniden filizlenmesi engelleniyor. Bu duruma ve ilave gene 'terminatör gen' deniliyor. Terminatör gen endüstrisi, bu teknoloji sayesinde çiftçinin tümüyle kendilerine bağımlı hale gelmesini hedefliyor. Bu tohumlara terminatör isminin verilmesi; bu teknolojinin Uluslararası Kırsal Geliştirme Kurumu 'RAFI' tarafından 'terminatör' ismiyle patent altına alınmasından kaynaklanır.

Hikâye: Yumurta Büyüklüğünde Tohum

Elimde bir buğday başağı var. Başakta üç yüz adetten fazla dane var. Fakat ülkemizde ekilen buğdayların dane sayısı otuzu bile bulmuyor yani onda bir. Günümüzün tarım ve gıda sorununu anlama gayreti olmayan biri için bu başak hiçbir değer ifade etmeyebilir. Lakin Tolstoy'un yüzyıl önce yazılmış muhteşem hikâyesi meseleyi anlamamızı sağlayacak harikulade bir metin:

"Bir gün çocuklar hendekte oynarken yumurta büyüklüğünde,

ortası yarık, tohuma benzeyen bir şey buldular. Oradan geçmekte olan biri, çocukların elinde bunu gördü ve beş kapik verip satın aldı. Şehre götürüp, nadir bulunan bir şey diye çara sattı. Çar, bilgeleri çağırıp bu şeyin ne olduğunu söylemelerini emretti. Bilgeler, düşündüler taşındılar ama bu şeyin ne olduğunu bir türlü bilemediler. O sıra, pencere kenarında duran bu şeyi, bir tavuk pencereye sıçrayarak gagalamaya başladı ve ortasını oydu. İşte o vakit orada bulunan herkes bu şeyin bir tohum olduğunu anladı. Bilgeler çara bunun bir buğday tanesi olduğunu söyledi.

Çar şaşırıp kaldı. Bilgelere bu tohumun nerede ve ne zaman yetiştiğini öğrenmelerini emretti. Onlar da kitapları karıştırdılar, uzun uzun düşündüler ama hiçbir şey bulamadılar. Çara gelip dediler ki: - 'Maalesef bu şey hakkında bir şey bulamadık. Kitaplarda da buna dair bir şey yazılı değil. Köylülerden sormak lazım.'

Çar ihtiyar bir köylünün huzuruna getirilmesini emretti. Hemen bir ihtiyar bulup çara getirdiler. Koltuk değneklerine dayanarak zor güç yürüyen ihtiyar huzura geldi. Çar tohumu ona gösterdi. Fakat ihtiyarın gözleri iyi görmüyordu. Bu yüzden biraz gözlerinin, biraz ellerinin yardımı ile tohumu tetkik etti.

Çar: - 'Dedeciğim! Bu tohumların nerede, ne zaman yetiştiğini bilir misin? Sen tarlana böyle bir buğday ektin mi? Yahut ömründe hiç böyle bir şey satın aldın mı?' dedi.

İhtiyar sağırdı. Bu yüzden denilenleri zorlukla işitip anlayabildi. Sonra dedi ki: -' Hayır. Tarlama böyle bir buğday ne ektim ne de biçtim. Satın da almadım. Ben hep küçük tohum alırdım. Fakat babamdan bir soralım. Belki o, bilir.' Çar ihtiyarın babasını çağırtmak için bir adam yolladı.

Ihtiyarın babası bir değneğe dayanarak çarın huzuruna geldi. Çar ona da tohumu göstererek aynı soruları sordu. İhtiyarın babası biraz ağır işitiyordu. Fakat oğlundan daha çabuk anladı.

-'Hayır. Tarlama böyle bir buğday ne ektim ne de biçtim. Satın da almadım. Çünkü bizim zamanımızda para diye bir şey yoktu. Herkes kendi ekmeğini yapardı. İhtiyaç olunca da aralarında paylaşırlardı. Böyle bir tohumun nerede yetiştiğini bilmiyorum. Bizim zamanımızda tohumlar bugünkülere göre daha büyüktü ama böylesini hiç görmedim. Babamın anlattığına göre onların zamanında bugünkünden daha iyi, daha iri buğdaylar yetişirmiş bir de onlardan sormalı.'

Bunun üzerine çar, bu ihtiyarın da babasını çağırtmak için adam göndertti. Adamı bulup çarın huzuruna getirdiler. Adamcağız bir değneğe falan dayanmadan gayet iyi yürüyordu. Gözleri oldukça iyi görüyordu. Kulakları da iyi işitiyordu. Konuşması da gayet düzgündü. Çar ona tohumu gösterdi. İhtiyar tohumu evirip çevirdi; ona iyice baktı ve: -'Çoktandır bu buğdayları göremez olmuştum' dedi. Sonra tohumu dişi ile ısırdı. Bir parçasını ağzına alıp çiğnedi. -'Evet evet o' dedi.

Çar: -'Anlat bakalım ihtiyar. Bu tohumların nerede, ne zaman yetiştiğini bilir misin? Sen tarlana böyle bir buğday ektin mi? Yahut ömründe hiç böyle bir şey satın aldın mı?' dedi.

İhtiyar dedi ki: -'Bizim zamanımızda bu buğdaylar her yerde yetişirdi. Bunlarla hem kendimiz beslenir hem de başkalarını beslerdik. Böyle buğdayları eker biçer ve harman ederdik.'

Çar: -'Söyle bana ihtiyar, sen eker miydin yoksa satın mı alırdın?' İhtiyar gülümseyerek: -'Bizim zamanımızda ekmek alıp-satmak gibi bir günahı işlemek kimsenin hatırına gelmezdi.

Hiç kimse para mara bilmezdi. Herkesin kendine yetecek kadar ekmeği vardı' dedi.

Çar ona sordu: -'Öyleyse söyle bana ihtiyar. Bu buğdayla nerede ekerdin tarlan neredeydi.'

İhtiyar: -'Bizim zamanımızda toprak Allah'ındı. Nerede çift sürersem, orası tarlam olurdu. Toprağı paylaşmak yoktu o zamanlar. Hiç kimse 'benim tarlam demezdi' yalnızca emek için 'benim' kelimesi kullanılırdı.'

Çar: -'İhtiyar! Senden iki şey daha soracağım. Birincisi: Böyle buğdaylar eskiden yetişiyordu da şimdi niye yetişmiyor? İkincisi: Torunun iki değnekle, oğlun bir değnekle yürüyor da sen niçin böyle sapasağlamsın. Gözlerin cam gibi parlak, dişlerin sağlam, konuşman açık ve tatlı? Dediğim bunların nedenini anlat bana?'

İhtiyar çara şöyle cevap verdi: -'Bunun sebebi şu: Çünkü insanlar kendi işi ile uğraşarak yaşamayı bıraktılar. Başkaların işi ile uğraşır başkaların haklarına göz diker oldular. Eskiden bugünkü gibi yaşanmazdı. Allah'ın emri doğrultusunda yaşanırdı. Herkes işiyle uğraşır, başkalarının işine göz dikmezdi.'[7]

Allah her şeyi yerli yerinde muhteşem bir dizaynla yaratmıştır. Ne ise o olmaya yanaşmayan tek varlık olan insan, yasaklanan her şeye erişmeye çalışınca da tahrif etmeyi adeta kendisine bir meslek edinmiş durumdadır.

---

7 Tolstoy, İçimizdeki Şeytan, 'Yumurta büyüklüğünde tohum' s40-43. (Tolstoy'un bu çok değerli eserini okuma imkânım olamamıştı. Bu hikâyeyi buraya almama vesile olan Adnan İnanç beye bilvesile şükranlarımı sunarım. K.Ö.)

DECCAL TABAKTA!

"Kapattığımız 20. yüzyıl, tarihin en karanlık çağıdır.
Hiçbir devirde insanlar birbirine bu kadar sistemli
kötülük etmemiştir, edememiştir...
Doğaya dost teknoloji üretilemez, teknolojinin
olduğu yerde doğaya yer yoktur."
Prof. Dr. Teoman Duralı

"Temiz şeyler, temizler içindir."
Hz Mevlana

GDO'nun tarihi

Doğal yapıya müdahaleyi yani GDO fikrinin tarihini 1886'ya kadar götürmek mümkündür. Bu yılda ABD'de eczanelerde satılmak üzere Coca-Cola adlı bir ilaç geliştirilir. Bu ilaç, 1895'de içeriği değiştirilerek gizemli bir içeceğe dönüştürülür. Kurulduğu 1900'lü yıllarda küçük bir şirket olan Monsanto'nun büyümesinde gazlı içecek devi Coca-Cola'nın büyük bir etkisi vardır. Çünkü Coca-Cola, o dönemde şirketin elindeki tüm mahsulü satın alarak hem Monsanto'ya büyük bir motivasyon verir hem de şirketin geleceğini şekillendirir.[8]

Avusturyalı bilim adamı Hiberland'in 1902 yılında dile getirdiği "kopyalama bir gün gerçekleşecektir"[9] öngörüsü, GDO'da gelinen sürecin nereye kadar uzandığını göstermesi bakımından son derece önemlidir. Çok geçmeden eyleme dönüşecek bu fikrin en az yüzyıllık bir mazisi bulunuyor.

1900'lerin başında trilyoner rekorlarını altüst eden Standart Oil'in (1870'de kurulup 1911'de kapatılmıştır) kurucusu John D. Rockefeller, 1940'larda Meksika'da adına 'yeşil devrim' diyecekleri yeni bir proje başlatır.[10] Yeşil devrim projesi kapsamında elde edilen yeni hibrit buğday tohumları, ekim için Pakistan, Hindistan ve Türkiye'ye gönderilir.

Rockefeller'in enstitü ve laboratuvarlarında çalışan bilim adamları, genetik olarak değiştirilmiş organizmalarla 'gen devriminin gelecekteki gelişimi için gereken temelleri'

---

8 Zaman Gazetesi, 'Dünyanın tartıştığı GDO'lu tohumun yüzde 90'ını Monsanto üretiyor', 13 Aralık 2009

9 Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhi Yönü, s33

10 Robert Frank, Zenginistan, s37

atarlar.[11] Bu gelişmeler sonrasında ünlü kimya firmalarının iştahı kabarır ve her biri bu alana yönelik büyük ve kapsamlı yatırımlara başlar. Bu durumda pazarın büyümesi kaçınılmaz olur. Rockefeller ve Ford Vakıfları'nın destekleri ile yeni araştırma enstitüleri ve şirketler kurulur. Ayrıca başka alanlarda faaliyet gösteren şirketler de bu alana yönelmeye başlar. İkinci Dünya Savaşı, bu süreçte tarım şirketleri için bir açılım meydana getirecektir. Patlayıcı yapımında kullanılan nitrojen, amonyum, amonyum nitrat gibi kimyasal ürünler; birer tarım ürünü olarak önce toprağa, oradan da midelere doğru yolculuğa çıkmaya başlayacaktır.

Dünya üzerinde tam egemenliğin enerji ve gıdadan geçtiğini ilk gören ülke ABD olmuştur. Bu nedenle ABD, tüm gelecek stratejilerini gıda üzerine kurgulamıştır. Bu durumu ABD'li ünlü diplomat George F. Kenan'ın 1948'de söyledikleri çok iyi bir şekilde özetler: "Biz dünya nüfusunun yüzde 6,3'ünü oluşturuyoruz fakat zenginliğin yarısına sahibiz. Gelecek dönemdeki asli görevimiz, ulusal güvenliğimize bir zarar getirmeden bu farklılık durumunu sürdürebileceğimiz bir ilişki kalıbı tasarlamaktır. Bunu yapmak için de tüm duygusallık ve hayallerden uzak durup dünyanın her yerindeki ulusal hedeflerimize odaklanmalıyız. Kendimizi, çıkarlarımızdan fedakârlık ederek dünyanın iyiliği için lüksümüzden vazgeçeceğimiz konusunda kandırmamıza hiç gerek yok."

Rockefeller kardeşler, attıkları her adımın kat kat neticesini aldıkları için; kurdukları sözde Dünya Nüfus Konseyi'nin

[11] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s155.

ardından, 1953'de Tarım Geliştirme Konseyi'ni de kurarlar. Rockefeller, daha yolun başında gıdayı bir silah olarak kullanmayı kafasına koymuş ve attığı her adımı bu strateji üzerine bina etmiştir.

'Yeşil devrim' belası!

Tarım, genellikle köylerde köylülerce küçük tarım alanlarında yapılırdı ve tohum ise ilk insandan bu yana, bu ürünlerden elde edilirdi. Fakat temelleri 1940 yılında atılan 'yeşil devrim'in önemli silahlarından biri olan hibrit tohumlarla, geleneksel ve bir başkasına bağımlılığı olmayan bu doğal tohum sistemi yıkılır. Tarım, artık köylünün elinden alınarak, zenginler tarafından yapılan bir 'endüstri' haline dönüştürülür. Bu yeni endüstriyel tarım; tohumun yanı sıra gübre, sulama ürünleri, traktör ve petrole ihtiyaç duyar. Bu yeni ihtiyaçların hepsi Rockefeller'in elindedir. Yeni tarım modelinin kabul görmesi için masum gelebilecek gerekçelere ihtiyaç vardır. Bunun için artan nüfusun dünya için tehlike arz ettiği, tarım alanlarının yetersizliği, üretilen gıdaların dünya nüfusuna yetmeyeceği, insanlığı açlığın beklediği, su kaynaklarının azlığı gibi savlar sürekli işlenerek, yeni endüstrinin yani şirket tarımcılığının bütün bu sözde sorunlara çözüm olacağı empoze edilir. Bu sürecin desteklenmesi için yeni yeni enstitüler, laboratuvarlar, vakıflar, araştırma merkezleri kurulur.

Elde edilen ürünlerin insanlara tükettirilmesi için de 'barış için gıda' sloganı bulunur. Tıpkı barış(!) için Irak'ın işgal edilişi gibi... Rockefeller, ülke tarımının Amerikan şirketlerine açılması ve de Dünya Nüfus Konseyi'nin 'nüfus kontrol

programı'na dâhil olmaları karşılığında, bu ülkelere bilabedel gıda yardımları gönderir. Tıpkı ülkemizdeki ilkokullarda yıllar boyu dağıtılan gıda yardımları gibi. Bu sayede, Amerikan şirketleri birçok ülkeyi mesken edinir.

Adım adım ilerleyen süreçte biyoteknoloji ile bitki ve diğer yaşam biçimlerinin kalıtım olarak değiştirilmesi, ilk olarak 1960'larda Amerikan laboratuvarlarında başlar.[12] Bitkilerdeki kopyalamanın pratik şekli havuç üzerinde gerçekleşir.[13] İlk genetik bakteri 1973'de üretilir.

Konu ile ilgili en kapsamlı raporu, 1950'li yıllardan bu yana, Başkan Obama da dâhil olmak üzere, ABD başkanlarının tümünün hemen yanında farklı pozisyonlarda görev alan Henry Alfred Kissinger hazırlar. Kissinger'in 10 Aralık 1974 tarihinde Başkan Ford'a sunduğu 'Ulusal Güvenlik Çalışma Muhtırası' (National Security Study Memorandum - NSSM200) adlı 123 sayfadan oluşan ünlü raporunda yer alan "Petrolü kontrol edersen ulusları, yiyeceği kontrol edersen insanları kontrol edersin. Yiyecek bir silahtır ve bizim müzakere çantamızdaki araçlardan biridir!" ifadesi süreç hakkında önemli bir vesika niteliği taşır.

Yine 1974 yılında Roma'da düzenlenen Dünya Tarım Konferansı'nda, ABD Tarım Bakanı Earl Lauer Butz niyetlerini gizleme ihtiyacı bile hissetmeden şöyle der: "Gıda pazarlık masasındaki en önemli araçlardan biridir. İnsanların size güvenip dayanmalarının, size bağımlı olmalarının ve bu şekilde sizinle işbirliği yapmalarının yolunu arıyorsanız, onları gıdaya

[12] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s16.

[13] Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhi Yönü, s33

bağımlı hale getirmek bana kalırsa mükemmel bir yöntemdir."

Genetiği değiştirilmiş organizmalar üzerindeki ilk patent alma girişimi 1971'de General Electric'te çalışan mikrobiyolog Dr. Ananda Mohan Chakrabarty'ın 'yağı sindirebilen bir bakterisi ile başlar. Patent bürosu bu talebi 'yaşam formları patentlenemez' diyerek reddeder. GE ise yaşam formlarının tıpkı kimyasal ürünler gibi patentlenebileceğini savunur. Anayasa Mahkemesi dokuz yıl süren davayı, 1980'de patent hakkını Mohan'a vererek sonuçlandırır. Mahkemenin kararı, diğer canlılar üzerinde patent hakkı elde etmenin önünü açar.[14] Bu kararla birlikte tohumların, şirketlerin mülkiyetine geçmesinin önündeki tüm engeller kalkmış olur. Artık on binlerce tohumun yanı sıra, insan ve hayvan genlerinin de patentleri bir bir Amerikan şirketlerinin eline geçmeye başlar. 1987'ye gelindiğinde ABD Patent Bürosu, genetik yapıları değiştirilmiş hayvanların da patent altına alınabileceğini açıklar. Bunun üzerine hayvanlar âlemi de çokuluslu biyoteknoloji şirketlerinin eline geçer. Bugün çoğunluğu ABD'de olmak üzere biyoteknoloji alanında binlerce şirket faaliyet gösteriyor.

GDO denemelerine yönelik ilk resmi adım, Başkan Ronald Reagan döneminde atılır ve ilk GDO'lu ürünler bu dönemde ABD piyasalarına sürülmeye başlanır. 1980'li yılların başlarında pek çok şirket bu sektöre hücum eder ve 1988'de Baba Bush başkan olduğunda, yardımcısı Quayle ile birlikte Monsanto ve diğer GDO şirketlerine bazı özgürlükler ve teşvik ayrıcalıkları sunar.[15] Bitki biyoteknolojisi ve özellikle

[14] Mebruke Bayram, Gıdalar, Ambalajlar, Silahlar ve Açlar, s59

[15] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s17.

gen teknolojisi alanındaki gelişmeler 1980'li yıllardan itibaren hız kazanır; ilk transgenik ürün bitkisi olan uzun raf ömürlü domates, 'FlavrSavr' adı ile 1994 yılında pazara sürülür. Bunu gen aktarılmış soya, mısır, pamuk, kolza ve patates bitkileri izler. 1996 yılından itibaren transgenik ürünlerin ekim alanları hızla artar.[16]

1996'ya gelindiğinde bir yandan gelen GDO'lu ürünlerin varlığı itiraf edilir diğer yandan bu ürünlerle ilgili saymakla bitirilemeyen sözde yararlar anlatılmaya başlanır. Artık, gıda tümüyle bir silaha dönüştürülmüştür. Bu denemeler öyle boyutlara ulaşmıştır ki; İngiliz The Sunday Times Gazetesi'nde yayınlanan bir haberi alıntılayan Hürriyet Gazetesi'ne[17] göre, Avustralya'daki Kök Hücre Birimleri Enstitüsü ve ABD'deki Biotransplant Şirketi birer insan-domuz melezi embriyo yetiştirmeyi başarır. Bu embriyonun, yaşama şansını elde edip gelişmesini tamamlayabilirse, yüzde 97 oranında insan, yüzde 3 oranında domuz özelliklerini taşıması öngörülmektedir. Yine Nature Dergisi'nin 1983 yılında yayınlanan bir sayısının kapağında hilkat garibesi yapay bir hayvan yer alır. Bu hayvan, genleri ile oynanarak oluşturulmuş, yarısı keçi yarısı da koyun olan bir hayvandır. Dergi, ayrıca uçan inekler, yarısı at yarısı insan gibi korkunç varlıkların dünyaya getirilebileceğinden de bahseder.

Amerika'da bütün bunlar olup biterken, Avrupalı şirketler de genetik çalışmaları, sanıldığının aksine sessizce izliyor de-

---

16 Türkiye'nin en önde gelen GDO savunucusu Prof. Selim Çetiner - www.cine-tarim.com.tr/dergi/arsiv60/sektorel01.htm

17 Hürriyet, 09.10.2000

gildirler. İsviçre merkezli dünyanın üçüncü büyük tohumcusu Syngenta, geni değiştirilmiş 'Bt176 mısırı'nı 1997'de çiftçi ve hayvancılara kullandırır.[18] 1998'de Avrupalı Çevre Bakanları GDO'lu ürünlerin çevreye salınımlarına yönelik yasaları düzenlemek üzere anlaşırlar. Ancak Avrupa ülkelerinden bazıları GDO'lu ürünleri, çevre ve halk sağlığı korununcaya kadar onaylamama kararı alırlar. Bu gelişmeler, ABD'yi endişelendirir. GDO'cu ülkelerin başında gelen ABD, Kanada ve Japonya, Dünya Ticaret Örgütü'nü (DTÖ) devreye sokar. DTÖ, 1999'da Seattle'da yapılan toplantısında GDO'lu tohum ve gıdaların ithalatı, ekimi ve tüketimine kısıtlamalar getiren ülkeleri, bu konudaki düzenlemelerini ortadan kaldırmaya ikna etmek için 'Biyoteknoloji Çalışma Grubu' kurulmasını önerir. ABD, Avrupa Birliği'ne GDO'lu ürünlere koyduğu mesafe ve engelden duyduğu rahatsızlığını iletir.

Türkiye'nin 2003 yılında onayladığı Cartagena Biyogüvenlik Protokolü; ABD, Kanada, Avusturya, Arjantin, Şili ve Uruguay gibi ülkeler karşı çıkmasına rağmen Nairobi'de 2000 yılında 64 ülkenin önerisiyle imzalanır.[19] Cartagena Biyogüvenlik Protokolü'ne karşı çıkıp imzalamayan ABD ise, "Hiç kimsenin ABD'de yılda 68 milyar dolarlık bir endüstriye zarar verebilecek bir şey yapmasına izin vermeye niyetimiz yok" diyerek, Dışişleri Bakan Yardımcı Rafe Pomerance'ın ağzından protokole imza koyanları tehdit eder.

Bugün AB'ye üye 25 ülke GDO politikası konusunda tamamen bölünmüş durumda. AB, 2004'e kadar sürdürdü-

[18] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s239

[19] 11 Ağustos 2003 tarih ve 25196 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmıştır.

ğü kısıtlamaları, genetiği değiştirilmiş 11 tohumun girişine izin vererek hafifletse de Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere gibi ülkelerde birçok belediye başkanı belediyelerinin sınırları içindeki alanları GDO'suz ekim alanları ilan ederek GDO'ya karşı savaş vermeyi sürdürüyor. 2009 yılı, AB üyesi Avusturya, Macaristan, Yunanistan, Lüksemburg ve Almanya için GDO'lu ürünlerin yasaklanması yılı olmuştur.[20] Almanya Tarım ve Tüketicileri Koruma Bakanlığı, AB'nin 1 Nisan 2008'de yürürlüğe koyduğu 'gen teknik yasası' çerçevesinde, tüketicileri GDO'suz ürünlere yöneltmek için yoğun bir çalışma başlatır ve 'Ohne Gentechnik - Gen Tekniksiz'[21] isimli logoyu geliştirerek kullanıma sunar. Fransa ise bugüne kadar ekimine izin verdiği Monsanto'ya ait 'Mon810' mısırlarının ekimini 9 Şubat 2008 tarihinde yasaklayarak genetik ekimi tümüyle sona erdirir. Avrupa'daki tepkilere en önemli örneklerden biri de İskoçya Çevre Bakanı Roseanna Cunningham'ın "Biz, GDO karşıtı diğer tüm uluslarla omuz omuza durmaya ve insanlarımız için mücadele etmeye hazırız"[22] şeklindeki sözleridir.

Türkiye, 14.5.1998 gün ve TGD/TOH-032 sayılı 'Transgenik Kültür Bitkilerinin Alan Denemeleri Hakkındaki Talimat'la resmi yollardan, genetik yapısı değiştirilmiş ürünlerin ülkeye girişini yasakladığı halde, bu süreçte denetim görevini yapmayarak GDO'lu ürünlerin gümrüklerden serbest-

---

[20] Le Monde Diplomatique Türkiye Mayıs 2009

[21] www.bmelv.de/cln_173/SharedDocs/Standardartikel/Ernaehrung/SichereLebensmittel/Kennzeichnung/OhneGentechnikKennzeichnung.html

[22] www.scotland.gov.uk/News/Releases/2009/04/24150325

çe girişine göz yumar. Hatta bir kamu kuruluşu olan Toprak Mahsulleri Ofisi'nin (TMO) GDO'lu tarım ürünleri ithal ettiğini bizzat kurumun Genel Müdürü İsmail Kemaloğlu itiraf etmek zorunda kalır. Kemaloğlu'nun, "Genetiği değiştirilmiş bir ürünün ülke içine girişini yasaklayan bir mevzuat yoktur. Sektör yıllardır GDO menşeli ürün ithalatı yapmış ve yapmaktadır. Bu noktada TMO'nun yaptığı şey de farklı bir şey değildir"[23] şeklindeki itirafı ile GDO'lu ürünlerin devlet eliyle ithal edilerek piyasaya arz edildiği ortaya çıkmış olur. Türkiye, GDO'lu ekime izin vermiyoruz dese de, Tarım Bakanlığı'na bağlı Tarımsal Araştırma Genel Müdürlüğü (TAGEM), Ekoloji Kollektifi'nin bilgi edinme müracaatına verdiği cevapta; dünyanın en büyük GDO'lu tohum üreticisi Pioneer, Deltapine ve Monsanto firmalarının tescilli GDO'lu pamuk çeşitlerinin, Çukurova Tarımsal Araştırma ve Nazilli Pamuk Araştırma Enstitüleri'nce belirlenen bölgelerde 1998 yılından bu yana deneme ekimlerinin yapıldığını resmen kabul etti. Türkiye'de GDO'lu ekimin yapılması ile ilgili olarak 'GDO'lu pamukta rüşvetin belgesi ABD'den çıktı' başlıklı haberde, ABD'li GDO'lu tohum üreticisi Deltapine Land Şirketi'nin Türkiye'deki Türk Deltapine aracılıyla, GDO'lu tohumların ekimlerinde denetim kolaylığı sağlanması için Tarım Bakanlığı birimlerine 'rüşvet' verdiği iddialarına yer veriliyordu.[24] Tüm bu bilgiler gösteriyor ki Türkiye, 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu ile ülkeyi hibrit tohum cennetine

[23] İlk Haber Gazetesi, 2 Mayıs 2007

[24] Haber Türk Gazetesi, 19 Kasım 2009 - United States Of America Before The Securities And Exchange Commission 3/12712

çevirerek, tohumların mülkiyetinin GDO'lu tohum üreticilerine geçmesine izin vermenin ötesinde bu tohumcuları destekliyor.[25]

Netice itibariyle 2009 verilerine göre, GDO'lu ekime izin veren ülkelerin ekilebilir tarım alanlarının en az yüzde 50'sinin GDO'lu tarım alanları haline dönüştürülmesine rağmen, gelinen noktada GDO'nun neşet ettiği ABD bile GDO yasaklamalarına tanık olur. Bunun en önemli örneği, 2004'de Kaliforniya'nın Mendocino, Trinity ve Marin şehirlerindeki GDO'lu bitkiler için getirilen yasaklardır. Yasak denemesini Butte, Lake, San Luis Obispo, Humboldt ve Sonoma şehirleri de yapmak istediyse de başaramaz.

Sunacağımız iki örnek bile, gıdanın nasıl bir silaha dönüştürüldüğünün anlaşılması açısından önemlidir. İlk örnek şöyle:

"Epey zaman önce bir İslam ülkesindeydim. Sudan'da idim. O zamanlar Hasan Turabi, Sudan'ın ilham kaynağı idi. Bana soğuk içecekler ikram ediyordu ve arasında Coca-Cola da vardı. Kendisine, 'Afedersiniz Turabi, Coca-Cola'nın burada bulunması beni çok şaşırttı' dedim. Turabi bana, 'Ben de sizin gibi düşünüyorum fakat Coca-Cola'yı yasaklatmak istediğimde ABD hükümeti bana, 'bunun ithalatını yasaklarsanız, araçlarınızın yedek parçaları size verilmeyecektir' tehdidinde bulundu' dedi."[26]

İkinci çarpıcı örnek ise kendi başımdan geçen bir olayla ilgili. Bosna Savaşı'ndan kısa bir süre sonra bu ülkeye gitmiş-

---

[25] Mustafa Tosun, Türkiye Kalkınma Bankası, Bitkisel Sıvı Yağlar Sektör Araştırması (GA/03-1-2) Ocak 2003 Raporu

[26] Roger Garaudy, Amerikan Efsanesi ve ABD'nin Dünyayı Yönetme Felsefesi, sl 13.

tim. Bir vesileyle Genelkurmay Başkanı ile görüşme imkânım oldu. Kendisine savaşta en çok ihtiyaç duydukları ve hiç sıkıntı duymadıkları şeyin ne olduğunu merak ettiğimi belirtince, bana teşekkür ederek; "Bu ilginç soruya şöyle cevap vereyim. En çok neye ihtiyaç duyduğumuz zaten sizin de malumunuz (silah). Dağları, taşları su olan ve her yeri nehirlerle kaplı bir ülkede, ABD helikopterleri birliklerimizin bulunduğu yerlere Coca-Cola indiriyordu. Çocuklarımız suya erişemediği için Coca-Cola içmekten mideleri delindi" dedi.

Tohum kimin mülkü?

Tohum, dünyada yaşamın sürmesi için gerekli olan önemli maddelerin en başında gelir. Ne bir devletin, ne bir şirketin ne de bir bireyin mülkü olmayıp, insanlığın ortak mülklerindendir. Yaratıcı, tüm canlılar gibi bitkilere de kendi neslini sürdürmesi için üreme özelliği veriyor. Bu nedenle bitkilerde dişi ve erkek cinsiyetleri[27], dolayısıyla cinsiyet kromozomları bulunuyor. Tozlanma, çiçekli bitkilerde meyve ve tohum oluşumu için zorunlu şartlardan biridir. Çiçeklerin erkek organları olgunlaştığında, başçıkların tekaları açılarak çiçektozu yaymaya başlar. Çiçektozunun erkek organın başçığından dişi organın tepeciği üzerine taşınmasına 'tozlanma' deniliyor.[28] Bu işlem 'kendine tozlanma' ve 'yabancı tozlanma' olmak üzere iki şekilde gerçekleşiyor. Tozlanmanın meydana gelebilmesinde ise arı türleri çok önemli ve farklı fonksiyonlar icra ediyorlar.

---

27 "...Bütün meyvelerden çifter çifter yaratan O'dur..." Ra'd Suresi, 3. Ayet-i Kerime

28 Prof. Dr. Rahmi Özçağıran, 'Çiçekli Bitkilerde Tozlanma ve Çiçektozu Taşıyıcıları' makalesi

İlkbaharda çiçeklerin salgıladığı değişik renk, terkip ve kokudaki nektar ve olgunlaşan polenler, arılar için zengin bir sofradır. Her seyahatinde ortalama yüz çiçeği ziyaret eden arılar; bir yandan besin, polen ve nektar ihtiyaçlarını giderir, diğer yandan bitkilerin yüzde sekseninin tozlanma ve döllenmesini sağlarlar. Bazı arı türleri, kanatlarının hareketleriyle ve çıkardıkları vızıltılarla çiçeklerin tozlanmasını sağlar. Bu vızıltı, özellikle bir çiçek tozu bulutunu havalandırır ve bu tozların bir kısmı arının üzerine yerleşir.[29]

Yüce Yaratıcı'nın koyduğu sistem, yaratıldığı günden bu yana muazzam bir disiplinle işleyip geliyor. On binlerce bitki, ister insan eliyle ayrılan, isterse de doğadaki sistem gereği olgunlaşarak yere bıraktığı tohumlar sayesinde hem her yıl yeniden yeşeriyor hem de çoğalmasını sürdürüyor. Her yıl yeniden yeşeren tohumlar sayesinde insan ve hayvanlar ile her biri farklı bir amaç için yaratılmış olan haşarat da hayatını devam ettiriyor.

Günümüzde, doğal tohum türlerinin verimsizliği gibi cümlelerle sürekli olarak beyinler yıkanıyor. Bu alandaki hibrit ve GDO çalışmalarının ana amacı; tohumları insanlığın ortak mülkü olmaktan çıkararak küresel şirketlerin patentli mülkü haline getirmektir. Böylelikle tohumu elinden alınan insanlık, küresel şirketlere bağımlı hale getirilecektir. Bu bağımlılık öylesine riskli ve tehlikelidir ki; bu şirketler bir topluma veya ülkeye tohum vermediği takdirde, yaşam 'riskli' hale gelebilir, 'geri dönüşü imkânsız' sonuçlar ortaya çıkabilir.

---

[29] Hüseyin Aygün, Arı Vızıltısının Bilinmeyen Fonksiyonları, Sızıntı, sayı 126

Küresel kapitalizm, insanlığın ihtiyaç duyduğu temel ihtiyaçları tekelinde tutarak, ulusları egemenliği altına almayı hedefler. En az yüzyıllık bir mazisi olan bu projenin en önemli gayelerinden biri, hiç kuşkusuz yaşamı ele geçirmektir. Yaşamı ele geçirmenin yolu ise, tohumların genetik yapısını değiştirip patentlemektir. Bu gerçeği göremeden bu alanda yapılacak her türlü değerlendirme, küresel güçlerin amaçlarına hizmet etmek anlamına gelebilecektir.

Pirinç trajedisi

Mesela, halen insanların en çok tükettiği gıdalardan biri olan pirincin Asya'da tam yüz kırk bin çeşidi vardı. Rockefeller ve Ford Vakıfları'nın başlattığı Uluslararası Pirinç Biyoteknolojisi Programı (IPRB) aracılığıyla dünyanın pirinç kaynakları bu merkezin laboratuvarlarına toplandı. Filipinler'de aynı amaçla kurulan Filipin Uluslararası Pirinç Araştırmaları Enstitüsü'nde, halen maaşları Rockefeller Vakfı'nca karşılanan 5 bin uzman görev yapmakta. Bu 'görevli'ler, Uzakdoğu'daki beslenme kaynaklı A vitamini eksikliğini, pirinç üzerinde yapacakları değişiklikle giderecekleri iddiasıyla pirinç türleri üzerinde çalışma başlattılar. Bu iş için toplamda yarım trilyon dolar para harcanarak, pirinç türlerinin sonu getirildi. Binlerce yıldır ekilen tüm pirinç türleri ortadan kaldırılarak, pirinç türü sayısı altıya kadar düşürüldü ve bütün bu çalışmalar yapılırken Dünya Bankası'nın gücü kullanıldı.

Dünya Ticaret Örgütü'nün, Fikri Mülkiyet Hakları Programı sayesinde ise pirinçlerin patent hakları şirketlerin mülkiyetine geçirildi. Bu süreçte yasmin pirinci 'jasmati', basmati

pirinci ise 'texmati' adıyla ABD'li Ricetec şirketince tescillendi. O güne kadar tarlasından hasat ettiği üründen ayırdığı tohumun bir şirketin mülküne geçirildiğinden habersiz çiftçilerin, bu tescilli pirinçleri izinsiz ektikleri iddiasıyla bazen ürünleri, bazen de tarlaları ellerinden alındı. Özellikle Hindistan'da pirinç ekmekten başka seçeneği olmayan çiftçiler, ağır müeyyideler içeren sözleşmelerle, ambarlarındaki tohumu yeniden satın alarak ekmek gibi bir çaresizlikle karşı karşıya kaldılar.

1998 yılında, Dünya Bankası'nın yapısal uyum politikaları Hindistan'ın tohum sektörünü; Cargill, Monsanto ve Syngenta gibi küresel şirketlere açmaya zorladı. Çiftliklerin saklanabilen tabiî tohumları, gübre ve böcek ilacı gerektiren ve de saklanılamayan şirket tohumları ile değiştirildi. Patent belgesinin yanı sıra, tohumların yenilenemezlik özellikleri ile birlikte işlenmesi ve saklanmasını önlediler. Bu nedenlerle yoksul çiftçiler, her sene ekim mevsiminde tohum almak zorunda kaldı.[30]

Tohum tekelleri, yeni küresel düzen sayesinde hayata hayat veren çiftçilerin ellerinden tohumu almakla kalmayıp, bu çiftçileri hayattan da koparıyor. Bu yeni modelle tohumda mülkiyet el değiştirmiş oluyor. Çiftçi ise tohumdan sonra vaatlerin hiçbirinin gerçekleşmemesi ve artan üretim maliyetleri, tarlalardaki gen kaçışları gibi nedenlerle ve yaşadıkları davalar yüzünden borç sarmalı içine alınıyor. Artık ödenemez hâle gelen borçlar nedeniyle, özellikle Hindistan'da çiftçiler, böbrek-

[30] Dr. Vandana Shiva, 'Ulusötesi Şirketlerin Hâkimiyetindeki Küreselleşmenin İntihar Ekonomisi' makalesi

lerini satmaya, hatta intihar etmeye mecbur kalıyorlar. 1997 yılı, Hindistan'da çok sayıda çiftçi intiharlarına şahit oldu. Çiftçilerin hayatlarına son vermesinin kökeninde borçlanmadaki hızlı artış yatıyor. Bu süreçte Hindistan'da 200 bin çiftçi intihar etti.[31] Hindistan'ın tohum dramını ele alan Newsweek Türkiye ise bu trajik durumu sayfalarına şu sözlerle taşıdı: *"Hindistan'da 2002-2007 arasında her 30 dakikada bir intihar eden çiftçiler arasına böyle katıldı. Belki onun da intiharı diğerleri gibi resmi kayıtlarda 'dayanılmaz karın ağrısı nedeniyle intihar' olarak göründü. Öte yandan Eylül 2006'da bu bölgede altı saatte bir, bir çiftçi kendini öldürdü. Yine geçen ay 1.500 çiftçinin intihar ettiği Chattisgarh'da da yerel pirincin yerini laboratuvar tohumları alınca daha fazla sulama yapmak gerekmiş, fakat ihtiyaç duyulan su sağlanamamıştı."*[32]

Görüleceği üzere insan, tohumunu kaybedince hayatını da kaybetmeye başlıyor. Bütün bunlar küresel bir açlık nedeniyle değil; GDO ve hibrit tohumlar, bir yandan küresel şirketlerin açlığını gidermek diğer yandan çoğunluğu Siyonist ve Evangelist düşünceye sahip örgütlerin dünyayı yönetme arzularını gerçekleştirmek ve kurulan düzenin devamını sağlamak için bir araç olarak kullanılıyor. Bugüne kadar evrende insan hariç bütün varlıklar fıtrî görevlerini sürdürürken sadece insan, aklı ile fıtrî görevinin ve doğal işleyişin sınırlarını çiğniyor. Bu da onun irade ve aklını doğru işlerde kullanıp kullanmayacağı konusundaki imtihan edilme özelliğinden kaynaklanıyor. Ma-

---

[31] Dr. Vandana Shiva, 'Ulusötesi Şirketlerin Hâkimiyetindeki Küreselleşmenin İntihar Ekonomisi' makalesi

[32] Nevra Yaraç Laçinok, 'Geleceğin tohumu', Newsweek Türkiye, 17.05.2009, sayı 30.

alesef o insan, fıtratı değiştirerek, şeytanlaşma eyleminde hep başrolde oynuyor. Ve yine görülüyor ki o, hep ziyanda!

Tabaktaki iktidar

Yaşamakta olduğumuz yüzyıl, tamamladığımız yüzyılı aratacak gelişmelere gebe gözüküyor. Geçmiş yüzyılda insanoğlu bitkilerin, hayvanların, insanların ve arzın zedelenmedik bir yerini bırakmadı. Medeniyet ve teknoloji adına ne kadar değer varsa sömürüldü, üzerinde oynamalar yapılarak sermayenin eline geçirildi. Sömürmek için aldatmak zorundaydılar. Aldatmak içinse maskelere ihtiyaçları vardı.

Günümüz çağdaş medeniyetinin yapmaya çalıştığı şey, insanı 'organizma'dan 'mekanizma'ya dönüştürmektir.[33] İnsanı yani kendini mekanizmaya dönüştüren bir medeniyetten zaten bitki ve hayvanlara merhamet etmesi beklenemezdi. Tarih boyunca siyasi ve ekonomik gücü eline geçirenler, ya alenen ya da uygulamalarıyla 'ilahlık' iddiasında bulunagelmişlerdir. Nihayetinde öleceklerini bildikleri halde, kimisi yaşamları boyunca sürecek iktidarları, kimisi de temsil ettiği dünya görüşünün ilelebet hâkimiyeti için dünyanın tüm varlıklarının kendi kontrollerinde olmasını arzu etmiştir. Bu kimseler bir böcek kadar bile değer vermedikleri diğer insanların varlığından öylesine rahatsızlar ki; onları yok etmek için tüm imkânlarını seferber etmeyi sürdürüyorlar. Bu nedenle istemedikleri ırkları ortadan kaldırmak için kısırlaştırmaya çalışıyorlar. İnsanı kısırlaştırmak için de tohumu kısırlaştırıyorlar. Kimi çevreler

[33] Prof. Dr. Teoman Duralı. Aksiyon Dergisi, sayı 773

bu tür gerçeklere komplo teorisi demeyi tercih etmekte hatta gülüp geçmekteler.

Kaliforniya'daki küçük bir biyoteknoloji şirketi olan Epicyte adlı şirket, Eylül 2001'de yaptığı basın toplantısında şu trajik müjdeyi verdi: "Gebeliği engelleyen mısır ürettik. Sperm öldürücü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var."[34] Epicyte'in sperm öldürücü GDO'lu mısırı, ABD'nin dünya çapındaki muhaliflerine karşı kullanılmak üzere, ABD Tarım Bakanlığı tarafından fonlanır. Bu firma daha sonra Novartis İlaç'la, gebelik engelleyici proje ortaklığı kurar. Sperm öldürücü mısırların üretim lisansı ise DowAgro ve Monsanto'ya devredilerek üretime geçilir. Yani bildiğimiz prototip senaryo!

Bilmeliyiz ki, kimyasal tarımcılar çıkarları gereği, tarımın özünde ne olduğunu unutturuyorlar. Gilles Luneau bakın bu durumu nasıl özetliyor: "Gıdaya dayalı faaliyetle, tarım, bir para kazanma aracı hale getirildi. Tabağındaki yemekle yaşayan insanlar, girdisini çıktısını özellikle de çıktısını unuttular. İnsan yemek yiyerek dünyanın ya da parayla çözümlenmeyen bir Yaratıcının döngüsüne girer. Buğday para icat edilmeden önce de yetişiyordu. Eğer tabağınızdaki iktidarınızı korumak istiyorsanız, bugün ticaretin küreselleşmesini mutlaka kontrol etmeniz gerek. Ne dünya ne de bizler satılık mal değiliz."[35]

Bugünün insanı tabağındaki yiyeceğin niteliğiyle değil niceliğiyle ilgileniyor. Görselliğin büyüsü ve hazzın cazibesi nedeniyle, nitelik ve niceliğin farkını kavramaktan da olduk-

---

[34] F William Engdahl, 'İnsan Türünün Barındığı Tavuk Kümesi, Yaşlı Tilkilere Emanet' adlı makalesi

[35] Gilles Luneau, Dünya Satılık Değildir, sl 2

ça uzak. Aslında midesinin ifsadına izin veren insan, aklının ifsadına da izin vermiş oluyor. Aklının ifsadına izin veren toplumlardan yani tabağının iktidarını kaybeden insanlardan düşünce, eylem ve dava adamı çıkması zorlaşıyor. Gıda, artık bir iktidar mücadelesinin en önemli argümanı. Tabaktaki iktidarı kaybeden, her türlü iktidarını kaybeder. İktidarı kaybedenler yem olur! Tabağımızdaki güce sahip çıkalım.

Bir silah olarak gıda!

ABD'nin, enerji kaynaklarına hâkimiyeti konusunda yaptığı çalışmalar ve savaşlarla ilgili çok sayıda eser ve yayının olması nedeniyle hemen herkes enerji mücadelesi konusundan haberdar. Ancak gıda alanında aynı bilgi ve bilincin olduğundan söz edememekteyiz. Hâlbuki gıda, ABD için enerjiden daha stratejik bir maddedir. Özellikle petrolle ilgili yapılacaklar; kısmen veya tamamen ele geçirmek, gerektiği kadar pahalı satmak ve sınırlamaktan ibarettir. Vazgeçilemez gibi gözükse de tüm insanlık petrolden vazgeçebilir, yokluğuna alışmak zor gelse de tahammül edilebilir hatta alternatifler geliştirebilir. Ancak aynı durum gıda için hiçbir zaman geçerli değildir. Başta insan olmak üzere tüm canlıların vazgeçemeyeceği hava, su ve gıda yaşamsal öneme sahiptir. Bu nedenle artık savaşları; gıda, enerji ve egemenlik savaşları olarak görmemek, gerçeği görmemek olur. 20'inci yüzyılda başlayan ve 21'inci yüzyılda şiddetlenen gıda savaşlarını anlamaya çalışmak gerekiyor. Uluslara egemen olmanın yolu petrolden geçse de, artık uluslara egemen olmak da yetmiyor. Günümüzde her biri, bir ulusa bedel olabilecek hatta çok daha güçlü insanlar ve şirketler var.

Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombası, nasıl ki Japonları kamçılamışsa, ateşli silahlarla yapılan savaşların etkileri de bir noktada bitmekte, hatta bu savaş türü milletleri kamçılayıp güçlendirebilmektedir. Buna karşın gıda savaşlarının etkisi, silahlı savaşlardan çok daha ağır ve etkindir. Gıda savaşlarının en önemli adımı; tohumların kısırlaştırılarak insanların elinden alınmasıdır ki, bunun için 'modern köleleştirme' demekte hiçbir sakınca olmasa gerek. Hatta bugün birçoğumuz fark edemese de en vahşi bir şekilde süren gıda savaşına 'Kıyamet Savaşı' diyebiliriz. ABD'nin yiyeceği politik ve askeri silah olarak kullanmasını Henry Kissenger, oldukça manidar bir şekilde "dosta ödül, düşmana ceza" şeklinde özetler.

Özellikle Rockefeller'ın, 1900'lerin başına kadar uzanan gıda üzerinden yürüttüğü savaş; 1940'larda "yeşil devrim" adlı bağımlılık modeliyle yeni bir boyut kazanıyor. ABD'nin Vietnam savaşıyla sarsılan hegemonyasının yeniden sağlamasında gıda en büyük araç halini alıyor. Bunun için de devrede yine Rockefeller var. Rockefeller'ın hamiliğiyle Zbigniew Brzezinski, Samuel Huntington ve Henry Kissenger gibi isimlerin geliştirdiği bu model, ABD'nin küresel imparatorluğunu güçlendirmekte. "Mahşerin dört atlısı"[36] Monsanto, DuPont (Pioneer), Dow AgroSciences ve Syngenta şirketleri; hibrit ve GDO'lu tohumların yanı sıra zirai ilaç, gübre, hormon, yem, hayvansal ilaç, gıda katkı maddeleri, temel gıda üretimi, insani ilaç, finans, petrol, tarım makineleri, tıp endüstrisi, kimyasal

[36] Bu tanımlama William Engdahl'a ait olup, Monsanto, DuPont (Pioneer), DowAgroSciences, Syngenta (Novartis) firmaları kastediliyor. F William Engdahl, Ölüm Tohumları, s233

ürünler, silah gibi birçok alanda faaliyet göstermektedirler. Bir yandan dünyadaki GDO'lu tohumun yüzde 90'ını Monsanto tek başına üretirken[37] diğer yandan dünya tarımının yüzde doksana yakını bu firmaların kontrolü altına girmiş bulunuyor. Bu durumsa bütünüyle dünya çapında bir bağımlılığın habercisi!

En anlamsız soru: Patron kim?

Hangi alanda olursa olsun ABD'den söz ettiğimizde hiç bir iş basit bir hiyerarşik yapıdan oluşmaz. Her ne kadar ABD, bir başkan tarafından yönetiliyor gibi gözükse de, kendine ait parası ve Merkez Bankası olmayan bir devletten söz ettiğimizi hiçbir zaman göz ardı etmememiz gerekiyor. Dünyanın ABD Başkanlık makamından sonraki en güçlü, en önemli ikinci makamının, hisselerinin yüzde 99'u sözünü ettiğimiz kıyamet savaşının mimarlarına ait olan Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) başkanlık makamı olduğu kabul ediliyor. Bu kurum, sürekli olarak paranın dolayısıyla gücün sahibi olan Siyonist düşünce mensuplarınca yönetiliyor. Sözgelimi FED'i 18 yıl yöneten Alan Greenspan'in fazla bilinmeyen bir özelliği de Amerika'nın en önemli Yahudi asıllı şahsiyetlerinden birisi olması.[38] Halen başkanlığı yürüten ve Obama tarafından Ocak 2010'da yeniden başkanlığı onaylanan Ben S. Bernanke de Yahudi asıllı ve ilk ismi Ben'den sonra gelen S, Shalom'un (Şalom) ilk harfi.[39] Federal Rezerv'in yani Ben Şalom Bernanke'nin başkanlık ettiği Amerikan Merkez Bankası'nın,

---

37 Zaman Gazetesi, 13 Aralık 2009

38 Fikret Ertan, 31 Ocak 2006, Zaman Gazetesi

39 Fikret Ertan, 31 Ocak 2006, Zaman Gazetesi

bir başka ifadeyle dünyanın parasını yöneten merkezin yönetimi de tümüyle Yahudi kökenlilerden oluşuyor. Burada belki de en anlamsız soru 'patron kim' sorusu olacaktır. Anlamsızlık, bankanın ortaklarına baktığımızda daha iyi anlaşılır. İşte Amerikan Merkez Bankası'nın ortakları:

- Rothschild Banks of London and Berlin
- Lazard Brothers Banks of Paris
- Israel Moses Seif Banks of Italy
- Warburg Bank of Hamburg and Amsterdam
- Lehman Brothers of New York
- Kuhn, Loeb Bank of NY (yeni adıyla Shearson American Express)
- Goldman, Sachs of NY
- National Bank of Commerce NY / Morgan Guaranty Trust (J. P. Morgan Bank - Equitable Life - Levi P. Morton ana hissedarlardır)
- Hanover Trust of NY'a (William ve David Rockefeller & Chase National Bank NY ana hissedarlardır)

Bu tür şirket ve kuruluşların birbirleri ile olan bağ ve ilişkileri bilinmeden Birleşmiş Milletler ve bağlı kuruluşları dolayısıyla dünyayı yönetip, yönlendiren bu firmaların gıda konusundaki stratejilerini anlamak da imkânsızlaşabiliyor. Bu konunun en iyi örneklerinden biri de "Gıda güçtür! Onu davranışları değiştirmek için kullanırız. Bazıları bunu rüşvet olarak adlandırabilir. Özür dilemiyoruz" cümleleriyle meydan okuyan Catherine Bertini örneğidir. Bu cüretkâr sözlerin sahibi de bir Rockefeller ürünü. Bertini, ABD Tarım Bakanlı-

ğı Müsteşarlığı görevinden sonra BM Dünya Gıda Programı Başkanlığı görevinde bulundu. Halen Rockefeller Grubu Danışma Kurulu üyeliğinin yanı sıra Bill & Melinda Gates Vakfı Yönetim Kurulu Üyeliği gibi uzayıp giden birçok görevi var. Görüleceği üzere ABD yönetimi, BM ve ona bağlı kuruluşların yönetimleri birbirine girmiş girift bir yapıdalar. Başta 'Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi'(Food and Drug Administration- FDA) olmak üzere kritik bakanlıkların kritik yöneticileri bu firmalarca belirleniyor. Sözgelimi 1865'de kurulan, dünyanın en büyük 10 firması arasında yer alan ve ABD'nin tahıl ihracatının yüzde 25'ini, et ihracatının da yüzde 22'sini tek başına yapan tohum, hayvancılık, ilaç, enerji, finans devi Cargill; dünya ticaretinin kendi belirledikleri kurallar dâhilinde yürümesi, hibrit ve GDO'lu tohum hâkimiyeti ve patentlerin kontrolünün sağlanması amacıyla Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) adlı bir yeni bir silah geliştirilmesine öncülük eden firmaların başında geliyor.

GDO neden siyah?

Siyah gücün, otoritenin ve korkunun da sembolüdür. Beyazsa siyahın aksine temizliğin, saflığın ve masumiyetin simgesidir.[40] Dünyanın herhangi bir yerinde şeytan tasvir edilecekse mutlaka siyahla tasvir edilir. Siyah, şeytanın ve gücün rengi olmakla beraber aynı zamanda dünya yönetiminde önemli bir etkiye sahip olan Masonluk gibi gizemli ve yeraltı örgütlenmeleri için de kullanılır. Siyah, Masonların bir adım

[40] http://www.timeturk.com/_84905-haberi.html

ötesi yani gizemin gizemi hatta karanın karası olan Bilderbergçilerin tasviri için de kullanılabilir. Yeni Dünya Düzeni'ni ve ABD-İngiltere ya da Siyonist/Evangelist hâkimiyetini ve emperyalizmini tüm dünyaya yaymak için kurulmuş olan ve CFR[41] adlı yapının çok daha gizli bir biçimde uluslararası boyuta yayılmış hali olan Bilderberg[42], her yıl yapılan çok gizli ortamdaki toplantılarını hem CIA, hem de o ülkenin istihbarat örgütü kontrol eder.[43] Gizli bir masonik teşkilat olan Bilderberg'in en belirgin özelliği, devletlerin kilit noktalarında görev yapan üst düzey masonları bünyesinde toplamış olmasıdır. Bu nedenle Bilderberg, bir tür masonik zirve toplantısı

---

41 'Council of Foreign Relations' (CFR), Yahudilerin dünya politikasını kendi kontrolleri altında tutmak amacıyla Yahudi Walter Lippman önderliğinde kurulmuştur.(Bknz: Lectures Françaises, sayı 214, sf.31-34) Amerika'nın gerçek 'Dış İşleri Bakanlığı'nın CFR olduğu iddia edilir. ABD'nin 6 başkanının dışişleri danışmanlığını ve CFR başkanlığını yapan John Mcloy bu konuyu People's Almanac, sf87'de şöyle ifade ediyor: 'Yeni bir isme ihtiyacımız olduğunda CFR üyelerine bir göz atmamız ve New York'u aramamız yeterliydi.' CFR son 50 yılın Dışişleri Bakanlığı için eğitim ve çıkış yeri olmuştur. John Foster Dulles'le başlayan tüm Dışişleri Bakanları sadece biri hariç CFR üyesiydi. Bu bakanlar, Dean Rusk, Cyrus Vance, Edmund Muskie, Henry Kissinger, George Schultz, Alexander Haig'tir.

42 Bilderberg Örgütü'nün en üst organının üyeleri şöyle: Lynn Forester De Rothschild, David Rockefeller, Henry Kissinger, George Soros, Ben Shalom Bernanke, Bill Clinton, Melinda Gates, Poul Wolfowits, Horold Ford, Jamer B. Steinberg, William Bundy, John C. Whitehead, Henri De Castries, Jessica Tuchman Mathews, Lawrence H. Summers, William J. McDonough, Roger C. Altman, Josef Acermann, John Deutch, James Wolfensohn, Queen Beatrix I, Vin Weber, Richard C Holbrooke, Tom Daschle, Bill Kristol, Peter Sutherland, Martin Seldstein, Neelie Kroes, Joaquin Almunia, Richard Perle, Fouad Ajami, George J. Mitchell, Bertrand P. Collomb, Frank H. Pearl, Frank J. McKenna, Craig Mundie, Dianne Feinstein, Carl Bildt, Rozanne L. Ridgway, Henry Kravis, Marshall A. Cohen, Tom McKillop, Henry M Paulson, Timothy G. Geithner, Kenneth Clarke, Eric Schmidt, Katharine Graham, Conrad Black, David Gergen, Peter Maldelson, Marie Josée Kravis, Vernon Jordan, Jean-Claude Tricher, William F. Buckley, Barnett R. Rubin, Stephen Friedman, Gianni Agnelli, Poul Allaire, James A. Johnson, John Browne, Richard Haass, Robert Zoellick, Klaus Kleinfeld, Donald E. Graham, Bill Richardson, Timothy C. Collins, George Shultz, Jaap De Hoop Scheffer, Thomas E. Donilon

43 http://tr.wikipedia.org/wiki/Bilderberg

olarak kabul edilmektedir. Toplantılar sırasında konuların gizli kalacağına söz verilir. Görüşmelerden sonra, yalnızca katılanlara özel bir rapor dağıtılır. Bu örgütle ilgili detaylı bilgiler, İspanyol İstihbarat Örgütü'nün üst düzey yöneticisi olan Luis Gonzales Mata'nın *Dünyanın Gerçek Efendileri*[44] adlı kitabında yer alıyor.

'Bu örgütün, kitabın konusu ile ne bağı var' sorusu akla gelebilir. Bu gizli grubun finansmanının önemli bir bölümü Rockefeller Vakfı'nca karşılanırken diğer kısmını ise ünlü Rothschild ailesi üstlenir. Birçok kaynakta 'dünyanın efendileri' olarak da tanımlanan Bilderberg Grubu'nun çok gizemli olması nedeniyle geçmişine ilişkin kapsamlı bilgi bulabilmek oldukça zordur. Başvuru kaynaklarında kurulduğu yer, tarih ve toplantılara katılan bazı önemli şahısların isminin dışında bir bilgi bulmak neredeyse mümkün olamıyor. Çünkü bu toplantılarda konuşulanların ne pahasına olursa olsun dışarıya çıkarılmayacağına dair güvenceler alınıyor. Ünlü bir Türk siyaset adamının dediği "Görevimden istifa etmemi isteseler bile burada konuşulanları kimseye söylemem" sözü bu gizliliği ortaya koymaktadır.[45]

GDO ile ilgili kararların ve uygulamaya geçirilmesi ile ilgili stratejilerin, 'çok uluslu bir hükümet' olarak da tanımlanan Bilderberg toplantılarında alındığı belirtiliyor. Mesela Bill Gates'in tohumculuk yani GDO sektörüne girişine yönelik kararının da bu toplantılarda verildiğini görmekteyiz. Yıllık top-

---

[44] Bu eser, 1975 yılında Paris'te Bernard Grassed Yayınevi tarafından yayınlanmış, fakat piyasadan toptan satın alınmış ve okuyucuya ulaşması engellenmiştir.

[45] www.turkforum.net/showthread.php?t=21672&page=4

lantılarını zaman zaman Türkiye'de de yapan Bilderberg'in iş, siyaset ve medya dünyası ile akademik çevrelerden yüzden fazla üyesi mevcut. Bu kimseler geçmiş bakan, başbakan ve cumhurbaşkanı gibi makamlar başta olmak üzere birçok görevde bulunmuşlardır. Şimdi soru şu: GDO'cular, Mason ve Bilderbergçi olduğuna göre GDO'nun da beyaz olması mümkün mü?

GDO'cular kim?

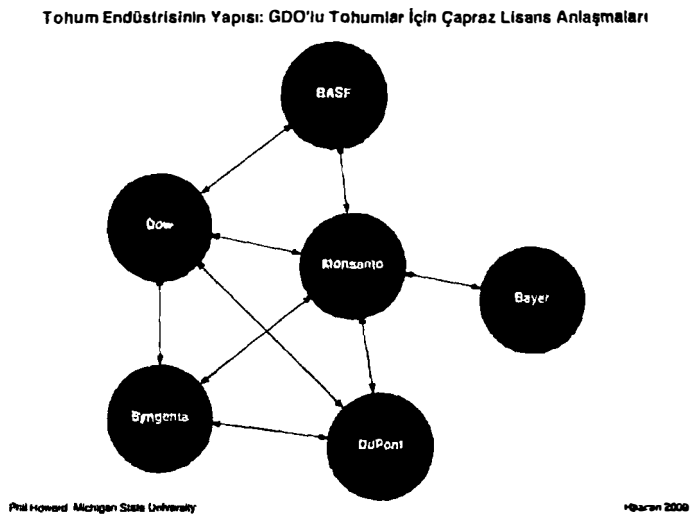
Belki de soruyu şöyle sormalı: Monsanto kim? Çünkü Monsanto, GDO, daha da doğru bir ifadeyle dünya tarımının neredeyse yarısına tek başına sahip olan şirket. Tarımın da ötesinde tohumdan silaha, madencilikten ilaca, tatlandırıcıdan kimyasal silahlara kadar birçok sektörde faaliyetleri var. Monsanto, 1901'de sülfirik asit gibi endüstriyel kimyasalları üretmek amacıyla kurulur.[46] Şirketin CEO'su Robert B. Shapiro hedeflerini "Halihazırda farklı ticaret kolları olan, tarım, gıda ve sağlık alanında, dünyanın en büyük üç endüstrisinde küresel bir birleşme yaratma"[47] olarak açıklıyor. Girdiği her alanda tartışmasız liderliğe oynayan şirket, 12 binden fazla çeşit tohumu patentine geçirmiş durumda. Aynı zamanda Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan nükleer bombaların üretiminde yer almış olan Monsanto, 'doğa düşmanı' şirketlerden biri olarak tanınıyor.

Bu dev şirketin birçok akademik raporda, kamu araştırmalarında, ürün prospektüslerinde, reklâmlarda hilelere başvurduğu yönünde ABD mahkemeleri tarafından verilmiş çok sayıda karar var. Monsanto içlerinde Türkiye'nin de yer aldığı

[46] F William Engdahl, Ölüm Tohumları s233.

[47] Business Week, 'Fields of Genes', 12 Nisan 1999.

hemen hemen tüm ülkelerde örgütlenmiş durumda. Asgrow, Dekalb, Deltapine, Seminis, Roundup, Cargill, Pfizer, Unilever gibi çok sayıda firma ve marka bu şirkete ait.

Resim 1: Hibrit ve GDO tohum devlerinin organik ilişki ve ortaklık haritası

Onun ürünleri arasında sığırları hasta ettiği tespit edilen bu nedenle AB ve Kanada'da kullanımı yasaklanan ama bu yasağa karşın Türkiye'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda ülkede satışına devam edilen 'Posilac' adlı sığır büyüme hormonu (rBGH), 1980'lerde yasaklanan sanayi tipi zehirli soğutucu gaz PCB, önceleri tarım ilacı, daha sonra böcek zehri ve de bir kimyasal silah olan DDT[48], iddia edilenin aksine kalıcı zarar-

[48] Hiçbir şekilde dünyadan kaybolmayan, halen DDT'li ürünler tükermeleri nedeniyle 5 kadından birinin sütünde görülen, kanser yapan bir kimyasal.

ları olan, İtalyan akademilerinde kanserojen olduğu kanıtlanan ve hemen hemen her türlü gıda maddesine eklenen yapay tatlandırıcı aspartam ve sakkarin, önceleri tarım ilacı, daha sonra kimyasal silah olarak kullanılan Vietnam Savaşı'nda büyük felaketlere neden olan ve halen etkileri devam eden agent orange (turuncu madde -çevre bölümüne bakınız), ikinci nesli olmayan, hasadın bir kısmını tohumluk olarak ayıramadığınız hibrit (V-Gurt) kısır tohumlar, sağlığa zararlı olduğu için yasaklanan rahim içi doğum kontrol cihazı Copper 7, Türkiye'de yaygın olarak kullanılan ve kanserojen olduğu belirtilen zehiriyle ünlü Roundup tarım ilacı, biyoetanol ve biyodizel üretim teknolojisi başta olmak üzere pek çok yapay gübre, aroma, tatlandırıcılar ile sentetik kimyasal ve plastik hammaddesi ve çok sayıda bitkisel, hayvansal ve insanî ilaç bulunuyor.

Dünyanın bütün tarım ve gıda kaynaklarını bünyesine toplamak için akla hayale gelmedik yöntemler deneyen firma, GDO'nun sözde yasak olduğu Türkiye'nin her bir köşesinde örgütlenmiş ve bunun yanı sıra son on beş yılda elliden fazla tohum şirketini de yutarak büyümesini sürdürmüştür. Bu küresel şirketlerin yöntemlerini, ABD'li politikacı ve insan hakları aktivisti Jesse Jackson, "Onlar artık mermi ve kement değil, Dünya Bankası ve IMF'yi kullanıyorlar"[49] cümlesiyle özetliyor.

Efendiler ve maşalar!

Devletlerin kandırılması için Dünya Bankası ve IMF'yi, tüketicilerin kandırılması içinse medya ve akademik çevreleri

[49] 27 Mayıs 1993'de Gabon'da 11. Afrika Devlet Başkanları toplantısında...

kullanan ABD ve ABD'li şirketler, dünyada gerçek ihtiyaçtan oluşan talebin karşılanması yerine arzın tüketilmesi sistemini getirirler. Gittikleri her yerde işe ilk olarak yerel değerleri ve yerel ürünleri yok etmekle başlarlar. Dokundukları her kültürü sömürgeleştiren, bu toplumların tüm alışkanlıklarını değiştirerek bilinç krizi meydana getiren bu firmalar, püriten ahlakın tesisi için kutsalları tahribe girişirler. Dayattıkları model 'rızalar demokrasisi'dir. Bu süreçte, dünyanın ilk trilyoneri ve içinde yaşadığımız Karunî düzenin en önemli kurucularından olan John David Rockefeller, para aşkını öncelikle ABD'lilerin kalbine perçinler. Ortak bir tarih ve kültürleri olmayan ve bir göçmenler yığını olan bu ülke, aslında maceracılar ve spekülatörler kalabalığından oluşmaktadır. Bunların her biri, savaşmak ve yok etmekten başka hiçbir şey bilmeyen, işsiz insanlardır. Böyle bir halk sürüsünden meydana gelmiş bir ülkenin keşfettiği en büyük silah, 'unutturma silahı'dır. Rahatsız edici olayları hafızalarından silinen toplumlar, kendilerine yüklenen yeni mesajların esiri haline gelirler. Zoraki hatırlatmalarda ise, 'Haa evet. Haklısınız unutmuşuz' gibi savunmalara yönelen toplumların bu sorunu; ilgili firmaların tarım, gıda ve sağlık ürünlerini beden ve zihin kontrol aracı olarak kullanmalarından kaynaklanır.

Bedenlerini dik tutmada zorlanan, ortak hafızadan yoksunlaştırılmış toplumları gerektiğinde serseri bir mayın, gerektiğinde güdümlü bir füze, gerektiğinde de sadece ve sadece hazzı için yaşayan bir canlı sürüsüne dönüştürme, bu şirketlerin temel amaçlarındandır. Bu firmalar zaman zaman karşımıza Monsanto, Basf, Bayer, Syngenta, Novartis, DuPont

(Pioneer), Dow AgroSciences, Land O'Lakes, Kwsag, DLF-Trifolium, Cargill gibi adlarla çıksalar da hedef ve sermaye birlikteliği söz konusu olduğunda, Rockefeller adı altında birleştiklerini görürüz.

Genetik mirasın birkaç şirketin mülkiyetine geçişinin tesadüfi bir süreç olamayacağını tahmin etmek zor değildir. Aslında mesele yumurta tavuk hikâyesine ne kadar da benziyor? Mesela Monsanto, Neo-Con'ların ünlü think-tank'i Hudson Enstitüsü'nün bir yan kuruluşu olan Center For Global Food Issues (CGFI)'un, Rockefeller dünya gizli devleti Bilderberg'in sponsorlarıdır. Hakeza bu kuruluşlar başta Harward Üniversitesi gibi çok sayıda ünlü etkin üniversitenin de sahibidirler. Bilimsel veri diye sundukları verileri sunanlar da aslında yine kendileridir yani veriler sipariştir.

Global Devlerin Oyunu bir komplo teorisi mi?

Gerçeği en çıplak haliyle göremediğimizde ya da yapmayı tahayyülümüzden bile geçirmediğimiz olaylara yönelik bir bilgi ortaya çıkınca, 'komplo' diyerek konuyu kapatırız. Çünkü inanılması gerçekten güç gelir. Ne yazık ki, sokakta dolaşan ya da gazete sayfalarına yansıyabilen bilgiden daha ötesine sahip olunamadığında kralın çıplak olduğunu görmek imkânsızlaşır. Öyle olunca da gerçeği anlatan kimselere inanmak güçleşecektir. Bu durumda söylenenlere 'komplo', söyleyen ve söyletenlere de 'komplocu' diyerek konuyu tartışılır olmaktan çıkarabilmekteyiz. Özellikle de 173 ülke arasında kitap okuma sıralamasında seksen altıncı sırada olan ve nüfusun sadece yüzde dört buçuğunun kitap okuduğu bir ülkede

elbette birçok gerçeği bu şekilde yaftalamak sıradan bir durum olacaktır.

Gizli dünya direktuvarı, dünya nüfusunu kendi belirlediği sınırlar içinde tutmak arzusundadırlar. Bunun için farklı dönemlerde canavarca yöntemlere müracaat eder. İnsan ırklarında kalıtsal karakterlerin geliştirilmesi ve sosyal kontrol ile uğraşan bir öjenik bilimi bu hedeflerini gerçekleştirmeleri için önemli bir araç olmaktadır. Ama dünyanın kara efendilerinin bu kadarıyla yetinmeleri de söz konusu değildir. Bu sebepten biyoteknolojiyi insan nüfusunu kontrol etme aracı olarak kullanmaktalar.[50] Irk ıslahı için, kendince fazla bulduğu nüfusu elimine etmek için dünya burjuvazisinin insan üzerinde her türlü vahşi aracı kullandığı yönünde sayısız delil mevcuttur. 1928'de insanı 'yetersiz bir hayvan' olarak tanımlayan Wells, bu durumu anlatmak için ortaya koyduğu '6 temel hayati gereksinim'i sayarken insanın dünya direktuarının emrine verilmesini ister ve 'dünyanın hastalıklar ve nüfus açısından biyolojik olarak kontrolü' gerektiğini söyler.

Rockefeller'in 1930'larda başlattığı 'Nazi soy arıtımı' çalışması da, sonrasında savaşlarla nüfus azaltımının çok pahalı yöntem olduğu fikrini yaygınlaştıracaktır. Pahalılığı bir yana beklenen etkiyi de göstermemektedir. Dönemin İngiltere Başbakanı Churchill'in şarbon bombaları ile Almanya'yı haritadan silme[51] isteğinin, bu isteğin bir adım ötesi olan 'ciddi azınlık' olarak nitelendirilen kitlelerin imha edilmesi arzusunun ve hatta 'salgın hastalıkla, mahsulleri yok edecek bakterileri, at ve

[50] H.G. Wells, 'Komplo: Dünya Devrim Planı'

[51] Sunday Herald Gazetesi, 14 Ekim 2001.

sığırları öldürebilecek şarbonu sistemli bir şekilde insanlar ve hayvanlar üzerinde bilinçli olarak kullanma'[52] planlamasının, ne denli derin ve gayri insanî bir komplo olduğu ortadadır. Bu komploda en önemli rollerden birini üstlenen ve 400 bin kişinin ölümünden sorumlu tutulan 'ölüm meleği'lakaplı Dr. Josef Mengele'nin İkinci Dünya Savaşı'nda Nazi toplama kamplarında tuttuğu günlüklerde önemli veriler bulunuyor. Arî ırkı meydana getirmek için ikiz doğumların sayısını artırmaya çalışan ve ikizler üzerinde acımasız deneyler yapan Mengele günlükte, 'aşağı ırklar' diye nitelediği ırkların yok edilmeleri gerektiğini yazıyor. Günlük ve mektuplar, Mengele'nin Brezilya'daki polis dosyalarının arasında bulundu.[53]

GDO'lu biyolojik silahları düşük maliyetli kitle imha silahları olarak tasvir eden Yarbay Robert P. Kadlec durumu şöyle özetliyor: "Diğer kitle imha silahlarıyla kıyaslandığında, biyolojik silahlar çok daha ucuzdur. Teknoloji ofisinin yaptığı son değerlendirme, bir biyolojik harp cephaneliğinin maliyetinin on milyon dolara kadar düşebileceğini rapor etmiştir. Tek bir nükleer silahın geliştirilmesinin ise iki yüz milyon dolar olduğu göz önüne alınırsa, bu çok düşük bir rakamdır. Biyolojik silahları bir salgın ya da doğal olarak ortaya çıkan bir hastalık kisvesi altında kullanmak saldırgana, saldırısını inkâr etme fırsatını verir. Bu bağlamda biyolojik silahlar nükleer silahlardan daha fazla imkânlar sunmaktadır."[54]

---

[52] Robert Haris-Jeremy Paxman, 'İleri bir öldürme tekniği' 1982.

[53] İngiliz Daily Mail Gazetesi, 7 Şubat 2010

[54] Robert P. Kadlec, ABD Hava Kuvvetleri Yarbayı, 'Geleceğin savaş alanı' www.airpower.maxwell.af.mil/airchronicles/battle/chp1.html (Bölüm 9 ve 10)

Bu 'imkânlar'ın somut olarak da sık sık hayat üzerinde denendiğine şahit oluyoruz. Tıpkı domuz gribi operasyonunda olduğu gibi... Dünya Sağlık Örgütü Başkanı Margaret Chan'in kötü sunumu ve aşı olmayı reddettiğini ağzından kaçırmasıyla adeta bir fiyaskoya dönüşen 'domuz gribi'yle ilgili olarak Rus Jeopolitik Araştırma Merkezi'nden General Ivachov, "Domuz gribi hızla artan dünya nüfusunu azaltmak için ABD tarafından laboratuvarda üretildi"[55] iddiasında bulundu. Finlandiya eski Sağlık Müdürü Dr. Rauni Kilde ise domuz gribinin eski ABD Başkanlarından Henry Kissinger'in fikri olduğunu, yayılma kararının Bilderberg toplantısında verildiğini iddia etti. Kilde'nin, "Bu aşı ile mümkün olduğunca dünya nüfusunun çoğu öldürülmek isteniyor. ABD, hiçbir maddi kayıp yaşamadan hatta milyarlarca dolar kazanarak dünya nüfusunu üçte iki oranında azaltmayı hedeflemektedir. Böylece aşıyı tercihli değil zorunlu yapmak istiyorlardı. Özellikle hamile kadınların ve çocukların ilk önce aşı ile zorunlu tutulması gelecek nesilleri hedeflediğini göstermektedir. Hiç kimse aşının bir yıl, beş yıl ya da 20 yıl sonra ne gibi etkilerinin olacağını bilmiyor: Mutlak kısırlık mı? Kanser mi? Ya da ölümcül herhangi bir hastalık mı?"[56] şeklindeki beyanları insanlık üzerindeki komplonun hangi boyutlarda olduğunun açık göstergelerindendir.

Öyleyse GDO'nun, global devlerin insanlık üzerinde kurduğu komplolardan biri olduğunu söylemek isabetli olacaktır. Bu sayede bu devler, insanların ne zaman yaşayıp ne zaman

[55] Rus RIA Novosti Haber Ajansı ve Sabah Gazetesi, 04 Haziran 2009

[56] www.timeturk.com/Kilde--Grip-aşısı-milyonları-öldürecek_102873-haberi.html

öleceğine karar verebilir, tarımı dolayısıyla da yaşamı patentleyerek kontrol altına alabilirler.

GDO'cular 'Deccâl' ya da 'Ye'cüc ve Me'cüc' olabilir mi?

Zamanını Allah'tan başka kimsenin bilmediği kıyametin alametlerinden biri de 'Deccal' ile 'Ye'cüc ve Me'cüc' olduğuna göre acaba genetik değişikliğinin bu kavramlarla izahı mümkün olabilir mi?

Mümkün olup olmaması konusunda kesin bir yargıya sahip olmamakla birlikte gelişmeler bir bağ kurmayı kolaylaştırıyor. Ye'cüc ve Me'cüc, Kitap ve Sünnet'le sabit olup Kur'ân-ı Kerîm'de iki Ayet-i Kerime'de geçer:

"Onlar (tercümanları vasıtasıyla): 'Ey Zülkarneyn! Hakikaten Ye'cûc ve Me'cûc, bu yerde (çeşitli kötülükler yaparak) bozgunculuk çıkarmaktadır. Bizimle onlar arasına bir set yapman için sana vergi verelim mi?' dediler."[57]

"Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc (ün seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyamet) yaklaştığı zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak."[58]

Ye'cüc ve Me'cüc'e Batılılar 'Yağuğ ve Mağuğ' demiş ve şeytanın zürriyeti olduğuna inanmışlar. Bazı kimseler, yeryüzündeki insanların onda dokuzunun Ye'cüc ve Me'cüc olduğunu söylemekteler.

İslâm inancına göre ise Ye'cüc ve Me'cüc, kıyametin kopacağına işaret sayılan büyük alâmetlerdendir. Ye'cüc ve Me'cûc vardır ve bunların kıyamet kopmadan önce ortaya çıkıp, çekir-

[57] Kehf Suresi, Ayet 94.

[58] Enbiya Suresi, Ayet 96-97.

geler gibi birçok yerleri yakıp yıkacakları kesindir.[59]

Bu Ye'cüc ve Me'cüc, Kitab-ı Mukaddes'te 'Gog ve Magog' olarak geçiyor. Tüm dinler için geçerli olan bu Ye'cüc ve Me'cüc, acaba kalıtım mühendisliğinin mutasyonu sonucu ortaya çıkabilecek bir canlı olabilir mi? Yaptıkları karma üretimle koyun gibi büyüyüp, tavşan gibi yavrulayan ve insan gibi düşünen bir varlık ortaya çıkar da ve tıpkı rivayetlerdeki gibi önüne gelen her şeyi yiyip bitiren bir canlı olabilir mi? 'GDO ve Ye'cüc ve Me'cüc' başlıklı bir tez, üzerinde düşünmeye ve çalışmaya değmez mi?

Deccal ise aldatıcı ve yalancı özelliği ile çok eski batıl dinlerde de varlığı kabul edilmiş olup ilk olarak Zerdüşt dininde görülmüştür; Kur'ân-ı Kerim'de Deccâl'den bahsedilmez.[60] Ancak sahih hadis kitaplarında Deccâl'le ilgili pek çok rivayet vardır. Hz. Peygamber (s.a.v.) "Şüphesiz on alâmet zuhur etmedikçe kıyamet kopmayacaktır"[61] buyurur. Bunlardan biri de Deccâl'dir.

Günümüz dünyasında yüzlerce devletten daha güçlü bir iki grubun; petrolden sağlığa, tarımdan finansa, eğitimden siyasete, gıdadan teknolojiye, medyadan sivil topluma, nüfustan dinlere, savaştan barışa kadar birçok alanda güçlü ve bir o kadar da karmaşık ilişkileri olan bir iki ailenin, bölgesel hareketlenmelerden dünya savaşlarına, iktidar değişimlerinden birey ve dünya yaşamına kadar her şeye ve her alana müdahale eden

---

[59] Şamil İslam Ansiklopedisi, 'Ye'cûc ve Me'cûc' maddesi

[60] Şamil İslam Ansiklopedisi, 'Deccal' maddesi

[61] Müslim, Fiten, 39, 40, 128, 129; Ebû Dâvûd, Melâhim, 12; Tirmizî, Fiten, 21; İbn Mâce, Fiten, 25, 28

gücüne, 'Deccalî güç' ve 'Deccalî anlayış' diyebilir miyiz? Çünkü tıpkı Deccal gibi, hakkı bâtıl, bâtılı hak olarak göstermekte, ürettikleri gen ve yeni tarım kimyasallarıyla da tüm dünyayı zehirlemekteler. İklim değişikliği ve 'küresel ısınma'[62] gibi 'gerçek dışı beyanlarla' da her şeyin yapısını değiştirme gayretinde olan, yine her şeyi kendine bağlamaya çalışan ve kendi izni olmaksızın yaprak bile kıpırdamasına izin vermemek için akla hayale gelmedik plan ve senaryoları uygulamaya koyan bir güç için başka bir tanımlama mümkün olabilir mi? Bin bir türlü dalavere çevrilerek dünyanın bitki, hayvan ve gen kaynaklarını ele geçiren, yediğiniz her gıdada mutlaka imzası olan, dünyada kaç kişinin ölüp, kaç kişinin kalmasına karar vermek için her türlü kısırlaştırma operasyonuna girişen ve kendisinde tanrısal güç vehmederek bir hortum gibi önüne gelen her şeyi yutmaya çalışan bu karabasanın işine şeytan bile şaşmış olmalı! Ne dersiniz, kendisinin tetiklediği ama kendisini geçmiş bir güç nedeniyle şeytan, kahrından azap içinde olabilir mi?

GDO'cuların parolası ve gizlenen gerçek...

GDO'cular, dünya nüfusunun çok arttığı, buna karşın tarımsal üretimin ise aynı oranda artmadığı iddiasından hareketle; ürünlerde verimlilik artışı sağlama, böceklere karşı dayanıklılık oluşturma veya piyasada uzun süre dayanıklılığı arttırma amacıyla biyoteknolojinin sağladığı imkânlardan

---

[62] Küresel ısınmanın hızını hesaplayan İngiliz İklim Araştırmaları Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Phil Jones, 15 Şubat 2010'da BBC'ye yaptığı açıklamada; "1995'ten bu yana küresel ısınma yaşanmadı. Son 15 yıldır iklim ısısında herhangi bir artış gözlenmedi. Dünya oluşumundan bu yana pek çok kez ısınma süreçleri yaşadı. Bu yüzden küresel ısınma insanla bağlantılı olmayabilir" dedi.

yararlandıklarını, bunun kaçınılmaz bir gereklilik olduğunu iddia etmekteler. İddia sahipleri genetik kopyalama sayesinde muazzam büyük bir verimlilik artışının yanı sıra istenilen miktar, tat ve lezzetlerde gıdalar elde edileceğini ve bu sayede dünyada var olduğu iddia edilen 'küresel açlık sorunu'[63]nun çözüleceğini sık sık ileri sürmekteler. Hatta bu değişiklik sayesinde belirli mevsimlerde yetişen bitkilerin her mevsimde yetişebileceği, az miktarda yetişen pahalı bitkilerin daha çok yetiştirilerek ucuzlatılacağı, çürümeye neden olan genin değiştirilerek çürümeyen gıdalar elde edileceği gibi çok sayıda faydadan söz etmeyi sürdürmekteler. Bu iddialardan hareketle de başta domates, patates, mısır, kavun, soya, pamuk, kanola (kolza) gibi çok sayıda bitki ile birçok hayvan türünde genetik değişiklik yapıyorlar.

Milyonlarca hücreden oluşan bitkilerdeki gen sayısının, insanlardan çok daha fazla olduğu biliniyor. İnsan kadar komplike bir varlık olmadıkları halde, Yaratıcı bu kadar çok genin kontrolünü sağlayan mükemmel bir gen dizilişi yaratmıştır. Her bir gene ise çok farklı görev verilmiştir. Bu düzenli sistem içine, hangi genin hangi şekilde nakledileceği ne kadar önemli ise bu nakillerin bu mükemmel sistemi nasıl etkileyeceği en büyük meçhullerden biridir.

GDO'ya sıcak bakmayan bilim çevrelerine göre genler ile oynamak; kötü şartlara ve böceklere karşı dirençli olmaları

---

[63] BM Gıda ve Tarım Örgütü 16 Ekim 2009'da yaptığı açıklamada dünyada açlık sınırının altında yaşayan insanların sayısının 1 milyar 20 milyonu bulduğunu iddia etti. Bu konudaki görüşler için kitabın 3. bölümündeki 'GDO açlığa çözüm mü?' ve 'Yoksulluğun küreselleştirilmesi' başlıklarını inceleyebilirsiniz.

sağlanan ya da farklı varlıkların genleri aşılanarak ilaç sanayinde kullanılması düşünülen sebze ve meyveler kadar insanlara ve doğanın tümüne büyük zararlar verebilir hatta bu zararların boyutu tahmin bile edilemeyebilir.

Neyin insanlık yararına olduğuna Rockefeller ailesinin karar verdiği[64] bir dünyada, küresel güçlerin sundukları argümanlara güvenebilmek mümkün mü? Kendileri dışındaki insanları serseri, berduş, cahil, avare ve tembel ifadeleri ile aşağılayıp 'hayvanlardan biraz daha iyi'[65] olarak tanımlayan bir zihniyetin vereceği bilgiler ne kadar güvenilir olabilir? Asıl amaç; iddia edilenin aksine insanlığın ihtiyaç duyduğu temel ihtiyaçları tekellerinde tutarak, ulusları egemenlikleri altına almak ve kontrollerinde kalmalarını sağlamak. Bu hedefi hayata geçirmek yalnızca tohumların kısırlaştırılmasından ibaret bir durum da değil. En az yüzyıllık bir mazisi olan bu projenin çok boyutlu bir yapılanma olduğunu artık görmek gerekiyor.

ABD'nin sembol giyecek, içecek ve yiyeceklerinin, toplumlara basın yayın araçları ile empoze edilerek model oluşturulması kendiliğinden gelişen bir durum olabilir mi? Yahut bunu sadece kapitalistlerin para aşkına bağlayabilir miyiz? Kapitalizm için paranın en büyük değer olduğunu biliyoruz. Servetin tek elde toplanmasını, "Küçük miktarlarda halka dağıtmaktansa, ırkımız için daha büyük bir potansiyele dönüştürebiliriz"[66] diyerek savunan bir anlayış için ne söylenebilir ki?

---

64 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s78.

65 John David Junior Rockefeller, Brown Üniversitesi'nde yaptığı bir konuşma.

66 Andrew Carnegie

Evet bunlar büyük imkânlara sahip güçlerdir ve yapmak istedikleri küresel bir bağımlılıktır. Bu bağımlılık sayesinde ellerinde bulundurdukları konumlarını kaybetmemek için gayri ahlaki ve gayri insanî de olsa her türlü yol ve yöntemi deneyeceklerdir.

Unutulmamalıdır ki; aslında bu kimselere atfedeceğimiz gereksiz güç vehmi -ki ilerleyen sayfalardaki bilgiler buna neden olabilir- yılgınlığa neden olacaktır. Bizler hesapların üstünde bir hesap olduğunu biliyoruz. Bu konuda en can alıcı örnek, son yıllarda 'küresel ısınma' adı altında pompalanan yalanın iflasıdır. Susuzluk ve ısınma palavrasının, susuzluğa ve sıcağa dayanıklı olduğu iddia edilen genetiği değiştirilmiş ürünlerin petrol üretiminde kullanılmasını sağlamak için uydurulan bir palavra olduğu, son bir yılda artan yağışlar ve elde edilen verilerde de bir kez daha görülmektedir.

Küresel ısınma var diyenler ödüllendirilip yok diyenlerin ise tehdit edildiği günlerde, yüksek sesle küresel ısınmadan değil küresel soğumadan söz edilmesi de göstermektedir ki; küresel ısınma tezgâhı O yüce güç tarafından adeta yüzlerine çarpılmıştır.

Kim bu Rockefeller?

Kaldırılan ulusal ve uluslararası her taşın altından çıkan Rockefeller hanedanlığının -Alman asıllı Siyonist Rothschild ile birlikte- GDO'nun ana tezgâhlayıcısı olduğunu belirtmek gerekir. Bu bağlamda mezkûr grup hakkında insanlığı bilgilendirmemek, konunun yeterince anlaşılmasını engellemektir. ABD'nin güç merkezini oluşturan Rockefeller ailesi ve aileye

bağlı pek çok vakıf, Amerikan tarihi boyunca yönetim, eğitim ve özel sektörde başka bir ailenin olmadığı kadar Amerika'ya hâkim olmuştur.[67] Ailenin en önemli ferdi 8 Temmuz 1839'da doğup, 23 Mayıs 1937'de ölen John Davison Rockefeller'dir.

Mütevazı bir köy kilisesinde ayin eşyası muhafızıyken, bir ticarî işletmeye muhasebeci olarak giren, aynı zamanda bilinçli bir Siyonist olan Rockefeller, petrol endüstrisinin vaat ettiği geleceği ilk sezenlerden biridir. 1850'da kurulan Clark ve Rockefeller adlı ilk şirketle başlayan ticaret; petrol, madencilik ve çelik işleriyle devam eder. On yıl geçmeden tümü iflas ettirilen onlarca rakip şirket nedeniyle ve bu sayede gelen servetle 1892'de Amerika'nın ilk gerçek milyoneri olur. 1896 yılında suikaste uğrasa da kurtulmayı başarır, 1910'da ise dünyanın en zengini olur. Chicago Üniversitesi, Harvard Üniversitesi, Peterson Enstitüsü, Rockefeller Üniversitesi, Tıp Araştırma Enstitüsü, New York'taki ünlü Rockefeller Center, Coca-Cola, National Bank, Exxon-Mobil[68], Goldman Sachs, AmericanExpress, PizzaHut, Chevron, Citi Group, Caterpillar, Lilly, Kellogg's, United Technologies ve J.P.Morgan-Chase, Rockefeller ailesinin en çok bilinen ve tanınan şirketleridir. John Davison Rockefeller öldüğünde bıraktığı servet 912 milyon dolardır. Bu rakam ailenin bugün ulaştığı hacme göre son derece sembolik kalsa da, o günün şartlarında günümüzün değeriyle 200 milyar doları bulan devasa bir rakamdır. BP, Shell, HSBC Bank, Royal Bank, Ing Bank, Aviva Sigorta gibi

[67] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s46.

[68] Firmanın 2008 yılı için açıkladığı net kârı 45.2 milyar dolar.

devlerin sahibi olan Rothschild Grubu[69]'nun 25 trilyon doları aşan servetinden sonra 20 trilyon dolarlık servetle, Rockefeller bugün dünyanın en büyük ikinci grubu durumundadır.

Rockefeller ailesi sayısız kuruluşun öncülüğünü ve finansörlüğünü üstlenir. Bunların başında 1954 Mayıs'ında Hollanda'nın Osterbeek kentindeki Bilderberg Oteli'nde bir grup mason tarafından kurulan Bilderberg oluşumu gelir. 'Dünyanın Efendileri' ve 'çok uluslu dünya hükümeti' olarak da nitelenen Bilderberg'in finansmanının önemli bir kısmı Amerika'daki Rockefeller Vakfı ve ünlü banker aile Rothschild tarafından karşılanır.[70]

---

[69] Rothschild ailesi son 200 yıldır, dünyanın en zengin ve nüfuzlu ailesidir. Frankfurt'un Yahudi gettosundan tefeci Mayer Amschel Rothschild ve 5 oğlunun temellerini attığı, 18. yüzyılda ortaya çıkan, 19. yüzyılda zenginlik ve nüfuzunun zirvesine ulaşan ve 20. yüzyılda da bu zenginlik ve nüfuzun hiç olmazsa belli bir bölümünü muhafaza edebilen tarihin gördüğü en büyük, yaygın ve güçlü bankerlik ailesi ya da hanedanıdır Rothschild hanedanı. Gettoda doğan, zamanla Avrupa devletlerini mali açıdan kontrol eder hâle gelen hanedan; parası, nüfuzu ve gücünün yanı sıra aslını inkâr etmeyen, ne olursa olsun aslına sadık kalan özelliğiyle de tarihe geçmiş bir aile. Rothschild'lar geçen zaman içinde asimile olmadıkları gibi Yahudiliklerini hiç gizlememişlerdir. Tam aksine sonuna kadar Yahudi kalmayı tercih ettiler. Bu nedenle diğer Yahudiler onları 'Yahudilerin kralları' ya da 'kralların Yahudileri' diye anmaktalar. Lord Rothschild; Osmanlı'nın dağılmasıyla Filistin topraklarının en verimli yerlerinin Yahudilerin eline geçmesini sağlayan, bunun için 2 milyon sterlinlik bir fon tahsis eden ve de İngiliz hükümetine baskı uygulayarak Balfour Deklerasyonu'nu yayınlatan ünlü Siyonist. İşin ilginci Hanedan, 2. Dünya Savaşı'nda Hitler'i finanse etmiş, zehirli gaz sağlamış. Masonik örgütlerin hemen hepsini finanse etmekte ve denetlemekte. Tek başına birkaç büyük devlet kadar güçlü olduğu iddia ediliyor. Dünya elmas ticaretinin yüzde 90'ı, altın ticaretinin yüzde 40'ı, kömür-bakır-uranyum-aluminyum ticaretinin de yüzde 15'i bu aile tarafından yapılmaktadır. Doksanlı yıllarda 1 milyondan fazla kişinin ölümüne neden olan Hutu ile Tutsi kabileleri arasındaki iç savaşı bu grubun elmas ticareti yapan De Beers firmasının çıkardığı ve finanse ettiği biliniyor. Dünyayı kontrol eden Rockefeller ailesinin kurulmasını finanse etmiş, bu sayede de halen Citigroup, Standart Oil, Exxon-Mobil, Chevron gibi şirketleri de dolaylı olarak kontrol etmektedirler. George Soros'un bu servetinin bu gruba ait olduğu ve Soros'un da emirlerinde çalıştığı iddia ediliyor. Dolayısıyla dünyayı kontrol eden aileyi de kontrol etmektedir. (Ülkelere borç veren şirket hakkında daha geniş bilgi için bakınız: www.rothschildarchive.org ve tr.wikipedia.org/wiki/Rothschild)

[70] www.harunyahya.org/kitap/kabalavemasonluk/kvm02_1.html

Türkiye'de de Tarih Vakfı[71] gibi çok sayıda kuruluşu desteklemektedir. Bunun yanı sıra Yıldız Kenter, Emre Kongar, Bilge Karasu gibi sıra çok sayıda ünlü ve siyasetçi de Rockefeller'in rahle-i tedrisinden geçmiştir. 1957'de Henry A. Kissinger, Rockefeller'e ait Harvard Üniversitesi'nin rektörlüğünü yaptığı dönemde Rockefeller Foundation[72] Fellowship bursu ile ABD'ye giden Bülent Ecevit burada sosyal psikoloji ve Orta Doğu tarihi eğitimi alır.[73] İki yıl süreyle Rockefeller Foundation bursu ile ABD'de kalanlardan biri de Deniz Baykal'dır.[74]

Bu denli karmaşık ilişkiler içerisinde bir gücün 'gladio' olarak adlandırılan kirli yapıların dışında kalması elbette düşünülemez. Bu konuda en ilginç sayılabilecek bilgilerden biri Türkeş'in ABD'de bulunduğu dönemde en yakın dostu Ruzi Nazar ile NATO ve GLADIO operasyonlarının gerçek hamisi sayılan Rockfeller ailesi tarafından desteklendiği bilgisi sayılabilir.[75] Nelson Aldrich Rockefeller[76] gibi aile fertlerinden bazıları ABD yönetiminde üst düzey görevler almış hatta başkan olmak için planlar yapmışlardır. Ancak kendi ülkelerinin tepe yönetiminde bilfiil yer almak yerine, hem ABD'deki hem de diğer ülkelerdeki siyasetçi ve bürokratları maşa olarak kullanmak daha cazip gelmiştir.

---

71 www.tarihvakfi.org.tr/ayrinti.asp?SttId=9

72 Detaylı bilgi için www.rockefellerfoundation.org

73 http://tr.wikipedia.org/wiki/Bülent_Ecevit

74 http://tr.wikipedia.org/wiki/Deniz_baykal

75 Zihni Çakır, 'Korku İmparatorluğu Gladio'

76 1950'de Uluslararası Kalkınma Danışma Kurulu'nun Başkanlığı, 1958-1973 arası New York Valiliği, 1973-1977 ABD Dışişleri Bakanlığı gibi görevlerde bulundu. 1974-1977 arasında Başkan Gerald R. Ford'un yardımcılığını üstlendi.

Bugün ailenin başında 12 Haziran 1915'de doğan David Rockefeller[77] yer alıyor. Onun akıl hocası İngiliz papazı ve 1798'de kaleme aldığı Nüfus İlkesi Üzerine Bir Deneme -An Essay on the Principle of Population- çalışmasıyla tanınan Thomas Robert Malthus'dur. Malthus, nüfusun geometrik bir şekilde artarken yiyecek arzının aritmetik bir şekilde artacağı ve bu durumun kitlesel açlığa yol açacağı öngörüsünün ve dünya nüfusunun azaltılması gerektiği fikrinin de sahibidir. Malthus'un fikrinden hareketle kurulan Amerikan Soy Arıtım Derneği'nin yöneticilerinden ve 'demokrasi sıradanlığı arttırıp mükemmel insan türlerini azaltmakta'[78] tezinin de sahibi Prof. Frank Fetter, genç David'in danışmanıdır. David daha 1928'de genç bir delikanlı iken, babası tarafından Sosyal Hijyen ve Doğum Kontrol Bürosu'nun başına getirilir. Hitler'in iktidarıyla David kendini tümüyle soy arıtım projesine adamaya karar verir. 1952'de ise Nüfus Konseyi'ni kurar. Konsey'in başına başkan Eisenhower'ın Dışişleri Bakanı ve Rockefeller Vakfı sekreteri John Foster Dulles getirilir.

Soy arıtım projesi, Nüfus Konseyi'nin oluşumuyla geri plana düşürülerek yerine 'aile planlaması ve nüfus kontrolü' terimleri kullanılmaya başlanır. Bu yeni söylem sayesinde eski ırkçı söylemler yerini politik terimlere bırakmıştır.[79] Nüfus Konseyi'nden sonra ise Uluslararası Planlı Aile Federasyonu'nu (IPPF) kurar. Rockefeller, dünya nüfusunun hızla arttığını bu nedenle hem nüfusun azaltılması hem de tarımsal üretimin

---

77 Detaylı bilgi için http://en.wikipedia.org/wiki/David_Rockefeller

78 John Ensor Harr - Peter J Johnson, Rockefeller Yüzyılı, s272

79 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s88

artırılması gerektiğini iddia ederek 1943'de Meksika'da ünlü 'yeşil devrim'i başlatır. Dünyanın çeşitli bölgelerinden toplanan buğday türleri çaprazlama yöntemiyle birleştirilerek yeni hibrit çeşitler meydana getirilir. Geliştirilen bu tohumlar ilk olarak Pakistan, Hindistan ve Türkiye'ye gönderilerek ekimi sağlanır. Hibrit teknoloji sayesinde tohumlar bir bir şirketlerin mülkiyetine geçirilir. Meksika, Hindistan gibi ülkelerde daha çok verim ve açlık sorununa çözüm vaadi ile sunulan hibrit tohumlar, Rockefeller ailesinin dünya çapında yürüttüğü korkunç bir projenin en hayati ayağını oluşturur.

1950-60 arasında 'yeşil devrim' Latin Amerika'yı tümüyle sarmıştır. 1953'e gelindiğinde ise, tarımın tekelleşmesini sağlamak ve dünya gıdasını Rockefeller'ın hegemonyasına almak için 'Tarım Geliştirme Konseyi' adıyla yeni bir örgüt kurulur. Verimlilik masallarının yanı sıra, kitlelerin hibritin doğalla aynı olduğu masalına ikna edilmesi için çok kapsamlı projeler ve kampanyalar yapılır. 1966'da bu oluşuma Ford Vakfı da katılır. ABD, istihbarat birimleri dâhil her türlü imkânı bu tür amaçlarla kullanmaktan hiçbir dönemde kaçınmaz. Aynı yıl Buğday ve Mısır Geliştirme Merkezi'ni (CIMMYT) kurar. Merkez, Başkan Lyndon Baines Johnson'un[80] da çabalarıyla gıda yardımı yapılacak ülkelere bir ön koşul getirir. 'Barış için gıda' (P.L.480) adı verilen bu ABD yardımının ön koşulu, Rockefeller'ın nüfus kontrol programına dâhil olmak ve ülkenin kapılarını Amerikan yatırımcılarına açmaktır.[81]

Rockefellerlar gelirlerinin yarısını, tüm vergilerden muaf

[80] www.whitehouse.gov/about/presidents/lyndonbjohnson

[81] F. William Engdahl. Ölüm Tohumları, s127

tutulan kendi kurdukları dört adet vakfa aktararak vergiden düşmekteler. Dünyanın birçok yerinde bu tip 'özel şirket vakıfları' sayesinde, büyük güçler vergilerden kaçınırlar. Rockefeller ise; bu vakıf paraları ilaç kullanımını özendirmek için bağışlandığından ve pek çok ilaç, kömür katranı türevlerinden yapıldığından, petrol şirketleri ve ilaç üreticileri (ki çoğunun sahibi Rockefeller'dır veya onun kontrolündedir) ile birlikte bu işten en kârlı çıkandır.[82]

Rockefeller ailesinin küresel operasyonları saymakla bitmiyor. İşte bunlardan bazıları: Sanki varmış gibi gösterilen küresel ısınmanın tehlikelerine dair propaganda seferberliği ile ABD'de ve AB'de küresel ölçekte yaşamsal öneme sahip tahılların azaltılması için uygun bir kamuoyu oluşturulması... Çiftçilere yakıt olarak kullanılacak mısır, kolza ve diğer tahılların üretilmesi için ödeme yapılması... Biyo-yakıt siyasetlerini meşrulaştırabilmek için bilimsel açıdan uydurma 'küresel ısınma' tehdidinin biyo-yakıtlarla azalacağını iddiası...[83]

Çalışmalarını Rockefeller'in yardımları ile yürüten Hermann Muller, amaçlarını "Bir gün uygun hammaddeler kullanarak tamamen yeni bir insan yaratmak" olarak açıklıyor. Nüfus Konseyi Başkanı Ostoborn ise bir sperm bankası kurarak kendi belirledikleri kimselerden elde edecekleri spermler ile gen devrimi ve kendi tasarladıkları bir insan tipi yapmayı hedeflediklerini belirtiyor. Rockefeller'ın Nüfus Konseyi, her fırsatta dünya nüfusunun fazlalığından ve siyah nüfusun korkutucu boyutlarda arttığından dem vura-

[82] A. Altay Ünaltay, 'Dünya Politikasına Yön Verenler' s96

[83] F. William Engdahl, 'Sahte Domuz Gribi Sahte Gıdalar' s95

rak uluslararası bir doğum kontrol programı baskısı uyguluyor. Muckety.com[84]'daki etkileşimli haritalar incelendiğinde, grup hakkında ürkütücü tablo bir nebze ortaya çıksa da halen ortada keşfedilmeyi bekleyen çok fazla bilenmeyen var.

Bu ürkütücü güç hikâyesi, aslında insanlığın hiç de yabancı olmadığı bir durum. Tarih bize, bir zamanlar dünyanın tartışmasız hâkimleri Firavunların, Nemrutların, Karunların, Calutların, Hülagu ve Cengiz Han'ın ibretlik sonlarını anlatır. Kur'an-ı Kerîm bize bu Firavunî güçler ve Karunî düzenlerle mücadele için tek bir Musa'nın veyahut İbrahim'in yeteceğinden haber verir.

Monsanto'nun aşkına

Tarım ve kimya devi aynı zamanda bugün dünya GDO pazarının yüzde 90'ının tek başına hâkimi olan Monsanto, 1901 yılında John Francis Queeny (1859-1933) tarafından kurulur. Genetik tohumun yanı sıra büyük baş hayvan hormonu (BST ve PCB) pazarına tek başına sahiptir. DDT, Turuncu Madde, Roundup ve Roundup Ready ürünleri en tartışmalı ürünler arasında yer alır. Direkt ve dolaylı ortaklıkları hariç 21.700 çalışanı olan firmanın, yine direkt ve dolaylı ortaklıkları hariç 2008 yılı net kazancı 11,4 milyar dolardır.

Firma kurulduğunda ilk iş olarak, Coca-Cola firmasına yapay tatlandırıcı 'sakkarin'[85] satarak başlar. Monsanto, 1985 yılında

---

84 www.muckety.com/David-Rockefeller/8115.muckety

85 Benzoik sülfinit E954. 1879 yılında Constantin Fahlberg adlı bir eczacı tarafından üretildi. Alerjen ve kanserojen olduğu belgelendi.

tartışmalı suni tatlandırıcı 'aspartam'[86] lisansının sahibi olan, eski Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'e ait 'GD Searle' şirketini satın alır ve NutraSweet markasıyla pazarı domine etmeye başlar. 1954 yılında, Alman kimya devi Bayer ile Mobay'ı bünyesine katar. Böylece kimi çevrelerde dünyanın en iyi ilacı olarak lanse edilse de, en tehlikeli ilacı olarak da anılan bakkal hapı Aspirin'in de sahibi. Monsanto ilk GDO'lu bitki üretimini 1982 yılında yapar. Monsanto genetik bitki alan denemelerini ise 1987'de yapmaya başlar.[87] I Haziran 2007'de ise Delta & Pine Land[88] şirketini 1,5 milyar dolara satın alır. Son olarak Hollandalı tohum şirketi Ruiter'ı bünyesine katar. Kimya devi Basf ile önemli bir ortaklığı var. Sentetik elyaf ve polyester pazarının en büyük oyuncularından olan Monsanto nükleer güce sahip firmalardan. 1920'de sülfirik asidi geliştirir, 1968'de elektronik ledleri üretir. Disneyland ve Walt Disney World gibi birçok marka ile ortaklık ve sponsorluğu olan şirketin, Türkiye'de çok büyük yatırımları ve gücü var.

Monsanto, patent ihlali yaptıkları gerekçesiyle çiftçiler hakkında binlerce dava açmış bir firma. Tecelliye bakın ki kendisine de açılmış sayısız dava var. Ocak 2005'te Endonezya bürokrasisine rüşvet verdiğinin ortaya çıkması üzerine, rüşveti kabul ederek 1,5 milyon dolar para cezası ödemeyi kabul etti. ABD

---

86 Aspartam da sakkarin gibi birçok gıdada tatlandırıcı olarak kullanılan bir sentetik kimyasaldır. Alerjen ve kanserojen olduğu belgelendi. Tatlandırıcıların şekerden daha zararlı olduğu bilimsel olarak ispatlanmıştır.

87 http://en.wikipedia.org/wiki/Monsanto

88 GDO'lu pamuk devi. Türkiye'de Türk Deltapine olarak İzmir'de faaliyet gösteriyor. ABD Menkul Kıymetler ve Takas Komisyonu (United States Of America Before The Securities And Exchange Commission), adı geçen şirketin Türk tarım bürokrasisine yıllarca GDO ekimlerini görmezlikten gelmesi için rüşvet verdiğini iddia etti (Açılım No. 56138 / Temmuz 26, 2007 tarih ve 3-12712 no'lu dosya). Konu, Haber Türk Gazetesi'nde 19 Kasım 2009 haberleştirildi. Sağlık ve Gıda Güvenliği Hareketi'nce de yargıya taşındı.

Menkul Kıymetler ve Takas Komisyonu'nun yaptığı çok sayıda incelemede GDO'lu ürünlerin ekim ve izni için birçok kez rüşvet verdiği tespit edildi. Monsanto, 2008 yılında 'modern adı lobicilik' olan, hukukta ise 'rüşvet' diye nitelenen yöntem için 8 milyon 831 bin 120 dolar harcamış. ABD Çevre Koruma Ajansı (EPA), Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) başta olmak üzere birçok bakanlık ile BM'ye bağlı kritik örgütlerin üst düzey yöneticilerinin Monsanto tarafından belirlendiği biliniyor. Son olarak Obama tarafından bir Monsanto çalışanı FDA'nın başkan yardımcılığına atanır. Greenpeace, Hindistan başta olmak üzere günlük yarım dolara işçi çocuklar çalıştırdığı iddia edilen Monsanto'nun mısır ürünlerinin doğurganlık düşürücü etkiye sahip olduğunu belirtiyor. Bayer, Mobayi, Pfizer ilaç firmalarının da sahibi olan Monsanto, 200'den fazla ülkede adeta bir örümcek ağı gibi girift bir örgütlenme modeline sahip. Monsanto'yu hibrit ve genetiği değiştirilmiş tohum ve gıdalar, zehirlik kimyasallar, ilaç, nükleer gibi alanların yanı sıra 'organik tarım' alanında bile görürüz. Unilever Grubu'nun da sahibi olan Monsanto'ya ait ürünler; Omo, Rexona, Rinso, Sana, Signal, Yumoş, Algida, Lux, Lipton, Knorr, Elidor, Dove, Domestos, Cif, Cornetto, Clear, CarteD'or, Calve, Becel, Axe, BenJereyy's Max adlarıyla her eve, her mideye mutlaka girmiştir.

2 Aralık 2009 itibari ile Monsanto yönetim kurulu üyeleri şöyle[89]: Yönetim Kurulu Başkanı Frank V. AtLee III, Şirketin Genel Müdürü Hugh Grant, John W. Bachmann, David L. Chicoine, McDonald's Genel Müdürü Janice L. Fields, Arthur

[89] www.monsanto.com/responsibility/corp_gov/directors.asp

H. Harper, Gwendolyn S. King, C. Steven McMillan, William U. Parfet, George H. Poste, Robert J. Stevens. Ülkemizin en büyük gıda gruplarının da tedarikçisi olan şirketin, ilişkiler ve ortaklıklar yumağı son derece kapsamlı bir çalışma gerektirir. Marmara Çevre Platformu (MARÇEP) 2005'de yaptığı bir açıklamada Monsanto'nun iştiraklerinden olan Cargill'le ilgili şu uyarıyı yaptı: "Tarım sanayisi devi Cargill tarafından Uludağ'ın suları ele geçirilmeye çalışılıyor. İlgili tüm izinler, yargı tarafından iptal edilmiş olmasına karşın, peş peşe çıkartılan özel yasalarla şirket koruma altına alındı. Türkiye'nin şeker pancarı üretimini de olumsuz etkiliyor. Bursa'daki yerel medya değişik yöntemlerle susturuldu. Cargill, yalnızca çevre sorunu değil; Cargill sorunu, giderek demokrasiyi tehdit eder hale geliyor."[90] Bu uyarı sanırız küresel şirket tehditlerinin geldiği vahim noktayı çok güzel özetliyor.

Dört legal bir illegale neden bağlı?

ABD'li Carnegie, Harriman, Rockefeller gibi zengin aileler 1920'de istenmeyen ırkların yok edilip, soy arıtımı yapılarak üstün ırk yaratma amacıyla, Uluslararası Aile Plânlaması'nı kurarlar. 1939'da bu kapsamda Margaret Sanger tarafından Harlem'de 'zenci (negro) projesi' adlı bir proje hayata geçirilir. Sanger, bir arkadaşına yazdığı mektupta bu projeyi "Zenci nüfusu ortadan kaldırmak istiyoruz"[91] şeklinde özetliyor.

1947'de birçok uzmanı doğum kontrolü için ikna eden Rockefeller, daha önce de belirttiğimiz gibi 1952'de 'Nü-

[90] http://bianet.org/bianet/cevre-ekoloji/65042-cargill-demokrasiyi-tehdit-eder-hale-geldi

[91] www.blackgenocide.org/negro.html

fus Konseyi'ni kurar. On yıl bile geçmeden doğum kontrolü, ABD'nin seçkinleri için bir modaya dönüşmüştür. Nüfus Konseyi arşivlerine erişmeyi başaran John Sharpless, konsey amaçları ile ilgili "zamanla 'nüfus uzmanları' kavramı oluşturmak ve bunların gerekliliğini akıllara yerleştirmek"[92] notunu düşer.

Rockefeller Vakfı başkanlarından John Foster Dulles, 1950'li yıllarda beyaz olmayan ırkların çoğalmasının durdurulması gerektiğini söyler ve bunun için çok miktarda çalışma ve seyahat yapar. Dulles, konseyin resmi sitesinde aile planlaması, korunma, üreme sağlığı, sezaryen, aşı kampanyaları, kürtaj[93] ve kısırlaştırıcı gıda yardımı gibi yöntemler kullanarak yaptığı kısırlaştırma faaliyetini; "İnsanların yaşam kalitesini artırmak ve bireylerin her yerde kendi potansiyellerini geliştirmek için yardımcı olmak"[94] olarak açıklıyor. Fakir Porto Rikolular bu kısırlaştırma operasyonun ilk kurbanlarıdır. Porto Riko, ABD diplomasi karmaşasında özerkliğini kaybetmiş şanssız bir adadır. Washington tarafından kontrol edilen ideal bir deney istasyonu, adı konmamış bir ABD kolonisidir. Sonradan bir devlet politikasına dönüşecek olan ve yeni kurulan Nüfus Konseyi aracılığıyla ilk deneyler burada başlatılır.[95] Nü-

---

92 John Sharpless, 'Nüfus Konseyi ve Yeni Nüfus Politikalarının Temelleri'

93 Çin Nüfus ve Aile Planlaması Komisyonu'nun verilerine göre, her yıl 20 milyon çocuğun doğduğu Çin'de -kayıtlara geçen- 13 milyon da kürtaj yapılmakta. Kliniklerde kayıtsız yaptırılan kürtajların ise bu sayıdan çok daha fazla olduğu sanılıyor. Çinli yetkililer bu yöntemle 1978'den bu yana 400 bin doğumu engellediklerini ve kürtajı bir doğum kontrol yöntemi olarak kullandıklarını itiraf ediyorlar. Bazı Çinli kadınlar ise kürtaj yapmaları konusunda kendilerine baskı yapıldığını söylüyorlar. Avrupa Birliği İstatistik Kurumu, Eurostat'ın verilerine göre Almanya'nın 2009 yılındaki nüfusu 245 bin kişi geriledi. (Turqe Diplomatique, 'Gelecek ve Nüfus' Ocak 2010, sayı 12, s29)

94 www.popcouncil.org

95 www.tribalmessenger.org/t-secret-gov/eugenics.htm

fus Konseyi, özetle 'aile plânlaması' adı altında doğum kontrol yöntemleri ve kısırlaştırmayı teşvik maskesi altında 'üstün ırk' programını geliştirmek için kurulmuştur.

Rockefeller'ın Nüfus Konseyi, Dünya Bankası ve ABD Ulusal Sağlık Enstitüleri 1972'de ortaklaşa bir projeye imza atarlar. Proje kapsamında Dünya Sağlık Örgütü (WHO) için üretilen ve 20 yıl boyunca uygulanan tetanos aşılarının, kısırlaştırma amaçlı aşılar[96] olduğu yönünde şüpheler vardır. 1990'larda BM'nin Dünya Sağlık Örgütü, Nikaragua, Meksika ve Filipinler'de 15 ilâ 45 yaşları arasındaki milyonlarca kadının aşılanması için bir kampanya başlatır. Bir şüphe üzerine 'Comite Pro Vida de Mexico' teşkilatı aşıları incelettirir. Laboratuvar sonuçları aşıların doğal bir hormon olan hCG, tetanos taşıyıcılarıyla birleştiğinde kadınların hamile kalmasını engelleyen antikorlar üreten Chorionic Gonadotrophin (hCG) içerdiğini ortaya koyar.

Nüfus Konseyi, aile planlaması adı altında birçok ülkede kısırlaştırıcı etkiye sahip aşı kampanyalarının yanı sıra 'doğum kontrol ve ereksiyon hapları'[97] ile gebeliği engelleyici birçok

---

96 F. William Engdahl, Sahte Domuz Gribi, Sahte Gıdalar, s209

97 "İşte doğum kontrol haplarının çok iyi bilinen bazı yan tesirleri: Adetler arası düzensiz kanamalar, göğüste hassasiyet, karakter-huy değişiklikleri, baş ağrısı, bulantı ve nadiren kusmalar, kilo alma veya tersine kilo verme, eğer kullandığınız doğum kontrol hapı kombinasyon yani estrogen ve progestin'i birlikte içeren bir hap ise ilaveten; seks isteğinizde değişiklikler olabilir. ABD'li bilim adamları, doğum kontrol haplarının kadınlar üzerinde kalıcı cinsel isteksizlik etkisi yaratabileceğini belirledi. Hapların testesteron seviyesinde yarattığı azalma nedeniyle kısa süreli cinsel isteksizlik yaptığı zaten biliniyordu. Boston Üniversitesi'nin yaptığı araştırmada bu hapların sürekli cinsel isteksizliğe de yol açabileceği gösterildi. 62'si doğum kontrol hapı kullanan 125 kadının kanlarındaki globulin seviyesi inceleniyor. Globulin, seks hormonu testesteron'un işlevlerini engelliyor. Doğum kontrol hapı kullanan kadınlarda globulin'in normalin 7 katı, daha önce kullanan kadınlarda ise 3-4 katı fazla çıktığı belirlendi. Uzmanlar bu durumun sürekli cinsel isteksizliğe yol açabileceğini kaydetti. Bu şu demek, uzun süre doğum kontrol hapı kullananlar daha sonra ilacı bıraksalar bile cinsel isteksizlikten kurtulamayabiliyorlar..." www.gidahareketi.org/-627-haberi.aspx

malzeme ve yöntemi nüfus artışını azaltmak ve kısırlaştırmak gibi amaçlarla kullanıyor. Bu amaçla yapılan kampanya ve tanıtımlar öylesine etkili olmuştur ki, doğum sayısında önemli oranda azalmalar gözlenmiştir. 2009 yılındaki sözde domuz gribi salgını ve bu amaçla geliştirilen ve foyası çok erken çıkan domuz gribi aşılarında da durum farklı değildir. Bakın William Engdahl durumu nasıl özetliyor: "Dünya Sağlık Teşkilâtı ve ilaç endüstrisinin içinde yer aldığı H1N1'in arkasındaki güçlerin, saf ve dehşete düşmüş yüz milyonlarca kişi üzerinde uyguladığı sinsi plânın 'aşı yolu ile kitlesel soykırım' olduğu konusunda kuşkular var. Böylesine sinsi bir tertibin arkasında kimin olduğuna dair ipucu ise, kendini dünya nüfusunun önemli ölçüde azaltılmasına adayan gizli milyarderlerin oluşturduğu yeni bir kulübün kuruluşunun ifşası ile aynı zamanda ortaya çıktı. Bu yeni grup büyük bir alaycılıkla kendini 'İyilik Kulübü' olarak adlandırdı. Ne için iyilik, ya da kimin için iyilik olduğu ise söylenmedi."[98]

Bu projelerin yoğun olarak Türkiye'de de uygulandığını Henry Kissenger'in NSSM200 raporu ile anlıyoruz. Bu rapora göre Türkiye hedefe oturtulan 13 ülkeden biri. 1974 tarihinde hazırlanan söz konusu raporda dünya nüfusunun 2075'de 22 milyar olacağı varsayımından hareketle, en fazla 8 milyarda tutulması öngörülür. BM Nüfus Konseyi Fonu Başkan Yardımcısı Thomas Buttner ise 2009'da yaptığı açıklamada 2050 yılında dünya nüfusunun 9,1 milyara ulaşacağını belirtiyor.[99]

Nüfusu azaltılsın yahut da yok edilsin diye 'hedef tahtasına

[98] F. William Engdahl, Sahte Domuz Gribi, Sahte Gıdalar, s5

[99] Turqe Diplomatique, 'Gelecek ve Nüfus' Ocak 2010, sayı 12, s28

oturtulan' Türkiye'deki duruma kısaca göz atmakta fayda var. 1975 yılında yüzde 2 olan kısırlık oranı, Türk Jinekoloji Derneği Başkanı Prof. Dr. Bülent Tıraş'a göre 2005 yılında yüzde 15'lere çıkmış.[100] 2009'da ise bu oranın yüzde 25'leri bulduğu tahmin ediliyor. Yani Türkiye'de her dört kişiden birinin kısırlaşmış olması Rockefeller'ın projesinin başarısını göstermesi bakımından manidardır.

Öte yandan 1974'de 1 milimetreküpte 125 milyon sperm sayısına sahip olan Türkiyeli erkeklerin bugünlerde sperm sayılarının 25 milyona düşmüş olması kısırlaşma sürecinin hızla artacağının da habercisi olarak görülüyor.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre Türkiye'de, 2000 yılında 0-24 yaş arasında 34 milyon 119 bin 716 olan genç nüfus sayısı 2008'e gelindiğinde 2 milyon 889 bin 467 azalarak 31 milyon 230 bin 467 kişiye inerken, aynı dönemde 65 yaş ve üstü nüfus yüzde 26,8 yükselerek 3 milyon 858 bin 949'dan 4 milyon 893 bin kişiye çıkmıştır. 2000 yılında 0-24 arası yaş grubu toplam 67 milyon 803 bin 927 olan nüfusun yüzde 50,3'nü oluştururken, 2008 yılında 71 milyon 517 bin 100'e çıkan nüfusun yüzde 43,7'sini oluşturmuştur. Özetle 2000-2008 döneminde 25 yaş altı nüfus 2 milyon 889 bin 467 azalırken, 65 yaş ve üstü nüfus 1 milyon 34 bin 474 artmıştır. Bir başka deyişle nüfusta görülen yüzde 5,48 oranındaki artışa karşın, genç nüfusun toplam nüfus içindeki payı azalmıştır.

2000 yılında 65 yaş ve üstü yaş grubu toplam nüfusun yaklaşık yüzde 0,6'sını oluştururken 2008 yılı sonu itibarıyla

[100] Star Tv haber, 22 Aralık 2005

bu oran yüzde 0,7'ye çıkmıştır. Genç nüfus sayısında görülen azalışa karşın yaşlı nüfus oranında görülen yükseliş, geleneksel inanışın aksine Türk toplumunun giderek yaşlandığını ortaya koyuyor. 1935 yılında 0-4 yaş grubunun nüfus içindeki oranı yüzde 16,89, 0-14 yaş grubunun oranı yüzde 41,24 iken, 2008'de 0-4 yaş grubunun payı yüzde 8,39'a, 0-14 yaş grubunun oranı ise yüzde 26,27'ye geriler. Bu oranlar, 0-24 yaş grubunda aynı yıllar itibarıyla yüzde 56,31'den yüzde 43,67'ye düşerken, 65 yaş ve üstü nüfusun toplam nüfusa oranı yüzde 3,87'den yüzde 6,84'e çıkar. Nüfus artış oranı 1955-1960 arasında binde 28,53 iken, 1990-2000 arasında binde 18,28'e, 2008 yılında binde ise 13,19'a düşer.[101]

Görüleceği üzere, amaçları açları doyurmak değil soyları kurutmaktır. Bunun için de BM'ye bağlı Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) - (1975), Dünya Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) - (1945), Dünya Sağlık Örgütü (WHO) - (1946), Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası (WB) - (1947) gibi örgütlerin Rockefeller'a ait Nüfus Konseyi'nin amaçları için kullanıldığı sık sık görülüyor. Dünya Tarım Örgütü ile Dünya Sağlık Örgütü'nün 'kuş gribi' ve 'domuz gribi' skandallarındaki tavırları bunu ispat ediyor. Dünya Ticaret Örgütü, GDO'lu ürün üreten şirket tarımını dünya çapında yaygınlaştırmak, tohumları kontrol etmek, ticareti kontrol etmek, patent-markalaşma ve telif haklarını kontrol etmek gibi amaçlarla, milletler hukukunun üstünde ve hiçbir devlete hesap vermeyen bir örgüt olarak, dünya tohum devi Cargill'in 1974'deki

[101] www.timeturk.com/genc-nufus-hizla-azaliyor-74188-haberi.html

girişimleriyle 1 Ocak 1975'de kuruldu. Tarifeler ve Ticaret Genel Anlaşması'nın (GATT) devamı gibi gösterilmek istense de aralarında önemli farklılar vardır. 1948'de kurulan GATT, sadece mal ticaretini kapsarken, DTÖ mal, hizmetler ve fikri mülkiyet hakları olarak da bilinen 'fikir ticareti'ni de kapsar.

Rusya ve bağımlısı ülkeler ile İran gibi bazı ülkeler, 133 üyeli DTÖ'ye girmeyi halen reddetmeyi sürdürüyorlar. Karar alıcıları ABD, Kanada, Japonya ve AB olan DTÖ'nün kararları, üye ülke hükümetlerce tartışılmaksızın kabulü zorunlu bir dayatmayı içeriyor. Ülkeleri, ABD'nin ticari köleleri haline getirmeye çalışan sözde örgütün tarımdan tekstile, hizmetlerden fikri mülkiyet haklarına kadar, çok farklı alanda 29 ayrı bağlayıcı metninin yanı sıra üyelere büyük sorumluluklar ve taahhütler yükleyen 25 karar, deklarasyon ve anlaşması bulunuyor. DTÖ'nün hassas olduğu sektörlerin başında hiç kuşkusuz tarım ve dolayısıyla GDO gelmekte. Zaten kurulmasının ana gayesi de üye ülkelerde GDO'nun serbest bırakılması ve desteklenmesi. Bütün bunları yaparken, tarım ve ihracatın teşviki, gıda güvenliği, bitki ve hayvan sağlığı gibi herkese şirin gelen, süslü kavramları da kendisine kalkan yapmakta.

DTÖ, fikri mülkiyet haklarının ticaretle ilgili yönünü 'TRIPS anlaşması' ile düzenliyor. Bu anlaşma, telif ve patent hakları gibi yeni fikri mülkiyet haklarını dile getirmekle kalmayıp; coğrafi işaretler, endüstriyel tasarımlar, ticaret markaları, ticari sırlar ile ilgili bilgi ve hakların korunmasını sağlıyor. Böylece DTÖ sadece kendi varlık nedeni olan firmaların mülkiyet ve haklarını koruyarak yerel gelişimlerin ve küçük ölçekli çabaların önünü de kesmiş oluyor. Merkezi Cenevre'de olan DTÖ'nün

karar, anlaşma ve taahhütleri, tüm üye devletler için ulusal yasalarının üzerinde bir bağlayıcılığa sahiptir. Diğer bir sorun ise "teknik yardım" adı altında ülkelerin sistemlerini değiştirmek ve bağımlılık modelleri oluşturmak için çalışıyor olmasıdır.

Genetiği değiştirilmiş organizmaların neden bu denli yaygınlaştırıldığını ve bunun nasıl başarıldığını anlamanın yolu, Dünya Ticaret Örgütü'nün yapısı, faaliyetleri ve yönetimini tanımaktan geçmekte. Çünkü DTÖ, kelimenin tam anlamıyla 'mahşerin dört atlısı'nın dünyayı yönetmek için geliştirdiği uluslararası bir kılıf ve kurucularının hedefleri doğrultusunda ilerlemesini sürdüren tehlikeli bir yapılanmadır. Daha önce Rockefeller ve Monsanto'nun kendi adamlarını, ABD Sağlık, Tarım Bakanlıkları, Gıda ve İlaç Dairesi ile BM'ye bağlı kuruluşların başına getirdiğini söylemiştik. ABD'de bu sisteme 'döner kapı' denilmektedir. Bu nedenle de bu kuruluşların stratejileri, Nüfus Konseyi'nce belirlenmektedir. Washington da nüfus kontrolü ve azaltımı projelerinde en önde yer alarak ve yardım yapacağı ülkelere 'doğumları azalt' ön koşulunu dayatarak resmi tamamlıyor. Böylece Birleşmiş Milletler, IMF ve Dünya Bankası üzerinden dolaylı olarak bu planı devreye sokmuş oluyor.[102]

22. yüzyıl gelecek mi?

Veriler Türkiye ve dünya nüfusunun nasıl azal(tıl)dığını ortaya koyuyor. Dünya nüfusu ile ilgili yaşanan karmaşayı anlayabilmek için Henry Kissenger, Rockefeller ailesi başta olmak

[102] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları s65.

üzere Unesco, Ford Vakfı, Carnegie Vakfı, Cloerance Gamble (Procter & Gamble), John Harvey Kellogg, Cleveland Dodge, Winston Churchill, Maynard Keynes, Arthur Balfour, Julian Huxley gibi kişi ve kurumları yakından tanımak gerekiyor. Dünyanın yeraltı ve yer üstü zenginliklerinin tümünde gözü olan ABD ve son yüzyılda bütünüyle ABD'nin kuklası rolüne bürünen İngiltere'nin dünya nüfusunu kontrol etme planını iyi analiz etmek gerekiyor.

Dünya nüfusunun istenen seviyenin üstünde olması durumunda ülkeler, kaynaklarını kendi halklarına pay etmek zorunda kalırlar. Yöneticiler buna yanaşmasa bile halk yöneticileri bunu yapmaya mecbur edebilir. Sorun tam buradadır. Küresel güçler, kaynakları daha rahat kullanabilmenin yolunun nüfusu kontrol altında tutmak ve azaltmaktan geçtiğini çok iyi biliyorlar. Torun John David Rockefeller, BM Tarım ve Gıda Organizasyonu 2. McDougall Konferansı'nda "Bana göre nüfus kontrolü günümüzde atom silahlarının kontrolünden sonra ikinci en büyük önceliğimizdir" diyerek durumu özetleyiveriyor. En isabetli anlatımla kimin hayatta kalıp kimin öleceğine, kimin doğup kimin doğmayacağına, kimin doğurup kimin doğurmayacağına, kimin hangi hastalığa yakalanması gerektiğine, kimin ölüp kimin tedavi edilmesi gerektiğine, hangi ırkların yaşamlarına devam edip hangilerinin tarih sahnesinden çekilmesi gerektiğine onlar karar vermek istiyor. Çünkü onlara göre kendilerine hizmet edenler hariç diğerleri 'itlaf edilmesi' gereken birer sürüden ibaret.

Bu adı konulmamış ilahlık iddiasının tepki çekmemesi için, yol ve yöntemler gerekecektir. Bu sebepten 1923'de do-

ğum kontrol teknikleri için çok kapsamlı çalışmalar başlatılır. Doğum kontrolü birçok ülkede yerli taşeronlarla hayata geçirilir. Projenin finansı tüm vergilerden muaf olarak faaliyet gösteren Rockefeller Vakfı'nca sağlanır. Hafızalarımızı yoklarsak hangi büyük sermaye grubunun, ülkemizde bu faaliyetleri yürüttüğünü hatırlayabiliriz.

İlk denemeler, ideal bir deney istasyonuna çevrilen Porto Riko halkı üzerinde yapılır. 1965 yılında Porto Riko'da yapılan bir araştırmada doğum yapma yaşına gelmiş kadınların yüzde 35'inin başarıyla kısırlaştırıldığı görülür. İkincil hedef Brezilya'dır. 1970'lere gelindiğinde Brezilya hükümetince yaptırılan araştırmaya göre 14-55 yaş aralığındaki kadınların yüzde 44'ü doğurganlığını kaybetmiştir. Hindistan başta olmak üzere birçok ülkede hiçbir engelleme ile karşılaşılmadan kısırlaştırma faaliyeti; halk sağlığı, aşı, yardım vs gibi adlar altında sürdürülür. ABD, gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelere yaptığı yardımlarını(!) artık, 'nüfusu kontrol edenler' ve 'edemeyenler' olmak üzere iki ana tasnife tabi tutacaktır.

Henry Kissenger'in 10 Aralık 1974 tarihinde Başkan Gerald Ford'a sunarak resmi ABD politikası haline getirdiği 'Ulusal Güvenlik Çalışma Memorandumu'(National Security Study Memorandum-NSSM200) projesi devreye sokulduğunda gelişmekte olan ve büyük kaynak zenginliğine sahip Hindistan, Nijerya, Meksika, Bangladeş, Brezilya, Pakistan, Endonezya, Filipinler, Kolombia, Tayland, Mısır, Etiyopya ve Türkiye gibi 13 ülke hedef tahtasının tam ortasına oturtulur. Projenin hayata geçirilebilmesi için bu ülkelerde sürekli istikrarsızlık politikaları devreye sokulur. Darbeler, suikastlar, terör

olayları, ayrılıkçı hareketler birbirini izler. Bu sürede hem kısırlaştırma faaliyeti devreye alınır hem de zengin kaynaklar bir bir sömürülür. Bu durumun adını da 'aile planlaması', 'sürdürülebilir kalkınma' ve 'seçim özgürlüğü' koyarlar.

Bu faaliyetlerin yürütülmesinde kürtaj teşvik edilir, korunma aletleri dağıtılır, bazı hastalıkları önleme adı altında aşı kampanyaları düzenlenir, sezaryen teşvik edilir. Bazı ülkelerde kadınlar sezaryenle doğuma mecbur edilir ve bu operasyon sırasında kadınlar istekleri dışında tüpleri bağlanır, gıdalara kısırlaştırıcı katkı maddeleri eklenir, genetiği değiştirilmiş ürünler gizliden ve aşikâren tükettirilir. Tedavi olmak için satın alınan ilaçlara kısırlaştırıcı içerikler eklenir, teşhis ve güvenlik adı altında geliştirilen aletlerle radyasyona tabi tutulurlar. Bir soykırım suçlaması ile karşı karşıya kalmamak için her türlü kılıfları da hazırlamışlardır. Bu hedefe ulaşmak için ülke yönetimlerini, siyasetçilerini, bürokrasisini, akademik çevrelerini hatta halklarını da ikna edecek gerekçeleri boldur.

'Artan nüfus, fakirleştirir. Halk sağlığı tehlikeye düşer. Gelir paylaşımında sorunlar yaşanır. Tarım alanları yetersiz kalacağından gıda krizi çıkar' türü propagandaların artık gerçeği yansıtmadığı biliniyor. Tıpkı 'küresel ısınma'[103] yalanı gibi...

---

[103] Küresel ısınmanın gelişmekte olan ülkelerin önüne konulan bir tuzak olduğu artık biliniyor. Dünyada küresel ısınma kadar küresel soğuma da vardır. Küresel ısınma propagandasının ana amaçlarından biri de Kuzey Kutbu'ndaki buzulları yok edilmesini sağlamaktır. Rus bilim adamları, Grönland ve Doğu Sibirya arasındaki Lomonossow sırtlarında 10 milyar ton petrol ve doğal gaz olduğunu tahmin ediyor. Rusya, ABD, Kanada, Danimarka, Norveç; Kuzey Kutbu'ndaki arama ve çıkarma çalışmalarına milyar dolar harcıyor. Bu ülkeleri buzulların erimesi değil, buzulların altındaki zenginlik ilgilendiriyor. (Jutta Wasserrab, Turque diplomatique, Ocak 2010) Küresel ısınma iddiasının arkasında ayrıca, daha çok tarım ürünlerini bioetanol üretiminde kullanmak, bunu gerekçe göstererek de GDO'lu ekim alanlarını çoğaltmak var.

Netice itibari ile cin şişeden çıkarılmış görülüyor. Şeytani plan gözlerimizin önünde cereyan etmekte ve adına da 'aile planlaması' denilmektedir. Bunun en ürkütücü sonuçlarından biri de Brezilya ve ABD'deki Afrika kökenli kadınların önemli bir kısmının kısırlaştırılmasıdır.[104]

Son dönemde ise "domuz gribi aşısı" ile benzer bir proje hayata geçirildi. Daha henüz aşısının bulunduğu resmen ilan edilmeden, insan üzerinde deneylere başlandı. Hacca gidecek olanlara bu aşı zorunlu hale getirilmeye çalışıldı. İkna için de Haccı yasaklamak gibi haberler yayarak bilinçaltı yönetimi yapıldı. Bu oyuna ilk gelen ülke ise İran oldu. Bu oyuna muhalif ve çok güçlü bir devlet geleneği olan İran'ın bile düş(ürül)mesi dikkate calip bir durumdur. Beş milyona yakın insan Hac yaptı fakat domuz gribinden sadece 4 kişinin öldüğü açıklandı. Yani milyonda bir bile değil. Hac'da başka nedenlerle yüzlerce kişi öldüğü halde salgın denilen haftalıktan sadece dört kişinin ölmesi manidar bir gelişmeydi. Domuz gribi planı önemli ölçüde geri tepmiş ve geri çekilinmiş gibi gözükse de bu konuda pek emin olamayız. Bu geri çekilmenin bir savaş taktiği de olabileceği göz ardı edilmemeli.

Virüsü üretenlerin ellerinde tuttukları anti-virüs, insanlar iyice tedirgin edildikten sonra piyasaya sürülecek ve operasyon bütünüyle hayata geçirilmiş olacaktır. Aslında yapılan şundan ibaret: Virüsü geliştir, bulaştır, yaygınlaştır, ilacını pazarla, kısırlaştır ve kurtul! Bütün bunlar size komplo teorisi gibi mi geldi? Merak etmeyin bu bir komplo teorisi değil, bütünüy-

[104] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s70-71.

le insanlığa yapılan komplo. Ölüm uykusundan uyanmazsak gençlerimiz çocuk sahibi olamayacak, orta yaşlılarımız ise torun özlemiyle terki dünya edecekler. Sahte mehdilerimiz, "Kıyamet 21. yüzyılda kopacak" kehanetinde bulunsalar da, akledemeyen feraset yoksunlarımız 22. yüzyılda mensubu oldukları ırkın tarih olacağını göremeden terk edecekler dünyayı.

GDO ısrarının nedeni ne?

Günümüzde tarım, büyük oranda ticari amaçlarla yapılmaktadır. Tolstoy'un hikâyesinde olduğu üzere ihtiyarın Çar'a verdiği[105] cevap, aslında İslam'ın toprakla ilgili hükmü ile büyük benzerlik gösteriyor. Hz. Peygamber s.a.v. "Kim 'ölü araziyi'[106] ihya ederse ona sahip olur"[107] buyurur. Hz. Ömer'in uygulaması da bu tarzda olmuştur. O, hilâfeti sırasında minberden; "Kim ölü araziyi ihya ederse onun olur. Ancak çevirdiği araziyi üç yıl içinde ihya etmezse, artık o arazi üzerinde onun bir hakkı kalmaz" demiş, diğer yandan şahısların sahipsiz mekân ve arazileri koru ve otlak yapmak için çevirmesi yasaklanmıştır.[108]

Bu uygulama Osmanlı'da da devam eder: *"Tapu ile kimsenin tasarrufunda olmayan, eskiden beri köy ve kasaba halkına tahsis kılınmayan ve yerleşim merkezinin en kenar yerinden, yük-*

---

[105] "Bizim zamanımızda toprak Allah'ındı. Nerede çift sürersem, orası tarlam olurdu. Toprağı paylaşmak yoktu o zamanlar. Hiç kimse 'benim tarlam demezdi' yalnızca emek için 'benim' kelimesi kullanılırdı. İnsanlar kendi işi ile uğraşarak yaşamayı bıraktılar. Başkaların işi ile uğraşır, başkaların haklarına göz diker oldular. Eskiden bugünkü gibi yaşanmazdı. Allah'ın emri doğrultusunda yaşanırdı. Herkes işiyle uğraşır, başkalarının işine göz dikmezdi." Tolstoy, İçimizdeki Şeytan, 'Yumurta büyüklüğünde tohum' s40-43. (Hikayenin tümü kitaba alınmışıtır)

[106] Sahipsiz araziye 'ölü arazi' denir.

[107] Şamil İslam Ansiklopedisi, "Toprak Mülkiyeti" maddesi

[108] Ebû Yusuf, el-Harâc, s71

sek sesli bir kimsenin sesi işitileme yecek derecede köy ve kasabalara uzak bulunan kûhî, taşlık, kıraç ve otlak gibi hâli yerler ölü arazi olup, bu gibi yerlerden birine zarureti olan kimse rakabesi (kuru mülkiyeti) beytülmale ait olmak üzere meccânen yetkili memurun izniyle yeniden yer açıp tarla edinebilir. Diğer ekilip biçilen araziler hakkında mer'î olan kanun hükümleri, bu gibi yerlerde de caridir."[109] Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye'nin 'sahipsiz arazinin ihya edilmesi'ni[110] düzenleyen 1270 ile 1280. maddelerindeki hükümlerden toprağın, ölü ve metruk bir halde bırakılmadığı ve ekip dikilmesini engelleyen haksız mülkiyet edinimlerinin engellendiğini görüyoruz.

Bugün dünya üzerinde yapılan tarım ve tarımsal verim, coğrafyadan coğrafyaya değişiklikler gösterir. Bunun en önemli sebebi bölge iklimine uygun olmayan ürün ektirilmesi, küresel kontrollü tarım politikaları, vahşi sulama ve vahşi gübreleme teknikleri ile hibrit tohumlardır. Büyük şirketler ve kurumlarca açılan teknolojik dönüşümlü tarım; genelde çevreye kalıcı hasarlar verir. Çoğu sömürgeci batılı devlet; günümüzde azgelişmiş ülke topraklarındaki verimli tarım alanlarında, çok düşük fiyatlara çiftçi çalıştırır ve yine çok düşük fiyata batılı devletlere satar. Bu sömürgeci tarım dışında çoğu gelişmekte olan ülkede de ticari tarım gözlenmektedir. Çoğu ülke kendi coğrafyasına özgü tarımsal ürünleri yetiştirerek hem iç pazara hem de dış pazara satar. Yüksek verimlilik elde edildiği iddia edilen günümüz sanayi tarımı denilen şey tümüyle (a) tohum -hibrit ve genetiği değiştirilmiş-, (b) gübre, (c) tarımsal ilaç ve (d) petrol

[109] Hicri 1274 tarihli Osmanlı Arazi Kanunu Madde: 103.

[110] Ahmet Cevdet Paşa, Mecelle, 10. kitap. 3. bölüm 5. fasıl s263.

bağımlılığıdır. Bağımlılık zincirindeki GDO'lu ve hibrit tohum, gübre, tarım ilacı ve petrol yani tüm ürünler aynı küresel firmalara aittir. Dünyada kullanılan petrolün yüzde 17'si tarım alanında kullanılmaktadır.[111] Petrol ve doğal gaz yine gübrelemenin ana basamaklarını oluşturmaktadır. Ayrıca gıdaların tüketimine kadar uzanan satış dâhil önceki tüm işleme basamaklarında petrol ürünlerinden elde edilen enerji kullanılır. Mesela bir kahvaltılık gevreğin üretimi için yarım galon -1,8 litre- petrol harcanmaktadır.[112] Dünyanın dört bir yanında üretilen tarım ürünleri sadece bir noktaya ulaşmak için ortalama 2.400 km yol kat ediyor.[113] Bunun için harcanan emek ve diğer maliyet unsurlarının yanı sıra petrol çok büyük bir paya sahip.

Hâlbuki bütün bu gerçekler göz ardı edilerek bize;

(a) daha iyi koşullarda daha ucuza gıda temini sağlamak,
(b) biyoçeşitliliği korumak,
(c) açlık ve fakirliğe karşı mücadelede katkı sağlamak,
(ç) tarımsal uygulamaların çevre üzerinde olumsuz etkisini azaltmak,
(d) iklim değişikliğinin etkilerini hafifletmek ve sera gazı salınımını azaltmak,
(f) sürdürülebilir ekonomik faydayı temin etmek gibi gerçeği bilmeyen herkes için ikna edici gerekçeler sunmaktalar.

---

[111] http://ecommons.library.cornell.edu/bitstream/1813/118/3/Energy.pdf

[112] Richard Manning, 'The Oil We Eat: Following the Food Chain Back to Iraq', Harper's Magazine, Şubat 2004 sayısı.

[113] Barbara Kingsolver, 'Animal, Vegetable, Miracle: A Year of Food Life,' New York: Harper Collins, 2007' ve Michael Pollan, 'The Omnivore's Dilemma,' New York: Penguin Books, 2007

Bunun için de bir sürü gerçek dışı palavra, veri ortaya atarlar. Mesela BM bize "2025 yılına gelindiğinde Afrika sadece nüfusunun yüzde 25'ini besleyebilecektir" diyor.[114] Asıl gerçekse baştan beri ifadelendirmeye çalıştığımız üzere küresel bir bağımlılık oluşturmak. Söz konusu uygulamaların hiçbiri tarım ve gıda ürünlerinde ucuzluk getirmemiş bilakis ürünlerin türlerine ve bölgelere göre değişmekle birlikte, üretim maliyetlerini en az iki kat artırmakla kalmamış çiftçi gelirlerinde aşırı azalmaya neden olmuş, küçük ve orta ölçekli çiftçiler iflas etmiş ve topraklarını büyük tröstlere devretmek zorunda bırakılmışlardır. Bu sayede toprakta da mülkiyet devri gerçekleşerek bağımlılık daha da çeşitlendirilmiştir.

GDO'cuların gözü fakirin ekmeğinde mi?

Bundan hiçbir kuşku duymamakla birlikte elbette bunun tek bir cevabı da yok. Fakat şunu çok iyi biliyoruz ki 'küresel imparatorluk'; bencil, açgözlü, çıkarcı, seküler, materyalist ve merkantilist bir ruha sahip. Daha fazla güç ve hâkimiyet için, önüne geleni yutmaya hazır. Karşımızda doymak bilmeyen bir vampir gibi, ağzını ve kollarını açmış duruyor. Bu yolda ilerlerken de her yolu mubah sayarak yürüyor üstümüze üstümüze. Hemen her ülkede çiftçisinden bürokratına, akademisyeninden siyasetçisine kadar, satın alınması gereken ne varsa para, kadın yahut makam karşılığında satın alıyor. Bazen de koruma ve yükselme vaadiyle kendisine çalışan yerli işbirlikçiler buluyor. Ve bu durum artık hiç de yadırganmıyor.

[114] www.guardian.co.uk/science/2007/apr/22/food.foodanddrink

GDO'cular gıda üzerinden küresel bir hâkimiyet kurmanın kolaylığının farkındalar. Gıda ve dolayısıyla tarımın kontrol edilmesi durumunda insanlığın kontrollerine gireceğini, bu sayede kurdukları düzenin devam edeceğini biliyorlar.

Zenginlik ve refaha erişmiş toplumların zihni diri ise yeni arayışlar peşinde koşması mukadderdir. Bu da küresel imparatorluğun devamının önündeki engellerden biridir. Fakirin sürekli geçim ve karnını doyurma derdi ile sefalet içinde olması, zenginin ise sefahat içerisinde sorumsuzlaştırılması, küresel aktörlerin dolayısıyla GDO'cuların hedeflerindendir. Az kazanıp, sağlıksız bir beden ile sorunlu bir ruh hali, onlar açısından endişe duyulması gereken bir durum değildir; aksine tüm insanlığı bu şekle sokmayı arzularlar. Hindistan, Endonezya, Arjantin ve Brezilya bu konunun en iyi örnekleridir.

GDO hangi ülkelerde yasak?

1996 yılından bu yana ekim alanı toplam 74 kat artan transgenik yani GDO'lu ürünler, 'en hızlı adapte olunan ürün teknolojisi unvanı'nı elinde tutar. GDO'lu ürün ekimine ABD, Arjantin, Brezilya, Kanada, Çin, Paraguay, Güney Afrika, Uruguay Filipinler, Avustralya, İspanya, Meksika, Kolombiya, Şile, Portekiz, Honduras, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Romanya, Polonya, Fransa, Almanya, Hindistan[115] gibi ülkeler resmen izin vermişlerdir. Bu 25 ülkeden 10'nu gelişmiş, 15'i ise geliş-

[115] www.isaaa.org/resources/publications/briefs/37/executivesummary/default.html (Not: Almanya, Fransa ve Hindistan gibi bazı ülkeler GDO'nun çeşitli zararlarının çeşitli açılardan kanıtlanması üzerine tümüyle veya kısmı yasaklamalara da gitmiştir)

mekte olan ülkelerdendir. 2008 yılında GDO'lu ürün ekimine Mısır Arap Cumhuriyeti, Burkina Faso ve Bolivya gibi ülkeler de katılmıştır. Bu ülkelere ilaveten 30 ülke ise bu ürünlerin gıda ve yem amaçlı kullanımına yönelik ithalatına izin veriyor. Ekim ve kullanımına izin veren ülke sayısının 2015'de 2 katına çıkması öngörülüyor. Ekim ve kullanımına resmen izin veren ülke sayısı 55 gibi gözükse de, hiçbir denetim ve düzenlemesi olmayan ülkeleri de eklediğimiz de bu sayı birkaç istisna tüm ülkeleri kapsar hâle geliyor.

Halen 941 milyon dönüm arazide transgenik soya, mısır ve pamuk ekimi yapılan ABD'de 2010'da bu üç üründe çok büyük oranda genetik olarak değiştirilmiş tohum kullanılacağı tahmin ediliyor. Genetik olarak değiştirilmemiş tohum stoğundaki azalma nedeniyle çiftçilerin isteseler de istemeseler de genetik olarak değiştirilmiş tohum kullanacağı belirtiliyor.[116] 2008 itibari ile 25 ülkede GDO'lu ürün ekimi yapan çiftçi sayısı 13,3 milyonu bulurken, sadece Çin Halk Cumhuriyeti, Hindistan, Arjantin, Brezilya ve Güney Afrika gibi nüfusu yoğun beş temel ülkede yaklaşık 2,6 milyon çiftçi, bir sınırlama olmaksızın GDO'lu ürünleri kullanıyor. Yine 2009 sonu ISAAA verilerine göre 165 milyon hektar alanda GDO'lu ekim yapılıyor.[117] Bu, dünya üzerindeki 1,5 milyar hektarlık toplam ekilebilir tarım alanlarının yüzde 11'ine karşılık geliyor. Ancak bu oran tümüyle yanıltıcıdır. Çünkü bu doğruluğu tartışmalı veriler meyve ve orman ürünlerini içermediği gibi sadece kayıt altına alınmış verileri içeriyor. Farklı bağlamlarda en az GDO

[116] www.gidahareketi.org/-593-haberi.aspx

[117] Kayıt dışı/gayri resmi ekim alanları hariç

kadar tehlikeli hibrit tohum verilerini içermiyor, Türkiye gibi â'rafta olan ülkelerin verilerini de kapsamıyor.

Türkiye tohumları depoda mı, tarlada mı depolamalı?

Mevduat bankası, yatırım bankası, katılım bankası, kan bankası, ilik bankası gibi banka türlerinin ardından dünya, 'tohum/gen bankası' ve 'sperm bankası' adlı iki yeni banka türü ile tanıştırıldı. Her iki banka da, ahlaklı ve duyarlı çevrelerden büyük tepkiler almaya devam ediyor. Kısır kimselerin ya da evlenmeden çocuk sahibi olmak isteyen kadınların, tanımadıkları erkeklerin spermlerini satın alarak hamile kalmalarını sağlayan sperm bankası; ahlakî, dinî, hukukî ve toplumsal birçok soruna neden oluyor. 26 Şubat 2008'de Norveç'in Svalbard Kasabası'nda buzulların 150 metre altında korunaklı bir şekilde kurulan 'Svalbard Kıyamet Tohum Bankası' (SGSV)[118] ise, dünyanın en dikkat çekici ve en önemli bankası konumunda. 'Kıyamet Günü Kasası'[119] olarak da adlandırılan bu banka Küresel Hasat Çeşitliliği Örgütü (GCDT) tarafından yönetiliyor. Bu tohum deposu bankanın, genetik felaket sonrasında bir 'kıyamet' senaryosu üzerinden, tarımın sürekliliğini ve biyoçeşitliliği korumak üzere kurulduğu açıklanır. 'Nuh'un Gemisi'[120] olarak da nitelenen bu deponun kaptan köşkünde, Rockefeller Vakfı, Bill & Melinda Gates Vakfı, Monsanto, DuPont, Dow AgroSciences ile İsviçre kökenli Syngenta da bulunur.

---

[118] http://en.wikipedia.org/wiki/Svalbard_Global_Seed_Vault

[119] Bu deponun kasasında dünyanın birçok bölgesinden toplanmış 600 binden fazla bitki çeşidi bulunuyor.

[120] Bakınız: "Onların doğup, çoğalarak nesillerini de Nuh'a ait o dopdolu gemide taşımamız, onlar için bir ibrettir/delildir." Yasin Suresi Ayet-i Kerime 41

Resim 2: Svalbard Kıyamet Tohum Bankası maketidir.

Tohum bankaları en kısa ifadeyle; aslî yapısına müdahale edilmemiş doğal tohumların toplanarak, uygun koşullarda depolandığı yapılardır. Bu bankalar tohumları korumanın yanı sıra 'gen araştırmaları'nın yapıldığı merkezlerdir. Aslında tohumlar çok uzun zamandır koruma altına alınmakta idiler. Mesela Irak'ta Milat'tan öncesine ait tohumlar vardı. Iraklılar bu tohumları 'Bağdat'taki 'Ebu Gurayb' (Abu Ghraib) Tohum Deposu'nda saklıyorlardı. İşgal öncesi Irak Tarım Bakanlığı'ndaki bazı feraset sahipleri bu tohumların bir kısmını Suriye'ye nakletti.[121] Dünya kamuoyu 'Ebu Gurayb' ismini 2004'de tecavüz, işkence ve vahşet görüntüleriyle tanımıştır. Bu aslında bilinçli bir eylemdir. İlk olarak, bu depodaki tohumlara el koyup, 'Svalbard Kıyamet Tohum Deposu'na taşırlar. Sonra da Iraklıların bir türlü ABD'ye teslime yanaşmadığı bu depo, bir sembol olarak hapishaneye dönüştürülür. ABD içerisinde Irak Savaşı'na taraf olan ve karşı olan iki grup vardır. Taraftar olanlar Pentagon'a, karşı olanlar ise Dış İşleri Bakanlığı'na hâkimdirler. Savaş taraftarları aynı

[121] Suriye'ye nakledilen bu tohumlar halen Halep'teki Tarım Araştırmaları Merkezi'nde (ICARDA) koruma altında.

zamanda küresel şirketlerin kontrolündeki güçlerden oluşur. Pentagoncuların dediği olur ve Irak Savaşı başlatılır. Dünya Ebu Gurayb'daki görüntülere, bu iki grubun kendi arasındaki mücadeleleri sayesinde erişmiştir. ABD Dış İşleri'ndeki bir grup bu görüntüleri, Pentagon'a hâkim Neo-Con'ları sıkıntıya sokmak için vermese, kim bilir belki de yapılan işkencelerden haberdar bile olamayacaktık.

Iraklılar tohumları vermiş olsaydı kim bilir bugünkü savaş yaşanmayabilirdi de. Biz sahip çıkamasak da onlar emanete sahip çıktılar. Bunun bedelini de ödediler. İşgal sonrasında Irak'ı yönetmekle görevlendirilen Paul Bremer III, Saddam dönemine ait tüm yasaları iptal ederek kendi yazdıkları yüz adet kanunu yürürlüğe soktu. Bu kanunlardan 81'ncisi 'Patent, Endüstriyel Tasarım, Gizli Bilgi, Birleşik Devletler ve Bitki Çeşitliliği Kanunu' isimli Iraklıların köleleştirilmesi kanunu idi. Doğal tohumların ekimini yasaklayıp GDO'lu ürünlerin ekimini zorunlu kıldılar. Bu kanun sayesinde ABD'li tohum şirketlerinin ABD'de aldıkları patentler, Irak'ta da geçerli kılındı. Iraklı çiftçilerin artık kendi tohumlarını ekmesi tümüyle yasaklanmış, Monsanto ve diğer GDO'lu tohumcuların tohumlarını ekmekten başka çare kalmamıştır. Aksi şekilde davranan Iraklı çiftçiler şirketlerce ağır cezalara çarptırılıyorlar (Iraklıların bu konudaki itirazları için ABD mahkemelerine müracaat etmeleri gerekiyor) ve karar ABD'de mahkeme tarafından bozulana kadar, Monsanto'ya bir çuval tohum bedelinin 120 katına kadar ceza ücreti ödemeye mahkûm ediliyorlar.[122]

[122] F. William Engdahl. Ölüm Tohumları s206

Iraklı çiftçiler artık Saddam'ın değil, çokuluslu GDO'lu tohum devlerinin tebaası haline getirilmişlerdir.[123] Irak'ın elde ettiği bu 'modern özgürlüğü' George W. Bush 2004'de; "Bizim Irak'ta bulunma sebebimiz, buraya demokrasi 'tohum'unu ekmektir. Bu tohumlar serpilecek ve tüm bölgeye yayılacaktır" şeklinde tanımlar.

Sürekli olarak 'dünyada gıda üretiminin ve çeşitliliğinin küresel ısınma, kuraklık, bilinçsiz üretim vb nedenlerle tehlikede olduğu tezini' işleyen, bu doğrultuda da hibritleme ve genetik değişikliği gibi müdahaleler yaparak yeni tohumlar geliştiren ve bu sayede tohumu mülkiyetlerine geçiren küresel şirketler; nükleer savaş, doğal afetler gibi olası bir küresel felaket sonrasında dünyanın tohumsuz kalabileceğini; bu nedenle de yaşamın tehlikeye düşeceğini belirterek 'Nuh'un Gemisi' olarak da adlandırdıkları bu bankanın yani 'Svalbard Kıyamet Tohum Deposu'nun bir zorunluluk olduğunu iddia ediyorlar. Bu iddia doğru olabilir mi? Doğal bir afetle yeryüzünün tüm tohumları neden kaybolsun ki? Dünyanın tümünü yok edecek büyüklükte bir afet söz konusu ise zaten yaşam tümüyle sona ermiş olmayacak mı? Bu ölçekte bir afet söz konusu olacaksa bu tohum bankasının ayakta kalacağını kim garanti edebilir? Soruları çoğaltabiliriz. Lakin gerçek niyetin bu olmadığını iddia sahipleri çok iyi biliyorlar. O halde gerçek nedenin nükleerle bağlantısı olabilir mi? Ya da açıklamadıkları başka bir plan mı var?

Bu depo kurulmadan önce kıdemli batılı askerler NATO'ya 'önleyici nükleer saldırı' yapabilecek düzeyde ol-

[123] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s206

masını salık veren radikal bildiri hazırladılar.[124] NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer'a sunulan 150 sayfalık raporu hazırlayanlar arasında ABD, Almanya, Hollanda, Fransa ve Britanya genelkurmay başkanları da vardı. Rapora göre 'düşman'a karşı ilk nükleer silahları kullanma seçeneği açık kalmalıydı[125] ve bu düşman arasında Türkiye gibi NATO üyesi ülkeler de vardı. Korkunç raporun ayrıntılarına göre; insanlar tarafından genetik yapısı değiştirilmemiş ne kadar tohum türü varsa, nükleer bombalardan etkilenmeyecek yüksek korunaklı bir depoda saklanması öneriliyor. Plana göre, yaşamaya en uygun gezegenlerden Mars'ta yaşama imkânı bulunduğundan, korunması gereken bir grup insan bu gezegene taşınacaktır. Sonra da tohumların bir bölümü saklanan depoda kalacak, bir bölümü ise gidilen gezegene götürülecektir. Ardından dünyada yaşayan insan türü kalmaması için nükleer bombalar atılarak istenmeyen ırk ve insanlar ortadan kaldırılacaktır. Bu vahşi ve ürkütücü planın tutmayacağını biz Müslümanlar biliyoruz. Çünkü Kur'an-ı Kerim bize "Eğer dilesek, onları boğarız. Bu takdirde kendilerinin feryadını duyacak, kurtarıcı bulunmaz, kurtarılmazlar da. Tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatma olmadıkça hayatta kalamazlar"[126] diyor.

Bu noktada 'bir ülkenin sınırları aydınlarının ufku ile sınırlıdır' Osmanlı atasözü, plan sahiplerinin ufkunu ve ülkesel sınırlarını göstermesi bakımından manidardır.

---

[124] Guardian Gazetesi, 23 Ocak 2008 'Nükleer silahı ilk NATO çeksin'

[125] Guardian Gazetesi, 23 Ocak 2008 'Nükleer silahı ilk NATO çeksin'

[126] Yasin Suresi, Ayet-i Kerime 43-44.

Küresel sermaye, devletin, şirketlerin menfaatlerini gözetecek kadar güçlü ancak küresel sermayeye kafa tutamayacak kadar da zayıf olmasını arzular. Bunun için de bazı çalışmalara göz yumarmış gibi gözükerek kontrollü bir biçimde destekler. Bu güçler, Türkiye'nin tohum bankası kurması fikrine karşı şimdilik sessizler. Nasıl olsa bir yolla, bu bankadaki tohumlara da erişme imkânları olacaktır. Türkiye'nin Tohum Gen Bankası'nın kurulma kararı; Şubat 2008'de Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur'da yapılan D-8[127] Tarım Bakanları Konferansı'nda alındı. Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker, Tohum Gen Bankası ile ilgili şunları söyledi: "Yurtiçi ve yurt dışından topladığımız tohumları burada hem genetik olarak muhafaza etmiş olacağız insanlık adına, hem de bilim insanlarının yapacakları çeşitli çalışmalarda materyal olarak kullanılabilecektir."[128] D-8'e ait bu bankayı işletme hakkı 'Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü'ne (TAGEM) veriliyor. Tohum bankasının kurulması için gereken 350 milyon dolar ile katılımcı ülkelerin tohum bankasındaki pozisyonlarının ne olacağı konusunda 21-24 Temmuz 2009'da İzmir'de bir toplantı gerçekleştirilmişti. Toplantıya, tohumcuları temsilen Türkiye Tohumcular Birliği (TÜRKTOB) katıldı. Toplantı sonrasında TÜRKTOB Başkanı "Projeye Birleşmiş Milletler, Dünya Gıda Örgütü ve Avrupa Birliği mali destek verecek" diye açıklama yaptı. Peki, kim bu TÜRKTOB? Bu çatı ör-

[127] D-8 Refah-Yol hükümeti önderliğinde kurulan Türkiye, İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya, Endonezya, Mısır ve Nijerya'nın üye olduğu bir örgüttür ve merkezi İstanbul'dadır.

[128] www.izmir-tarim.gov.tr/proje/haber/07-2009/19.htm

güt, Bisab, Fidebirlik, Füab, Süsbir, Todab, Tsüab, Tyap gibi derneklerden oluşuyor. Bu örgütün içinde başta Syngenta ve Monsanto[129] olmak üzere, küresel GDO'cuların tamamı yer alıyor. D-8'in bu işlerde bir maske olduğunu, TÜRKTED'den Ali Özbuğday'ın şu açıklamasıyla daha iyi anlıyoruz: "Türkiye D-8 ülkeleri arasında kendine özgü bitki türleri en fazla olan ülkedir. Bu nedenle tohum bankasının burada kurulması, ıslahçı kuruluşların ileride bu genleri araştırma-geliştirme çalışmalarında kullanması ve diğer ülke kaynaklarının da korunması ve geliştirilmesi son derece önemli." [130]

D-8'in tohum bankası projesi, GDO ve gıda güvenliği konusunda son derece hassas sivil toplum örgütlerinin de dikkatinden kaçmamış. Sağlık ve Gıda Güvenliği Hareketi de İzmir toplantısı öncesinde D-8 üyesi ülkelerine taşıdığı endişeleri içeren birer mektup gönderiyor. Gıda Güvenliği Hareketi mektubunda özetle şöyle diyor:

"GDO'lu ürüne taraftar olan çevrelerin ve ülkelerin tohumlarını korumasının çok büyük önem arz etmediği ortada. GDO'ya göz yummak bile dolaylı yönden izin vermektir. Türkiye ve benzeri ülkeler önce gümrüklerden GDO'lu ürünlerin serbestçe geçişine izin verdiler. Ardından da GDO'ya meşruiyet sağlamak için yasa çalışmaları yapıyorlar. Asıl olan tohumları korurken bir kıyamet projesi olan GDO'nun engellenmesi için, ağır müeyyideli kararlar almak ve bunu tavizsiz bir şekilde uygulamaktır. Ya tümüyle GDO ve GDO'culara teslim olmak!

[129] www.tsuab.org.tr/default.aspx?page=02&param=7

[130] www.sendika.org/yazi.php?yazi_no=25955

Yahut da tohum ve toprağı koruyarak tümüyle doğal üretime yönelmek! Her açıdan a'raftaki uygulamalar toplumun moral değerleri ile ümitlerini zayıflatır ki bu durum gıda savaşında kaybeden tarafta yer almak anlamına gelir. Tohumlarımızı en güvenli yerlerde depolayınca tüm sorunlarımız çözülecek mi? Artık bir şey yapmamıza gerek yok mu? Hayır, hayır! Tohumları saklamak hiçbir şeyi çözmez, çözemez. Bu durum tıpkı, ilacı hastaya vermek yerine kilitli dolaplarda saklamaktan farksız. Dolaptaki ilaç hastaya ne kadar yarar sağlıyorsa, tabiî tohumları depoda saklayıp GDO'lu üretim yapmak da aynıdır. Hasta ölünce, tedavi edici iksir elinizde olsa ne yararı olabilir? D-8'e çağrımız o dur ki: Geliniz, GDO konusunda bir yol haritası ortaya koyunuz! Üyelerinizi Dünya Ticaret Örgütü, IMF ve Dünya Bankası'nın kumpasından kurtarıcı politikalar geliştiriniz! GDO'nun ve GDO'cuların şerrinden korunmak için geliştireceğiniz politikaları İslam Konferansı Teşkilatı ile birlikte ivedi olarak hayata geçiriniz! Biz özellikle 'Helâl Standardı' çalışması ile ilgili İKÖ'nün basına yaptığı açıklamada yer alan 'GDO'lu ürünler helal değildir'[131] şeklindeki yaklaşımından hareketle bu konuda bir mutabakat sağlanabileceği ümidini taşıyoruz."[132]

Kuracağınız tohum bankalarının GDO'cuların desteğine mazhar olduğu bir çağda, görüleceği üzere tohum bankası kurmak çözüm seçeneklerinden değil. Tohum, bankalarda saklanmak için değil, toprakta yeşertilmek için vardır. İyi bir iş

[131] Konuyla ilgili kitabın yedinci bölümüne bakınız

[132] www.gidahareketi.org/-367-haberi.aspx

yaptığınızı zannederken bir de bakmışsınız birileri sizi şerrin içine çekmiş olabilir. Unutulmamalı ki 'abd'Türkçede isyankâr küresel bir imparatoru anlatırken, Arapçada kulluğu anlatır.

GDO yönetmeliği tavşana kaç, tazıya tut mu?

Türkiye'de darbelerin sonu gelir mi? Ya da soruyu şöyle soralım; darbeyi sadece askerler mi yapar? Darbeler sadece askerlerin ürünü değilse başka kimler darbe yapabilir ve bu darbelerden hangisi daha tehlikeli?

26 Ekim 2009 sabahı Türkiye yeni bir darbe ile karşılaştı. Bu darbenin mimarları ile askeri darbelerin mimarları arasında fark yoktu. 12 Eylül kararı da bu yeni darbenin kararı da aynı merkezden gelmişti. Fakat aralarında önemli bir fark vardı. Eski tür darbeler ülkeyi geri bırakırken, yeni darbe kelimenin tam anlamıyla herkes açısından öldürücüydü. Genetiği değiştirilmiş ürünler yani 'GDO Yönetmeliği'nden yani 'Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik'ten[133] söz ediyoruz.

GDO'cuların dışında hiçbir kuruluşla müşavere edilmeyen bu yönetmelik, Türkiye'yi adeta şoke ediyordu. Tavşana kaç tazıya tut taktiği uygulayan siyasi irade, adeta sağ gösterip sol vuruyordu. Herkes Bakanlar Kurulu'nun gündeminde tuttuğu Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nın[134] TBMM'ye gelmesini

---

[133] http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/10/20091026-4.htm

[134] Bu tasarı 'Milli Güvenlik Kurulu'nun 'kırmızı kitabı' gibi saklanıyordu. Ancak GDO Yönetmeliği'nin Danıştay tarafından yürütmesinin durdurulması üzerine Bakanlar Kurulu'nca TBMM'ye sevk edildi ve 19 Ocak 2009'da TBMM komisyonlarında görüşülmeye başlandı.

beklerken, bir sabah Türkiye, GDO yönetmeliği ile uyandı. Artık kimilerinin ilk kez duyduğu fakat Türkiye halkının birçok ülke halkına göre on yıllar sonra tartışmaya başlayacağı, nur topu gibi bir tartışma konusu daha oluyordu. Peki, neydi bu GDO? Aslında konuyu tam olarak ne uzmanlar, ne siyasetçiler ne de halk biliyordu.

Bakan, herkesin aksine GDO'yu yasakladıklarını iddia etti. Bunun üzerine GDO lobileri ile kendinden olan siyasi iktidarların her yaptığını 'doğru' kabul eden bazı kesimlerin sesleri yükselmeye başladı. Peki, neydi sorun? GDO yönetmeliği insanları neden kamplara bölmüştü? Bu gerçekten ülkenin geleceğine saplanan bir hançer miydi yoksa bir can simidi mi? Bazı mütedeyyin çevreler nasıl olmuştu da, GDO Yönetmeliği'ne karşı duranları 'İsrail aşığı' yapıp çıkmıştı? Sorun, Tarım Bakanı'nın iddiasıydı. Bakan, yönetmeliğin iddia edildiği gibi GDO'yu serbest bırakmak bir yana aksine yasakladığını iddia ediyordu. Türkçe okumasını ve akletmesini bilen herkes anlıyordu ki; ABD'deki malum çevrelerin BM, IMF, DB, DTÖ üzerinden dayattığı bu yönetmelik, GDO'yu yasaklamıyor bilakis GDO'yu yasal bir zemine taşıyordu. Muhalif medya bu işe karşı çıkıyordu. O halde onlar karşıysa biz taraf olmalıyız gibi bir kamplaşma ile karşı karşıya kalınıyordu. Demek isteniyordu ki, 'o taraftarsa biz karşıyız, o karşıysa biz taraftarız.'

Peki, Bakan doğru söylüyor olabilir mi? Keşke 'evet' demek mümkün olabilseydi. Ama ne yazık ki değil. Çünkü bu yönetmelik öncesinde aynı Bakan, defalarca Türkiye'ye kesinlikle GDO'lu ürün girmiyor derken, bu yönetmeliği savunmak

için geçmiş sözlerini göz ardı ediyordu. "Geçmişte GDO'lu ürünler beyan edilmediği takdirde serbestçe giriyordu, bunu yasakladık" şeklindeki beyanı, tenakusu gözler önüne seriyordu aslında. Tarım Bakanı başta olmak üzere, siyasi iradeyi temsil eden herkes GDO'yu yasakladıklarını söyledi. Ama çok geçmeden Tarım Bakanı, GDO'yu yasaklamadıklarını resmen itiraf etmek zorunda kaldı.

GDO yönetmeliği tartışmaları sırasında, milletvekillerinden Murat Özkan, Hasan Macit, Ahmet Küçük, Tayfun Süner, Abdullah Özer ve Rasim Çakır'ın Tarım Bakanı tarafından cevaplanmak üzere TBMM Başkanlığı'na sundukları soru önergesine, Tarım Bakanı Mehdi Eker 17 Ocak 2010 tarihinde yazılı cevap[135] verdi. Eker, bugüne kadar dile getirdiğinin aksine, GDO'yu yasaklamadıklarını "Yasa, GDO üretim alanlarında kısıtlama getirmektedir" cümlesiyle açıkça itiraf etti. "GDO'lardan diğer canlılara gen kaçışı veya GDO'ların istenmeden üretim alanları dışına taşınması risklerine karşı, GDO üretiminin, ülkemiz için önemli biyolojik çeşitlilik ve genetik kaynakların bulunduğu ve korunduğu alanlardan belli bir uzaklıkta tutulması gerekmektedir" diyerek GDO'lu ekim konusunda açık kapı bırakan Bakan Eker şöyle dedi: "Avrupa Birliği'nde, ilgili mevzuata göre izin almamış GDO'lu ürünlerin gıda ve/veya yem olarak ithalatına, kullanımına veya üretimine izin verilmemektedir. AB'de hâlihazırda GDO'lu ürünler ile ilgili olarak, tescil edilmiş genlere izin verilmekte ve GDO'lu ürünlere etiketleme kuralı getirilmektedir." Böyle-

[135] www2.tbmm.gov.tr/d23/7/7-1158c.pdf

ce Tarım Bakanı GDO'ları izin alan ve almayan şeklinde ikiye ayırdıklarını ve GDO'lu ürünlerin bazılarına izin vereceklerini, bazılarına da izin vermeyeceklerini açıklamış oldu.

Tarım Bakanlığı'nca yayınlanan GDO Yönetmeliği'nin 5/3. maddesi ile GDO'nun bebek mamalarında yasaklandığı doğruydu doğru olmasına, ama 5/6. madde ile yüzde 0,9'un altında GDO içeren ürünlerin GDO'suz sayılması da tümüyle bir aldatmacayla karşı karşıya kaldığımızın en açık göstergesiydi. Bu yetmezmiş gibi GDO'suz ürün üreten bir üreticinin, ürünün GDO'suz olduğunu etiketine yazması 5/8 ile yasaklanmıştı. Kanunî bir dayanağı olmayan ve Anayasa Mahkemesi'nin kararlarına aykırı olarak ihdas edilen 'gece kondu GDO kurulu'na 11. madde ile tanınan GDO ürünlerin ithalatına izin yetkisi ise, yasaklama olarak yorumlanarak adeta bir 'dil katliamı'na neden olunuyordu. Mezkûr yönetmeliğin 11/a-b'si GDO tespit edilen ürünlerin kamuoyuna açıklanmasını dâhi yasaklıyordu. Evet, bebek mamalarında yasaklanmıştı yasaklanmasına lakin, Türkiye'nin GDO'lu ürün ihraç edebilmesini de öngörüyordu yönetmelik. 'Peki, GDO'lu ürünün üretim ve ithalatı yasaklanmakta ise, Türkiye ihraç edeceği GDO'lu ürünü nereden bulacak?' sorusu ise cevap bekliyordu.

Etikete GDO'suz yazmaktan kim rahatsız?

"GDO'lu ürünü yemem"[136] diyen Tarım Bakanı, "GDO'suz bir ürünün etiketine GDO'suz olduğunun yazılması engel-

[136] www.milliyet.com.tr/Ekonomi/HaberDetay.aspx?aType=HaberDetay&KategoriID=3&ArticleID=1158660&Date=06.11.2009&b=GDOlu urun yemem

lenirken, neden ürünlerimizde alkol ve türevleri domuz ve katkıları içermemektedir yazılıyor?" sorusuna, verecek cevap bulamamıştı. Demokratik(!) ülkelerde görülmeyen 'ben yaptım oldu, yerseniz' türünden bir dayatma içeren yönetmeliğin tartışılma biçiminin bile 'yandaş' ve 'karşıt' düzeyine indirgenmesi, toplumun da kafasını bir hayli karıştırmıştı. "GDO'suz yazmak yasak da hormonsuzdur yazmak neden serbest?" sorusu da cevapsız kalıyordu. Çıkar odakları ve endüstrinin GDO'lu ürünlerden vazgeçmesi kolay olmadığına göre, tüketiciye daha büyük görev düştüğü ortada. Bugüne kadar yasal bir düzenlemesi olmaması nedeniyle tüm sorumluluk, ürünün GDO'lu olduğunu beyan etmeden üreten, ithal eden ve satan şirketlerde iken, bugün artık tüm sorumluluk GDO'nun tüm olumsuzluklarını bildiği farz edilen tüketiciye geçiyor.

Şayet GDO tümüyle yasaklanmış olsaydı; çok önemli bir kısmı alerjen, kanserojen olmasının yanı sıra GDO'lu bitkilerden elde edilen katkı maddelerinin ürünlere katılması da yasaklanmış olacaktı. Hâlbuki market raflarındaki rengârenk gıda ürünlerinin neredeyse yüzde 80-90'nında 'soya lesitini' var ve soya tümüyle ABD'nin tekelindeki GDO'lu bir ürün. GDO'nun her şeklinin ve her miktarının yasaklanması demek, aynı zamanda katkı maddesi üreticisi Monsanto'nun GDO'lu katkı maddelerinin de yasaklanması anlamına geleceğinden küresel güçler asla buna izin vermeyecektir. Diğer yandan GDO'ya karşı yükselen çığlığın da frenlenmesi şarttı. Bunun için de bir kılıf bulunmuştu: 'Yüzde bilmem kaçın altında ise GDO'lu sayılmaz.' Çünkü bir çikolatanın içerisine girecek GDO'lu soya lesitini zaten bu oranın altında kalıyor-

du. Böylece GDO'lu ürünü yasakladık numarasıyla herkese GDO'lu ürün tükettirilmiş oluyor, yani sağ gösterip sol vuruluyordu. Elbette soya lesitini GDO'lu katkı maddelerinden sadece bir örnek. Bu durum diğerleri için de geçerli.

"Türkiye'de transgenik ürünlerin ticari olarak ekimlerine izin verilmezken, yurtdışından gıda hammaddesi olarak ithal edilen mısır ve soya ürünlerinin transgenik (GDO'lu) olma ihtimali oldukça yüksek görünmektedir. Nitekim marketlerden alınan mısır unu ve mısır gevreği gibi ürünlerde yapılan analizler, 20 örneğin 10 tanesinin transgenik ürünlerden elde edildiğini göstermiştir."[137] Bu sözlerin sahibi zannedersiniz ki GDO muhalifi. Tam tersine bu cümleler Türkiye'de en önde gelen GDO savunucusu Prof. Selim Çetiner'e ait. Bu itiraf bile tam olarak nasıl bir riskle karşı karşıya olduğumuzun en büyük kanıtıdır. Aslında genetiği değiştirilmiş gıdaların yaygınlaştırılabilmesi için bu tür yasa ve yönetmeliklere asla ihtiyaç yok. Bunun en büyük delili Türkiye. Yetkili ağızların ifadesiyle ülkemizde GDO'lu ürün ekimi, satışı ve ithalatı sözde yasak. En azından serbest bırakan bir düzenleme yok. Hâlbuki ürününüzün GDO'lu olduğuna dair bir beyanınız yoksa Türkiye gümrüklerinden hiçbir sorunla karşılaşmadan geçebiliyordunuz. Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nı ve GDO yönetmeliğini hazırlayanlar, gerekçeyi 'bu fiili durumun engellenmesi' olarak takdim ediyor. Fakat gerçeğin bu kılıfla örtülmesinin imkânsızlığı da ortada. Yasaklamak isteyen kimselerin, sözü döndürüp dolaştırmadan

[137] www.cine-tarim.com.tr/dergi/arsiv6(1/sektorel01.htm

'GDO'lu ürünlerin oranı ne olursa olsun Türkiye'de ekimi, ithalatı, ihracatı ve tüketimi yasaktır' şeklinde açık bir hüküm ortaya koymaları gerekmez mi? Fakat bunu hiçbir koşulda göremiyoruz ve biz tüketiciler hukuk zemininde kalarak mücadele etmediğimiz zaman da göremeyeceğiz. Tüketiciler yani seçmenler kendi yaşam ve gelecekleri adına GDO'nun şerrinden korunabilmeleri için bu haklarını kullansalar, hiçbir siyasi, ekonomik ve militarist güç bu talebin karşısında uzun süre dayanamayacaktır.

Tüketici olarak tehlikenin büyüklüğünü anlamamız için, içimize korun düşmesini beklememiz gerekiyor. Hiç olmazsa tükettiğimiz ürünlerin etiketlerindeki 'içindekiler' kısmını dikkatle okuyalım. Soya, soya lesitini, dekstroz, mısır şurubu ifadelerini gördüğümüzde bir kez daha düşünelim. Yahut sızma zeytinyağı dışındaki pamuk, kanola, soya gibi sözde bitkisel yağlardan uzak kalarak kendimizi bir nebze koruyalım.

Siyaset ve kamu erkinin GDO'ya bakışı sorunlu mu?

Din ve/veya bilimin de taraf olabileceği bir meselenin Türkiye'de tartışılması oldukça güçtür. Bir konuda dine (İslam'a) ait bir görüş dile getirildiği zaman, karşısına laiklik engeli çıkartılır. Bu durum çoğu kez dindar çevrelerin geri adım atmasına neden olduğundan, sorunlar hep ötelenir. Bilimin taraf olduğu durumlarda ise etiket meraklısı bir toplum haline getirilmemiz nedeniyle, tesadüfen "prof" veya "dr" titri almış birinin cahilane sözleri bile, hayatını o işe hasretmiş kimselerin söyleyeceğinden daha önemli hale geliverir. İlahiyatçıların ise yüzeysel ve kulaktan duyma bilgilerle verdiği çoğu

hüküm, futbol taraftarlığına benzeyen bir tarafgirlikle kabul görüyor yahut reddedilebiliyor. Bu tip meselelerin başında da tarım, tohum, gıda, aşı, hibrit, GDO, nano gibi insanlık için kritik eşik olan başlıklar geliyor.

Bir meselede işin ticaretini yapan veya geleceğini onun üzerine inşa eden birilerinin sözleri, çıkar endeksine dayanabileceğinden her zaman tartışılmalıdır. Hibrit meselesinde olduğu gibi... GDO'nun birinci aşaması olan ve tohumun özel mülkiyete geçirilmesini sağlayan "hibrit tohum" uygulamaları, adeta bir "nimet" gibi sunuluyor. Hatta birçok GDO karşıtının bile hibriti savunduğuna sık sık tanık oluyoruz. Bunu savunanların bir kısmının hibrit tohumları ve bunların vazgeçilmez kimyasallarını -ilaç ve gübre- pazarlayan, bundan kazanç elde eden kimseler olduğunu da görüyoruz. Sunulan birçok bilgi Kur'an'ı Kerim'in "az bir menfaat karşılığı" tanımının tezahürü olarak ortaya çıkabiliyor.

"Emeviler zamanında, Emevi ailesinden birine ait bir ambarda bir miktar buğday buldum. Bir tanesi hurma çekirdeği büyüklüğündeydi ve bir kese içinde korunuyordu. Kesenin üzerinde ise 'Bu adalet zamanında yetişiyordu' yazıyordu." Bu rivayeti aktaran İbn-i Kayyum eserinde, "Bana da sahradaki yaşlılardan bir grup, eskiden meyvelerin şimdikilerden daha büyük olduğunu ve şu anda meyvelere musallat olan hastalıkların önceden bilinmediğini, ancak yakın bir zamanda ortaya çıktığını söylediler"[138] diyor. Aslında adaletten ayrılma ile bereket ve verimlilik arasında yakın bir bağ olduğu ortaya çıkı-

[138] El Cevâbu'l Kâfî, s57

yor. Demek ki, insanoğlunun yaşadığı bu dram iddia edildiği gibi yeni değil. Ancak meselenin siyasi boyutu, bir iki yüzyılı aşmayacak kadar yeni.

Türkiye'nin ve dünyanın en tartışmalı konularından biri olan GDO, Şubat 2010'da İstanbul Ticaret Odası'nın organize ettiği bir panelde de tartışıldı. Panel, konuşmacı olarak davet edilenlerin GDO'ya bakışları açısından bakıldığında, bir tartışma platformundan ziyade, "GDO propagandası" gibiydi; bu bile panelde tartışma çıkmasına engel olamamıştı. Taraf tutmayan ve objektif organizasyonlarda, toplumsal bir mutabakat olmayan konularda yapılan tartışmalara, farklı düşünen ve meselelere farklı açılardan bakan kimseler davet edilir ve izleyicilerin aydınlatılması hedeflenir.

Ancak, İstanbul Ticaret Odası'nın ev sahipliğini yaptığı GDO panelinde, yurt içinden ve yurt dışından katılan tüm konuşmacıların GDO savunucu olması manidardı. Panelin açılış konuşmasını yapan İTO Yönetim Kurulu Üyesi'nin "Pandoranın kutusu açıldığı zaman iyilik de çıkabilir. Biyoteknolojinin açlığa ve kaynak yetersizliğine çözüm olabileceğini göz ardı etmemek gerekir" sözleri gösteriyor ki; İstanbul Ticaret Odası, GDO'yu alenen destekliyor. Bu panele davet edilen Prof. Sirpa Karenlampi, Prof. Joachim Schiemann gibi Batılılar, GDO yandaşı filmlerde oynayan veya GDO'lu ürünleri akredite eden EFSA gibi kuruluşlarda görev alan kimselerdi.

Bu panele siyasi iradeyi temsilen katılan Başbakanın Başdanışmanının konuşması iki açıdan son derece önemliydi. Birincisi, Başbakanı temsilen katıldığı bir etkinlikte GDO

taraftarı bir konuşma yapmasıydı... İkinci olarak, Kur'an-ı Kerim ayetlerinin sanki GDO'yu destekler gibi sunulması tam anlamıyla bir "saptırma" idi. Belki de Kur'an ayetleri, ilk kez GDO lehinde bir şahadete ve yandaşlığa zorlanıyordu. GDO'ya dinî açıdan karşı çıkanlar, Kur'an-ı Kerim meal ve tefsiri hazırlayanlar ve bu konuda bir paradigma inşa edenler meseleyi, tabiî yapının yani fıtratın tahribi olarak ele alıyorlar. Buna karşın, GDO yandaşlarının siyasi emellerine uygun "Kur'an, GDO'ya taraftar" gibi bir "İsrailiyat" inşası saflık ötesi bir niyet taşır.

Başbakan, bugüne kadar GDO konusunda, GDO yönetmeliği tartışmaları sırasında gösterdiği kısık sesli tepki dışında pek konuşmadı. Tepkilerimize karşı, iletişim kurmak için görevlendirdiği başdanışmanın aleni olarak GDO taraftarı olması, bu iletişimin "tepkileri yatıştırma amaçlı olduğu"nu ortaya çıkardı. Ülkemizde birçok gıda ürününün GDO'lu olduğunu sonunda itiraf eden Başbakanın başdanışmanının, GDO'yu, biyolojik bozulmaları düzeltmek gibi "insanlığın faydası ve problemlerin çözümlenmesi"ne dayandırması, iktidarın konuya bakışını açıkça göstermişti. "Konuya insanlığın yararı açısından bakmak gibi bir mecburiyetimiz olmak zorunda" görüşünün üzerine bina ettikleri GDO yandaşlığı, "amaca uygun genetiği değiştirilmiş hayvan" tanımındaki gibi, "hangi amaç, kimin amacı" gibi sorular sormamıza sebep oluyor.

Büyüme hormonu ve insan ensülininin domuz hipofizlerinden ve pankreasından elde edildiğini; biyoteknoloji ile bundan kurtulunabileceğini ileri sürer ve DNA'nın keşfi ile GDO'yu birbirine karıştırıp olayı girift bir hale getirirseniz,

GDO'ya karşı çıkmak, tıbbi teknolojiye karşı çıkmaya indirgenmiş olur. Bizleri GDO'yu tartışmaktan ziyade, "bilime karşı çıkmak" gibi sığ bir noktaya götürür ki bu etik değildir. GDO yandaşlarının sık sık müracaat ettiği bu yöntem, "zorla ikna" yöntemlerinin başında yer alır.

Panelde konuşan -Türkiye'nin en şedîd GDO savunucusu olmasına karşın- Prof. Selim Çetiner'in, domates, patates, kabak gibi sebzelerin ve tütün gibi -zararlı amaçlarla kullanılan- bitkilerin Amerika'nın keşfinden çok sonra Osmanlı'ya geldiğini, Türk toplumunun bu tür yiyeceklere ihtiyacının bulunmadığını, kendi yöresine ait olmayan gıdalarla beslenen insanların beden ve ruh yapılarının değişebileceğini, Fransa'ya patates 1789'dan önce girseydi, Fransız Devrimi'nin olamayacağını ironik bir dille anlatması önemliydi. Şöyle ki, patatesin bir fast-food yiyeceğine dönüştürülmesi bir devrimse -ki öyledir- kola ile buluşması ayrı bir milattır. Son çağın beslenme alışkanlıkları, fikir ve düşünce gelişimi açısından "patates ve kola modelli insan tipi" üretmiştir.

Sağlık ve çevre otoriteleri GDO'ya neden duyarsız?

GDO, Türkiye'de dünyanın aksine Tarım Bakanlığı'nın meselesi gibi ele alınıyor. Hâlbuki genetiği değiştirilmiş bir bitkinin olumsuz etkisi, insanın ruh ve beden sağlığı ile çevrede hayat süren her türlü canlı ve cansızı etkilemektedir. Kaldı ki, genetik değişiklik sadece bitkiler değil hayvan ve insanlar ile diğer tüm canlı organizmalar için de geçerlidir. Ne yazık ki bu hayati meselede bugüne kadar Çevre ve Orman Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı'nın olumlu ya da olumsuz hiçbir çabası-

nın olmadığını görüyoruz. Dünya ilaç pazarının hâkimi olan Pfizer, Novartis, Roche, Sandoz, Bayer, CibaGeigy, Zeneca, AstraZeneca, Astra, Aventis, Schering, Hoechst[139] gibi firmaların da GDO'cu firmalara ait olması not edilmesi gereken bir gerçek. Bu, Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mustafa Akçelik'in ifadesiyle domuz gribi aşısının ve üretilen ilaçların yüzde 80'inin GDO'lu olması anlamına gelir.[140] Kozmetik ve genel temizlik devlerinin sahipleri de aynı GDO'cu firmalar. Yani sağlığımızın sadece GDO'lu tarım ürünlerinden dolayı risk altında değil; GDO'lu ilaçlar, kozmetik ve genel temizlik kimyasalları ve bu kimyasalların atıkları da çevre güvenliğini tehdit ediyor. Buna rağmen genetiği değiştirilmiş organizmaların tartışıldığı süreçte Çevre Bakanlığı ile domuz gribi aşısının ateşli savunucusu Sağlık Bakanı'nın sessiz kalması, üzerinde çokça durulması gereken bir sorun değil mi? Dünyada birçok çevre ve sağlık bakanı GDO'ya karşı mücadele yürütürken, bizim çevre ve sağlık bakanlarının sessizliği manidardır.

GDO Anayasa'ya uygun mu?

Bir darbe anayasası olsa bile, halen mer'i olması nedeniyle tüm düzenlemelerin anayasaya uygun olması gerekir. İşte 82 Anayasası'ndan devletin görevleriyle ilgili birkaç kısım:

5. madde: İnsanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak...

56. madde: Herkes sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama

[139] www.msu.edu/~howardp

[140] www.timeturk.com/_104971-haberi.html

hakkına sahip olduğu için, çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek...

169. madde: Ormanların korunması konusunda tedbir almak ve ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade etmemek...

Anayasa'nın 17'inci maddesinde ise kişinin rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamayacağı belirtiliyor.

Sonuç mu? GDO konusunda yasal bir düzenleme yapılsa bile bu durum Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilebilir. Söz konusu yasal düzenlemeler Anayasa Mahkemesi'nin önüne gelmesi durumunda Anayasa Mahkemesi'nin önceki kararlarını yok sayarak karar vermemesi beklenir. Çünkü Anayasa Mahkemesi 5179 Sayılı Gıda Kanunu'nun bazı maddeleri ile ilgili verdiği iptal gerekçesinde şöyle demişti: "Günümüzde gıdaların doğallığını yitirmiş olduğu bir gerçektir. Gıda üretiminde yaklaşık 6.000 çeşit kimyasal ve diğer maddeler kullanıldığı bilinmektedir. Ayrıca genetik modifiye gıdalardan söz edilmektedir. Bunlar sağlık açısından insanlarda kanser, hipertansiyon, osteoporoz, dolaşım ve sindirim bozuklukları hastalığı anlamına gelmektedir. Ayrıca zoonoz[141] ve diğer birçok hastalık, gıdalar vasıtasıyla sindirim yoluyla insanlara bulaşmaktadır. Ülkemizde yapılan bir bilimsel araştırma, ölümlerin yüzde 11'inin kanserden ileri geldiğini ortaya koymuştur. Bu yüzde 11'in önemli diliminin ise, gıda kaynaklı olduğu düşünülmektedir."[142]

---

[141] İnsanlardan hayvanlara hayvanlardan insanlara geçebilen hastalıklara zoonoz hastalıklar denir.

[142] http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/06/20090611-15.htm

Hikâye: Küçük Şeytan

"Yoksul bir köylü sabah erkenden çift sürmeye gitmiş, sabah çorbasını içmediği için yanına bir parça ekmek almıştı. Tarlaya varınca torbasını indirip bir çalının altına koydu. Ekmeği de onun yanma bırakıp, kaftanını üzerine örttü. Bir müddet çift sürdü. At yorulup, köylü de acıkınca sabanı toprağa sapladı. Otlaması için hayvanı da çözüp, kendi haline bıraktı. Ve yemeğini yemek için kaftanının yanına gitti. Fakat kaftanı kaldırınca bir de ne görsün, ekmek yerinde değil. Arayıp taradı. Kaftanı silkeledi ama ekmeği bulamadı. Şaşıp kaldı. 'Tuhaf şey' dedi kendi kendine. 'Etrafta kimsecikleri görmedim ama biri gelip ekmeği almış olmalı' diye düşündü.

Bu işi yapan küçük bir şeytandı. Ekmeği alıp bir çalının arkasına oturmuş, köylünün kızıp, kendi adını anarak, nasıl küfredeceğini beklemekteydi.

Köylü biraz düşündükten sonra: 'Ne yapalım? Açlıktan ölecek değilim ya. Alanın ihtiyacı olmasa almazdı. Afiyetle yesin' dedi.

Sonra kuyunun başına gidip su içti. Biraz dinlendi. Hayvanını sabana koşup, tekrar toprağını sürmeye başladı.

Küçük şeytan köylüyü günaha sokamadığı için çok şaşırmıştı. Olup bitenleri büyük şeytana anlatmaya gitti. Köylünün ekmeğini nasıl aşırdığını, adamın küfredeceği yerde 'afiyetle yesin' dediğini ona anlattı. Büyük şeytan buna çok kızdı.

- Köylü oyuna gelmediyse suç sende. Demek ki işi beceremedin. Köylülerin hepsi böyle olursa biz ne yaparız. Yoo... Bu işi böyle bırakamayız. Haydi, hemen o köylünün yanına git ve ekmeğin acısını çıkar. Eğer üç yıl içinde o köylüyü alt edemezsen, seni okunmuş suya sokarım bilesin, dedi.

Küçük şeytan korkup çarçabuk yeryüzüne indi. Suçunu nasıl bağışlatacağını düşünmeye başladı. Düşündü taşındı sonra şöyle bir çare buldu:

İyi insan kılığına bürünüp, yoksul köylünün yanına işçi olarak girdi. Köylüye, kurak geçen yazlarda buğdayı bataklığa ekmesini söyledi. Köylü de işçinin dediğini yapıp, buğdayı bataklığa ekti. O yaz, tüm köylülerin ekini güneşte kavrulduğu halde, onunki gür, boylu ve sık başaklı oldu. Köylü bir sonraki harmana kadar bu buğdayları bol bol yedi. Yine de buğday arttı. Ertesi yaz, işçi köylüye buğdayı dağa ekmesini söyledi. Köylü de onun dediğini yaptı. O yıl yaz, yağmurlu geçti. Tüm köylünün ekini yattı, buğday vermedi. Bizim köylü ise iyi buğday kaldırdı. Eline geçen buğday bir hayli çoktu. Köylü bu kadar buğdayı ne yapacağını düşünmeye başladı.

İşçi köylüye şarap yapmasını söyledi Köylü de buğdaylardan şarap yapıp, hem kendisi içti hem de başkalarına içirdi. İşte o zaman küçük şeytan büyüğünün yanına gidip: 'Ekmeğin acısını çıkardım' dedi.

Bunun üzerine büyük şeytan, durumu kolaçan etmek için köylünün olduğu yere gitti. Köylünün evine varınca şöyle bir manzarayla karşılaştı: Adam bazı zenginleri, şarap ikram etmek için evine çağırmıştı. Karısı, şarabı bardaklara koymuş, ikram etmek üzere misafirlere getiriyordu. Tam o sırada kadın masaya çarpıp, bardakların birindeki şarabı döktü. Köylü de buna kızıp karısına küfretti ve:

- Kör şeytan dedi. Bu döktüğün bulaşık suyu değil. Böyle değerli bir şeyi nasıl dökersin beceriksiz kadın.

Küçük şeytan büyüğünü dirseği ile dürtüp:

- Gördün mü? Artık küfretmekten çekinmiyor, dedi.

Sonra köylü, kendi şarap dağıtmaya başladı. O sırada yoksul bir köylü işinden dönüyordu. Oraya uğradı. Herkesi selamlayıp bir köşeye oturdu. Onların şarap içtiğini görünce, yorgunluktan onun da canı şarap istedi. Uzun bir müddet oturup, yutkundukça yutkundu ama ev sahibi ona şarap ikram etmedi. Ev sahibi kendi kendine:

- İnsan, hepinize nasıl şarap yetiştirir diye mırıldanıyordu.

Bu da, büyük şeytanın çok hoşuna gitti. Küçük şeytan ise: 'Dur bak, daha neler olacak' diye övünüyordu.

Ev sahibi ve zengin köylüler bir miktar içtikten sonra birbiriyle muhabbet etmeye, birbirini övmeye ve birbirine yaldızlı sözler söylemeye başladılar. Büyük şeytan onları uzun bir müddet dinledi. Bu durumdan çok hoşlanmıştı: 'Böyle, birbirlerini aldatmaya devam ederlerse topu birden elimize düşecek' dedi.

Küçük şeytan: 'Daha dur hele. Bak sonunda neler olacak. Birer bardak daha içsinler de gör. Şimdi tilki gibi birbirine kuyruk sallıyor, birbirlerini aldatmak istiyorlar. Fakat biraz sonra azgın kurtlara dönüşecekler' dedi.

Köylüler birer bardak daha içtiler. Konuşmaları daha bir kabalaştı, sesleri daha yüksek bir perdeden çıkmaya başladı. Güzel sözleri bırakıp, birbirlerine kızıp, küfretmeye başladılar. Sonunda kavga çıktı. Birbirlerinin ağzını burnunu kanlar içinde bıraktılar. Derken ev sahibi de kavgaya karıştı. Onu da bir temiz patakladılar.

Büyük şeytanın, bu da çok hoşuna gitti: 'İyi, iyi' dedi.

Küçük şeytan ise: 'Dur bak, daha neler olacak' diye seslendi ona. 'Hele üçüncü bardağı içsinler gör onların halini. Şimdi bir kurt gibi vahşi oldular, biraz sonra domuza benzeyecekler.'

Adamlar üçüncü bardağı da devirdiler. Büsbütün zıvanadan çıktılar. Ne söylediklerini bilmeden, birbirlerini dinlemeden bağırıp çağırmaya ve homurdanmaya başladılar. Sonra birer, ikişer, üçer sokağa çıkıp, yerlerde yuvarlanmaya başladılar. Ev sahibi de geri kalanları uğurlamaya çıkınca, kafası üstü, bir su birikintisine düştü. Üstü başı çamur oldu. Düştüğü yerde yığılıp kaldı. Bir domuz gibi sesler çıkartıyordu. Bu hal büyük şeytanın daha çok hoşuna gitmişti:

- Eee... İyi iş yapmışsın aferin sana, dedi. Ekmeğin acısını iyi çıkardın. Yalnız bir anlat bakalım, nasıl yaptın bu şarabı? Herhalde ilk önce içine tilki kanı kattın. Bu yüzden köylüler onu içince tilki gibi kurnazlaştı. Sonra kurt kanı koydun. Bunun için de kurt gibi vahşi oldular. Daha sonra da domuz kanı kattın herhalde. Bu sebeple de domuza benzediler.

- Hayır, diye cevap verdi küçük şeytan. Hiç de öyle yapmadım. Benim yaptığım tek şey, onun fazla buğday yetiştirmesini sağlamaktı. Bu hayvanların kanları zaten insanlarda vardır. Fakat yalnızca ihtiyaca yetecek kadar ekmek olunca meydana çıkmıyor. Bu köylü eskiden en ufak ekmek parçasını bile atmazdı. Fakat eğleneyim diye düşünmeye başladı. Ben de ona şarap içerek eğlenmesini söyledim. Köylü Allah'ın nimetinden, eğlenmek için şarap yapmaya başlayınca damarlarındaki tilki, kurt ve domuz kanı kendini göstermeye başladı. Bundan sonra bir bardak şarap içtiği anda hep böyle hayvanlaşacak.

Büyük şeytan, küçük şeytana iltifatlar edip, onu övdü. Ekmek suçunu bağışladı. Ve onu kendisinin yaveri yaptı."[143]

---

[143] Bu hikâye Tolstoy'un 'İçimizdeki Şeytan' adlı eserinden alınmıştır.

Netice

Yahudi asıllı Siyonist lider Winston Churchill'in "İnsanlar ve hayvanlar üzerinde bilinçli olarak kullanılabilecek salgın hastalıkları, mahsulleri yok edecek bakterileri, at ve sığırları öldürecek şarbonu sistemli bir şekilde üretebilen hükümetlere ihtiyaç var"[144] şeklindeki biyolojik harp olanaklarını destekleyen yorumları, aslında söze gerek bırakmıyor. Herald Sunday Gazetesi'nin haberine göre, Churchill'in Almanya'ya savaşın ikinci aşamasında atılacak ölümcül şarbon iznini onaylamış olduğu 'çok gizli belgeler'ce doğrulanmıştır. O günden bu güne gelen kalıtım yahut da 'yok edim' mühendisliğinin özetlemeye çalıştığımız boyutu, tıpkı hedeflenen amaç gibi bir korku inşa etmek değil, farkındalık oluşturma çabasıdır. Kimi GDO taraftarlarının ifade ettiği gibi, mesele sadece bilimsel bir boyut içermez. Bilim, burada kullanılan tehlikeli bir araçtır. GDO'ya karşı durmak, bilime karşı durmak gibi sunuluyor ki bu, meselenin siyasi arka planını bilmeyen kimseleri etkilemeye matuf bir hinlik içeriyor. Farz edelim ki, bu tehlike ile ilgili çevresel tüm tehditler ortadan kalktı, dinî otoritelerin tümü uygun buldu, sağlık açısından hiçbir tehlike olmadığı ispat edildi. Bu durumda bile meselenin tek başına siyasal maksadı, hibrit ve GDO'nun siyasal bağımlılık etkisi vicdanlarda yer bulmasını engeller.

Bu güçlerin küresel siyasi hedeflerini 'komplo' olarak nitelendirerek meseleyi kulak ardı etmek özellikle de İslamî çevreler ile solcu çevrelerin bütün iddialarından vazgeçmele-

[144] Herald Sunday, 14 Ekim 2001

ri anlamına gelir. Bu da, akıl tükenmesi sonucunu doğurur. Dünyanın tümüyle böyle bir akıl tükenmesine uğrayacağını düşünmek en basitinden kendime ve daha geniş anlamda ise bu konuda sağduyulu milyonlara haksızlık olacaktır. Elbette gerçek, er geç herkes tarafından görülecektir. Ancak, o gün geri dönülmez bir gün olacak kadar geç olmamalıdır. Bu konuda herkesin yapabilecekleri bir şey mutlaka var. Onları kitabın sonunda bulacaksınız.

BİR AVUÇ DOLAR!

"Onlar sanıyorlar ki, biz sussak mesele kalmayacak, hâlbuki;
Biz sussak tarih susmayacak
Onlar sanıyorlar ki,
Bizden kurtulsalar mesele kalmayacak
Halbuki;
Bizden kurtulsalar, vicdan azabından kurtulamayacaklar...
Vicdan azabından kurtulsalar,
tarihin azabından kurtulamayacaklar.
Tarihin azabından kurtulsalar...
Allah'ın gazabından kurtulamayacaklar!"

Sezai Karakoç

"Maddeten zenginleşme, manen çoraklaşma!
Kapitalizmin ruhî sefaleti sürmeyecek,
sürmemeli de çünkü bunaldık."

Taha Akyol

Yoksulluğun küreselleştirilmesi

Korku, insanî bir duygudur. Küresel kapitalizmi en çok tedirgin eden şey ise 'kaybetme korkusu'dur. Bugün dünyanın en büyük iki grubunun yönettiği servetin miktarı 45 trilyon doları aşıyor. CIA 2006 verilerine[145] göre, dünyanın yaklaşık yıllık toplam gayri safi hâsılası 60,7 trilyon dolar iken tek başına ABD'nin 12,3, AB'nin 12,1, Çin'in 8,8, Türkiye'nin 1 trilyon dolar. 45 trilyon dolara hükmeden şirketlerin biriktirdiği servet ve hükümranlıklarını kaybetme korkusu basit bir korku değildir. Yemek, içmek, barınmak gibi insan tabiatının ayrılmaz bir ihtiyacı olarak doğuştan getirdiğimiz 'korku', insanlığı, tarihinin en vahşi ve karanlık aşamasına taşıyan kapitalizmin en verimli metaı, ana malıdır.[146]

Kapitalizm bize sadece mal ve hizmet sunmuyor. Sunduğu mal ve hizmetlerin yanında 'korku pazarlaması' da yapıyor. Bu korku ticareti sayesinde 'güvenlik' adı adlında yepyeni endüstriler meydana getiriliyor. Kısaca korku ekip, korku biçiyorlar ve korkuyu pazarlıyorlar. Aslında onlar korkuları bile bir kazanca dönüştürüyorlar. Bu küresel güçler, kendileri dışındaki insanların zenginleşmesinden de büyük korku duymaktalar. Zenginlik ve cazibe merkezinin yer değiştirmesi, dünya dengelerini değiştirecek, bu da küresel güçlerini kaybetmelerine neden olabilecektir. Bunun için, yoksulluk da bir ticari metâya dönüştürülüyor. Fakir bir kimsenin derdi ne siyaset, ne de başka sorunlardır. Fakirin derdi geçimidir. Fakirlik küreselleştirilmeli ki, insanlar mevcut yönetimleri ve alışkanlıklarını

[145] http://tr.wikipedia.org/wiki/Ülkelerin_GSYİH'ya_(SAGP)_göre_sıralanışı

[146] Mehmet Akif Ak, 'Bir Kapitalizm Metaı Olarak 'Korku''

değiştirmek gibi çaba içerisine girmesinler. Her şeye rağmen zenginleşenler ise, en temel insanî ihtiyaçlarını giderirken bile hastalıklı bir hâle getirilsin.

Bunun için sayısız örnek sunmak mümkün ancak en güncel örnek olması nedeniyle Haiti'yi ele almak yeterli olacaktır. ABD'nin dikte ettiği tarım politikaları yüzünden, milyonlarca Haitilinin tarım arazilerini terk edip şehirlere göç etmek zorunda kalmış olmasından dolayı Haiti'nin son derece kaotik bir şehirleşme sürecinden geçmiş olduğu gerçeği var ortada. Mesela yiyecek krizine karşı. Geçen yıl yiyecek krizi sırasında Port-au-Prince'de isyanlar çıktı. Neden? Çünkü Haiti şimdilerde yiyecek ithaline tamamen bağımlı hale gelmiş durumda. Peki, bu bağımlılık neden? Tarım sektörlerinin büyük kısmı yok edilmiş durumda da ondan. O zaman, temel besin maddelerinde anî bir fiyat yükselmesinin feci sonuçları olabiliyor.[147]

Bir başka örnek ise Somali'dir. Somali, gıda üretimi açısından 1970'lerde kendi kendine yetebilen bir ülkeydi. ABD'nin, Somali tarım ve hayvancılığına yaptığı müdahale neticesinde ülke açlık ve savaşın pençesine düşürülür. 1970'li yıllarda yapılan 'yeniden yerleşim' projesi ve IMF'nin 1980 müdahalesi, Somali'nin tarımını tümüyle yok eder. Kendi kendine yetmekle kalmayıp, hayvan üretiminin yüzde 80'nini ihraç eden bu ülke, Dünya Bankası'nın göçebe çobanlara verdiği desteği kesmesi ve yardımların paralı hale getirilmesini dayatması ile yıkıma uğrar. Ülke nüfusunun yüzde 50'sini oluşturan çobanlar, suyun ticarileştirilmesi, otlakların koruma alanı yapılması

[147] Kanadalı ünlü muhalif yazar Naomi Klein, Açık Radyo, 28 Ocak 2010

gibi küresel dayatmalar nedeniyle hayvancılık yapamaz hâle gelir. Kendi ürettiği tahıl kendine yeten Somali, tahıl ihracatı yapan bir ülkedir. Ancak ülkede geleneksel olarak ekimi yapılan 'mısır' ve 'süpürge ged arası' yerine 'buğday' ve 'pirinç' ekimi dayatılması, göçebe ve köy yaşamı yerine kent yaşamının teşvik edilmesi üzerine, ülke artık kendi kendine yetersiz hâle gelir. Bununla da kalmaz, önemli bir ithalatçı olur. Kaos, kargaşa ve nihayet 1993'de ABD'nin askeri müdahalesi gelir. Bu müdahalede Korgeneral Çevik Bir komutasındaki Türk askeri de Somali'dedir. 'Gizli program' hedefine ulaşmış ve bir ülke daha açlığa mahkûm edilmiştir.

Haiti ve Somali örneklerinden hareketle baktığımız zaman bu korku imparatorluğu tacirlerinin hemen herkesi ikna edici sözde gerekçeler ürettiklerini görürüz. Yoksulluğun azaltılması, gıda güvenliğinin her ülkede sağlanması ve tarımsal araştırma, herkes için yeterince ikna edicidir. 'Uluslararası Tarım Araştırmaları Danışma Grubu'nun[148] (CGIAR) kurduğu 'Svalbard Küresel Tohum Deposu'nun kuruluş amacı işte tam da budur. Bu kuruluşun pek çok ülkede yoksulluğun küreselleştirilmesi, dünya nüfusunun azaltılması, laboratuvar virüslerinin yaygın-

[148] Consultative Group on International Agricultural Research (Uluslararası Tarım Araştırmaları Danışma Grubu) CGIAR, Rockefeller Vakfı'nın Bellagio, İtalya'daki konferans merkezinde düzenlenen bir dizi konferans sonucunda oluşturulur. En fazla etkiyi sağlayabilmesi için CGIAR, BM Gıda ve Tarım Örgütü'nü (FAO), BM İlerleme Programı'nı ve Dünya Bankası'nı da projenin içine dâhil eder. Böylelikle Rockefeller Vakfı küresel tarım politikalarını şekillendirebilecek bir güce erişmiş olur. Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı'nın büyük araştırma burslarıyla maddi olarak desteklenen CGIAR, 3. dünya ülkelerinin bilim adamlarının ve tarım ekonomistlerinin modern tarım olarak adlandırılan -bağımlılık yaratıcı ve köleleştirici tarım- alanda uzmanlaşmalarını ve ülkelerinde kendileri adına misyonerlik yapmalarını hedefler. Bakınız: http://en.wikipedia.org/wiki/Consultative_Group_on_International_Agricultural_Research

laştırılması, genlerin söz konusu şirketlerin mülkiyetine geçirilmesi gibi amaçlara hizmet için kurulmuş, çok sayıda etkileyici ve ikna edici isimli merkezlerinin olduğunu görürüz.

Küresel sistem gücünü, tek başına muhataplarının güçsüzlüğünden değil, bölünmüşlüğü ve dağınıklığından alıyor. Farklı gruplar, yoksulluğu ortadan kaldırmak için dünya ölçeğinde bir koordinasyon sağlayabilirlerse, aslında küresel sistemin aktörlerini kendi korku dehlizlerinde boğmamaları için hiçbir neden yok. Domuz gribi, bu konunun en önemli örneği olabilir. Her tür güçlü propagandaya rağmen, dünya ölçeğinde farklı ve güçlü seslerin ortaya çıkması ve iddialarını kararlılıkla sürdürmesi, son derece etkileyici bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Aynı tepkiler, kapitalist sisteminin işleyişine yönelik yani egemen güçlerin mali ve siyasi çıkarlarını korumakla görevli IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Gıda ve Tarım Örgütü ve Dünya Sağlık Örgütü gibi kuruluşlara karşı da ortaya konulabilse, güç dengelerinin sarsılacağı hatta değişebileceği görülecektir.

Bu güçler, herkesi küresel bir açlıkla korkutuyorlar. Yayınladıkları sözde açlık rakamları da oldukça etkileyici ve yürek yakıcıdır. Peki, '1 milyar 20 milyon insanın açlık sınırı altında olduğunu'[149] bu örgütler neden iddia ediyor olabilirler? Bundan ne gibi çıkarları olabilir? Ya da gerçekte bu kadar aç var da biz mi gerçeği saptırıyoruz? Bir batılının açlıktan anladığı ile Nijerli bir fakirin açlıktan anladığı aynı şey olabilir mi? Bir batılının sofrasının artığı ile kim bilir kaç Nijerli aile doyabilir?

[149] www.fao.org/news/story/en/item/20568/icode/

Bunlardan sadece birinin, vergilerini kaçırmak için kullandığı vakıflarında biriken ve on milyar dolarlarla ifade edilen varlıklarının çok az bir kısmı ile çok acıdıkları bu insanların açlık ve işsizlik sorununu çözebilir. O halde, neden bu konuda hiçbir adım atmazlar da ikide bir bu rakamları yayınlayıp, insanların canını sıkarlar? Afrika'nın bir köyündeki ya da Bangladeş'in bir kabasındaki, adını sanını bilmediğimiz şu ya da bu dine mensup bir insanın açlıktan inlemesi ya da ölmesi bu güçler açısından ne tür bir sorun teşkil eder? Yoksa zaten arzu ettikleri şey bu mudur? Ya da bu nasıl bir çıkara konu olabilir?

Ahlakın ve erdemin gücünün azalıp, araçların gücünün arttığı bir dünyada bu açlık, batılılar açısından acaba bir araç olabilir mi? Ahlakî ve hukukî anlamda denetleyemediğimiz bu örgütler ya da kişilerin verdiği verilerin, insanlık için tehlikeli sonuçları doğuracak bir amacın ürünü olabileceğinden kuşku duyuluyorsa sorularımızın yetersiz kaldığını söyleyebiliriz. NATO'nun kurucularından, '1947 Truman Doktrini'nin oluşturucularından ve ABD'nin 1949-1953 dönemi Dışişleri Bakanı Dean Gooderham Acheson, Amerika'nın açlık sorunu hakkındaki uygulamasını 1950 yılında yaptığı açıklamayla şöyle özetlemişti: "Eğer Çin'de kıtlık ve açlık baş gösterirse, Amerika oraya biraz yiyecek göndermelidir. Açlığı dindirecek ve giderecek kadar olmayan, fakat psikolojik savaşta puan kazandırmaya yetecek şekilde..."[150]

Açlık sorununu dert edindiğini iddia eden bu çevrelerin ikiyüzlülüğünü şu çarpıcı örnekle açalım: Yıl 2002'dir. Zambiya'da

[150] Stephen Shalom, Z. Magazine, Ekim 1990- Roger Garaudy, Amerikan Efsanesi, s44.

açlık sorunu baş gösterir. İmdada dünyanın efendisi(!) ABD yetişir ve Zambiya'ya, 23.500 ton mısır ve 51 milyon dolar nakdi yardım gönderme kararı alır. Bu yardım paketindeki nakit kısmın, ABD'li şirketlerden GDO'lu gıda alma koşuluna bağlanması ve gönderilen 23.500 ton mısırın kısırlaştırıcı GDO'lu ürün olması nedeniyle yardım Zambiya'nın onurlu yetkililerince reddedilir. Zambiya'daki açlıktan çok rahatsızlık duyan(!) ABD yönetimi, Zambiya devlet yöneticilerine "Siz bilirsiniz" demez. Peki, ne der? "Dilencilerin seçme hakkı olamaz!"

Açlık kozu!

Elbette dünyada açlık sınırı altında yaşayan insanlar yok değil. Sayısı çok olmasa bile Türkiye'de bile var olabilir. Lakin açlıktan ne anladığınız burada büyük önem kazanıyor. Kaldı ki, dünyanın en önemli sorunu belki de açlık değil barınmadır. Gelirlerinin çok büyük kısmını barınmaya ayırmak zorunda kalan insanların, en çok kıstığı şeylerden biri de yiyecekleri olamaz mı? Asıl nedeni anlayabilmek için sorunlara bir açıdan değil çok farklı açılardan bakmayı öğrenmek gerekiyor. Dünyadaki açların sayısı çok gösterilmeli ki; dünyanın ve özellikle de fakir ülkelerin tarım alanları tümüyle GDO'lu hale getirilsin.

GDO'lu ürünleri tüketen bu insanlar hızla kısırlaştırılsın ya da GDO ve hibrit ürünlerin neden olduğu alerji, kanser, fizyolojik bozukluklar, bağımlılık, gen ve DNA yapısı bozuklukları, immün sistemi sorunları baş göstersin! Mikro-organizmaların mutasyonuyla yeni hastalıkların ortaya çıkmasıyla bu dünyayı acele terk etsinler! Açlığın bile bir kazanç kapısı haline getirildiği, buna karşın günümüzde her yere sirayet etmiş olan akıl

kirlenmesi nedeniyle, birçok kimse fincancı katırlarını ürkütmek istemiyor olabilir. Çoğu kimse gerçeği konuşmak yerine, gerçeğin etrafından dolaşmayı çıkarları için daha uygun bulabiliyor. Bu durumda da neyin gerçek, neyin gerçek olmadığı elbette çok karışık bir hâl alıyor.

Ülkemizde 1990'lı yıllarda küresel açlığa çözüm üretmek amacıyla kurulan yardım örgütlerinin sayısı bir hayli arttı. Önemli bir kısmı, dünya çapında örnek oluşturacak başarılı projeler yürütüyor. Bu yardım kuruluşlarının dayandığı veriler BM veya ona bağlı örgütlere ait verilerdir. Yani onlar da 6,8 milyar olan dünya nüfusunun, bir milyarının yani yüzde on beşinin aç olduğuna inanıyorlar.[151]

ABD'de sayıları 30 milyonu aşan açların toplam ABD nüfusuna oranı yüzde 10 ve bu ülke açlığın en çok arttığı ülkelerin başında geliyor. Durum böyle olmasına rağmen küresel açlıkla güya ilgilenen şirketler, Obama'nın sunduğu 'sosyal güvenceden mahrum fakirlerin ücretsiz sağlık hizmeti alması' önerisine bile itiraz ettiler. Aynı kimseler Etiyopyalı, Nijerli bir fakirin açlığını dert ediniyorlar öyle mi? Sunumlarında öyle haritalar yayınlıyorlar ki sanki açlık sadece İslam ülkelerinde yaşanıyor? Açlığın ana nedenleri arasında, elbette gelir paylaşım sorununun olduğu en yalın gerçek. Fakat bu gerçeğin ardındaki en büyük gerçekse; despotizm ve fakirliğin mevcut düzenlerin devamı için en önemli iki araç olması.

Sunacağımız iki örnek konunun anlaşılmasına yardımcı olacaktır. Hekimoğlu İsmail'in aktardığı Alvarlı Hacı Meh-

[151] "Ey iman edenler! Şâyet bir fâsık (yalancı/günahkâr) size bir haber getirirse, doğruluğunu araştırın." (Kur'an-ı Kerim Hucurat Suresi, 6. Ayet-i Kerime)

met Efendi'ye ait tarihi bir anekdot, sanırım konuyu daha iyi anlamamıza yardım edecek: "Samanlıkta saman dolu. İki öküz kapıdan içeriye başını uzatmış, saman yiyorlar. Üçüncü öküz de dışarıda bekliyor. O saman yiyen öküzler, biz epeyce karnımızı doyurduk, biraz geri çekilelim de şu dışarıdaki öküz de azıcık yesin, demezler. Çünkü onlar hayvan..."[152]

Bir anekdot da Mustafa İslamoğlu'ndan: "Şakik-i Belhî berduşluk yapan biridir. Yaşanan kıtlık nedeniyle herkes gibi o da üzgündür. Fakat bir köle gülüp oynamaktadır. Bu durum dikkatini çeker ve ona sorar. 'Herkes üzgünken seni neşelendiren şey nedir?' Köle cevap verir; 'Ben falan adamın kölesiyim. Benim öyle zengin bir efendim var ki kıtlık gelmeden depolara çok yiyecek yığdı. Ben herkes gibi niye üzüleyim ki?' Bu durumdan çok etkilenen Şakik-i Belhî; 'Bir köle efendisinin biriktirdiği mal için bu kadar çok sevinirken, her şeyin mâliki olan ve yarattığı her canlının rızkına kefîl olan Rabbimin beni rızıksız bırakacağını nasıl düşünebildim.' Belhî o andan itibaren rızık endişesi taşımaktan vazgeçer."[153]

Yardımlarımızı emanet ettiğimiz yardım kuruluşları, emanetleri hak sahiplerine tevdi ederken acaba küresel düzenin devamından yana olan güçlerin planlarına bilmeden alet oluyor olabilirler mi? Yardım olarak verdiğiniz gıdaların GDO'lu olup olmadığına yani açları doyurmak isterken onları kısırlaştırıp, yeni yeni hastalıklara kapı aralayıp aralamadıklarına dikkat ediyorlar mı? Ya da hayır sahiplerinin emanetleri ile küresel tröstlerin gıdalarını satın alarak, çift yönlü sömürül-

[152] Hekimoğlu İsmail, "Ensar" gibi olabilmek, 5 Ocak 2009, Zaman
[153] Mustafa İslamoğlu, 31 Ocak 2010

memize katkı sunuyor olabilirler mi? Herhangi bir ihtiyaç maddesi satın alınırken gıdaların katkı maddelerinin durumu ve yardım verilen muhtaç kişilerin inandıkları dinlerin fıkıhlarına uygun olup olmadığına dikkat ediliyor mu? Dünyanın içinde bulunduğu sorunların tek müsebbibi kuşkusuz yalnızca zikrolunun güçler değildir. Acaba onlara gerek duydukları oksijeni, biz gönüllü olarak taşıyor olmayalım?

GDO açlığa çözüm mü?

Dünyayı yönlendiren malum örgütler sürekli olarak tarım üretiminin yetersizliğinden ve bu durumun da küresel bir açlığa neden olduğundan bahsederler. Bunların neticesinde ise toplu ölümlerin olacağını iddia etmekteler. Bu güçler, GDO'lu tarımın yaygınlaştırılması durumunda daha fazla gıda elde edileceğini, bunun da dünyanın hızla artan nüfusunun açlık problemine çözüm olacağını iddia ederler. Eski ABD Başkanı George W. Bush başkanlığı sırasında "Dünyanın çok büyük bir kısmı açtır. Genetik olarak değiştirilmiş bitkiler; yüksek verimli, hastalıklara dayanıklı üretimi doğururlar. Dolayısıyla dünyanın açlığını önlemenin tek yolu, genetik olarak değiştirilmiş organizmaların üretimini gerçekleştirmektir" sözleriyle genetik tarıma desteğini yinelemişti. Bu görüşleri reddeden çevreler ise, üçüncü dünya ülkelerindeki açlık sorununun, üretim potansiyelindeki eksikliklerden değil, elde edilen ürünlerin adil bölüşülmediğinden kaynaklandığını savunuyorlar. GDO'ya karşı dünya çapında örgütlenen sivil toplum kuruluşları, GDO'nun açlığa çözüm olmadığını, bilakis açlığı artırdığını belirtiyorlar. GDO nedeniyle doğal

yaşamın patentlendiğini, çok uluslu şirketlerin tarım nüfusunu sömürdüğünü, bir açlık sorunundan ziyade 'küresel şirketlerin aç gözlülüğü'nden söz edilmesi gerektiğini söylüyorlar.

Aslında her alanda olduğu üzere vizyondaki film benzer hileler içermektedir. GDO'nun açlığa çözüm olacağının insanlar tarafından benimsenebilmesi için önce aç insan sayısının yüksek gösterilmesi gerekir. Mesela, Dünya Gıda ve Tarım Örgütü'ne (FAO) göre GDO'lu ekimlerin resmen ilan edildiği 1996'da, dünyadaki açların sayısı 840 milyondu. Açlığa çözüm olacağı iddia edilen GDO'lu ürünlerin ekimi çok miktarda artmasına rağmen 2009 yılında açların sayısı 1 milyar 20 milyona ulaştı. Yine aynı kurum, 2050'ye kadar aç insan sayısının 1 milyar 390 milyona ulaşacağını iddia ediyor. Bu veriler bile, müddeinin iddiasını ispattan çok uzak olduğunu gösteriyor. Bu verilerin açıklandığı günlerde Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Ki-mun, dünya ile alay edercesine açlığa çözüm için kendinin 24 saat oruç tutacağını söyledi ve herkese bunu yapmasını önerdi!

Genetik müdahalelerin verimliliği artıracağı iddiası, gerçekte sadece yalancı bir verimliliktir. Yapılan, büyüme adı altında kıtlık kültürü empoze edilmesidir ki, gerçekte GDO açlığın ta kendisidir. GDO'lu ürünler insanların beslenme hakkına karşı ciddi bir tehdit oluşturmaktadır. Tarımsal üretime şirketler egemen olduğunda, GDO'lu ürünlerin açlığa çare olmaktan çok, açlığı daha da arttıracağı ve sağlıksız olmaları sebebiyle de sağlık harcamalarını daha da arttıracağı açıktır.[154]

[154] Fatma Genç'in www.sendika.org'da yayımlanan yazısı.

GDO'nun açlığa çözüm olmadığı gibi çiftçilerin açlığına neden olduğu da ortaya çıkıyor. Kanada'da genetiği değiştirilmiş tohumla üretim yapan 1.566 çiftçi arasında yapılan bir araştırma bu durumu kanıtlıyor.[155] Araştırmada 1.566 çiftçinin yüzde 83'ü genetiği ile oynanmış tohum kullanmaya karşı olduğunu ve üretimde kullanmak istemediğini belirtir. Kanadalı çiftçiler, genetiği değiştirilmiş tohumla üretime karşı olma gerekçelerini; (a) kazançlarının düştüğü, (b) gıda arzının şirketlere geçtiği, (c) doğal bitkilerin ve ürünlerin risk altına girdiği, (d) piyasa kaybına uğradıkları şeklinde belirtirler.

Bir başka sorun ise açların elindeki silahlardır. Nijer gibi bazı istisnalar hariç tutulursa açlıkla pençeleştiği iddia edilen ülkelerde önemli çatışmaların olduğu, çatışmalarda kullanılan silahların modern orduların elindeki silahlarla aynı olduğu dikkatlerden kaçmıyor. Günümüz dünyasında ülkelerin silah harcaması ile ilaç harcamalarının yaklaşık aynı rakamlara ulaşmış olması manidardır.

Bu noktada konuya yeni bir boyut katması için Mustafa Özgür'e söz verelim: "GDO ile gündemimize yeniden giren tarım, Afrika için çok daha büyük bir problem. Çünkü sömürgeciler tarafından uygulanan tarım politikaları halkın hem arazilerini kaybetmesine, hem de verimli toprakların yok olmasına neden oldu. Bu problemin uzantısı olan yeni sorunlar Afrika kıtasını sefalete sürüklüyor. Batılıların son olarak, Sudan'da görüldüğü gibi özellikle kışkırttığı kabileler arası mücadeleler, iç savaşlar ve silahlı çatışmalara kötü yönetimler

[155] Dr. Stephane McLachlan ve Rene Van Aker, Dr. Lan Mauro; Çevre Bilimleri ve Kirlenmesi Araştırma Dergisi

de eklenince Afrika, açlık problemi ile tek başına baş edemez duruma gelir. Yüzlerce yıl süren köleci ve sömürgeci uygulamalar da, Afrika'nın bugün karşılaştığı açlığın nedenlerini açıklıyor. Köleliği sistemleştiren, ciddi ve sıradan bir ticaret haline getiren Batılıların çeşitli kaynaklarına göre, sadece ABD'ye Afrika'dan getirildikleri tespit edilebilen köle sayısı 16. yüzyılda 125 bin, 17. yüzyılda 1 milyon 280 bin, 18. yüzyılda 6 milyon 265 bindi. Bu rakamlar köle ticaretinin ne kadar hızla geliştiğini ve bol kazançlı bir sektör hâline geldiğini gösteriyor."[156]

Diğer taraftan, batı emperyalizminin mızrak ucu olan misyonerlik çalışmaları da Afrika'nın bugün aç kalmasının nedenlerinden biri olarak görülüyor. Her yıl milyarlarca dolar parayı Afrika'yı Hıristiyanlaştırmak için harcayan Batılılar, stoklarındaki gıdaları ihtiyaç sahiplerine dağıtmayı aklından bile geçirmez.

Afrika'da durum böyle iken, dünyanın en kalabalık ikinci ülkesi Hindistan'da durum daha mı farklı? 'İntihar Tohumları' isimli raporun yazarı Dr. Vandana Shiva'ya göre GDO'lu BT pamuğun ekildiği ilk yıl olan 2002'de çiftçiler mahsul kıtlığı nedeniyle 1 milyar rupi kaybeder. Çünkü GDO'lu ekim maliyetleri ve ürün verimliliği açısından, vaat edilenin yedide biri verim alınmıştır. GDO'lu tohumlar nedeniyle çiftçiler, her ekim döneminde yeniden tohum almak zorunda kaldı. Biyoçeşitlilik yerini monokültüre bırakırken, çiftçilerin borçları da günden güne arttı. GDO'cular bu verimsizliği doğa koşulları-

[156] Mustafa R. Özgür'ün Vakit gazetesinde yayınlanan haberi.

na ya da çiftçilerin uygun yöntemleri kullanmayı bilmemesine bağlarken, sonuç çiftçiler için hayal kırıklığı oldu. Daha az pestisit ya da gübre kullanılacağı öngörülürken, gerek yeni zararlıların türemesi, gerekse bitkilerin direnç kazanması nedeniyle bu da gerçekleşmedi. Mesela Maharashtra'nın kuzeydoğusundaki Vidarbha'da, 4 kilometrekarelik bir alanda pamuk yetiştirmek 1991'de 2 bin 500 rupiye mal olurken, 90'ların sonunda 13 bin rupiye çıktı. Eylül 2006'ya gelindiğinde bu bölgede altı saatte bir, bir çiftçi kendini öldürür oldu.

Kuraklığın üretimin azlığına neden olduğu iddiasıyla fiyatların çok fazla yükseltildiği 2008 yılı tarım verileri bize açıkça 'yalan' söylendiğini gösteriyor.

Dünya Buğday (x 1.000 ton)

	2005/2006	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010
Üretim	619.563	595.620	609.697	682.184	656.062
Tüketim	622.560	615.303	616.713	633.752	641.809
Stok	146.664	126.981	119.965	168.397	182.650

Dünya Pirinç (x 1.000 ton)[157]

	2005/2006	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010
Üretim	418.421	420.670	433.749	443.897	448.512
Tüketim	414.819	421.557	428.216	434.624	443.430
Stok	75.992	75.105	80.638	89.911	94.993

Not: Stok miktarları o yılın üretim ile tüketim rakamları arasındaki fark olmayıp, geçmiş yıllardan gelen stokları da kapsar.

[157] TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi

Bu rakamlar bize dünyadaki tarım üretim yetersizliğinden söz edilemeyeceğini, açlığın da tarımsal üretim yetersizliğinden değil, üretilenin adil paylaşılamamasından kaynaklandığını açıkça gösteriyor. Yani 'Allah'ın bir pulunu bekleye dururken on kul,' bunlar 'bir kişiye dokuz, dokuz kişiye bir pul' [158] dağıtıyorlar. Yani bunlarda kuzuların şahı bir kurdun bile insafı yok. Çözüm ise öncelikle bu yalanlara inanmamaktan geçiyor. Ve tarımı hibrit ve GDO'lu tohum, gübre ve tarım ilaçlarından kurtarmaktan... Aksi durumda ne açlık ne de açlık üzerinden sağlanan rant sona erebilir.

Malum küresel güçler, Dünya Ticaret Örgütü ve Dünya Bankası gibi örgütler üzerinden uyguladıkları; borçlandırma, mali istikrarsızlık, Merkez Bankaları'nı vesayet altına alma, sözde küresel krizler, terör, özelleştirme, liberalizasyonlar, bütçe açıkları oluşturma, vergi karmaşası, bankacılık sisteminin kuralsızlaştırılması, ilaç tüketimini körükleyici girişimlerin önünü açtırma, sosyal güvenlik sisteminde gelgitler, bulaşıcı hastalık ihracı ile mücadele programları, iş gücü bedellerinin düşük tutularak sömürülmesi, enerji maliyetlerinde kontrolsüz değişimler, lüks tüketimin teşvik ettirilerek israf ekonomisi oluşturma, güç ve rant bölüşümüne dayalı siyasal vesayetler, darbe ve darbe söylentileri, gümrük ve tarım sübvansiyonları, tarım ve hayvancılık modellerindeki bozulma ve bağımlılık, haksız telif ve patent uygulamaları gibi çok sayıdaki kurgu ile küresel yoksulluğun devletler üzerinden bireylere de yansımasını sağlıyorlar.

---

[158] Merhum Necip Fazıl Kısakürek'in şiirinden...

GDO'lu ürün daha mı ucuz?

İddia odur ki, GDO'lu ürünler daha ucuzdur. Daha fazla randıman, daha yüksek fiyat ve eşit masraf vaat eder. Fakat bugüne kadarki tüm veriler bu iddiayı doğrular nitelikte değil. GDO'lu ürünlerin şaibeli olması nedeniyle diğer ürünlere oranla daha düşük fiyatı, geleneksel tohum yerine yüksek fiyatlı tohumlar ve artan ilaç girdisi, birçok ülkede çiftçilerin isyan etmelerine neden olmuştur. Başta Amerika olmak üzere birçok üretici, düşük verim, yüksek maliyet nedeniyle GDO'culara davalar açmışlardır. Toprağı bağımlı hâle getiren kimyasal tedarikçileri ile yapılan sözleşmeler nedeniyle çiftçiler, bırakın yüksek kazanç elde etmeyi, topraklarını bile kaybetmişlerdir. Arjantin, Meksika, Haiti, Brezilya, Bangladeş, Somali, Nijerya, Etiyopya çiftçileri bu konunun en büyük mağdurlarının başında geliyor.

Biz kaybederken, Monsanto nasıl kazanıyor?

'Yeşil devrim' denilen numara, 'hibrit'[159] adı verilen tohumlarla, tohumların şirketlerin mülkiyetine geçirilmesine dayanıyordu. Hibrit tohumlar üreme genleri iptal edildiği için üreyemeyecekler yani kısırlaşacaklar. Bu sayede de çiftçiler her yıl yeniden tohum almaya mahkûm hâle gelecekler. Bu tohumların patentleri ise Monsanto'nun başını çektiği bir avuç dev tohum şirketinde. Bu tekelleşmenin ardından gelen GDO'lu tohumlarla, nesiller boyu insanlığın birbirine devrettiği tohum tümüyle mülkiyet değişimine uğratılır. Normal

[159] Hibrit tohumlar için birinci bölüme bakınız.

-doğal- tohumlar toprakta herhangi bir kimyasal katkı ve desteğe ihtiyaç duymadan yetişebilirken, hibrit tohumlar kimyasal gübre ve ilaçlara ihtiyaç duyarlar. Bu da çiftçileri dolayısıyla insanlığı ve tarımı, petrol ve kimya şirketlerine yani adını sıklıkla zikrettiğimiz birkaç küresel şirkete bağımlı hale getirir. Bu gübreler Mobil, Shell, BP gibi şirketlerin sahibi olan Rothschild ve Rockefeller gibi ailelerin kontrolündeki büyük petrol şirketlerinin ürünüdür, tıpkı böcek ve ot öldürücü ilaçlarda olduğu gibi. Bu firmaların sahip oldukları güç, köleliğe razı insanların gücüdür.

Çağdaş küresel güçler, hükmettikleri bu köle ruhlu insanların gücü ile ayakta durmakta ve kölelerden aldıkları bu güç ile kölelere hükmedebilmekteler. Bu düzeni yaşatan Monsanto'lar değil, köleliğinin farkında olmayan insanlardır.

Dünyanın en zenginlerinden olmak yetmedi mi?

Hemen her bilgisayarda bir yazılımını gördüğümüz Microsoft'un 2009 yılı geliri 19,2 milyar dolar. Forbes Dergisi'ne göre Microsoft'un büyük ortağı Bill Gates'in kişisel serveti 50 milyar doların üzerinde ve o, bir ayda bir Sri Lankalının bin 200 senede kazanacağını kazanıyor. Bilderberg Örgütü'nün en üst organının üyelerinden biri olan Melinda Gates ise Bill Gates'in eşi. Bill & Melinda Gates'in sözde hayır işleri ile uğraşan bir de vakıfları var. Aralarında Gates'in de yer aldığı dünyanın en zengin isimleri, 2009 Mayıs başında New York'taki Rockefeller Üniversitesi'nde gizlice bir araya gelmişlerdi. Bu gizli toplantıda katılımcılardan 15 dakikada en önemli gördükleri sorunu anlatmaları istendi. 'Artan dünya

nüfusunun bir tehdit oluşturduğu ve sınırlanması için çareler aranmasına'[160] oybirliği ile karar verildi.

Dünyanın bu en zenginleri, neden servetlerini dünyanın bir derdi için harcama ihtiyacı hissetsin? Ya da bu dert kime göre bir dert? Yahut gerçekten dünyanın böyle bir derdi var mı? Bunu kim, niçin bir dert olarak görüyor? Her eve en az bir bilgisayar ve en az bir Windows satacak olan Bill Gates neden dünya nüfusunu fazla görmüş olabilir ve servetini bu amaçla harcama ihtiyacı duyuyor? 'Artan nüfusu kontrol altına almak' için acaba hangi yöntemleri tercih edeceklerdir?

Bu yeni bir hikâye değildir. Ancak yeniden gündemdedir. Bunun için entrikalar gecikmez. Bir Bilderberg toplantısında karar alınır ve domuz gribi denilen hazır laboratuvar virüsü devreye sokulur. Times London Gazetesi, bu çerçevede tartışmaya yol açan toplantıya katılan milyarderler kulübü üyelerini şöyle sıraladı: "David Rockefeller, Bill Gates, CNN'in sahibi Ted Turner, dünyanın yaşayan tek siyahi milyarderi Oprah Gail Winfrey, 2008 yılı Forbes Dergisi'ne göre 62 milyar dolar serveti olan Bill ve Melinda Gates Vakfı'na dünyanın kısırlaştırılması için 31 milyar dolar bağışlayan Warren Edward Buffett, ABD'nin sekizinci büyük zengini, New York Belediye Başkanı ve Leh asıllı Yahudi Michael Rubens Bloomberg[161], 'Kadife Devrim'leriyle ünlü, Açık Toplum Enstitüsü ve Türkiye Açık Toplum Enstitüsü Yardım Vakfı'nın da kurucusu ve resmi verilere göre Türkiye'de son 5 yılda 8 mil-

[160] www.timeturk.com/milyarderlerin-gizli-toplantisinin-sirri-cozuldu-73598-haberi.html

[161] Aynı zamanda bir medya patronudur. Ciner Grubu'na bağlı Bloomberg HT 2010'da yayın hayatına başladı.

yon dolar fonlama yapan Siyonist George Soros ."[162] Times London, bu gizli toplantının Rockefeller Üniversitesi dekanı olan Nobel ödüllü İngiliz biyokimya Profesörü Sir Paul Nurse'ün evinde düzenlendiğini de yazdı. Belli ki çok dertliler. Dünyanın en önemli sorununun artan nüfus olduğuna ve bunun zapturapt altına alınması gerektiğine inanıyorlar. İnsan bedenini, ahlakını, zihnini ve çevreyi en çok kirleten dünyanın bu dertli(!) efendilerini yoran şey, sadece nüfus artışı değilmiş. Bunun yanı sıra çevresel, sosyal ve sınaî tehdit sorunlarını da tartışmışlarmış. Bir an bir saflık yapıp bu konuları konuştuklarını farz etsek de şöyle sorsak: Ezici çoğunluğun köleleri olmasından ve kölelerin sayısının artmasından neden rahatsız olsunlar ki? Bu kölelerin alın terleri ve mideleri, bu kapitalistlerin servetleri değil mi? Çevre, sosyal sorunlar ve sanayinin getirdiği problemler bu kişilerin ürünü değil midir? Ayrıca bu meselelerden kazanç elde edenler de kendileri değil midir? Eskilerin tabiriyle hangi dağda kurt öldü de bunlar bu meseleleri dert edinir hâle geldiler? Yoksa bu örtünün altında başka tezgâhlar mı var?

Bu gizli toplantıyı deşifre eden Times London'a konuşan Bill ve Melinda Gates Vakfı eski Genel Müdürü Patricia Stonesifer, kendilerini 'tanrı' zanneden bu kanser hücrelerini "Onlar, alternatif dünya hükümetidir" diye tanımlıyor. Dertleri artan nüfus değil, kendilerinin azalan nüfusları. Bilderberg yönetiminde, Svalbard Tohum Bankası'nda, aşı kampanyalarında görmeye alıştığımız Bill Gates, bu yılki Davos

[162] www.timesonline.co.uk/tol/news/world/us_and_americas/article6350303.ece

Ekonomik Forumu'nda, Bill & Melinda Gates Vakfı'nın gelecek 10 yılda 10 milyar dolar yardım fonu ayırdığını ve bu para ile yeni aşılar geliştirilip, fakir ülkelere gönderileceğini açıklıyor.[163] Peki, bu yardımseverliğin ardında gizli bir hedef olabilir mi? Varsa neden Gates ailesi?

Bill Gates'in büyümesine ABD Siyonist güçleri bir şartla izin verirler. Ürettiği yazılıma yerleştirilecek gizli bir kodla, istedikleri kişilerin bilgisayarından istedikleri bilgiye erişebilme. İnternet ise bu iş için iyi bir imkân sunuyor. Tıpkı hızla devleşen Google'a ait tüm servislerin ABD'nin derin güçlerince izlenebilmesi gibi. 'Global kulak' adı da veriliyor bu sisteme. TEMPEST[164] ise klavye, izleme-okuma, kaydetme, kabiliyet ve tekniğinin adı.[165] Bilgisayarınızın klavyesi ile ne yazdığınıza dikkat edin; zira bilin ki, yazdıklarınızı birileri, belki devletiniz, belki de başka bir devlet izliyor olabilir. Belki de bu yüzden devletler kendi kurum ve kuruluşlarının geliştirdiği Windows'dan daha başarılı Pardus[166] gibi işletim sistemleri yerine, hâlâ Microsoft'un Windows'larını kullanıyor ve kendi kurumlarında bile kullanılmasına izin veriyor. Bu yüzden Bill Gates, kullanışlı bir kişilik gibi gözüküyor. Microsoft'ta işler yolunda gittiğine ve buradan da epeyce servet elde ettiğine göre bu tanıdık, güvenilir(!) ve başarılı yüz; Rockefeller, Monsanto gibi devlerin insanların zihninde kötü çağrışımlar yapan imajını temizlemek için ideal değil mi?

---

[163] Taraf Gazetesi, 30 Ocak 2010

[164] Transient Elektromagnetic Pulse Emanation Standart

[165] Ömer Özkaya, Zihin Kontrol, s387.

[166] Tübitak tarafından geliştirilen işletim sistemi.

Rockefeller ve Gates Vakıfları'nın, Afrika'da kalıtımı değiştirilmiş tohumları yaygınlaştırarak 'yeşil devrim' için güç birliği yapmaları, Svalbard Tohum Bankası'na büyük maddi destek sağlamaları tesadüf olabilir mi? Onları bu kalıtım değiştirme projesinde birleştiren önemli bir neden olmalı. O zaman soruyu soralım: Svalbard projesiyle, NATO'nun 'önleyici nükleer saldırı' projesiyle, Dr. John Michael Crichton'un 'The Andromeda Strain' adlı fantastik bilimkurgu filminde geçen ve tüm hayat belirtisini yok eden gribe benzer bir çeşit virüsle, insan ve hayvanlar arasında kolaylıkla geçiş yapabilen virüslerin dünyaya salınımı ile Bill Gates'in 10 milyar dolarlık iyiliği(!) arasında bir bağ olabilir mi? Hani o aşı geliştirmek ve bu aşıları üçüncü dünya ülkelerine hibe etmek için kullanılacak 10 milyar dolarla...

Son domuz gribi ve buna bağlı aşı kampanyası bu bağı kurmamızı sağlayıcı veriler içeriyor. Domuz gribi aşısı süreci, yeni küresel toprak ve tohum ağası Bill Gates'e bu kapsamda yüklenen görev bağlamında çok dikkatle izlenmeye değer bir hâdisedir. Yazılım geliştiricisi Gates ailesi, artık Rockefeller, Monsanto, Syngenta, DuPont gibi bir genetik avcısıdır.

Hikaye: Yıl 2023, Zeki Çocuklar ve Bankadaki Tohumlar

Her biri gıda mühendisi, ziraat mühendisi, doktor, veteriner, biyolog ve kimyager gibi mesleklerden; Amerikalı, AB'li, Arap, İsrailli, Çinli ve Türk gruplar bir adaya bırakılırlar.

Amerikalı bir yetkili tüm dünyaya projenin amacını 'dünya tarımının geliştirilmesi için çözüm arayışları' olarak açıklar, ada ve proje hakkında şu bilgileri verir:

Adada hiçbir haberleşme aracı yoktur. Okyanusun ortasındaki bu adadan, yüzerek de olsa kıyıya ulaşmak mümkün değildir. Katılımcıların beş yıl süreyle burada yaşamaları zorunludur. Bu yaşam süresi içerisinde kendilerine yetecek kadar tohum ve su mevcuttur.

Bilimsel çalışma yapabilecekleri laboratuvar ve teknik imkânlar hazır bulunmakta ve her dilden binalar dolusu eser burada kendilerini beklemektedir. Süper gücün verdiği bilgiler doğruysa bu çalışma başarıyla sonuçlanacak ve artık açlıktan kimse ölmeyecektir. Bu nedenle tüm dünya, ajandalarını beş yıl sonraki iki binli yıllara ayarlar, sonucu sabırsızlıkla beklemeye başlar.

Katılımcılar adada topluca yaptıkları ilk toplantılarında birbirlerini yakından tanımak için iki hafta süreyle hiçbir bilimsel çalışma yapmamaya karar verirler. Bu sürede her şey serbesttir. Sohbet, oyun ve eğlenceler birbirini izler.

Mevsim bahardır. Tanıma ve tanışma süreci bitmiştir. İkinci toplantı yapılır. Toplantı öncesi oyun ve eğlence yüzünden beş yıllık çalışma vadesinde yapacaklarını düşünmeye ve hatta plan yapmaya vakit bulamayan Türk ve Araplardan hiçbir öneri çıkmaz. Amerikalılar, adada bazı kurallar olması gerektiğini ve bu kuralları icra edecek bir yönetim seçilmesini önerirler. Aday olarak da bir Amerikalıyı sunarlar. İsrailliler, kendilerinin seçilmişliklerini ileri sürerek buna itiraz ederler; ancak buranın geçici bir yer olduğunu, AB'nin kendilerine karşı duramayacağını, Arap ve Türkleri her halükârda kandırıp iktidarı ellerinden alacaklarını düşünürler. AB'liler bin bir türlü bürokratik handikap içinde bir çözüm bulamamıştır. Müslümanlardan biri seçileceğine, varsın ABD'li olsun diye düşünürler. Sonuçta Amerikalılar kendilerine

ayrıcalık yapılacağı vaadiyle herkesi kandırır ve adanın Amerikalı başkan ve yardımcısını seçerler.

Bu günleri iyi değerlendiren İsrailliler, adayı karış karış gezer, mümbit bölgelerine eski ahitten cümlelerin yer aldığı taşları dikerler. Bölgelerin paylaşılmasına gelince, bölgede bir keşif yapılmasını önerirler. Öneri kabul edilir. Gezi sırasındaki taşları delil gösteren İsrailliler, bu bölgelerin "Yahova" tarafından kendilerine vaat edildiğini iddia ederler. Tartışma büyür. Çinliler, olaydan uzaklaşmayı ve kendilerine kıyıdan bir yer edinmeyi isterler. Çin çekimser kalınca başkanın oylarıyla bölge İsraillilere bırakılır. İsrailliler daha az yer alsalar da en mümbit bölgeleri elde etmişlerdir. Aslan payı ise Çinli ve Amerikalılarındır.

AB'liler, Araplar ve Türkler ise hala gelişmelerin farkında değildir. Adada saflar netleşmiş ve gruplar ayrılmış, çalışmalara başlanmıştır. Amerikalılar, kendi aralarındaki toplantıdan sonra ilk iş olarak Arap ve Türkleri ziyaret ederler. Kendilerine işbirliği önerilir. Stratejik ortaklık gibi masallar anlatılır. Kıyametin yaklaştığından söz edilir. Kendilerine her türlü bilgi sunulabileceği vaadinde bulunulur. Çinlinin hırsız, AB'lilerin aşırı kuralcı, İsraillilerin oyun peşinde olduğundan söz ederler. Bölgede nöbet tutmalarını ve taşları iyi korumalarını öğütlerler.

Ardından Çinliler gelir ziyarete... ABD'lilerin tüm teknolojilerini ele geçirdiklerini, çok ucuza üretim yapacaklarını, İsraillilere karşı topraklarını korumaları karşılığında, her türlü desteği vaat ederler.

AB'liler nasıl bir plan uygulayacakları konusundaki müzakereleri çok uzadığından bir türlü ziyarete vakit bulamazlar. Herkes kendine yetecek kadar bir şeyler ekmiş, zaten bahar da geçmiş-

tir. Vakit hasat vaktidir ve herkes harmandan umutludur. Kimse kimseye muhtaç değildir. Bütün bir kış planlar yapılır, karşılıklı geziler birbirini izler. Vaktin çokluğundan, tarlaların veriminden bahsedilir.

Bu sırada Amerikalılar, Çinlilerin çalışmalarından tedirgindir. İsraillilerle işbirliği yaparak teknik çalışmalarını paylaşmaya karar verirler. Laboratuvarda geliştirdikleri tohumları AB'li, Arap, Türk ve Çinlilerin tarlalarına atarlar gizlice... Komşuya iyilik babından ara sıra ilaçlı su bile verirler. Hatta verimi artırması için geliş gidişlerde geliştirdikleri ilaç ve gübreler hediye edilir. Bu yardımları alanlar çok mutludur fakat esas verenin mutluluğuna diyecek yoktur. Bu işe bir türlü akıl erdirilemez. Durum, dostluk ve stratejik ortaklığa bağlanır.

Bir yandan diplomasi, diğer yandan çalışmalar devam eder. Her gelişlerinde iştah kabartan meyveler, sebzeler getirirler. Üçüncü yıl da bitmiştir. Araplar ve Türkler hala zamanın bolluğundan söz etmekte, düşmanın önerilerini tartışmakta, AB'liler ise bin bir tür eylem planı, evrak, kayıt, kürek hazırlamaktadırlar. Derken aşırı huzurdan sıkılmış olsa gerektir ki, birkaç Türk ve Arap dünya cennetinden ebedi cennete göç eder. Her ülkeden birer doktor, merhumlara otopsi raporu hazırlar. Raporda, böbrek yetmezliği, kalp krizi gibi sebepler yazmaktadır. "Takdiri ilahi... Vadesi yetti öldü..." diye not düşerler.

Dördüncü yıl da bitmiştir. Geride bir yıl vardır. Son kez ekimler yapılır. Fakat Türk, Arap ve Çinlilerin tarlasına ekilen tohumlar yeşermez. Dost, komşu ve stratejik ortak, imdada yetişir. "No dert, no problem', işte tarla işte tohum, istediğin kadar götür" mesajları verilir. Son günler yaklaşmıştır. Vedalaşma vakti gelip

çatar. Bir veda partisi verilir. Parti sonrasında birkaç Çinli, Arap, Türk hatta AB'li mezkûr raporda belirtilen nedenlerle, vadeleriyle öl(dürül)ür. Geriye dört AB'li, üç Çinli, bir Arap bir de Türk kalmıştır. Amerikalılar ve İsrailliler dost olduklarını göstermek isterler. "Ülkelerinize giderken mahcup dönmeyin. Alın bu tohumlardan istediğiniz kadar götürün ve tarlalarınıza ekin. Böylece ölen kardeşlerinizin acısının hafifleyeceğini umuyoruz" diye centilmenlik yaparlar. Çinli, 'bu akılsız Amerikalı anlayıncaya kadar ben bu tohumları kopyalarım...' diye düşünür. Arap, petrol kuyularını aklına getirir; 'salak Amerikalı sende tohum varsa bende de petrol var" diye kibirlenir. AB'linin aklına bir hinlik gelmez, gelse de aklı hala bürokratik evraklardadır ve bunu düşünmeye vakti de yoktur. Türk ise dünyanın en mümbit topraklarında yaşadığını, on binlerce tohumunun olduğunu, Tarım Bakanlıklarının gen bankası kurduğunu, kendi kendilerine yettiklerini düşünür ve ABD ile aralarının açılmaması gerektiği fikriyle alır tohumları...

Havada helikopterler görünür. Vedalaşırlar. Birer hatıra fotoğrafı çektirilir. ABD'li diğerlerine birer kâğıt uzatır ve "Herkes adını, soyadını ve iletişim bilgilerini doldursun ve imzalasın" der. Hatıra olarak saklayacağını söyler. İsrailli "Ben daha önce vermiştim" diyerek kaytarınca, ABD'li "Evet' der, "Zaten sen verdin". "Siz de verin de maille size birer suretini çerçeveletip göndereyim" diye ekler. AB'li ortakları sormaları gerektiğini, daha sonra göndereceklerini sözünü verirler. Çinli de vermek istemez ama Arap ve Türk imzaladıktan sonra o da imza atmaya mecbur kalır. Sonuçta herkes memleketine döner. Ölenlerin vadeleriyle öldüğüne dair belgeleri ibraz edilir ve herkes getirdiği tohumun kendi buluşu olduğunu, verimliliğini, haşarata karşı yararlarını, raf ömrünü,

dayanıklılığını, besleyiciliğini anlata anlata bitiremez.

Yeni bir ekim mevsimidir. Gelen tohumlar ülke sathında ekilir. Mahsulleri kapanın elinde kalır. Herkes mutludur. Yeniden ekim mevsimi gelmiştir ama tohum yoktur. Banka akıllarına gelir. Getirirler bankadaki tohumları ve ekerler ama nafile. Tohumlar ya çıkmaz ya da meyve vermez. Akıllarına adadakiler gelir. Yeniden tohum rica ederler. Tohum boldur ama karşılığında ya petrol istenir ya da Meclislerden yeni kanunlar... Veren çok mutludur, alan da. Yıllar birbirini kovalar gibi gözükse de henüz üç, beş sene geçmiştir. Ülkede herkes ya ölüm döşeğinde hastadır ya da kısırdır. Amerikalıların ve İsraillilerin tohumu, 'gerçek' bir tohumdur. Tarlaya ekilir ancak hasadı insan üzerinden yapılmaktadır.

Yıl, 2023 olmuştur. 100 milyon olması beklenen ülkenin nüfusu, gerilemiştir... Artık ülkede her iki kişiden biri kısırdır... Geri kalanlar bir gün işe bir gün diyaliz makinesine gitmektedir... Bir kısmına ise aralıksız ensülin iğnesi yapılmaktadır... Ama o ülkenin çok zeki çocukları ve bankalarda bekleyen tohumları vardır. Bu tohumlar tarlalarda yeşermese de, önemli değildir. Nasılsa bir bankamız vardır.

İşte o ülke Türkiye... Ninnilerle uyu Türkiye... Sakın uyanma! Nasıl olsa gideceğin yer cennet(!) Sen o hayal cennetine odun taşı. ABD ve işbirlikçileri senin için iyi şeyler düşünmeye devam ediyor nasılsa![167]

[167] Bu hikâye Kemal Özer'e aittir.

GDO'YA NEDEN KARŞIYIZ?

"Aklıselim hiç kimse GDO'lu ürünleri kullanmaz. Ancak herkes aklıselim değil."
Prof. Steven Block - Stanford Üniversitesi Biyofizikçi

"Günaha inanmayanlardan korkmamız gerekir."
Chris Hedges

Tohumcuların amacı ne?

Tohum firmaları, küresel aktörlere ait olması nedeniyle, silah, ilaç, savaş, petrol, bilişim, tarım, sağlık hatta siyasetle birlikte zikredilmelidir. Bunları birbirinden bağımsız düşündüğümüzde gerçeği görme imkânını kaybederiz. Küreselleşme, liberalizm, serbest piyasa, küresel açlık, nüfus fazlalığı ve küresel ısınma gibi palavralar, birbirini tamamlayan argümanlardır. Küresel ısınma manipülasyonu GDO'dan bağımsız bir plan değildir. OECD tarafından hazırlanan bir raporda yer alan tahminlere göre etanol üretiminin 2007 yılında yaklaşık 60 milyar litre iken, 2017 yılında yaklaşık 130 milyar litreye yükseltilmesi öngörülüyor. Bunu ise, tarım ürünlerini özellikle de yağlı bitkileri bioyakıt üretiminde kullanarak yapacaklar.

Birleşmiş Milletler 'Gıda Hakkı' Raportörü Ziegler, bioyakıt üretiminin 'insanlığa karşı işlenen suç' olduğunu söylüyor. AB'yi Afrika'da gıda alanında 'damping' yapmakla suçlayan Ziegler, "AB Avrupa'nın gıda fazlasını, Afrika'ya ihraç ederek fiyatları düşürüyor, bu da Afrika'da tarımı öldürüyor" diyor. Ziegler'in AB'ye yaptığı itham, hem Batı'nın bütünü hem de çalıştığı örgüt için pek yabancı bir suç değil. GDO'lu ürünlerle bugüne dek verimliliği artırmak adı altında, çiftçilerin çoğu açlığa mahkûm edilmiş, tarım alanları ise tahrip edilmiştir. İddia edildiğinin aksine, açlık azalmayarak bilakis artmaya devam ediyor. Bu ürünleri üretenlerin başardıkları tek şey, ürünün raf ömrünü uzatmak olmuş. Raf ömrünü uzatmayı başarırlarken; insan ömrünü kısaltmışlar ve laboratuvarda ürettikleri hatta bazen de kontrolleri dışında gelişen yeni yeni hastalıkların ortaya çıkmasına da sebep olmuşlar. Kendi elle-

riyle ürettikleri hastalıkları, yine kendi ilaç şirketleri aracılığıyla paraya tahvil etmeye devam etmektedirler.

Gizleyemedikleri bir başka amaç ise, Norveç'te kurdukları 'Svalbard Küresel Tohum Deposu' gibi tohum ambarlarında doğal tohumları saklayıp; laboratuvarda genlerini değiştirerek geliştirdikleri yeni kısır tohumlar ile dünyayı kontrol altına almak. Bu sayede istedikleri ülkelere istedikleri öldürücü virüsü ihraç edebilecekler, istedikleri ırkları kısırlaştırarak ortadan kaldıracaklar, emirleri dışında hareket etmeye kalkan ülkeleri tohumdan mahrum bırakarak cezalandıracaklar.

Tehlikenin farkında mısınız?

Başlangıçta kimi kesimler, gıda fiyatlarının yükselmesinin küresel ısınmadan kaynaklandığını ileri sürerek, tartışmaları noktalamak istemişlerdi. Herkes biliyordu ki, neden küresel ısınma değil, çokuluslu şirketlerin kâr hırsıydı. Şayet küresel ısınma varsa da, müsebbibi kendileri idi ve aslında var olan küresel ısınma değil küresel şirketlerin planlarıydı. Çünkü büyük tarım, gıda, ecza ve enerji şirketlerinin isteğiyle, arazilerin bir bölümü gıda üretiminden alıkonulmuş, bu arazilerde GDO'lu ürünler yetiştirirerek, 'agroyakıt' olarak da adlandırılan bioyakıt üretimine ayrılmıştı. Tarım büyük oranda tekellerine geçtiği için, piyasa fiyatlarını da onlar belirleyerek hangi zamanda gıda krizi çıkacağına, hangi ülkenin bu kriz nedeniyle cezalandırılacağına karar verir hale gelmişlerdi. Bir zamanlar hemen her ülke gıda üretiminde kendi kendine yetebilirken, şimdi içlerinde Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülke kendi gıda tüketimini bile karşılayamaz hale geliyor. Birçok hükümet yetki-

lisi, yeterli gıda sağlayamadıklarında çıkacak isyan sonucunda, iktidarı kaybedeceklerinin farkında bile değiller. Bu yüzden de tarım ve gıda politikalarının belirlenmesini tarım, gıda ve ecza şirketlerinin politik tercihlerine bırakabiliyorlar. Türkiye'nin son yıllardaki tarım ürünlerinin önemlilerinin üretim verileri bunu açıkça gösterebilir. Dört yıl içerisindeki iniş çıkışları bir yana bırakırsak 2005-2008 yıllarının mukayesesinde hacimli ürünlerde üretim düşüşleri oldukça dikkat çekicidir. On iki üründe önemsiz artışlar gözlenirken 24 üründeki düşüş endişe verici boyutlara ulaşmış durumda. Anadolu insanının en önemli tüketim ürünlerinden olan nohut, buğday ve pamuktaki önemli düşüşler dikkatlerden kaçmıyor.

TÜRKİYE'DE TARIMSAL ÜRETİM MİKTARLARI

ARTANLAR

		2005	2006	2007	2008	
1	Domates	10.050.000	9.854.877	9.945.043	11.003.208	↑
2	Mandalina	715.000	791.255	744.339	744.341	↑
3	Limon	600.000	710.401	651.767	668.893	↑
4	Üzüm	3.850.000	4.000.063	3.612.781	3.928.144	↑
5	Vişne	140.000	121.499	180.917	185 983	↑
6	Zeytin	1.200.000	1.766.749	1.075.854	1.321.269	↑
7	Kiraz	280.000	310.254	398.141	342.507	↑
8	Erik	220.000	214.416	240.874	248.377	↑
9	Soya	29.000	47.300	30.666	33.643	↑
10	Ayçiçeği	975.000	1.118.000	854.407	992.000	↑
11	Şeker Pancarı	15.181.247	14.452.162	12.414.715	15.210.000	↑
12	Mısır	4.200.000	3.811.000	3.535.000	4.274.000	↑

TÜRKİYE'DE TARIMSAL ÜRETİM MİKTARLARI

AZALANLAR

		2005	2006	2007	2008	
1	Buğday	21 500 000	20.010.000	17.234.000	17.782.000	↓
2	Arpa	9.500.000	9.551.000	7.306.800	5.923.000	↓
3	Nohut	600.000	551.746	505.366	536.330	↓
4	Fasulye	210.000	195.970	154.243	156.845	↓
5	Mercimek K.	520.000	580.298	508.378	111.502	↓
6	Mercımek Y.	50.000	42.326	26.803	25.975	↓
7	Tütün	135.247	98.137	74.584	100.000	↓
8	Pamuk	2.240.000	2.550.000	2.275.000	1.938.000	↓
9	Yerfıstığı	85.000	77.454	86.409	82.025	↓
10	Armut	360.000	317.750	356.281	355.364	↓
11	Elma	2.570.000	2.002.033	2.457.845	2.495.229	↓
12	Kayısı	860.000	460.182	557.572	715.212	↓
13	Şeftalı	510.000	552.775	539.435	549.271	↓
14	Portakal	1.445.000	1.535.806	1.426.965	1.397.186	↓
15	Kimyon	14.300	11.998	9.159	8.834	↓
16	Çay	1.192.004	1 121.206	1.145.321	1 100.000	↓
17	Kabak (sakız)	294.000	288.336	267.142	279.673	↓
18	Hıyar	1.745.000	1.799.613	1.674.580	1.690.852	↓
19	Patlıcan	930.000	924.165	863.737	819.121	↓
20	Sivri Biber	744.000	775.577	727.190	734.498	↓
21	Karpuz*	3.970.000	3.805.306	3.796.680	3.971.158	↓
22	Kavun	1.825.000	1.765.605	1.661.130	1.764.310	↓
23	Susam	26.000	26.545	10.010	19.956	↓
24	Kuru Soğan	2.070.000	1.765.396	1.859.442	2.035.411	↓

* Karpuz üretimi 2006 ve 2007 yıllarında azaldığı için bu tabloda yer almıştır.

2008'in ilk aylarında, Afrika ve Asya'da 11 ülkede gıda fiyatlarının yükselmesi nedeniyle ayaklanmalar yaşandı. Bu ayaklanmalar, yaşanan ülkelerin yönetimlerinin dışında başka birçok ülke yönetimini de tedirgin etti. Çünkü açlıkla imtihan beklenmedik sonuçlar doğurabilirdi. Bazı ülkeler gıda üretimi konusunda harekete geçti ve başka ülkelerden araziler kiralamaya başladılar. Bu gerekçeyle, dünyada 22 milyon hektar arazi kiralandı veya satın alındı. Afrika'da Sudan, Latin Amerika'da Brezilya, sanayi ülkesi Avustralya ve kendi gıda sorununu çözemeyen yoksul Kamboçya bile toprağını kiraya veren ülkeler arasındaydı. Mesela Çin, Laos'un tarım arazilerinin yüzde 15'ini satın aldı. İnsanları açlıkla terbiye etmenin çok tehlikeli olduğu gerçeğini hem hükümetlerin hem de küresel şirketlerin hâlâ göz ardı ediyor olması, herkes için kâbus olabilir.

Her şey insanlık için

Pokemon oyunu, Amerikan ordusunda keskin nişancılar yetiştirmek için geliştirilmiş bir oyundur. Bu oyunla büyüyen Amerikalı Carmil isimli 9 yaşındaki çocuk, içinde sekiz mermi bulunan bir silahla hiç ıskalamadan sekiz sınıf arkadaşını öldürür. Amerikalı bir albay "Böyle başarılı bir atışı profesyoneller bile yapmakta zorlanırlar" diyor. Çocuğun bilgisayarında yapılan incelemede "Fakirleri öldürmek lazım. Çünkü onlar bizim elimizdekileri istiyorlar. İleride onlar elimizdekileri almak için bizleri öldürecekler"[168] yazdığı görülür.

[168] Roger Garaudy, Amerikan Efsanesi, s110.

G8'in Dünya Tarım Raporu'na katkıda bulunan sivil toplumcu Benedikt Haerlin, "Dünyada herkese yetecek kadar gıda maddesi var mı sorusu artık geride kaldı. Yeterince üretiyoruz. Gelecek nesiller için gereğinden fazla gıda üretiliyor ve hala tüketilmeyen besin kaynakları var. Sorun; 'yeterli miktarda gıda üretebiliyor muyuz' değil, 'açlık çekilen yerde sofraya yeterli miktarda yemek geliyor mu?' sorusunda düğümleniyor"[169] diyor. Ancak daha 9 yaşındaki bir çocuğun paylaşmaya yanaşmadığı bir dünyada, bu adil dağıtımın nasıl başarılacağı en büyük sorun. Dünyanın kaynaklarını sömüren bir ülkenin, daha 9 yaşındaki bir ferdinin bile paylaşmaya razı olmayıp 8 arkadaşını öldürdüğü bir ortamda, zaten insanları açlığa mahkûm ederek yok etmek için mücadele eden küresel güçler bu adil bölüşüme izin verirler mi? Rusya'nın Tarım Bakanı katıldığı G8 zirvesinde, "Gelecek için en önemli hedeflerden biri gıda ve içme suyunun kalite ve miktarının garanti edilmesidir" derken haksız değil. Çünkü günümüzde gıda bir silah olarak kullanılıyor.

Bu silahlar içinde içecekler; toplum sağlığını bozmakla kalmayıp, insanların genetik yapısını değiştirme yönünde de büyük bir risk oluşturuyor. Günümüz tüketicisi süt, ayran, bal şerbeti, bitki ve meyve suları, hoşaf gibi doğal içecekler yerine kola, renkli ve renksiz gazozlar ve meyve suları ile toz içecekleri tercih ediyor. Kuşkusuz dünyanın en ünlü içecek fabrikası, 1886'da John S. Pemberton tarafından ABD'de kurulan Coca-Cola.[170] Kurucusu Eczacı John S. Pemberton 1888'de

[169] Le Monde Diplomatique Türkiye, Mayıs 2009

[170] Bu içeceğe 'Coca-Cola' ismini Frank Mason Robinson vermiştir.

kanserden öldü. Kola (Coca-Cola) ilk olarak eczanelerde satılmak üzere üretilen bir ilaçken, içeriğinde değişikliğe gidilerek 1895'de gizemli bir içeceğe dönüştürüldü. Firma halen, New York doğumlu Bilderberg üyesi Tarsuslu Muhtar Kent tarafından yönetiliyor.

Şirketin yönetim kurulu, Muhtar Kent'in yanı sıra Allen şirketler grubundan Jr A. Herbert Allen, Delta Airlines'dan Ronald W. Allen, Hearst Yayın, IBM ve USA Today'dan Cathleen Black, Washington Post'tan Barry Diller, Metro Group'tan Alexis Herman, şirketin eski CEO'su E. Neville Isdell, MCDonald's'tan Donald R. Keough, AT&T'den Donald F. McHenry, DELL-General Electric'ten Sam Nunn, Novell ve BitPass'tan James D. Robinson III, American Express ve Hilton Hotel'den Peter Ueberroth, American Bankers Association ve Rollins'ten James B. Williams'den oluşuyor.

Coca-Cola'da kimler yok ki... Microsoft'un ortaklarından Bill Gates, Pfizer'den Karen L. Katen, ünlü oyuncu Jennifer Lopez ve George Michael, ünlü Warren Buffett ve oğlu Howard G. Buffett; Anne Cox Chambers, Douglas N. Daft, Eski ABD Enerji Bakanı Jr Charles W. Duncan, Ernst & Young'dan Gary P. Fayard, Reklam Konseyi'nden Charles B. Fruid ve Steven J. Heyer, Kodak'tan Roberto C. Goizueta, Reuters ve Vodafone'dan Penelope L. Hughes, Pepsi- Procter & Gamble- Kellogg'tan Donald R. Knauss, Massachusetts Valisi Deval Patrick, Kodak ve Avery Dennison'den Patrick T. Siewert, Schering of-Plough'ten Jack L. Stahl, Chevron'dan Carl Ware, Amerikan Express'ten Robert W. Woodruff ve Irial Finan, Vicente Fox, M. Douglas Ivester, David L. Kennedy, Ste-

ven R. Konin, MasterCard'tan Jose Octavio Reyes Lagunes, Mary E. Minnick, J. André Teixeira, Fay Vincent vs.

Yiyip içtikleri gıda ürünlerinin tüm içeriklerini bilmeleri, temel insan haklarından biri olduğu halde tüketiciler, Coca-Cola başta olmak üzere birçok ürünün içeriğinde ne olduğunu tam olarak bil(e)miyorlar. Hâlen kolanın içeriğinde bulunan yedi gizli maddeden söz ediliyor. Hakkında ürkütücü bilgiler dolaşmasına rağmen; alkol, sigara ve diğer maddelerde olduğu gibi ezici çoğunluk bu içecekten bir türlü vazgeçemiyor. Neden acaba? Bu üründen, dünyada saniyede 8 bin, yılda ise 252.288.000.000 (252 milyar 288 milyon) kutu tüketiliyor. Yani dünyanın Coca-Cola tüketimi, kişi başına ortalama 36 kutu civarında seyrediyor.

Pepsi ve diğer yerel markaların tüketimleri de hesaba katıldığında, yıllık kişi başı ortalama 200-250 kutuluk tüketim ortaya çıkıyor. Diğer gazlı içecekleri dikkate almadan, sadece kolalı içecekleri hesaba kattığımızda, yılda 600 milyar ton su kaynağının israf edildiğini görürüz. Buna kola benzeri diğer sağlıksız içecekleri de eklersek, ürkütücü boyutlarda su kaynağının -birkaç şirket tarafından- petrolden daha pahalıya pazarlandığını, dünya kaynaklarının ve insanların sömürüldüğünü görebiliriz. Türkiye'nin -tarım sulaması hariç- yıllık 7 milyar ton su tükettiğini düşünürsek; bir kola firmasının 600 milyar ton su tüketmesi, insanlığın ortak kaynağının nasıl sömürüldüğünü gösterir.

Dünyanın birçok bölgesinde insanlar günlük içme suyuna bile erişemezken, verimli su kaynaklarının bu tür sağlıksız ürünler için heba edilmesi, üstelik firmaların 0,2 sent seviye-

lerinde mâl ettiği bir ton suyu, 2 bin dolara satması bu sömürünün boyutlarını göstermek için yeterli olacaktır. Öte yandan bugün, dünyanın taşınabilir su kaynaklarının yüzde 25'inden fazlası tek başına 'The Coca-Cola Company' firmasının elinde bulunmaktadır. Hintli Aktivist Vandana Shiva'nın da ifade ettiği gibi, bu durum bile tek başına büyük bir insan hakları ihlalidir. Umuma ait olan yeryüzünün su kaynaklarının bir şirketin tekeline geçmesi, Türkiye Cumhuriyeti de dâhil birçok devletin, doğal su kaynaklarını keyfine göre kullanıp bir milyon kat kârla satması için bu büyük firmaların bekçiliğini yaptığını ortaya koymaktadır. Bu tür firmaların suyu ne derece yasal yolla elde ettiği ayrı bir konu iken, bu firmaların faaliyet gösterdiği bölgelerde su seviyelerinde çok büyük düşmeler yaşanmakta, içme suyu temininde zorluklar ve maliyet artışları ortaya çıkmaktadır.

Doğal olarak bu bedel, yerli halklara ödetilmektedir. Hâlbuki devletlere düşen, yeraltı ve yer üstü kaynaklarının tekellerin eline geçmemesini ve doğru bir şekilde kullanılmasını sağlamaktır. Bugün bunu yaptıkları söylenebilir mi?

1905'e kadar, kolanın içeriğinde kokainden elde edilen bir maddenin varlığı -resmen- kabul edilmekte iken, bugün içerikte bu maddelerin varlığı reddedilmektedir. Alkol[171] kullanılması bir yana, ne derece sağlıklı olduğu tartışılan ürünleri, suya tercih eden tüketiciler masum olabilir mi?

Dünya içecek devi Coca-Cola, yanlış muhteviyatla tüke-

[171] Kayseri İl Kontrol Laboratuvarı, 2007/1341 nolu analiz belgesinde Coca-Cola'da 'Etil Alkol' bulunmaktadır. Türk Gıda Kodeksi ve TSE 4080 Standardı açısından, bu ve benzeri diğer endüstriyel içeceklere etil alkol eklenmesinde yasal bir sakınca bulunmamaktadır.

ticiyi yanılttığı gerekçesiyle Food and Drug Administration (FDA) tarafından "Tüketiciyi kandırmayın"[172] şeklinde uyarılmıştı. Tüketicilerin temel insan haklarından biri olan bilgilenme ve bilgi edinme hakları çerçevesinde bugün herhangi bir firmanın ürettiği ürünün içeriğini gizlememesi gerekirken; Coca-Cola'nın saklaması tuhaf değil midir?

Bu firmanın en büyük tedarikçilerinden birinin dünya GDO devi Monsanto olduğuna önceki bölümlerde değinmiştik. 'GDO'lu mısır şurupları' ile 'sakkarin' ve 'aspartam' gibi kanserojen tatlandırıcıların bu vb içeceklerde kullanılmasının insan nesli ve gen yapısı üzerinde nasıl bir tahribat ve değişiklik yaptığı gerçeği, üzerinde en çok durulması gereken konulardan biridir. GDO konuşulurken mısır, kanola, soya ve pamuk üzerinde çokça durulur ancak bu GDO'lu bitkilerden elde edilen katkı maddelerinin zikredilmemesi yahut göz ardı edilmesi yine önemli ayrıntılardandır. Tek başına bu durum bile "GDO'ları Ulusal Biyogüvenlik Yasası ile zapt-u rapt altına alacağız" iddiasını inandırıcı olmaktan uzak tutar. İçeriğini tam olarak bilmediği ve denetleyemediği bir ürünün satışına izin veren bir devletin, bu güçte bir firmaya, bugüne kadar rastlanmayan bir müeyyideyi uygulaması mümkün olabilir mi? Örneğin, bu ürün ABD okullarında bile yasaklanabilirken, bizde ilköğretim öğrencilerine dahi satılır olması bunun kanıtı değil midir? Ülkeyi yönetenler yasaklamadıklarına göre bir bildikleri vardır elbet. Belki de her şey insanlık içindir.

---

[172] www.fda.gov/ICECI/EnforcementActions/WarningLetters/2008/ucm1048050.htm www.gidahareketi.org/ -p3.aspx

Resim 3: The National Geographic Magazine, Temmuz 1953 - Mekke'de Hac esnasında

Gıda güvenliği söylemi ne kadar güvenli?

'Güven' ve 'güvenlik' kavramları ne kadar etkileyici değil mi? Lakin gıda güvenliği, bitki güvenliği, havyan sağlığı, çevre sağlığı ve insan sağlığı gibi süslü kavramlar üzerinden üretilen söylemler, her zaman bizi doğruya ve gerçeğe götürmeyebilir. Tıpkı bilimsellik ve bilim adamı kavramlarında olduğu gibi. Hibrit ve genetik değişiklik ile ifsat teknolojisi de bütün bu kelimelerin arkasına sığınarak işlenecek 'cinayetlerden' olabilir. Bu nedenle de bu tür yasalara hep 'güvenlik' kelimesi bilinçli bir şekilde eklenir. Tıpkı bizim 'Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nda olduğu gibi. Galiba burada güvenlik kelimesi, toplumsal ve çevresel güvenlik adına değil bu güçlerin gelirlerinin ve geleceklerinin güvenliği anlamında kullanılıyor! Bu süslü lafların ardındaki gerçeklerden bir diğeri ise, fıtrata mugayir genetik değiştirme çabalarının tabiî olanlarla aynı gösterilme çabasıdır. Baba Bush'un iktidar yılları olan 1992'de, GDO'lu

tohumların ve bu tohumlardan elde edilen ürünlerin tabiî ürünlerle aynı olduğu iddiasıyla, hiçbir denetim ve düzenlemeye ihtiyaç duyulmadığı ifade edilerek, genetik değişime uğratılmış ürünlerin doğal ürünler gibi kabul edilmesi öngörülür. Dünya Ticaret Örgütü de, bu tür zararlı ürünlerin GDO'ludur şeklinde etiketlenmesini öngören yasal düzenlemelerin yapılmasını "ticarete karşı konulan teknik engeller" olarak gördüğünü açıklar. Özetle durum şu: Bitki sağlığı/güvenliği, hayvan sağlığı/güvenliği, çevre sağlığı/güvenliği, insan sağlığı/güvenliği, bilim ve bilimsellik üzerinden yürütülen güvensizliktir.

Aslında GDO'cu olmak, GDO'cu olmamaktan daha kolaydır! Şayet GDO'yu savunur ve ona dair yandaşlık yapmak isterseniz, sizi bekleyen büyük bir dünyalık olabilir. Maalesef, çoğu kez de büyük rakamların telaffuz edildiğini görürüz. Fakat karşıt olmak, şeytanla yarışa girmek gibi bir mücadeleye sahne olacağından kolay olmayabilir. Ancak bu onurlu karşı çıkış, bilgi ve fedakârlık gerektirecektir.

GDO için ne dediler?

Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP)'ın Başkanı Achim Steiner'e göre, 2050 yılında dünya nüfusu 9 milyara ulaşacak ve bu yüzden tarımda küresel değişiklik zorunlu. Steiner şöyle diyor:

"Bu dokuz milyar insanın, gıda ihtiyacını karşılamanın mümkün olduğu kanaatindeyim. Ancak, bugünün tarım yöntemlerini sürdürürsek, şüphesiz problemler yaşanacak. Çünkü, dünyanın pek çok ülkesinde şimdiden su sıkıntısı çekiliyor. Araziler giderek daha kötü bir kalitede işleniyor. Modern tarım

alanlarında sıklıkla doğaya zarar veriliyor. Modern tarımcılık, dokuz milyar insanın gıda ihtiyacını karşılayacak kaynakları yok ediyor. Bu da sürdürülebilir organik tarımın giderek önem kazandığı anlamına geliyor."[173] Steiner, ilave olarak iki noktaya daha değiniyor. Birincisi üretilen gıda maddelerinin yüzde 30 ila 40'ının ziyan edilmesi, ikincisi ise üretilen gıdaların sağlıksız olması. Bu kez, bu tür kurumların üst düzey yöneticilerinden, alışık olmadığımız bir değerlendirme ile karşı karşıyayız. Benzer itiraf ve eleştirileri farklı çevrelerden sürekli duyuyoruz.

"GDO'yu yasaklayan hükümeti niye eleştiriyorsunuz" diyenlere, Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'in Ulusal Biyogüvenlik Kanun Tasarısı hakkında bilgi verdiği toplantısındaki, "Kanunun yürürlüğe girmesiyle genetiği değiştirilmiş bitkilerin üretimine izin verilmesinin önü açılmış olacak" ifadesini hatırlatmak yeterli olacaktır.

Time Dergisi'nin 11 Kasım 1974 günkü sayısındaki makalesinde Henry Kissenger şöyle demişti: "Batı'da bir ayırma söylentisi artmakta. Eğer ABD, alıcı ülke dağıtımlarında iyileştirme ya da nüfus kontrolü yapmazsa, herhangi bir yardım gönderilmeyecektir. Bu gaddarca bir yöntem olabilir ama geniş çaplı bir etki bu şekilde sağlanabilir. Bu ayırım durumu, bazı politik imtiyazlar doğurabilir. Washington kendini yardım etmeye mecbur hissetmeyebilir. Yiyecek bir silahtır ve bizim müzakere çantamızdaki araçlardan biridir."

Şimdi de dünyanın dört bir yanından görüşlere bir göz atalım ve ilk sözü yine Henry Kissenger'a verelim: "Tarım, Tarım

[173] Le Monde Diplomatique Türkiye, Mayıs 2009

Bakanlıklarının ellerine bırakılamayacak kadar önemlidir."

FDA Biyoteknoloji Koordinatörü James Maryansky: "Bir müşteri, içinde ne olduğunu bilmek istiyor diye her ürünü etiketleyecek değiliz."

Arjantinli bilim adamı Walter Pengue: "Bu yolda gidersek 50 yıl sonra hiçbir şey yetiştiremeyeceğiz."

İngiltere Başbakanı'nın bilim danışmanı Prof. David King: "GDO teknolojisi kitlesel insan deneyidir."

ABD'li gazeteci F. William Engdahl: "GDO'ya izin veren hükümetler soykırım suçu işliyor!"

Baba Bush: "Genetiği değiştirilmiş mısır, soya fasulyesi, pirinç ya da pamuk gibi bitki ve yiyecekler 'büyük ölçüde' doğal olanlara denktir!"

Doç. Dr. Ümit Sayın: "Bu müdahale en ince, 'derin devlet teknolojileri', biyoteknolojiler ve sistematik, gizli, kara bilim yöntemleri ile yapılmaktadır. Kimse demese bile Türk halkı bu gidişe bir dur demelidir!"

ABD'li ırkçı Yargıtay Üyesi Oliver Wendell Holmes: "Suç işlemelerini ya da embesillikleri yüzünden açlıktan ölmelerini beklemektense toplum, uygun olmayan soyların üremelerine engel olabilir. Üç nesil embesil yeter... Şüphe yok ki; bütün bir toplum, bu insanların ölümüne dayanmaktadır. Birini öldürmezseniz, bir şekilde diğerini öldürürsünüz ya da doğumunu engellersiniz. Bu günümüzde yaşanan Malthus[174] örneği değil midir?"

---

[174] Nüfusun koruyucu azizi olarak da adlandırılan İngiliz iktisatçı Thomas Robert Malthus'ın, doğum sayısını azaltma yöntemleri içeren 1798 tarihli 'Wayn-Edward Hipotezi'

Mehdi Eker: "GDO'lu ürünlere ben de karşıyım, şüpheyle yaklaşıyorum. Doğanın dengesinin bir hikmeti var, müdahaleyi doğru bulmam. GDO'lu ürün yemem."

Leon Corzine: "Dünya Ticaret Örgütü, bu dünyaya Avrupa'nın yanlış yolda olduğunu anlatan net bir mesajdır."

Emine Erdoğan: "GDO'lar yaratılışa aykırı hareket etmek demektir. Şekil değiştirme değil, yaratılışın işleyişini değiştirme söz konusu. Badem ağacına kayısı aşılamak fiziki bir müdahaledir. Doğa buna izin veriyor ama GDO tamamen doğanın mantığının dışında bir müdahale. Diğer teknolojilerle karşılaştırılacak bir şey değil. Bu tamamen başka bir şey. GDO'da gelecek nesillerin kullanacağı biyolojik çeşitliliği yok ediyoruz. Kanser gibi. Kanser bile kendi bedenini yok ediyor. Bu daha beter..."

İ.Ü. Onkoloji Enstitüsü'nden Dr. Yavuz Dizdar: "Lüzumsuz bir teknoloji, riski çok fazla. Denenmiş bir yöntem değil, bilinmeyen bir yöntem. İşin etik boyutuna bakılırsa, Kur'an'da direkt yazılmıştır 'karıştırmayınız' diye..."

Epiciyte Co. Başkanı Mitch Hein: "Sperm öldürücülü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var."

GDO'lu torunlar

"Genetiği değiştirilmiş ürünleri herkes yiyor. İspatlanmış bir sorun da yok" türünden itirazları daha sık duyacağız. Evet, bu itirazın sahipleri haklılar. Görünür rahatsızlıklarımızın hiçbiri için doktorlar "bunun sebebi yediğiniz gıdalar" demedikleri gibi, 'derinizdeki alerjinin sentetik yahut GDO'lu bir pamuktan kaynaklanabileceğini' de genellikle söylemezler. Belki

de söyledikleri şey sağlıklı beslenmek gerektiğidir. Ama bu sağlıklı beslenmenin nasıl bir şey olduğunu tarif edebilecek doktor sayısı saymakla zorlanacağımız miktarları aşmayacaktır.

Son yıllarda hastanelere, obezite şikâyeti ile başvuran çocuk sayısında yüzde 25 artış oldu.[175] Aslında Türkiye'de bundan 30 yıl önce çocuk obezitesinden söz edilmezken, çocuklarımızı 'mutluluk veren' janjanlı gıdalarla besleme alışkanlığımız, risk faktörlerinin çoğalmasına, ileride, belki de 17-18 yaşındaki inmeli hastalarımızın daha da artmasına neden olacak. Çocuğun doğumundan itibaren beslenme alışkanlıklarının ve yaşam alışkanlıklarının çok düzenli geliştirilmesi lazım. Kalp damar ve beyin damar hastalıkları da artık çocukluk çağına kadar indi.[176] Kalp hastalıkları, yüksek tansiyon, şeker, yüksek kolesterol, solunum rahatsızlıkları, eklem hastalıkları, kısırlık, safra kesesi hastalıkları, taş oluşumu, bazı kanser türleri ve obezite gibi birçok hastalık, ileri yaş hastalığı olmaktan çıkıp, çocuklarda bile görülen hastalıklar haline gelmiş durumda.

Şimdiden gıda katkı maddeleri, kimyasal gazlar, sıvı ve katı atıklar ile ilaçlar, birçok bitki ve hayvanın dolayısıyla insanlığın sağlığını bozdu. Her geçen gün sağlıksızlaşan besinleri tüketen insanlar, hem bedensel hem de ruhsal olarak tedaviye muhtaç hale getirildi. Tarım, gıda ve tıbbın tümüyle küresel tekellerin eline geçmesi ve tümüyle bir kazanç ve dünyayı kontrol silahına dönüştürülmesi sonucunda, gelecek nesillerin yaşamları daha büyük tehdit altında. İnsana hızlı bir yaşam

[175] Prof. Dr. Enver Hasanoğlu, 'Türkiye Milli Pediatri Derneği', 2007

[176] Doç. Dr. Şerefnur Öztürk, Türk Nöroloji Derneği, 2009

dayatıldı ve kolaycılığa alıştırıldı. Hızlı bir yaşam için de, ayaküstü beslenme ve ayaküstü yaşam modeli empoze edildi. Yeni modelle, beslenme alışkanlıkları değiştirilmekle kalmayıp, yemek kültürü ve adabı da unutturuldu. Yemek, sağlıklı yaşamın vazgeçilmez bir unsuru iken; açlığı örten, haz ve zevk aracına dönüştürüldü ve insanlar hazzın esiri yapıldı. Doğal olanın tadı, yapay olanla bastırılarak, binlerce yıllık tat ve lezzetler unutturuldu. Sözde uzmanlar eliyle, her yeni gün birbiri ile çelişen ve bir önceki gün söylediklerini tekzip eden, tuhaf ve tutarsız bilgi(!)ler servis edildi ve edilmeye de devam ediliyor. 'Zarar' kavramı, kartellerin insafına terk edilmiş bilimin bir türlü açıklamaya yanaşmadığı bir bilgi haline geldi. Velhasıl iyi, güzel, sağlıklı, lezzetli, doğal olan ne varsa terk etmemizi istiyorlar. Gıda emperyalizminin sağlıksız ve murdar ürünlerini reklâmcılar, şeytanı bile dumura uğratıp, kıskandıran sunumları ile vazgeçilmezlerimiz haline getirdiler. Artık yeni nesil süt içmiyor. İçse bile süt diye sunulanlar süt değil. Gerçek süt, 'sokak sütü' olarak küçümsendi. Ayranı unuttuk. Tarhanayı hatırlayan kalmadı. Hoşaf ikram eden ve yer sofrasında misafir ağırlayanlar kınanıyor. Hâlbuki insan vücudu, kendine teslim edilmiş bir emanettir ve bu emaneti korumayı en çok hak eden varlık insandan başkası değil.

Bundan 30 yıl önce, çocukların önemli bir kısmı bugünkü hastalıklara duçar olacak denilse, herkesi tıpkı bugün olduğu üzere komplo teorisyeni olmakla itham ederlerdi. Artık Türk kadınlarının yüze 45'i, fasulye, nohut gibi geleneksel Türk mutfağı yemeklerini yapmayı bilmiyor; belki de bu yüzden

kadınların yüzde 36'sı, erkeklerin ise yüzde 30'u obez.[177]

Fare deneyleri göstermiştir ki, GDO'nun kesin etkileri üç nesil sonrasında çok net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Hibrit tohumlardan elde edilen ürünlerle beslenen ikinci nesil şimdi aynı zamanda GDO ile beslenen birinci nesil durumunda. 2050'li yılların nesli GDO'lu ürünlerle beslenen üçüncü nesil olacaktır. O tarihlere kadar halen hayatta olanlar görecektir ki, bugün komplo teorisi denilen şeyler bırakınız komplo teorisi olmayı, gerçeği yeterince anlatmaktan uzak, naif tanımlamalar olarak kalacak. Çoğu ırklar üreme yetilerini kaybedecekler. Kimi insanlar, -bugünkü tavuk türleri gibi- organları olması gerekenden çok küçük olacağı için, organ yetmezlikleri ve işlev bozuklukları gibi sayısız hastalık yüzünden belki de çocuk yaşta hayatlarını kaybedecekler. Hayatta kalanların büyük çoğunluğu ise, bedensel ve ruhsal engelliler olarak yaşama mücadelesi veriyor olacak. Çocuklar ya parmak büyüklüğünde ya da ana rahmine sığmayacak kadar obez olarak gelişecekler. İçinde yaşadığımız günlerde bile, nüfusun yüzde onunu aşmış engelli oranını, birkaç on yıl önce kim tahmin edebilirdi? O halde bizi bekleyen gelecek, en basitinden göz yumarak suç ortağı olacağınız, tahayyülü ve tahammülü zor bir felaket olabilir. Bunun için yapacak çok şey var. Vakit geçirmeden hemen şimdi.

GDO ve bilimin özgürlüğü

GDO'cular ya da GDO yandaşı çevreler sık sık, GDO'nun zararsızlığını iddia etmekle kalmayıp, bitmek tükenmek bil-

[177] www.memurlar.net/haber/158784

meyen yararlarından söz ediyorlar. Bununla da yetinmeyip GDO karşıtlarını, GDO'nun zararlarını ispat etmeye davet etmekteler. Hukukun daha doğrusu Mecelle'nin ana ilkelerinden biri de, "Müddeî, iddiasını ispatla mükelleftir" hükmüdür. Yani aslolan GDO'cuların gayrı meşru talepleri değil, iddia sahibinin iddiasını kanıtlamasıdır. Fakat bu ilke, hukuka saygılı olmayanlarca uyulabilecek bir ilke değildir. Her defasında GDO'nun zararının bilimsel olarak ispat edilemeyeceğini iddia ederek, tartışmaya set çekmeye çalıştıklarını görürüz. GDO'lu tohumlardan elde edilen ürünlerin insan ve çevreye olumsuz etkileri üzerine araştırma yapan herkesi engelledikleri de açıkça ortadadır. Peki, bu araştırmaları kim, neden engelliyor?

Konu ile ilgili, Ağustos 2009'da Scientific American Dergisi ilginç bir araştırma yayınladı. Dergide yer alan araştırmaya[178] göre, dev tohum şirketleri GDO'lu tohumları satmadan önce, alıcıya bir anlaşma imzalatarak alınan 'tohumlarla bilimsel araştırma yapılmamasını' garanti altına alıyorlar. Şayet alınan GDO'lu tohumla, izinsiz bir bilimsel araştırma yapılır ya da yapılmasına göz yumulur ise sözleşme gereği ağır müeyyideler uygulanıyor. Fakat bu sözleşmede, bir istisna konulmuş. O istisnaya göre, şayet araştırmanız GDO hakkında olumlu bir bulgu içeriyorsa şirket sizi dava etmiyor ve araştırmanızın yayınlanmasına izin veriyor. Belki de ödüllendiriyor. Makalede, daha önce tohum şirketlerinden araştırma için izin alan ancak daha sonra sonuçlar olumsuz yönde olunca engellenen araştırmalar-

[178] http://globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=14737

dan söz ediliyor. Araştırmacının GDO teknolojisine bakışı iznin verilmesinde en belirleyici unsur. GDO konusunda olumlu düşünen ve yararının ispatı için yola çıkıp, olumsuzluklarını tespit eden bir bilim adamının çalışmasının yayınlanmasına da izin verilmediği belirtiliyor. Yine bir bilim adamı şayet GDO'lu tohumun tescil sahibi şirketten izin almaksızın bir araştırma yapar da, olumsuz bir bulguya rastlar ve bunu yayınlarsa, bu sefer patent yasaları devreye sokuluyor. Bilim adamları karşılarına çıkabilecek, ağır maddi ve manevi müeyyideleri göze almak istemiyorlar. Bağımsız araştırmaların önü açılmadığı sürece GDO'lar hakkında doğru ve tarafsız verilere ulaşmak oldukça zordur. GDO yandaşlarının, GDO'nun zararlarının bilimsel olarak ispatını sık sık istemeleri de bu yüzdendir.

Bütün bu gayri ahlakî engellemelere rağmen, risk alarak çalışma yapan bilim adamları da yok değil. Bunlardan biri de Macaristanlı Dr. Arpad Pusztai'dir.[179] GDO'lu patatesle beslenen farelerin, bağışıklık sisteminin zarar gördüğünü ve bedensel gelişmelerinin geri kaldığını; bazı farelerin GDO'lu domates yedikten birkaç hafta sonra öldüğünü kanıtlayan çalışmasından sonra, bilimsel sahtecilikle suçlanır. Daha sonra elde ettiği sonuçları açıklaması yasaklanır. 1999'da 14 ülkeden 20 bilim adamı, Dr. Pusztai'nin çalışmasını incelemeye alıp doğruluğunu ispatlar. Sonra ise, doktorun çalıştığı Rowett Ensititüsü'nü baskılara boyun eğmekle suçlarlar. Bu enstitünün, GDO devi Monsanto'dan 140 bin sterlin destek aldığı tespit edilir.

[179] http://en.wikipedia.org/wiki/Árpád_Pusztai

Bir diğer örnekse, İskoçya'da geliştirilen bir araştırma projesidir. Tüm dünyadaki biyologlar açısından, GDO araştırmalarının, Monsanto ve benzeri şirketlerin çıkarlarına ters düştüğünde neler olabileceğine dair önemli bir uyarı niteliği taşır.[180] İngiliz The Observer Gazetesi'nin ele geçirdiği İngiltere Tarım Bakanlığı belgelerine[181] göre, Grainseed firmasının GDO'lu araştırma verileri hile ile değiştirilip olumsuzluklar olumlu gibi gösterilir.

Bir başka hikâye ise, Prof. Ignacio Chepela'nın[182] Nature Dergisi'nde yayınlanan çalışması ile ilgilidir. Prof. Ignacio, Meksika'da mısır bitkisinin gen kaynağı olan bölgede genetik bulaşma tespit ettiğini yazar. Makale yayınlanmış olmasına rağmen çalıştığı Kaliforniya Üniversitesi tarafından makale geri çekilir. İş bununla da bitmez, Prof. Ignacio işinden atılır. Profesör, GDO karşıtı çevrelerin desteği ile işine dönmesine döner ancak bu bir başka gerçeğin daha ortaya çıkmasına neden olur. Bu üniversiteye GDO'cuların 25 milyon dolar yardım yaptığı belirlenir.

Görüldüğü üzere GDO, ikiyüzlülük ve yalanın en bol olduğu konulardan biri durumunda. GDO endüstricileri ürünlerini savunurken, GDO'lu ürünlerin doğal ürünlerle aynı -yani eşdeğer- olduğunu iddia etmekteler. Fakat, hibrit ve GDO'lu ürünlerine patent almak için müracaat ettiklerinde, aynı kişiler "Bu endüstriyel ürünler doğallarından oldukça farklıdır" diyorlar. Bu farklı söylemler içerisinde, tüketicinin kafası bir

---

[180] F. William Engdahl. Ölüm Tohumları, s28.

[181] www.guardian.co.uk/science/2000/apr/16/gm.food

[182] http://en.wikipedia.org/wiki/Ignacio_Chapela

hayli karışık. Bir taraf hem bilim adına konuştuğunu söylüyor hem de karşı çıkanları bilime karşı çıkmakla itham ediyor. Diğer taraf ise bunun bilim olmadığını, bilimin kötü amaçlara alet edildiğini ve küresel çıkar gruplarının sürekli 'yalan' söylediğini dile getirmekte. GDO'cular dünyada sadece kanola, pamuk, soya ve mısırın genetiğinin değiştirildiğini iddia ederken, karşıtlar bunun doğru olmadığını belirtiyorlar. Bir tüketici kimin doğru, kimin yalan söylediğini nasıl anlamalı? Bu algı konusunda, aspartam araştırmalarının finansmanı örneği; olup biten hikâyenin anlaşılması açısından ikna edici olacaktır. Tatlandırıcıların en popüler ve yaygın kullanılanı aspartamdır. Bugün, 6 binden fazla hazır yiyecek ve içecekte aspartam, 4 bin dolayında hazır yiyecek ve içecekte ise diğer tatlandırıcılar kullanılıyor. Katkı maddelerinin[183] özelinde tatlandırıcıları incelediğimizde aspartam örneği son derece çarpıcı bilgiler içeriyor. Dr. Morando Soffritti ve ekibi, İtalya'da yedi yıl süren aspartam araştırmasının sonuçlarını 2006 yılında açıklar. Araştırmaya göre; diyet gazlı, kolalı, meyveli içecekler başta olmak üzere birçok gıda katkı maddesinde tatlandırıcı olarak kullanılan aspartamın; 'kanser'e yol açabileceği ifade edilir. Mesela, Siklomat (E952), tatlandırıcılı içeceklerde ve diyet ürünlerinde yoğun olarak kullanılıyor. Yüksek dozda ve uzun süre alındığında, hayvanlarda mesane kanserine, farelerde kromozom anomalilerine yol açtığı ispatlanmış.

[183] 20. yy başlarında bin dolayında doğal olan katkı maddesi vardı. Bugünse, ezici bir çoğunluğu insanlığı tehdit eden 80 bin dolayında yapay katkı maddesi var. Dünyada 1950 yılında 7 milyon ton/yıl olan kimyasal katkı madde miktarı 1985'e gelindiğinde 250 milyon ton/yıl'a ulaşır. 2009'larda ise bu rakam 430 milyon ton/yıl'ı aşmış durumdadır.

1977-1985 yılları arasında ABD'nin şaibeli kuruluşu FDA, aspartamın güvenli bir madde olduğu raporunu verir. Hikâyenin gerisini FDA belgelerinden takip edelim:

"FDA aspartamı onaylamadan önce, yönetiminde Rumsfeld'in etkin olduğu Searle[184] adlı şirketten rapor talep eder. 1976 senesine ait başka bir FDA raporuna göre ise, Searle'nin aspartam ve başka ilaçlar için yaptığı araştırmalar 'dikkatsizce hazırlanmış, yanlış analiz edilmiş veya yanlış raporlanmıştır'. Searle'nin iki aspartam araştırmasının eksik veya yanıltıcı olup olmadığının incelenmesi için FDA'nın o zamanlardaki memurlarından Richard Merrill, 1977 yılında Illinois savcılarından Samuel K. Skinner'e 33 sayfalık bir mektup yazar. Mektupta 'Aldakton' isimli ilaç ve gıdalara konulan katkı maddesi aspartamın güvenilirliğini ölçmek için hayvanlarla yapılan deneylerde 'yanlış sonuçlar' çıkarıldığını ve gerçeklerin saklandığını ifade eder. Fakat jüri hiçbir zaman toplanmaz. Mektubun gönderilmesinden kısa bir süre sonra, Skinner Adalet Bakanlığı'ndan istifa edip Sidley&Austin hukuk şirketinde çalışmaya başladı. Bu hukuk şirketi Searle'nin avukatlığını da yapmaktadır. Şu anda 'Sidley, Austin, Brown & Wood' adını alan şirkette 12 yıl çalıştıktan sonra Skinner başkan George H. W. Bush'un Ulaştırma Bakanlığı görevine terfi eder. Skinner'ın savcılıktan istifasından bir yıl sonra, 1978'de eski yardımcısı William F. Conlon da bakanlıktan istifa ederek Sidley&Austin şirketine geçer. Searle'nin aspartamın onaylanması için verdiği dilekçeden sonraki birkaç sene boyunca FDA'da anlaşmazlıklar yaşa-

[184] Şirket 1977-1985 yılları arasında Eski ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld tarafından yönlendirilir. Şirket 1985 yılında Monsanto'ya satılır.

nır. Üç üyeli bir araştırma kurulu, Searle'nin çalışmalarında aspartamın farelerde beyin tümörünü artırdığının görüldüğünü ifade eder. Kurul üyeleri, aspartam hakkında daha fazla araştırma yapılıncaya kadar onay işlemlerinin durdurulması yönünde oy verir. Fakat -Searle tarafından finanse edilmiş- başka bir gözden geçirme kurulu aspartamın güvenli olduğunu ifade eder. 1981'de, Ronald Reagan'ın atadığı yeni bir FDA yöneticisi, Arthur Hull Hayes işe başlar başlamaz aspartamı onaylar. Hayes de, komplo teorilerini doğrularcasına, aspartamı onaylamasından bir yıl sonra FDA'dan ayrılarak Burson-Marsteller şirketinde danışman olarak işe başlar. Bu şirket de Searle'nin halkla ilişkiler ajansıdır. Aspartamı eleştiren uzmanlar, aspartamı aklayan araştırmaların çoğunluğunu doğrudan veya dolaylı olarak aspartam üreticilerinin finanse ettiğini ifade ediyorlar. Ayrıca, söylediklerine göre, araştırma sonuçları parayı kimin verdiğine bağlı olarak değişiyor. Psikiyatri öğretim görevlisi Dr. Ralph G. Walton 1980-1985 yılları arasındaki tıp dergilerinden 166 makaleyi inceler. Bu incelemede, aspartam üreticilerinin finanse ettiği 74 çalışmadan hepsinin tatlandırıcının güvenli olduğu sonucuna vardığını görür. Aspartam endüstrisinin parası olmadan hazırlanan bağımsız 92 makaleden 84'ü ise sağlığa zararlarından bahsediyordu.[185]

O aspartam hâlâ 6 milyar insanın yiyecek ve içeceklerinde. Doktorlar hala şeker hastalarına tatlandırıcı olarak aspartam öneriyor. Faturayı da muhtemelen sosyal güvenlik kuruluşları ödüyor!

[185] www.aspartame.net/ResourcesPDF/New_York_Times_Reply.pdf

Birgün gazetesinin haberine[186] göre Monsanto, Türkiye'de farklı isimlerle üniversitelerde araştırma çalışmalarına sponsor oluyor, ayrıca bazı asistanları ve profesör unvanlı araştırmacıları kurs vermek amacıyla ABD'ye getiriyor. Burada da profesör ve asistanlar ile bir ticaret anlaşması yapılıyor. Böylelikle Türkiye'ye geri dönen bilim insanları, GDO üretmeye başlıyorlar. GDO'ya destek veren üniversiteler arasında en öne çıkanlar ise; Ankara, Ege, Sabancı ve ODTÜ üniversiteleri.

Netice itibari ile bilimsel bir özgürlük ve bilimsel kanıt demek, olmazları oldur demekle eşdeğer bir taleptir. Uzmanlar bu durumu 'biyogüvenlik' demek "GDO'cuların yatırımlarının güvenliği demektir" diye özetliyorlar. Ancak ne kadar saklanırsa saklansın elde GDO'nun zararları konusunda sayısız bilimsel araştırma var. Bu araştırma sonuçlarının bir kısmı kitabın 'sağlık' bölümünde yer almaktadır.

Başkalarının amaçlarına araç olmak

Aza kanaat ve tutumluluk kültürü; maddeci, kapitalist tüketim kültürüne dönüşmezden önce insanlar, çocuklarına 'eskitene kadar kullan, yırtılana kadar giy, eldeki ile yetin veya onsuz idare et' ilkelerini öğretiyorlardı.[187] Bu öğreti, tüketim kültürünün önündeki en büyük engellerden biriydi. 20. yy'dan önce ihtiyaç oluştuğunda, ihtiyaç kadar tüketim yapılırken, günümüzde tüketicilerin 'sürekli tüketmeleri' için ikna edilmeleri gerekiyor. Bunun için de gerçeğin, uydurma yöntem

[186] Birgün Gazetesi 09 Kasım 2009

[187] Leach, Land of Desire, XV.

ve şekillerle manipüle edilmesi gerekiyor. Yani talebe göre bir üretim değil, arza göre bir tüketim sistemi inşa edildi ve edilmeye devam ediyor.

Tüketici kapitalizmi halk tarafından değil, ticari gruplar tarafından üretilmiştir.[188] Bunun için Amerikan halkının yaşamı düzenlenmiş ve bu düzenlemede de ilk olarak sezgileri elinden alınmıştır. ABD kitlesel üretime adanmış bir ekonomiye sahip olmanın yanı sıra kitlesel olarak üretilmiş malların pazarlanması ve satışıyla paralel biçimde, kitlesel şekilde tüketicilerin kandırılmasını amaçlayan araçları da yaratan bir ülkeydi. Bu yeni dönemde insanların şekillenmesinde televizyon en önemli araç olarak ortaya çıkmıştı. Televizyon ilk sıraya oturtuldu. Okullarımız ise ikinci sıraya...[189] Televizyon, tümüyle şirket çıkarları için sömürgeleştirilmiş durumdadır. Amaç, sadece mal satmak ve halkın zihninde şirket çıkarlarını, beşeri çıkar ile aynılaştırmaya çalışan politik bir kültür yaratmaktır.[190]

Televizyon her evi bir eğlence mekânına dönüştürüyor, insanları zevk ve hazzın esaretine sürüklüyor. Zihinlerimiz ise, amacı izleyicilerin etrafındaki dünyayı unutmaları ve gerçeğin yeniden biçimlendirilmesi olan ve kendilerini destekleyen şirketlere hizmet eden bağımlılık yapıcı medyanın hedefinde. Zihin mühendisliğinin ürünleri olan televizyon, vitrinler, moda gösterileri ve reklâmlar; şişelerin, kutuların ve etiketlerin üzerindeki logoların milyonlarca kişi tarafından bir çırpıda

---

[188] Leach, Land of Desire, XV.

[189] David C. Korten, Dünyayı Yöneten Şirketler, s191

[190] David C. Korten, Dünyayı Yöneten Şirketler, s191

tanınabildiği bir dünya inşa etti. Milyarların bilgi, ilgi, zevk ve arzularını şekillendiren, hayatın her alan ve aşamasını kuşatan reklâm sanatı; bir kültürel erozyonun ötesinde, ruh dünyamızda inşa ettiği imajlar sayesinde toplumları, şirketlerin kâr çarkının insafına terk etmektedir. The Economist'in verilerine göre şirketlerin 1989'da ambalaj, tasarım ve diğer satış giderleri hariç, 240 milyar doları bulan reklâm harcamaları, şimdilerde 1 trilyon doları bulmuştur. Aylık bir dolara geçinmek zorunda kalan milyonların yaşadığı bir dünyada kişi başına 140 doları bulan reklâm harcamasının kitleler üzerindeki etkisi üzerinde durmak kaçınılmaz olmaktadır.

Bu yeni düzen sayesinde maddeci, doğa ve doğal düşmanı şirketlerden en önemlilerinin birkaçına sahip olan ve son birkaç yıldır GDO'lu tohum üreticisi olma görevi verilen Bill Gates'in bir aylık geliri, bir Sri Lankalının 14.400 aylık gelirine eşittir. Büyük şirketlerin yürüttüğü tüketim körüklemesi günümüzde 'işsiz bir insana Rolls-Royce alma hakkı'[191] tanıyor ama, aç bir insanın ekmek alma hakkı yok.

Genetik mühendisliği, doğayı ve doğalı tahrip etmenin yanı sıra dinlerin öngördüğü üretim ve tüketim modellerini de tahrif eder. Bu nedenle özellikle de 'helâl' tüketim gibi yükümlülüğü olan dindar çevrelerin, sömürgeci zihinlerin her türlü arzını kabulü konusunda müterediddit davranmak gibi bir ödevleri yok mudur? Bu durumda, hukukçularının da konu hakkında 'sığınmacı' bir çözüm yerine, dinin kaynaklarına en uygun çözümleri üretmek zorunlulukları yok mudur? "Ye-

[191] Roger Garaudy, Amerikan Efsanesi, s118

mek onlar için bir ağu, bir tuzak ve bir pranga olacaktır"[192] ve "Öyle bir zaman gelecek ki; insanoğlu sadece yabani otla beslenecek"[193] sözleri bize günümüzdeki arz ve tüketim sorunu hakkında yol gösterici değil midir?

Günümüzde satın aldığınız herhangi bir gıda ürününün, kolalı içeceklerin, hayvansal yemlerin ya da çocuğunuzu iyileştireceğini düşündüğünüz ilaçların içinde hangi GDO'lu ürünlerin olduğunu biliyor musunuz? İnsanları ruhsal, bedensel, cinsel ve zihinsel olarak kontrol etmek için geliştirildiği iddia edilen bu ürünlerin engellenmesi için, devletin bugüne kadar hiçbir çabasının olmadığını, bazı görevlilerin bunu gizlemek için 'rüşvet'[194] bile aldığını kaçımız biliyoruz? Çabanın olabilmesi için, çaba göstereceklerin GDO'ya karşı olmaları gerekir. GDO yönetmeliğindeki tuzak ve hileler ile Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nın 'kırmızı kitap' gibi saklanması ve kanun tasarısında da GDO'nun çeşitli veçhelerine izin verilmesi bir kez daha gösteriyor ki siyasi irade de maalesef taraftardır. Taraftar olmasalar bile, tüketiciden gelen cılız baskıya kıyasla DTÖ'den gelen ağır baskının, siyasi iradeyi çaresiz bırakacağı açıktır. Diğer taraftan, üreticiler, tüketicilerimizin tükettikleri ürünlerin etiketlerini okumak gibi bir alışkanlığının olmadığının ve denetimsizliğin farkındalar. Bu rahatlık ticari hırsla birleşince, hile yapmakta bir beis görmüyorlar.

---

192 Hz. Davud s.a.

193 Aziz Paul

194 ABD Menkul Kıymetler ve Takas Komisyonu'nun resmi inceleme belgesinde; Türkiye'de GDO'lu ürün ekildiği ve denetimlerinde kolaylık sağlanması için 2001-2006 yılları arasında rüşvet verildiği iddiası. Haber Türk Gazetesi, 19 Kasım 2009, Gıda Hareketi suç duyurusu dosyası.

Her şey tüm insanlığın gözleri önünde cereyan ediyor. Bütün bir insanlık olup bitene bîgâne kalmayı tercih ediyor. 'Tüketim ölçüsü zarurettir' lafını çoktan unutmuş olan insanlığın, GDO sorununa bigâne kalmaması mümkün olabilir mi? Sorun insanî olduğuna göre, çözüm de insandan gelecektir. Ama bunun için o insanın, sorunun kendisi ile ilgili olduğunu anlaması, kendi sorusunu sorup sorularına çözümler araması gerekiyor.

Arz edilen ürünleri koşulsuz tüketiyor olmak, küresel sistemin yaşamasını sağlayacağına göre, geleceğine sahip çıkmak isteyen toplumlar arzı tüketmek yerine, kendi talebini oluşturmak ve arzın bu talebe uygun olmasını sağlamak zorundadırlar. Kendi talebini oluşturamayanlar, şikâyetçisi oldukları kapitalizmin püriten ahlakının kölesi olmakla kalmayıp, tüketici kapitalizminin gelişimi için de dişli görevi görür. Kendi geleceğinin yok edilişine razı olanları kendilerinden başka kurtaracak yoktur.

Hangi ürünler GDO'lu?

Tarım Bakanlığı ve GDO'cu çevrelere göre sadece kanola, pamuk, soya ve mısır genetiği değiştirilmiş ürünlerdir. Peki, gerçekten böyle midir? Sadece bu dört ürün mü GDO'lu? Ya da GDO denilince sadece bu dört ürünü mü anlamalıyız? Yanıt kısa: Hayır! Yıllardır ve halen genleriyle oynanmış ürünleri direkt olarak ya da bir gıda veya ilacın içinde tüketiyoruz. Tekstil ürünü olarak bebeklerimize giydiriyoruz ya da bir kozmetik ve temizlik ürünü olarak vücudumuza sürüyoruz. Evlerimizde tüketmeye devam ediyor veya hayvanlara yem olarak

yediriyoruz. Uzmanlara göre büyük tehlike henüz başlamadı ama zincirleme felaketler uzak değil. Sabah gazetesinin haberine göre Türkiye'de 1996'dan beri genetiğiyle oynanmış transgenik ürünler tüketiliyor. Üstelik transgenik ürünler, beyaz ve kırmızı etten kraker ya da gofrete kadar pek çok üründe de kullanılıyor. Ne kontrol, ne yasa, ne yasak ne de etiketleme zorunluluğu var.[195]

ODTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü'nde yüksek lisans eğitimi gören iki öğrenci, Bölüm Başkanı Doç. Dr. Candan Gürakan'ın gözetiminde GDO'lar üzerine tez çalışması yapar. İki yıl süren çalışmanın sonucunda ortaya çıkan tablo, Türkiye'de GDO'lu ürün yok diyenleri yalanlamaktadır. Gürakan araştırma sürecini ve sonuçları şöyle özetliyor: "Araştırmaya parasal destek istemek için devlet kurumlarına başvurduk. Ancak, 'Türkiye'de GDO yok, boşuna para harcamayın' yanıtı aldık. Biz de araştırmayı ODTÜ kaynakları ile yaptık. Ankara'dan 9, Eskişehir, Isparta, Antalya, Ayaş, Çanakkale, Afyon'dan 1'er, Antalya'dan 4, Mersin, İspanya, Belçika, ABD'den 2'şer ve Çin'den de 1 olmak üzere 28 domates numunesini inceledik. 28 domates numunesinden 22'sinde bir bakteri geni olan 'kanamisin' adlı antibiyotiğe direnç gösteren bir gen (GDO) tespit ettik. Bu durum domateslere gen aktarımının yapıldığının kanıtıdır. Bakteri geninin domateste ne işi var? Bunlar marketlerden toplanan numuneler. Yerli üretim mi bilmiyoruz. Eğer yerli üretimse, GDO'lu tohum söz konusu demektir. Şoke olduk."[196]

---

[195] http://arsiv.sabah.com.tr/2004/07/05/gnd105.html

[196] Akşam Gazetesi, 21.10.2004

Tam o günlerde GDO tartışmalarına bugün olduğu gibi 'Hayır GDO yok' diyen Tarım Bakanlığı, Ankara marketlerinden rastgele 100 domates alır ve bu domateslerin GDO'lu olup olmadığını araştırır. Dönemin Bakanlık Müsteşar Yardımcısı Hasan Ekiz; "Ankara'dan çeşitli marketlerden alınan 100 domates numunesini laboratuvarlarda inceledik ve 5'inde gen bulaşığı tespit ettik. Mısır ve soyada da GDO tespit ettik. Ya gerçekten ülkemize kaçak tohum girişi söz konusu olabilir ya da biz metot hatası yapmışızdır"[197] şeklinde açıklama yapar. Yine aynı günlerde yani 2004 yılında Sabah Gazetesi Türkiye pazarındaki GDO'lu ürünlerin listesini 'İşte Türkiye'deki transgenik ürünler' başlığı ile şöyle sıralar: "Kanola: Böceklere, yabancı ot ilaçlarına dayanıklılık ve yağ kalitesini arttıran genler. Mısır: Yabani ot ilaçlarına dayanıklılık geni, kısırlık. Pamuk: Yabani ot ilaçlarına dayanıklılık geni Patates: Zararlı böceklere ve virüse dayanıklılık geni. Soya: Yabani ot ilaçlarına dayanıklılık geni ve yağ kalitesini arttıran genler. Yazlık kabak: Virüse dayanıklılık geni Şeker pancarı: Yabani ot ilaçlarına dayanıklılık geni. Domates: Yabani ot ilaçlarına dayanıklılık geni, raf ömrü uzunluğunu arttırıcı gen ve tuzluluğa dayanıklılık geni. Papatya: Virüse dayanıklılık."[198]

Bilim ve Teknik Dergisi'nin haberi ise daha çarpıcı: "Bugün dünyada GDO'lu ürünlerden mısır, soya, domates ve pirinç gibi bitki türleri, insanların doğrudan tüketimine sunulmuş durumda. Ayrıca, ilaç ve gıda bileşeni olarak genetiği değiştirilmiş organizmalarca üretilen çeşitli enzim, tatlandırıcı,

[197] http://arsiv.aksam.com.tr/arsiv/aksam/2004/10/30/gundem/gundemprn5.html

[198] http://arsiv.sabah.com.tr/2004/07/05/gnd107.html

şeker, koruyucu, vitamin ve diğer içerikler de endüstriyel düzeyde üretilip tüketime sunulmakta. Çoğunun üretim onayı ve ticari izni olmayan fakat hâlihazırda genetiği değiştirilmiş bulunan bitkisel ürünlerden bazıları şöyle: Elma, soya, mısır, pirinç, buğday, kaba yonca, avakado, muz, havuç, lahana, kiraz, nohut, turunçgiller, kakao, kahve, pamuk, üzüm, keten tohumu, salatalık, kivi, mercimek, marul, kavun, karpuz, hardal, zeytin, soğan, patates, şeker pancarı, şeker kamışı, çilek ve kabak."[199]

GDO'lu ürünlerin devlet eliyle ithal edildiğini, TMO'nun Arjantin'den aldığı 40 bin ton mısırın GDO'lu olduğunu, dönemin TMO Genel Müdürü İsmail Kemaloğlu şu sözlerle itiraf etmişti: "Genetiği değiştirilmiş ürünün ülke içine girişini yasaklayan bir mevzuat yoktur. GDO'lu ürünler ülkeye girdi veya girmedi anlamında TMO olarak bizim yapacak her hangi bir şeyimiz yok. Sektör genetiği değiştirilmiş ürünleri yıllardır ithal etmektedir. Bu noktada TMO'nun da yaptığı farklı bir şey değildir."[200]

Devletin ilk itirafı elbette bu değildir. Tarım Bakanlığı, Ekoloji Kolektifi'nin bilgi edinme müracaatına 2009 yılında verdiği cevapta, dünyanın en büyük GDO'cuları Pioneer, Deltapine ve Monsanto ile Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nün Karataş Adana'daki arazilerde ve Nazilli Pamuk Araştırma Enstitüsü'nün ise Nazilli merkezdeki arazilerde 1998 yılından itibaren GDO'lu deneme ekimi yaptığını itiraf ediyordu.

İtiraf furyasına katılanlardan biri de, eski Tarım Bakanı

[199] Bilim ve Teknik Dergisi, Ağustos 2009, sayı 501, s35.

[200] www.ilkhabergazetesi.com/misirlar-gdolu-cikti

Sami Güçlü: "Türkiye'ye bu ürünlerin girdiği, özellikle hayvan yemi olarak kullanıldığı hususunda bilgimiz var. Genetiği değiştirilmiş ürünlere karşı dünyada itiraz ve şüphelerin bulunduğunu biliyoruz, ancak ispatlanmış hususlar yok."[201] Bütün bu itiraflara rağmen Tarım Bakanı Mehdi Eker "Türkiye'de GDO'lu ürün yok" iddiasında ısrarlı. Bakan'ın gözden kaçırdığı şey ise, herkesin bildiğinin sır olmadığı gerçeği.

Buyur buradan yak!

Sigaranın kendisi yetmezmiş gibi şimdi de GDO'lu sigara tartışmaları başladı. Sigara üretiminde kullanılan genetiği değiştirilmiş mısır şurubu, sakkaroz, kakao gibi tatlandırıcı ve sosların sağlığa etkilerinin yasal uyarılarla dikkate alınması isteniyor. Bu konuda timeturk.com sitesinin haberi şöyle: "Sigara üreticilerinin nikotin düzeyini değiştirmek için çalışmalar yaptıkları, biyo-teknoloji firmaları satın aldıkları veya yeni biyo-teknoloji firmaları kurdukları biliniyor. Türkiye'ye dışarıdan giren tütünlerin ve katkı maddelerinin ilave riskler yaratabileceği kaygısıyla yiyecek maddelerine uygulanacak GDO kuralları sigaralar için de geçerli olmalıdır. Sigara endüstrisinden bağımsız kurulmuş bilimsel laboratuvarlar hem tütün hem de katkı maddelerinin analizlerini yapmak üzere donatılmalıdır."[202] Elbette uyarılar, itiraflar ve imalar bununla da sınırlı değildir. Edirne Ziraat Odası Başkanı Cengiz Yorulmaz "Genetiği değiştirilmiş mısırlardan yapılan küspeler ülkemizde 4 yıldan beri kullanılıyor" itirafında bulu-

[201] www.ntvmsnbc.com, 22 Ekim 2004

[202] Sigara ve Sağlık Ulusal Komitesi (SSUK) - www.timeturk.com/_99385-haberi.html

nurken, GDO'lu ürünleri kullandıklarının kabulü anlamına gelebilecek bir açıklama da Türkiye Gıda Sanayi İşverenleri Sendikası (TÜGİS) Başkanı Necdet Buzbaş'dan geliyor. TÜGİS Başkanı, "Yönetmelikteki ayrıntılar alt talimatlarla yönlendirilmeli, tebliğler çıkmalı. Bari 6 ay süre verin, tebliğleri hazırlayın, sanayici kendini hazırlasın. Gıda sanayisinde üretim yavaşlayabilir. Bisküviden çikolataya, glikozdan turşuya kadar gıda üretiminin çoğu olumsuz etkilenecek. Gıda sanayinin çok geniş yelpazede etkileneceği açık" diyerek adeta Türkiye'nin gıda fotoğrafını çekiyor. Tarım Bakanlığı da TÜGİS'in imdat çağrısına kulak verip tüm sözde yasaklara son veriyor. Bütün bunlar, ne kadar aksi söylenirse söylensin Türkiye'nin bir GDO cenneti olduğunu gösteriyor.

GDO'cular GDO'lu ürünlerden yer mi?

İki yıl önce, Tarım Bakanlığı'nın bir enstitüsünde çalışan bir dostumla Konya-Afyon yolundaki bir dinlenme tesisinde karşılaştık. Bana Akşehir'den geldiğini, İngiltere Kraliçesi Elizabeth için özel üretilmiş organik kirazları, Ankara Havalimanı'na götürdüğünü söyledi. Âdeta şok olmuştum. Türkiye Cumhuriyeti devletinin aracıyla, Türkiye'nin bir memuru işini gücünü bırakmış, yüzüne merdiven dayamış İngiltere kraliçesine organik kiraz götürüyordu. Ve bu ülke hâlâ, GDO'nun varlığı, yokluğu ve zararını tartışıyor. Acaba bu ülke, küresel güçlerin katkılı ve genetiği bozuk gıdalara 'aşağı sınıf' muamelesi yaptığının, bu ucube gıdaları 'diğer insanlar için üretilen değersiz yiyecekler' olarak tanımladığının farkında mı?

GDO'lu ürünlerin riskinden kendini, ailesini ve çalışanlarını korumak isteyen ABD Başkanı Barack Obama da, Beyaz Saray'ın bahçesinde organik tarım yapıyor! Beyaz Saray'ın bahçesine sebze ekerek bir ilki gerçekleştiren first lady Michelle Obama -tüm sebze çeşitlerinden ektiği, çalışmalara da bizzat katıldığı söyleniyor-, İngiltere Kraliçesi Elizabeth'e ilham kaynağı olur. İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana sebze ekilmeyen Buckingham Sarayı'nın bahçesine Kraliçe Elizabeth'in talimatıyla, sebze çeşitleri ekilmeye başlanır. Bahçenin en özel bölümüne ekilen sebzeler arasında karalâhana, patates, domates, soğan, marul gibi çeşitler var. Kraliçe'nin sebzelerinden tüm saray personeli faydalanacak.

Hoşgeldin 'tüp insan'!

Topraktan yaratılmış olması nedeniyle, toprakla insan arasındaki benzerlikler tabiî bir haldir. Bu nedenle kadının toprağa erkeğin ise tohuma benzemesi gayet doğaldır. Bu doğallık kadar, bozulma ilişkisinde de büyük bir benzerlik görüyoruz. Tohumun hibritleştirildiği günden bu yana tarla ve tohum, ilaçsız çimlenme ve üretim yapamaz haldedir. Diğer bölümlerde de dile getirildiği gibi günümüz tohumlarının toprakta yeşermesi için mutlaka toprağa kimyasal ilaçlar eklenmesi gerekiyor. Sonuçta ortaya halk arasında hormonlu olarak isimlendirilen tekno-ürünler çıkıyor.

Tohum, küresel şirketlerin eline geçtiğinden bu yana, kadın ve erkek verimliliği ile tarla ve tohum verimliliği büyük benzerlikler içeriyor. İlaçsız çimlenmeyen tohum gibi erkek spermi de ilaçsız dölleme yapamaz, kadın da kimyasal ilaçsız

gebe kalamaz hale getiriliyor. Doğal gebeliğin yerini kimyasal ilaç enjektesi ile elde edilen 'tüp bebek' alıyor. Bir başka deyişle 'tüp insan' yahut da 'hibrit insan modeli' ortaya çıkarılarak, insanlığın üremesi önemli ölçüde küresel şirketlerin insafına bırakılmış oluyor. İlaçların nasıl yan etkiye sahip olduğu, 'tüp'ün gelecekte insan nesli üzerinde nasıl bir olumsuz etki -kısırlık, beden veya zihinsel engelli bebekler, organ yetmezliği, organ oransızlığı- yaratacağı ise kimse tarafından gündeme getirilmiyor.

Niçin GDO'ya karşıyız?

GDO'ya karşı olmak ve olmamak arasında kalmış insanların, GDO karşıtlarını anlayamamalarının nedeni nedir? GDO karşıtı olmak için ateşin bize de düşmesini veya dokunmasını mı beklemeliyiz? Ya da gerçekten GDO ateşi bize dokunmuyor mu? Dokunduğunu nasıl fark ederiz? Benzer ne kadar soru varsa sorup kendi cevaplarımızı üretmemiz gerekiyor. Çünkü bugün soruları da cevapları da başkaları üretiyor. Biz de başkalarının planlı sorularına verdiği cevapları okuyarak doğruyu bulmaya çalışıyoruz. İnsanlar, günde bir dakika bile tefekkür edebilse, sorunları bir filozof edasıyla düşünebilse; kendisine çeşitli yöntemlerle enjekte edilen bilgiler konusunda, kendi görüşünü inşa edebilecektir. Bu tefekkür sayesinde, hem GDO'nun hem de diğer sorunların siyasi, ekonomik, sosyal, sağlık, çevre ve inanç açısından sonuçları, meydana getireceği değişim, dönüşüm, tahrip ya da yararları konusunda kendi görüşünü oluşturabilecektir. Bu sayede zihin dünyasının kirletilmesini engelleyecektir. Tabii yapıyı bozan, zayıfla güçlü arasındaki makası

büyüten, toplumların değil şirketlerin çıkarını önceleyen, fıtratı ifsat eden, her biri Allah tarafından doğal denge için görevlendirilen mahlûkatın yok edilmesine neden olan bu mühendislik planına; hibrit denilen GDO'nun birinci evresine ve GDO denilen kalıtım mühendisliğine karşı çıkmak insanî bir zarurettir. Bu başkaldırı, insanın mükellefiyetlerinin başında gelir.

GDO karşıtlığı neden zararlı bir iştir?

GDO karşıtlığı, küresel planları sarsıcı bir etkiye sahiptir de bu yüzden akıl karışmasına, güç dengelerinin değişmesine, insan, bitki ve hayvan sağlığının düzelmesine, şirketlerin kazanç kaybına, dünya ve insanlık üzerinde kumar oynayanların planlarının tutmamasına neden olur. Sömürü düzeninin bozulmasına, düşünen insanların sayısının artmasına, kapitalizmin sarsılmasına, modernitenin açmazlarının belirginleşmesine, medeniyetin inşasına ve şeytanî planların bozulmasına yol açar. Bu yüzden bazı güçler tarafından sevilmez GDO karşıtlığı. Günümüz dünyasında her şeyin anlık, maddesel bir menfaate endekslenmesi nedeniyle de sevilmez. 'Menfaatim yoksa ben de yokum' anlayışı, bilgi eksikliği, medeniyet projeksiyonu yoksunluğu, dünyayı anlamadan ülkeyi anlama çabası, mensup olunan dernek, vakıf, platform, grup, cemaat ve siyasi oluşum taassubu, salt yandaşlık ve salt karşıtlık gibi nedenlerle bu yararlı karşı duruş, zararlı bir eylem gibi haksız bir algıya neden olmaktadır. GDO karşıtlığı gerçekte insan onuruna sahip çıkan onurlu bir iştir. Aslında bir iş değil insanî bir vecibedir. Hem felsefi bir derinlik, hem de dini açıdan sorumluluk bilinci içerir.

Yasaları zenginler yapar, yargıçlar uygularsa fakirler ne yapar?

Adları demokratik ülkeler listesinde yer alsa bile herkes biliyor ki o ülkelerin yasaları da küresel güçlerin arzuları doğrultusunda yapılır. Türkiye de bunlardan biridir. Elbette kanunu TBMM yasalaştırır. Ama, her kanun acaba masum mudur? Her yönetmelik, siyasi iradenin yahut da birkaç bürokratın inisiyatifi ile yayınlanmaktadır. Kâğıt üzerinde elbette böyledir. Fakat gerçek böyle midir? Gerçeğin böyle olduğunu düşünmek, dünya ve insanlığın tertemiz olduğunu iddia etmek kadar komiktir. İçeriği iyi ya da kötü olsun birçok yasa ve ilgili yönetmelik çalışmasının IMF, Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası, Avrupa Birliği hatta NATO gibi kurum ve kuruluşların istek, arzu ve baskıları sonucunda çıktığını herkes bilir ve kabul eder. Demokratikleşme denilen yasaların önemli bir kısmının özgürlük alanlarını geliştirmek, militarizm ve bürokratik dayatmalardan kurtulmak gibi amaçlarla yapıldığını elbette reddetmiyoruz. Fakat öyle yasalarımız var ki, bunların küresel şirketlerin lobicilik çalışmaları sonucunda çıktığı ayan beyan ortada. Kelime oyunları ile amacından saptırılmış bu manipüle yasalar, tehlike ve tuzaklarla dolu.

Belki tekrar olacak ama saymakta fayda var. Birleşmiş Milletler'e bağlı Dünya Bankası (WB-1945), Dünya Ticaret Örgütü (WTO-1975), Gıda ve Tarım Örgütü (FAO-1945), Dünya Gıda Programı (WFP-1963), Dünya Sağlık Örgütü (WHO-1948), Uluslararası Para Fonu (IMF-1945), Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD-1977), Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO-1946), Uluslararası Atom

Enerjisi Kurumu (IAEA-1957), Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü (ICAO-1947), Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO-1946), Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO-1948), Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU-1947), Endüstriyel Gelişme Örgütü (UNIDO-1967), Dünya Posta Birliği (UPU-1947), Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (WIPO-1974), Dünya Meteoroloji Örgütü (WMO-1950), Dünya Turizm Örgütü, UNWTO-1974) gibi örgütlerin... Direkt Güvenlik Konseyi'ne bağlı Ticaret ve Kalkınma Konferansı, Çocuklara Yardım Fonu, Dünya Gıda Konseyi, Dünya Gıda Programı, Eğitim ve Araştırma Enstitüsü, Kalkınma Programı, Sınaî Kalkınma Örgütü, Çevre Sorunları Programı gibi resmi yapıların... Bilderberg ve Davos gibi oluşumların projeleri ve programları ile bunları yöneten küresel şirketler ve güç odaklarının... Evet hepsinin ülkemizin geleceğini etkileyici dayatmalar yaptığı konusunda hiçbir tereddüt yoktur. Bunlara ilave olarak, ülke içindeki siyasi, iktisadi, askeri ve derin odakların çıkar ve hesapları doğrultusunda yapılan yasa çalışmaları da, ülkelerin geleceğinin şekillenmesinde önemli rol oynarlar.

Tarım, Çevre, Ticaret ve Sağlık Bakanlıklarının çıkardığı; ilaç, kozmetik, hayvancılık, tarım, orman, süs bitkileri, tohum, gıda ve özellikle de GDO ile ilgili yasal düzenlemelerin masum ve hiçbir küresel çıkar grubunun etkisi olmaksızın yapıldığını söyleyebilmek mümkün müdür? Bu eser kaleme alındığı günlerde, TBMM Komisyonları'nda kabul edilen Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı ile bu tasarı öncesinde çıkarılan ve GDO yönetmeliği adıyla ünlenen yönetmeliğin hazırlık sürecinde, adları sık sık zikredilen tohum firmalarının yöneticilerinin

veya onların üye olduğu ya da desteklediği derneklerin, bizatihi yasa çalışmalarına katkı sunduğunu, toplantılarına katıldığını görüyoruz. Ancak, bu sürece karşıt görüşlü sivil toplum kuruluşlarının davet edilmediğini de biliyoruz. Tek başına bu bile, küresel şirketlerin etkisini göstermesi bakımından yeterlidir.

Yine Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nı görüşen TBMM üyesi beş milletvekili ile yasa çalışmalarına katkı sunan TÜBİTAK uzmanları da, 'insanların GDO'ya hayır deme hakkı yoktur' görüşünde olan ABD Tarım Bakanlığı'nın davetlisi olarak, geçtiğimiz yıl ABD'ye giderek Monsanto'nun zihin operasyonundan geçmişlerdi. Aynı vekiller komisyon görüşmelerinde; yasanın müeyyidelerinin ağır bulunup hafifletilmesi, GDO'lu tohumların ekimlerine izin verilmesi şeklindeki önergeleri ile bu gezilerin ne kadar başarılı bir netice verdiğini de cümle âleme göstermiş oldular. Görülüyor ki kanunlarımızı zenginler inşa ederken, yargıçlara ise uygulamak düşüyor. Çağımızda yasalar güçlülerin uyması için değil, fakirlerin zapturapt altına alınması için yapıldığına göre, bu düzenden adalet beklemekle şeytandan iyilik beklemek arasında bir fark var mı sizce?

Maymunu tutsak eden açgözlülüğü

Uzakdoğu'da maymun yakalamak için çeşitli tuzaklar kurulur. 'Hindistancevizi tuzağı' en ünlülerindendir. Bir hindistancevizi oyulur ve iple bir ağaca bağlanır. Hindistancevizinin altına ince bir delik açılır ve içine maymunu, hazzının kölesi yapacak tatlı bir yiyecek konur. Bu delik, maymunun elini açıkken sokacağı büyüklüktedir. Maymun, yiyeceğe erişmek için elini delikten içeri daldırır. Yiyeceği tutar fakat elini yum-

ruk yaptığı için dışarı çıkaramaz. Maymun tatlının kokusunu almıştır bir kere. Yiyeceği bırakmaya bir türlü yanaşmamaktadır. Hâlbuki onu esir edeni bıraksa kurtulacak. Açgözlülüğü o kadar güçlü ki, bu tuzaktan kurtulması akletmesine izin vermiyor. O artık hazzının esiri. Avcılar geldiğinde maymun çılgına döner ama nafile. Artık kaçmak imkânsızdır ve vazgeçmesinin de bir yararı yoktur. Bu raddede bile elini hâlâ bırakmak istememektedir. Maymun artık tutsaktır. Onu tutsak eden şey, terk etmeye yanaşmadığı arzusu. Aslında yapması gereken tek şey, vazgeçmesi gerektiğinde vazgeçebilmekti. İnsan da tıpkı böyle değil mi?

İnsanoğlu, son bir asra kadar topraktan bahşedilen gıdalarla besleniyordu. Sonra ona tuzak kurdular. Tuzağa düşürmek için de, türlü türlü bahaneler ürettiler. Az çalışıp, çok kazanacaktı. Ürettiklerinin raf ömrü uzayacaktı. Lezzeti artacaktı. Mikroplardan arınacaktı. Peki, sonuç vaat edilen gibi miydi? Çok çalıştı fakat daha az kazandı. Ürünlerin raf ömürleri uzadı fakat onları tüketenlerin ömürleri kısaldı. Mikroplar, azalmadı arttı. Buna karşın insan, lezzetin esiri haline getirildi. Tıpkı maymun gibi tuzağa düştü. Artık insanlar kurtulmak da istemiyor bu tuzaktan. Ağzına götürdüğü her lokma, onu daha da köleleştiriyor, haz ve lezzetin esiri yapıyor. İnsan kendisine kurulan tuzaklardan kurtulmak bir yana, bundan zevk almaya bakıyor. Hiçbir uyarı umurunda değil.

Bu hâle nasıl getirildi insan? Gıda endüstrisinin bir meta'ı haline getirilmeden önce gıdalar, tuz, şeker, sirke gibi maddelerle korunurdu. Artık bunlar tukaka. Yerine sentetik zararlılar ikame edildi. Önce 'tesisten tüketiciye kadar olan süreçte

ürün bozulmamalı' dediler ve sentetik koruyucular eklediler. Sonra tüketicinin beğenisini kazanmak için, sentetik renklendiricilerle boyadılar. O da yetmedi. Lezzet kölesi olmaları için, sentetik lezzet artırıcıları kattılar. Kaybolan kıvam için, kıvam artırıcılar, bozulan tadın yerine, tatlandırıcılar. Gerisi yani yeni modern kölelik kendiliğinden geldi. Artık hem üretici hem de tüketici bunları vazgeçilmez olarak görüyor. Sanıyorlar ki Hz. Âdem'den beri böyle. 'Bunlarsız da üretilir' denildiğinde ilk itiraz, konunun eğitimini almış(!) Batı kültürünün mahkûmu gıda misyonerlerinden geliyor. Ardından kolay para kazanmanın tadına varmış üreticiden. İnananı da inanmayanı da böyle, dindarı da laiği de aynı. Hepsinin ortak paydası 'çağdaş ilah para'. Bahanesi ise bilim, sağlık, teknoloji, hizmet vs. Gerçeği itiraf etmeye kimse yanaşmıyor.

Netice

İnsanlığı, üzerinde dolaşan tüm kara bulutlardan kurtarmak için şimdi köklü bir devrim gerekiyor. Her şeyi işgal edilen ve yeniden topyekûn inşaya muhtaç olan toplumlardan sağlıklı bireyler ortaya çıkmayacağını unutmamalı. Bu yüzden akletmeye her zamankinden daha da muhtacız. Çünkü insanlığa dayatılan aldatıcı hayat tarzı, sentetikleştirilen duygular, dünyevi zevk, şehvet ve ihtiraslar, insanların pek çoğunu esir almış durumda. O halde her şeyi bir metaa dönüştüren modernitenin; para, şiddet, cinsellik, haz, hırs ve sahte gıda gibi kutsallarından kurtulmak için, bu kirli tezgâhın arka planının bir nebze aralandığı bugünlerde yeni adımlar atmamız gerekecek. Modernizmin bir başka deyişle küresel düzen ku-

rucularının, insan dâhil her şeyi makineleştirmeyi amaç edindiklerini, bunun için de sahte kutsallar geliştirdiklerini; insan topluluklarını dili, ırkı, cinsi, kültürü ve kimliği ne olursa olsun çıkarcı, renksiz ve kimliksiz bireylere dönüştürdüğünü biliyoruz. İnsanlar olup biteni anlamasın diye hakikati maskelemek için bitmek tükenmek bilmeyen girift, karmaşık kavram ve veriler ortaya attıklarını da biliyoruz.

Eskiden devletin mülkü gibi yetiştirilen bireyler, şimdilerde ise küresel şirketlerin ve örgütlerin birer nesnesi gibi yetiştiriliyor. Bütün bu gerçekliğe rağmen, ümitsiz olmaya hakkımız olabilir mi? Elbette ve kesinlikle hayır! Kıyamete doğru hızla ilerlesek de, bir taş alıp şeytana atmaya hâlâ muktediriz. Bize düşen; şeytanı yaralamak ya da öldürmek değil, taş alıp atmaktır. Gerisi yüce Yaratıcı'nın işidir. Akletmek, aklımıza mukayyet olabilmek dileğiyle.

TÜRKÜM, DOĞRUYUM, KISIRIM, KANSERİM!

"Şahsi hayatta söylenen yalan ahlaka aykırıdır.
Ancak yalanın sosyal hayatta
kaçınılmaz bir aktör olduğu veya toplumdaki
istikrar ve barışın şartı olduğu ortaya
konulmuştur. Maalesef."
Aliya İzzetbegoviç

"Sınır / insanlık bir kere çiğnendi mi,
çiğnenecek başka bir sınır kalmaz."
Heidegger

Sevgili insan, bu senin geleceğin!

Hep şu söylenir: Bilim öyle ilerledi ki; birçok hastalık artık tedavi ediliyor, toplu ölümlere neden olan hastalıklar artık yok, ortalama ömür uzadı. Anne babanın geçici veyahut kalıtsal herhangi bir sağlık sorunu varsa, çocuğun bu hastalıktan etkilenmeden doğması için döllenme aşamasında müdahale edilerek tedavi edilebilir. Bunu söyleyenler domuz gribi gibi bir virüsten birkaç ayda, dünya nüfusunun en az yüzde beşinin ölebileceğini de söylüyorlardı. Ya birincisinde doğru söylemiyorlar ya ikincisinde ya da her ikisinde.

Bilim ve teknoloji her geçen gün ilerlerken, insanoğlunun da buna orantılı olarak daha az hasta olması gerekmez mi? Ancak bu işte bir terslik var, hastalıklar gün geçtikçe artıyor. Türkiye'de 2009 itibari ile teşhisi kesinleşmiş 400 bin kanser, 3,5 milyon şeker[203], 55 bin diyaliz[204], 25 bin verem, 200 bin lösemi, 4,5 milyon hepatit B, 1,8 milyon astım hastası var. Bir kişi bir yılda, ortalama 7 kez hastaneye gidiyor. 72 milyonluk ülkenin yıllık hasta sayısı 500 milyondan fazla. Her gidişin, bir günlük bir işgücü kaybına neden olduğunu düşünürsek hastanede ve evde yatma süreleri hariç, her yıl 500 milyon günden fazla işgücü veya gün kaybımız var.

Türk Eczacıları Birliği'nin verilerine göre, Ocak 2005-Ekim 2009 döneminde Türkiye'de toplam 1 milyar 16 milyon 223 bin 439 kutu antibiyotik tüketilmiş. Türkiye, dünyada en

---

[203] Sağlık Bakanlığı verilerine göre; Türkiye'de 3,5 milyon tip 2' şeker hastası bulunuyor. Türk şeker hastalarına her yıl 250 bin yeni kişi ekleniyor. Bu rakamların ülkeye direkt maliyeti ise: 2.4 milyar dolar civarında.

[204] Hasta sayısı her yıl ortalama 5 bin artıyor.

çok antibiyotik tüketen ülkelerden biridir. Bunlara tavuklardaki, sığırlardaki ve tarım ürünlerindeki antibiyotik kalıntılarını da eklemek gerekiyor. Türkiye'nin 2008 yılında ilaca ödediği miktar 10 milyar dolar. Kişi başına ilaç harcama rakamı 140 doları geçerken, araştırmalara göre bu ilaçların yüzde 60'ının kutusu dahi açılmadan ya da tüketilmeden kullanım tarihi sona eriyor ve çöpe atılıyor. Bir Filistinlinin aylık geçinme rakamının 10 dolar olduğunu düşündüğümüzde bu rakamların büyüklüğü daha iyi anlaşılacaktır.

Elbette bu konuda tek kusurlu hastalar değil. Prof. Dr. Nevzat Tarhan'a göre hekimler işin kolayına kaçıyor: "İlaçların kimyasal silah olduğu unutuluyor. Türkiye'de antidepresanları psikiyatristlerden çok, iç hastalıkları uzmanları yazıyor. Depresyonların büyük çoğunluğu ilaçsız düzelebilir ama psikoterapiye vakit ayırmak zor olduğu için, hekimler kolaya kaçarak reçete yazıyor."[205]

İlaç tüketimini eleştiren bir diğer uzmansa Doç. Dr. Armağan Samancı: "Hasta hızlı tedavi istiyor diye ilaç yazılıyor. Tedavi denildiğinde akla sadece ilaç gelmemeli"[206].

Bütün bunlar bize, neden bu kadar ilaç tükettiğimiz konusunda önemli ipuçları veriyor. Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu verilerine göre 2007 yılında kişi başına 77 paket (çarpı 20 adet) sigara tüketilmiş. Bunun yıllık faturası 13,5 milyar dolar. Kişi başına yıllık sigara harcamamız ise 193 dolar. 17 milyon düzenli tiryakimizden her bir tiryakinin yıllık sigara harcaması ise ortalama 800

[205] Habertürk Gazetesi, 15 Şubat 2010, s9

[206] Habertürk Gazetesi, 15 Şubat 2010, s9

dolar. Yine Türkiye'de sigara ve alkol için tüketim yaşı 12'ye kadar düşmüş. Alkol ve Madde Bağımlılığı Tedavi ve Eğitim Merkezi'ne (AMATEM) göre, Türkiye sigara tüketiminde dünyada 7. sırada. Ülkemizde kişi başına 12,18 litre alkollü içki tüketilmiş. Sigara ve içki harcamamız kişi başına yıllık 350, toplamda ise 25 milyar dolar.

Peki, bütün bunlar insanların gözleri önündeki aile fertlerinden birinde hatta kendi bedenlerinde meydana gelirken neden hiçbir şey değişmiyor? Her şey gözümüzün önünde, bedenimizin içinde cereyan ederken neden değişmeyi, alışkanlıklarımızı değiştirmeyi düşünmüyoruz? Hastalıklar artıyor, sevdiklerimiz hastalanıyor, bedenimiz çürüyor. Peki ama neden bir türlü alışkanlıklarımızı değiştirmeyi düşünemiyoruz? Sakın bütün bu hastalıklara gıda zannederek her gün yiyip içtiğimiz 'şey'ler neden oluyor olmasın?

Gıda endüstrisinin olumsuzluklarını bilen biri olarak, ne zaman bunlardan bahsetsem büyük bir çoğunluk 'yiyecek bir şey bırakmadınız, onu yeme bunu yeme o halde ne yiyelim' gibi itirazlarda bulunuyor. Peki, bu itirazlar haklı mı? Gıda tüketiminde seçici olmak, insanları çaresiz mi bırakıyor yoksa koruyor mu? Yenmesinde 'sakınca' görülen ürünleri tüketmediğimiz zaman, hakikaten geriye yiyecek bir şey kalmıyor mu? Esasen yeryüzü, sayısını henüz bil(e)mediğimiz, muhtemelen de tam olarak öğrenemeyeceğimiz tüketilebilir tabiî nimetlerle dolu. Bir insan bu yiyeceklerin tümünü tüketemeyeceği gibi zaten tüketmekle de mükellef değil. Dünyanın fiziki büyüklüğü karşısında esamisi bile okunmayan insan, cürümü ölçüsünde hatta cürümünden de az şeyle yetinebilir...

İnsan, dünya var olduğu günden bu yana her coğrafyada tabii bitki ve hayvan türleri ile beslendi. Ancak 19. yüzyılda başlayan endüstrileşme, tahrip ve tahrif sürecini de başlattı. Allah c.c. bu durumu, şu şekilde tasvir ediyor: "Sizi yaratan, sonra size rızık veren, sonra sizi öldüren, daha sonra da mahşerde diriltecek olan Allah'tır. Ortak koştuklarınız içinde, bunlardan birini yapan var mıdır? O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir. İnsanların bizzat kendilerinin kazandıkları, yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozulmalar, afet ve felaketler çıkar. Bu ise yaptıklarının bir kısmının cezasını Allah'ın dünyada onlara tattırması içindir. Belki onlar, bu sayede kötü hallerinden dönerler."[207] Ayet-i Kerime fert, toplum ve bütün insanlık olarak yaptıklarımızın, sonumuzu hazırlayacağını hatırlatıyor. Hatırlatmakla da kalmayıp, dünyada karşılaştığımız ceza ve afetlerin, ahrette karşılaşacaklarımızın küçük bir kesiti ve habercisi olduğunu haber veriyor.

Teknolojik gelişmenin sonucunda, ekolojik ve insanî felaketlerle karşı karşıya kalan dünya ve dünyalı varlık, hayırsız bir sona doğru çılgınca sürükleniyor. Sanayi atıkları, şehir çöpleri, hormonlar, kimyasal ilaçlar, toprağı, havayı ve suyu kirletirken; bitki örtüsü, hayvanlar ve insanları da zehirlemekte. Görünürde faydalı ilaçlar; bitki ve hayvanlara verdikleri zararın yanı sıra insanın kendi bedeninde bile, birçok tahrip ve tahrif ile genetik bozukluklar meydana getirebiliyor. Bazı canlı türleri yok olurken cinsel sapkınlıklar, şiddet, kısırlık ve ölümcül hastalıklar artıyor. Nükleer felaketlere ilaveten, canlı organizma-

[207] Rûm Suresi, Ayet-i Kerime 40-41.

ların genlerinin laboratuvar ortamında değiştirilerek, yaratılışa müdahale etme çılgınlığı ve de son olarak 'nano gıda'[208] gibi tümüyle yapay gıdalar, insanlar için yaklaşan felaketin habercisi durumundalar.

Her geçen gün sağlıksızlaşan besinleri tüketen insan, ruhsal ve bedensel olarak tahrip ediliyor. Bu bozukluğu düzeltme bahanesiyle yutturulan -sözde- haplar, insanı her açıdan daha da kötü bir duruma sürüklüyor. Yeni süreç, tahribin de ötesine geçip tahrif ediyor. Bütün bunlar insanın Allah'a ve dolayısıyla ahlakî değerlere karşı sorumluluğunu bir yana itip, sadece maddi ilerlemeyi hedef alan materyalist tutsaklığın bir sonucudur. 'Tıp'[209] denilen bilim, tekellerin eline geçti ve bir kazanç endüstrisine dönüştürüldü. Tabiî olan, nâkıslıkla suçlanıp kötüleniyor ve uzaklaştırılıyor. Kolaycılığa alıştırılan insana hızlı bir yaşam dayatılıyor. Hızlı bir yaşam için de, ayaküstü beslenme ve ayaküstü yaşam modeli öğütleniyor; hatta dayatılıyor. Yeni modelle, beslenme alışkanlıkları değiştirilmekle kalmayıp, yemek kültürü ve adabı da unutturuldu. Çoğu kimse bu dayatmaya teslim olmuş durumda. Hâlbuki insanın vücudu, kendisine teslim edilmiş bir emanettir ve bu emaneti korumayı en çok hak eden varlık insanın kendisinden başkası değildir. Bu, kişisel bir korunmanın ötesinde toplumsal bir da-

---

[208] Nanoteknoloji yavaş yavaş hayatımıza girmeye devam ediyor. Şu an nanoteknolojinin 2. devresi tamamlanmak üzere. 2010 yılı itibari ile 3. nesil, 2020 yılı itibari ile de 4. nesilde nanoteknolojik ürünlerin çıkması öngörülüyor. ABD'de bulunan Project On Emerging Nanotechnologies adlı kurumun internet sitesinde yayınladığı listeye göre sağlık, tekstil, elektronik, otomotiv ve gıda sektörlerinde 800'den fazla nanoteknolojik ürün var.

[209] Arapça olan tıp, (tıbb); tebabetten gelen bir isim ve tabiattan elde edilen şifa demektir. Hâlbuki bugün tıpçıların önemli bir kısmı tabiat ve bitkilerden elde edilen şifaya karşı çıkıyor.

yanışmayı da gerektirir. Söz konusu korunmanın yeterli olabilmesi için bitki ve hayvanlar ile çevrenin de korunması icap eder. O halde gelinen ürkütücü tablodan kurtulmak ve sağlıklı bir yaşam sürmek için tüketim modelimizde ve alışkanlıklarımızda devrim yapmamız gerekiyor. Buna, her şeyi mevsiminde tüketmekle başlayabiliriz. Kışın domates yemediğimizde değil, onu mevsimi dışında sofralarımıza taşıdığımız zaman sağlıksızlaşıyoruz. Bize sunulan bir ürünü tüketmediğimizde, üreticiler -ticari yaşamlarını sürdürebilmek için- kendilerini bizim tercihlerimize göre konumlandırmak zorunda kalacaklar. İnsanların gıda ihtiyaçları mevsimlere ve coğrafyalara göre değişir. İnsanın kişiliğini, sağlığını hatta ibadetlerinin niteliğini belirleyen en önemli unsur mideye giren gıda olduğuna göre, her insanın ekmekten başlayarak, kendine göre bir tüketim listesi yapması gerekiyor. Ancak bu liste hibrit tohumlardan üretilmiş gıda ve GDO'lu ürünleri içermemeli.

İnsanlık üzerine nasıl bir kumar oynanıyor?

İnsanların, ilaç ve daha özelde birer antibiyotik deposu haline getirildiğini belirtmiştik. Bu duruma isyan edenlerden biri de Merkezi Stockholm'de bulunan Avrupa Hastalıkları Önleme ve Kontrol Merkezi (ECDC) yöneticileri. ECDC'nin, "Antibiyotik kullanımını frenleyin çünkü ileride bir işe yaramayacak. Bilinçsiz kullanım nedeniyle insanlar antibiyotiklere karşı bağışıklık kazanmaktadırlar. Bu durum devam ederse yakın gelecekte antibiyotikler etkisini kaybedeceği için bazı hastalıkların önüne geçilemez olacak" şeklindeki uyarısı insanlık üzerinde nasıl kumarlar oynandığını açıkça göstermiyor mu?

Sadece pestisitlerle birer kimyasal çöplüğe çevrilen doğa ve insan bedeninde, GDO'lu bitki ve hayvan ürünleri ile alınan istem dışı antibiyotikler nedeniyle risk katmanı büyütülüyor. Her biri aynı zamanda birer zehir olan, çoğu GDO'lu ürünlerden elde edilen bu ilaçlar gereksiz yere tüketiliyor. Gerçekten ihtiyaç olduğu zaman antibiyotikler işe yaramaz hale gelirse insan sağlığı üzerinde oluşturacağı risk tahmin edilebilir mi? GDO ve benzeri modern buluşların yaşam üzerindeki etkilerini GDO taraftarı olarak bilinen Kaliforniya Salk Enstitüsü Hücre Nörobiyolojisi Laboratuvarı Başkanı Prof. Schubert'ten okuyalım: "GDO'lu gıdaların güvenli olduğu söylemi, son derece mantıksızdır ve doğru değildir. Bu gıdaların güvenli olduğu görüşünü doğrulayan hiçbir veri yoktur. Doğru dürüst epidemiyolojik çalışmalar olmaksızın pek çok zarar saptanamaz. Bu yönde hiçbir çalışma yapılmamıştır."[210] GDO taraftarı olduğu iddia edilen bir bilim adamı bunları söyleyebiliyorsa, insanlığı bekleyen kahredici akıbet için herkese büyük görev düşüyor.

İnsanla makine arasındaki fark!

"O, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı."[211] "O size istediğiniz yer şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız."[212] Canlı cansız varlıkların tümü insanın emrine verilmiştir. Yani, Allah c.c. yarattığı ne varsa insanın emrine

[210] Prof. David R. Schubert- The Problem with Nutritionally Enhanced Plants, Journal of Medicinal Food, Vol.11, No:4, August 2008

[211] Bakara Suresi, 29. Ayet-i Kerime

[212] İbrahim Suresi, 34. Ayet-i Kerime

ve tasarrufuna vermişken insan bütün bu nimetleri adeta elinin tersiyle iterek, kendi yaptığı robota kul köle olacak kadar zelilleşebiliyor. Taş üstüne taş koyması beklenen insan, kendi yaptığı puta taparcasına yıkıyor, bozuyor, tahriş ve tahrip ediyor. Aslında yaptığı yıkım, tıpkı kendi yaptığı evin altında kalarak can vermesi gibidir; kendi geleceğidir ve kendi helâkini hızlandırır. Zaten Grace Hallsell'in aynı adlı eserindeki Siyonist, Evanjelist, Dispensasyonalist, Fundamentalist Hristiyan ve Yahudiler arasındaki eylem ve iş ittifakı için hâşâ 'tanrıyı kıyamete zorlamak'demiyorlar mı? Elbette bir makineden iyilik beklenmez. Çünkü o, kendine yapması için verilen görevi icra etmekle memurdur. Yaptığı işten gurur duymadığı gibi yapamadığından dolayı hüzün de duymaz. Ekonomik ömrünün sonunda gideceği yer, bir hurdalık yahut çöplüktür. Yazık ki insanın kendine biçtiği rol, kendi ürettiği makineye yüklediği fonksiyondan ibaret; yani efendisini doğuran köle rolü... Ahlâkını, aklını, dünyasını ve ahretini beş paraya değişme ve hazzına satılma... Kendisi için yaratılan sayısız nimetin kölesi insan. O sürekli ziyanda. O sürekli ilerlediği zannıyla geriliyor. O her çağda aynı. Onun tek değiştirdiği makineler.

GDO gripleri...

Hibrit tohum, GDO, kuş gribi, kene, kanser, domuz gribi, aşılar ve diğerleri, hepsi aynı merkezden aynı amaç için planlanan senaryolar. Bu kitabı kaleme almamızın tek bir amacı vardır; o da benzer küresel projelerin gerçek amaçlarını anlama gayreti. GDO'yu anlamak için kuş gribini anlamak gerekiyor. Domuz gribini anlamak için de kuş gribini... Birbirini izleyen

bu oyunların arka planlarını bilmeden de "Türkiye'de hiç aşı yapılmazsa, nüfusun tahminen 3'te biri hastalanacak, 5 bin kişi hayatını kaybedecek. Dolaylı kayıplar hariç, salgının toplam maliyeti 1,1 milyar TL olacak. Ama biz önlemimizi aldık. 1 milyon 800 bin kişinin hastalığa yakalanacağını ve 400 ölümün gerçekleşeceğini öngörüyoruz" diyen Sağlık Bakanı Prof. Recep Akdağ'ın ve Dünya Sağlık Örgütü Başkanı Margaret Chan'in kehanet içerdiğini sandığımız ancak kehanet değil, bir plan olduğu anlaşılan sözlerinin nereye gittiğini görmek ve anlamak da zorlaşır.

Prototip senaryo: Artık yemeyiz!

Birkaç yıl önceki kuş gribi salgını iddiasıyla tüm doğal tavuk türleri katledilmişti. Film sahnelerinin sahici gözükmesi için bazı çiftliklerde GDO'lu tavuklar da katledilerek işe renk katmışlardı. Birileri virüsü ülke çapında yaygınlaştırmak için, dağlara taşlara yem bırakmış, özellikle göller bölgesi ve tavukçuluğun yoğun olduğu bölgelere virüsün bulaşması için elinden geleni yapmıştı. O günler dünyayı kasıp kavuran kuş gribine ne oldu? Neden birden aramızdan ayrıldı? Ya da şöyle soralım: Kuş gribi gerçek miydi, gerçekse amaç neydi? Elbette, kuş gribi diye adlandırılan bir virüs vardı. Ancak bu virüs, belirli çıkar çevrelerinin laboratuvarda ürettikleri özel bir virüstü, tıpkı domuz gribi virüsü gibi. Peki, bu virüsle kim neyi hedeflemişti? Tıpkı bugünkü domuz gribi palavrasında olduğu üzere, aynı ülkelerin lider ve yöneticileri ile aynı örgütlerin yöneticileri benzer şeyler söylüyorlardı. Amaçları, virüsün yaygınlaştırılmasını ve panik oluşmasını sağlamaktı. Bunu da başardılar!

O günlerde sanki yeterli miktar ilaç bulunamıyormuş izlenimi uyandırmak için Türkiye Sağlık Bakanlığı yetkilileri "Ölümcül kuş gribinin koruyucu aşısı bulunmuyor. İlk 48 saat için Tamiflu adlı ilaç etkili olabiliyor. Pek çok gelişmiş ülkede, muhtemel salgına karşı Tamiflu stoklanıyor. Sağlık Bakanlığı da bu ilaçtan 300 bin adet istedi. İlave 500 bin adet istedi. Halkın stok yapması nedeniyle 'Tamiflu tükendi" gibi açıklamalarda bulunmuşlardır.

Peki, kimindi Tamiflu? Bu ilaç neden bu denli şiddetle öneriliyordu? Tamiflu adlı ilaç, o günlerde adı birçok skandala karışan Roche firmasınca üretilmesine rağmen, bu ilaç Roche'a değil, ABD'li 'Gilead Sciences'[213] firmasına aitti. Gilead Sciences ise Irak'a, Afganistan'a savaş açan, eski ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'e aitti. Belli ki Donald Rumsfeld, ilacı kendi firmasının adıyla pazarlamak istememişti ve bunun için ABD menşeli olmayan Roche firmasını seçmişti. Bu tercihin karşılığında Roche'dan hisse alacaktı ve öyle olduğu da görüldü. Rumsfeld'in Gilead'ına ait olan Tamiflu, kuş gribi ilacı diye tüm dünyaya milyarlarca sattırıldı. Bu yeterli değildi. Bir taşla daha çok kuş vurulmalıydı. Rumsfeld para kazanacak diye, George W. Bush kendisini niye riske etsindi? ABD yönetimince, kuş gribi ilacı diye anons ettirilerek ve tüm dünyaya milyarlarca adet pazarlattırılan Tamiflu'nun yanında, Tayland'da kurulu olan, Bush'un kardeşi Neil Bush'unda ortakları arasında bulunduğu dünya tavuk devlerinden CP[214] de

---

[213] www.independent.co.uk/news/world/americas/donald-rumsfeld-makes-5m-killing-on-bird-flu-drug-469599.html

[214] F. William Endahl, Ölüm Tohumları, s306

bu sayede köşe olmalıydı. Bu süreçte Tyson Foods ile CP gibi devler, güçlerine güç kattılar. 90'ı aşkın ülkede örgütlenmiş Tyson Foods'un gücünün perçinlenmesi gerekiyordu ve öyle de oldu. Tyson Foods, kazancını yüzde 49 oranında artırarak 26 milyar dolarlık kâr elde etti. Kopya koyun Dolly projesinin sahibi de olan İskoçya'daki Roslin Enstitüsü uzmanlarından Prof. Laurence Tiley asıl amacı; "Yasal onayı aldıktan sonra dünyadaki tüm tavuk nüfusunu, dört ya da beş yıl içinde değiştirebileceğimize inanıyoruz"[215] şeklinde açıklıyor. Görülüyor ki, gerçek amaç doğal tavuk türlerini ortadan kaldırarak GDO'lu hayvan nüfusunun yayınlaştırılması ve tekel oluşturulmasını sağlamaktır. Kendi projeleri olmayanlar ve başkalarının dümen suyuyla hareket edenler sayesinde hedeflenen gerçekleşti ve endüstriyel anlamda doğal tavuk türleri tümüyle yok edildi. Küresel firmalar da tescilli genetiği değiştirilmiş yeni tavuk türleri ile piyasalara hâkim oldular. Üstüne üstlük milyarlarca Tamiflu başta olmak üzere birçok ilaç da sattılar. Antibiyotik deposu haline getirilen tavuklarla, insanların bağışıklık sistemini bozacaklar ve insanları yeni yeni hastalıklara dûçâr edecekler. Sonrası malum.

İngiltere'deki John Radcliffe Hastanesi'nden Dr. Carl Henegan ve ekibi yaptıkları araştırma sonucunda domuz gribine yakalandıktan sonra, Tamiflu verilen 248 öğrencinin yarısından fazlasında mide bulantısı, uykusuzluk, baş ağrısı, mide ağrısı ve kâbus görme gibi yan etkilere[216] rastlandığını açıkladılar. Dünya Sağlık Örgütü ise mevsimsel grip ya da domuz

---

215 www.timesonline.co.uk/tol/news/world/article584036.ece

216 www.gidahareketi.org/Kurtarici-Ilan-Edilen-Ilac,-Tehlikeli-Cikti-530-haberi.aspx

gribine yakalanan hastaların yarısında, bulantı ya da sindirim bozukluklarının görüldüğünü tespit etti ve ilaç birçok ülkede yasaklandı. Ancak Türkiye, yasaklayan ülkeler arasında henüz yer almış değil. Halen de reçetelere yazılmaya devam ediliyor. Yasak getiren ülkelerden biri de Japonya'dır. British Medical Journal Dergisi'nde yer alan bir habere göre, Japonya Sağlık Bakanlığı ilacı kullanan 10-19 yaş arası gençlerde kafasını karışık hissetme ve kabus görme gibi yüksek oranda 'nöropsikiyatrik yan etkiler' görüldüğünü belirtmiş.

Domuz gribi denilen hikâye anons edilmeye başlandığında Dünya Sağlık Örgütü sözcüsü Fadela Chaib, söze "Meksika'da normal olarak domuzlarda ortaya çıkan, ancak nadiren insanlarda görülen hastalıkla ilgili yüzlerce vakıa bildirildi. Dünyada en son büyük salgın 1968 yılında yaşandı. 'Hong Kong' adlı salgının yayılması sonucu dünya genelinde 1 milyondan fazla kişi hayatını kaybetti" cümleleriyle başlıyordu. Aynı günlerde konuşan ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi Dr. Richard Besser ise şöyle diyordu: "Salgının yol açtığı sağlık tehdidinin tam anlamıyla değerlendirilmesi için yeterli bilgiye sahip değiliz. Salgını, insanları tecrit veya tedavi ederek ya da aşılayarak kontrol altına almaya çalışmak için çok geç olabilir."

Panik oluşturmaya matuf bu açıklamaların yapıldığı günlerde dünyadaki toplam vaka sayısı 15 bile değildi. Konu ile ilgili Vakit Gazetesi'nin sorularına, domuz gribi hadisesinin derin bir tertip olduğu cevabını vermiştik: "Burada bir iyi niyetten değil derin bir plandan söz edilmesi gerekir. ABD önce virüs ihraç ediyor sonra ilaç. Virüsün laboratuvarlarda üretilmiş olma ihtimali çok güçlü. Ekonomik kriz ve Afga-

nistan gibi konulardan bunalan ABD yönetiminin bu virüsü kurtuluş olarak görmüş olması ihtimal dâhilindedir. ABD'nin, krizi gündemden düşürüp insanları panikleterek, hem para kazanması hem de dikkatleri başka yönlere çekmesi derin bir stratejiye benziyor. ABD'nin sınır çıkışlarında kontrol yapmaması yeni bir durum değil. Ancak DSÖ'nün alarm seviyesini 5. kademeye yükselttiği bir dönemde hiçbir güvenlik önlemi almamış olması, ayrıca domuz gribi tedavisi görmüş insanların seyahatine izin vermesi, endişemizi haklı çıkarmaktadır."[217]

Birkaç gün sonra ise Rus Jeopolitik Araştırma Merkezi'nden General Leonid Ivachov Rus RIA Novosti haber ajansına verdiği demeçte şöyle diyordu: "Amerika'da yapılan birçok araştırmanın sonuçlarına göre 2015'e kadar dünya üzerinde 3 milyar fazladan insan olacak. Dünya bu insanları, besleyecek, koruyacak, enerji ve su sağlayacak durumda değil. İşte bu durumla baş edebilmek için bazı ülkeler kendi laboratuvarlarında suni virüsler üretiyor. Ben domuz gribi virüsünün de böyle bir virüs olduğunu düşünüyorum. Virüsler üretiliyor ve dünyanın doğal nüfus dengesinin yeniden kurulması için çalışılıyor."[218]

Dünya Sağlık Örgütü'nün bir hastalığı 'pandemi'[219] yani 'salgın' olarak ilan edebilmesi için; (a) yeni bir virüsün ortaya çıkması, (b) hızla yayılması, (c) insanların bu hastalığa bağışıklığının bulunmaması, (ç) yüksek ölüm oranına sahip olması ve (d) bulaşma oranının yüksek olması gerekir. Örgüt, Nisan

---

217 Vakit Gazetesi, 3 Haziran 2009

218 Sabah Gazetesi, 4 Haziran 2009, www.sabah.com.tr/Dunya/2009/06/04/domuz_gribi_abdnin_yok_etme_projesidir

219 Birden fazla ülkeye ve hatta kıtalara yayılmış olan hastalıklar.

ayında alınan kararla son iki şarttan vazgeçti ve ölüm oranı yüksek olmayan domuz gribi hastalığı, bir anda pandemi tanımının içine alınıverdi. 11 Haziran'da ise 'küresel salgın' kararı alınarak tüm dünyada hükümetlerin paniklemesine neden olunmuştu. Panikleyen hükümetler, milyonlarca doz aşı siparişi vererek ilaç stokladı ve aşı taleplerinde bulundu. Bu sayede de ilaç sektörüne milyarlarca dolarlık bir gelirin kapısı aralanmış oldu. Daha yolun başındayken İngiliz Guardian gazetesi, 'domuz gribi bahanesiyle ülkelerin kaynakları soyuluyor'[220] uyarısında bulundu. Daha olayın ilk günlerinde ABD'nin sağlık çalışanları, kendilerine zorla aşı yapılmasına tepki göstererek, "Test yapılması gerektiğini söylerken, herhangi bir tıp okulundaki bir profesörün bazı öğrencileri üzerinde deneme yapıp, 'Bir problem görmüyorum' demesini kast etmiyoruz. Domuz gribi salgınını önlemeyi bırakın, zayıflatılmış canlı virüs içeren burun aşıları bir H1N1 salgınını tetikleyebilir" iddiasıyla aşı kampanyasını durdurmak için dava bile açmışlardı.

Bazı uzmanların "Bu virüs, biyokimyasal bir silah olarak kasıtlı bir şekilde doğaya bırakıldı" yorumlarını dikkate bile almadan kampanya hızla sürdürüldü. Kampanya sürerken İngiltere Toplum Bilimi Enstitüsü (ISIS) hazırladığı bir raporu İngiltere Sağlık Ofisi Başkanı Liam Donaldson ve ABD Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) Başkanlığı'na iletmişti. ISIS Başkanı Dr. Mae-Wan ve yine ISIS genetik uzmanı Prof. Joe Cummins raporda şöyle demişlerdi: "Tetkikler ve gözlemler gösterdi ki yeni bir tip virüs olan domuz gribi virüsü, var olan hiçbir

[220] Guardian Gazetesi, 23 Temmuz 2009.

virüse benzememekte ve önceki virüslerden çok farklı. Bu virüs bir laboratuvarda oluşturulmuş olabilir. Bu virüsü kaza ile dışarıya yaymış olabilirler. Toplu aşılar, felakete çıkarılan bir davetiyedir. Aşı, domuz gribinden daha tehlikeli."[221]

Bunlar söyleniyor, diğer yandan 800 astım hastası çocuk üzerinde yapılan araştırmaya göre aşının, bu çocuklarda astım hastalığı riskini yükselttiği belirtiliyordu. Avustralya Ulusal Üniversitesi'nden Prof. Peter Collingnon ülkesinin aşı konusunda beklemesi gerektiğini savundu. ABD Sağlık Bakanlığı'nın ise ülkenin önde gelen 600 nöroloğuna, "Yeni geliştirilmekte olan domuz gribi aşısı, ölüme yol açabilecek bir sinir hastalığını tetikleyebilir" uyarısını içeren bir mektup gönderdiği ortaya çıktı.

Çin'de düşen ve CIA ajanlarını taşıyan bir uçağın havadan serpilmek üzere mutasyona uğramış A gribi virüsü taşıdığı iddiaları, virüsün biyolojik silah olduğu şüphesini iyice alevlendirmeden önce Finlandiya Eski Sağlık Müdiresi Dr. Rauni Kilde söylediği sözlerle dünyayı şok etmişti: "Dünya nüfusunun yarısını öldürmek istiyorlar. Bu aşı ile mümkün olduğunca dünya nüfusunun çoğu öldürülmek isteniyor. Bu düşünce, eski ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'e ait. Bu karar Bilderberg toplantısında alındı. ABD, hiçbir maddi kayıp yaşamadan hatta milyarlarca dolar kazanarak, dünya nüfusunu üçte iki oranında azaltmayı hedeflemektedir. Böylece aşıyı tercihli değil zorunlu yapmak istiyorlar. Özellikle hamile kadınların ve çocukların ilk önce zorunlu tutulması gelecek

[221] www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=14869

nesilleri hedeflediğini göstermektedir. Hiç kimse aşının bir yıl, beş yıl ya da 20 yıl sonra ne gibi etkilerinin olacağını bilmiyor: Mutlak kısırlık mı? Kanser mi? Ya da ölümcül herhangi bir hastalık mı?"[222]

Türkiye'de ise iş öylesine paranoyaklaştı ki, Pandemi İzleme Bilim Kurulu üyesi Prof. Mehmet Ceyhan, "Gripli herkes domuz gribi kabul edilecek. Bu nedenle şimdi görülen tüm vakaları domuz gribi olarak kabul edeceğiz"[223] diyebildi. Aynı profesörün, "Türkiye adjuvanlı aşıyı tercih etti. Adjuvanlı aşı ile diğeri arasında 70 cent fiyat farkı var. Sorun fiyattan kaynaklanmıyor. Aşı firmaları adjuvansız aşıdan dünyada ABD dışında hiçbir ülkeye veremeyeceklerini söylediler. Diğer aşıyı tercih etme şansımız yoktu" şeklindeki itirafı ise ABD'lilerle 'dünyanın geri kalanı' arasındaki farkın anlaşılması açısından manidardı.

Başbakan Erdoğan ise partisinin 8 Kasım 2009 tarihindeki grup toplantısında Bakan Akdağ'a "Benim adımı vermişsin. Ben aşı olmayı düşünmüyorum. 'Muhakkak yaptırmak gerekir' diye bir kampanya yürütülmesi doğru değildir" demesine rağmen, Türkiye'de kampanya hiç hız kesmeden yürütüldü. Ancak okulda çocuğuna aşı onayı veren aile sayısının yüzde beşi bile bulmaması, Sağlık Bakanlığı'nı âdeta şok etti.

Hollanda'da yayınlanan De Telegraaf Gazetesi SARS ve kuş griplerinde Dünya Sağlık Örgütü'ne danışmanlık yapan ve adı 'Doktor Grip'e çıkan Prof. Albert Osterhaus ile arkadaşları Prof. David Salisbury, Prof. Arnold Monto ve Prof.

[222] www.gidahareketi.org/-608-haberi.aspx

[223] www.hurriyet.com.tr/gundem/12786241.asp

Frederick Hayden'in danışmanlık yaptıkları Roche, Novartis, Baxter, Mediimmune, Glaxo, Sanofi Pasteur gibi ilaç şirketlerine para kazandırmak için kasten paniğe neden olduklarını ve DSÖ'yü de yönlendirdiklerini yazdı. Danimarka'nın Information ve İsveç'in SVG gazeteleri ise bu 4 kişinin dışında 8 kişinin daha ismini zikretti.

İki kişi vardı ki, biri "Dünyada aşılanmadık kimse kalmamalı" diyor, diğeri de "Türkiye'de aşılanmadık kimseyi bırakmayacağım" diye feryat ediyordu. Günler ilerliyor ancak bu iki mücadele insanının kehanet planı bir türlü gerçekleşmiyordu. Herkesin gözü Mekke'ye çevrilmişti. Şehrin nüfusu hariç iki yüz dolayında ülkeden 4 milyondan fazla kişi Hac için buluşmuştu. Şayet plan tutarsa Mekke'de domuz gribi kurbanları tüm dünyayı korkutacaktı. Ama beklenen olmadı. Domuz gribinden sadece 4 kişinin öldüğü açıklandı. Bu durum domuz gribinin aleyhinde konuşan herkesi haklı çıkarmak için yeterliydi. Önce Bakan Akdağ'ın, "Kızımı aşılatmaya fırsat bulamadım. Eşim de ilaç kullandığı için aşılanmadı" demesi, sonrasında ise "Milyonlarca insan domuz gribinden ölecek" kehanetinde bulunarak paniğe neden olan Dünya Sağlık Örgütü Başkanı Margaret Chan'ın çenesini tutamayıp, domuz gribi aşısı olmayı reddettiğini itiraf etmesi tüm dünyayı ayağa kaldırmaya yetiyordu.

Daha sonra itiraflar birbirini izlemeye devam etti. Prof. Recep Akdur: "Gerçekçi olmayan salgın panikleri dünyaya ve insanlığa çok pahalıya mâl oldu. Kuş gribi dünyaya 2,2 trilyon dolara mal oldu, domuz gribinin ise 4,4 trilyon dolara mal olacağı hesaplanıyor. Bu paniklerden bazı ülke ve firmalar büyük

rantılar elde ederken diğer bir kısmı da büyük zarar görüyor." Avrupa Konseyi Sağlık Birimi Şefi Wolfgand Wogard'dan ise "Domuz gribi salgını dünya çapındaki panikten faydalanmak isteyen ilaç firmalarının başlattığı sahte bir salgın. Bunu soruşturmamız lazım" itirafı geldi. Ekim 2009'da domuz gribi aşısının aleyhinde konuşanları dava açmakla tehdit eden Sağlık Bakanı Recep Akdağ, Wolfgand Wogard'ın açıklamalarına tepki göstermekte gecikmemişti. Ardından itiraf salgını devam etti. Rockefeller grubuna ait Harvard Üniversitesi araştırmacıları aşılama kampanyalarının gereksiz olduğunu ortaya çıkardı. Dünya Sağlık Örgütü'nden, hastalıkların sıklık ve yayılma düzenini inceleyen epidemiyoloji birimi direktörü Prof. Ulrich Keil, "Domuz gribi salgını ilaç üreticilerinin kârlarını artırmak için bu şirketlerle ortak olarak üretilen bir korku kampanyasıydı" ifadesiyle dünyanın nasıl kandırıldığını itiraf etti. Bütün bunlar muhtemelen kitabın siyasi bölümündeki BM örgütleri konusundaki görüşlerimize katılmayanlar açısından dikkate caliptir.

İş burada da bitmedi. Dünyanın kandırılmasına ve ülkelerinin domuz gribi aşısı için 4 milyar ruble harcamasına içerleyen bir grup Rus milletvekili, hükümetlerine Dünya Sağlık Örgütü'nden çıkmayı önerdi. Tüm dünya domuz gribi salgınının bilinçli olarak abartıldığını tartışırken, GDO'cu ve domuz gribi aşısı üreticisi Novartis Başkanı Vasella, şimdi aşı siparişlerini iptal eden ülkelerin, bir sonraki salgında farklı muamele görecekleri tehdidinde bulundu. Hedeflerinin istenilen şekilde gelişmemesi nedeniyle güven erozyonu yaşayan proje sahipleri "Domuz gribi aşısını artık GDO'lu ürünlere ekleyeceklerini,

aşı için doktora gitmeye gerek kalmayacağını"[224] açıklayarak, aşıları seyyar satıcılara kadar indirecekleri sinyalini verdi.

Yaşananlar gösteriyor ki bütün bu itiraflar daha güçlü saldırmak ve stratejiyi gözden geçirmek için geçici bir geri çekilme halidir. Aşıların, GDO'lu ürünlerle sunulacağının itiraf edilmesi de bunu gösteriyor.

GDO'nun sattığı hastalıklar!

Neredeyse dünyanın tamamına yakınının üyesi olduğu bir örgütün, özellikle de sağlık alanında faaliyet gösteriyorsa tarafsız olması ve insan sağlığını öncelemesi beklenir. Ancak bu örgüt, özellikle de BM'ye bağlı ise kuruluş amacına uygun olmayacağı için; böyle bir objektiflik varlık sebebine aykırıdır. Bunu beklemek galiba örgüte yapabileceğimiz en büyük haksızlık olacaktır.

Dünya Sağlık Örgütü'nden, GDO konusunda olumsuz yargı beklemesek de ne düşündüğünü merak da etmiyor değiliz. Örgüt bu konudaki görüşlerini resmi web sitesindeki GDO ile ilgili 20 soru ve 20 cevap başlıklı bölümünde şu şekilde vermiş: "GDO'lu gıdalar tüketici ve üreticiye belirli avantajlar sunmaktadır. GDO, ürünü daha az maliyetle daha fazla besin değeri ve dayanıklılıkla elde etmek demektir. GDO'lu tohum üreticileri, 'tüketiciler tarafından onaylanan' ve üreticilere yarar sağlayacak ürünlere yoğunlaşmışlardır. GDO'lu ürünün temel hedefi, ürünün dayanıklılığını sağlamaktır. Bitki hastalıklarına direnç ve herbisitlere olan toleransın artması hedeftir. Genel-

[224] www.nrvmsnbc.com/id/25018405

likle tüketiciler doğal gıdaların daha güvenilir olduğunu düşünmekteler. Yeni (endüstriyel) gıdalar, doğal metotlarla oluşturulduklarında, mevcut karakteristikler negatif veya pozitif yöne kayabilirler. Ulusal gıda otoriteleri, geleneksel gıdaların denetimini her durumda yapmamaktadır (sanki diğerlerini yapıyormuş gibi!). Çok büyük 'kapsamlı etkileri olmamasına karşın' üç ana sorun söz konusudur. Bunlar: (a) alerjilere sebep olma, (b) bitki ve hayvanlardan insana gen transferi, (c) doğal bitkilere ve oradan insanlara gen kaçışı ve geçişleri."

Görüleceği üzere Dünya Sağlık Örgütü, açık bir şekilde kurumsal anlamda GDO taraftarıdır. Bu son derece doğal bir durumdur. İnsanların ezici çoğunluğunun güvenilir bulmadığı BM'ye bağlı bir örgütün güvenilir olması mümkün olabilir mi? Üstelik hiçbir fikirleri alınmaması bir yana tüketicilerin GDO'ya karşı yükselen isyanını yok sayarak "tüketiciler tarafından onaylanan" şeklinde alaycı ifadelere yer veren bir örgüte kim neden güvensin ki?

Bu örgütlerin yöneticileri, çoğu kez dünya politikalarında son derece etkin olan, HİBRİT ve GDO'lu tohum üreticilerinin etkileri ile belirlenmektedir. Bu örgütlerin politikalarının bu küresel güçlerin çıkarları doğrultusunda oluşturulduğu özellikle de domuz gribi senaryosunda bir kez daha görülmüştür. GDO'cuların her biri, birer kimya devi olup insanî (beşeri) ilaçların yanı sıra, hayvanî ve bitkisel ilaç üreticisidirler. GDO'lu ürünleri tüketen insanlar hızla kısırlaştırılsın ya da GDO ve HİBRİT ürünlerin neden olduğu (a) alerji, (b) kanser, (c) fizyolojik bozukluklar, (ç) bağımlılık, (d) gen ve DNA yapısı bozuklukları, (e) immün sistemi sorunları, (f) mikro-

organizmaların mutasyonuyla yeni hastalıkların ortaya çıkması gibi hastalıklara yakalanarak bu dünyayı acele terk etsinler!

WWF (World Wildlife Fund) adlı kuruluşun Ekim 2004'te yaptığı araştırmada AB'li 13 Çevre Bakanı'nın kan örneklerinde 55 çeşit kimyasal madde tespit edilir. Bunlar içerisinde böcek öldürücü ilaç kalıntıları da vardır.

Rusya Bilim Akademisi görevlilerinden Dr. Irina Ermakova'nın 2005 yılında yaptığı fare deneyi GDO konusunda oldukça önemli bir sonucu ortaya çıkarır. Denek farelerden 1. grup doğal gıdalarla, 2. grup GDO'suz soyayla, 3. grup GDO'lu soyayla beslenir. 3 kez tekrarlanan fare deneyinin sonucunda denek farelerden 3 hafta içerisinde:

(a) Doğal gıdalarla belenenler farelerin yüzde 6,8'i ölür.

(b) Normal soya ile beslenen farelerin yüzde 9'u ölür.

(c) GDO'lu soya ile beslenen farelerin yüzde 55'i ölür!

Ayrıca GDO'lu soya ile beslenen fakat ölmeyen farelerin yüzde 36'ı olması gereken ağırlığın altındadır.[225] 2008 yılında Viyana Üniversitesi'nin, Avusturya Tarım ve Sağlık Bakanlığı'nın katkılarıyla yaptığı bilimsel çalışmada ise GDO'lu gıdalarla beslenen farelerin, ilk neslinden başlayan fakat 3. ve 4. nesillerde büyük ölçüde artan şekilde üreme yeteneklerini kaybettikleri tespit edilir. 2009'a gelindiğinde bu etkilerin doğruluğu bir kez daha test edilir. Uluslararası Biyolojik Bilimler Dergisi[226]'nin Şubat 2010 sayısında yayınlanan sonuçlara göre, Monsanto'nun genetiği değiştirilmiş mısırla-

[225] National Association for Genetic Security, Ekim 2005.

[226] International Journal of Biological Sciences

rından elde edilen yiyeceklerin, memelilerde organ yetmezliğine neden olduğu bir kez daha tespit edilir. Dergide yer alan makalede; "Etkiler kendilerini genel olarak yiyeceklerin toksinsizleştirmesinin yapıldığı iki ana organ olan böbrek ve karaciğerin işlevlerinde gösteriyor. Buna ek olarak GDO'ların kalp, böbrek üstü bezleri, dalak ve kan hücrelerinin çalışmaları üzerinde de etkileri olduğu gözlendi. Genleriyle oynanmış ürünler hiçbir zaman insan ve hayvan beslenme düzeninin bir parçası olmamalı. Bu ürünlerin tüketiciler üzerinde uzun vadede ne gibi etkilerinin olacağını henüz net olarak bilemiyoruz" deniyor. Araştırmaya tepki gösteren dünyanın en büyük GDO'cusu Monsanto ise çalışmanın hatalı olduğunu iddia ederek güvenilir bulmadığını belirtiyor.

Sorunun bir başka boyutu ise sayısız bilinmezler arasında yer alan ve nasıl bir netice vereceği kestirilemeyen insan hayvan karması çalışmasıdır. Bazı batılı ülkelerde, hayvan hücrelerinin insana ilkah[227] edilmesi suretiyle insan hayvan arası bir varlık yaratma çalışmaları yapılmaktadır.[228] Bu çalışmalar, 1940'ta Rockefeller'in New York'taki laboratuvarlarında fareler üzerinde yapılan deneylerle başlamıştır. Mesela şu anda Çinliler domateslere ve yeşil biberlere çabuk büyüsün diye insan geni yerleştirmekteler. İnsan spermi üretebilmeleri için farelere genetik mühendislik uygulanmaya başlanmıştır. İnsanların, zaman içinde kendi babalarının genetik hırdavatçılardan beş dolara alınan bir laboratuvar faresi olduğunu[229]

---

[227] Döllenmek. Gebe bırakmak. Aşılamak. İki ayrı cins hücrenin birleşmesi.

[228] Dr. Hidayet Aydar – Dr. Mehmet Arslan, İnsan Kopyalama ve İslam, s161.

[229] Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhî Yönü, s109-110

düşünmesi hissi bile ürkütücüdür. Charles Eric Maine'nin 1958'de kaleme aldığı *Erkeksiz Dünya*[230] adlı romanı hatırlatan bu çalışmalar başta insan olmak üzere, canlı türlerini nasıl bir felaketin beklediği sorusunun cevabını bulmaya itiyor. İnsanın, bu fesat girişimi yani haddi aşması fıtrata ihanettir. İnsan bu ihanetin ve ihanete sessizliğin bedelini elbette ödemek zorunda kalacaktır.

Hiçbir hastalık söz konusu olmasa bile, farelerin çocukları olmak insan onurunu zedeler. Bunun düşüncesi bile gayri insanî, gayri dinî ve gayri ahlakîdir. Olup biteni bir kez daha düşünmek 'insan'ın en büyük bir vecibesidir.

Erkeklik ölüyor mu?

Genetiği değiştirilmiş ürünler ya da onlardan elde edilen katkı maddeleri eklenmiş gıdaların cinsiyet sorunlarına neden olduğu artık herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Bu gerçeğin ötesinde Amerikan Epicyte Şirketi Eylül 2001'de yaptığı basın toplantısında, "Gebeliği engelleyen mısır ürettik. Sperm öldürücülü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var" demiş ve sonra Novartis ilaç şirketiyle gebelik engelleyici proje ortaklığı kurduğunu da ilan etmişti. Bu firma daha sonra sperm öldürücü mısırların üretim lisansını DowAgro ve Monsanto'ya devretmişti. Fransız Caen ve Dijon Üniversiteleri'nin ortak çalışmaları GDO'lu ürünlerin, cinsel hormonların hareketini daha anne karnındayken etkilediklerini ortaya koyar. 2009 yılında ABD'li James Price isimli kişi göğüslerinde büyüme,

[230] World Without Men

sakal, kol, bacakla göğsündeki tüylerde azalma ve cinsel gücünü yitirmesi şikâyetleriyle doktora gider. Yapılan tüm testlerde, Price'ın vücudunda sağlıklı erkeklere oranla sekiz kat fazla östrojen hormonu tespit edilir. Kadınlarda daha baskın olarak bulunan bu cinsellik hormonunun oranı, sağlıklı kadınlardan bile daha yüksektir. Price, dört ayrı doktora gitmesine rağmen sorununun kaynağı bir türlü tespit edilemez. Doktor doktor dolaşan hastanın imdadına son doktoru yetişir. Hastasının yaşamına dair tüm ayrıntıları dikkatle inceleyen doktor, Price'ın günde 1,5 litre süt tükettiğini, bu sütlerin ise soya sütü olduğunu fark eder. Bu soruna soya sütünün neden olabileceği düşünülür ve süt içmeyi kesmesi istenir. Price hemen süt içmeyi bırakır. Soya sütü ve soyalı ürünleri tüketmeyi bırakan Price'ın üç ay içerisinde hızla normalleştiği görülünce, soruna soyanın neden olduğu tespit edilmiş olur.

Hâlbuki soya fasulyesi ve soyadan yapılan gıdalar kalp sağlığını koruduğu, kolesterolü düşürdüğü, ömrü uzattığı ve prostat kanseri riskini azalttığı iddiasıyla tavsiye edilmektedir. Sorunun aslında soya bitkisinden değil, tümüyle genetiği değiştirilmiş olan GDO'lu soyadan kaynaklandığı ortaya çıkar. Çalışmalar bundan ibaret değildir. Connecticut Üniversitesi'nde yapılan araştırmalara göre, soyanın testosteron üretimini düşürdüğü ispatlanır. GDO'culara yani Rockefeller'e ait Harvard Üniversitesi'nde yapılan araştırmalar ise soyanın sperm sayısını yüzde 32'ye kadar azaltabildiğini ortaya koyar. Öte yandan bol bol soya tüketen Çinli erkeklerde, cinsel sorunlara ortalamadan yüzde 10 fazla rastlanması da soyanın erkekler için oluşturduğu riski doğrular nitelikte. Yine ABD'de daha önce 14 bin çift

üzerinde yapılan çalışmada, GDO'ların cinsel hormonların faaliyetlerini sekteye uğrattığı, çift cinsel organ, cinsel organ bozukluğu ve sperm azalması gibi sonuçlar ortaya çıkardığı tespit edilmiştir.

Yağı, kıyması, eti, sütü, lesitini derken; çikolatadan çorbaya, kekten pastaya, sütten yoğurda, helvadan ete hemen her hazır gıdanın içinde tükettirilen soyanın, erkekleri kısırlaştırdığının da tespit edilmesi "tedirginliğe yol açar mı" zaman gösterecek. Fakat ülkemizdeki GDO'yu yasaklama iddiasıyla yapılan yasal düzenlemelerin hiçbiri GDO'lu katkı maddelerini engellememektedir. Çünkü yüzde 0,9'un altında GDO içeren bir ürün GDO'suz kabul edilmektedir. Zaten asıl tehlike de budur. Çünkü bir çikolatanın içine eklenen GDO'lu soya lesitini bu oranlardan fazla değildir. Yahut da bu sınırlar içinde kalınarak sözde yasakla GDO'lu tüketime hukuksal bir kılıf bulunmuş olunur. Tümüyle GDO'lu hale gelen ve her üründe yer alan soyadan, günde 25 gr soya proteini almanın bile erkeklerdeki hormon dengesini bozarak, 'cinsiyet' sorunlarına yol açabildiği bilgisinin bu ülkeyi yönetenleri ilgilendirmediği, yadsınamaz bir gerçek olarak bütün çıplaklığı ile karşımızda durmaktadır. Evlerde ve birçok işletmede kullanılan ve çoğunluğu ithal olan mısır, kanola, soya yağları; GDO'lu mısırdan elde edilen ve hemen her tatlı ürüne eklenen mısır şurubu ve unlu katkı maddelerinin kısırlaştırıcı olma ihtimali vardır.

Yine bugün soyanın 800'den fazla, mısırın ise 600'den fazla çeşit ürüne katıldığı ve bütün bu ürünlerin gündelik tüketimin her aşamasında yer alan ürünler olduğu düşünülünce riskin büyüklüğü bir kez daha görülüyor.

GDO'lu ürün ye, cesedin yakışıklı olsun!

Halen "GDO zararlı mıdır?" diye bir soruya yahut da "GDO'nun zararları konusunda bilimsel bir kanıt yok" diyenlere çokça rastlamaktayız. Hibrit (tohum), bu çevrelere göre bir mucize gibi algılanıyor. Hatta birçok GDO karşıtının bile, hibrit meselesinde geri adım attığını sık sık görürüz. Bu çevrelerin ezici çoğunluğunun, ya ziraat mühendisliği yapan, ya hibrit tohum, gübre, tarım ilacı satan ya da bu ve benzeri şekillerde sektörle üretim, danışmanlık, vs. şekillerde ticari bir bağı bulunan kişiler olduğunu görürüz.

Amerikan Federal Pestisit Ürünleri Veri Tabanı'na göre hibrit tohumlar yeşersin diye 20 binden fazla pestisit kullanılıyor. Dr. Muammer Kaplan'ın bu konuda ilgi çekici bir yazısı mevcut: "Pestisit ürünlerde kullanılan kimyasal maddelerin sayısı 6.400 civarındandır. Böcek öldürücüler, akar, küf ve mantar öldürücüler ve yabani ot öldürücüler gibi farklı sınıflara ayrılır. Bu maddeler tarım ürünlerinde kalıntı bırakır, besinler yoluyla insan vücuduna girerler. Zehirli kimyasal maddeler olan pestisitlerin (a) akut zehirlenme,(b) kanser, (c) doğum kusurları, (ç) kısırlık, (d) sinir sistemi bozuklukları ve başkaca pek çok zararlı etkisi olduğu kanıtlanmıştır. Pek çok pestisitin insanlarda ve hayvanlarda hormonal salgıları (örneğin cinsiyet ve tiroid hormonları) olumsuz etkilediği ve bunun sonucunda (a) kısırlığa, (b) gelişim bozukluğuna ve (c) üreme organlarında da gelişim bozukluğuna neden olduğu anlaşılmıştır. Böcek öldürücü olarak kullanılan fosforlu organik pestisitler ve karbamat grubu pestisitler böceklerin sinir sistemini tahrip eder. Bu maddelerin insanlar ve diğer canlılar üzerinde

de nörotoksik, yani sinir sistemini bozucu etkisi vardır. California Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada, pestisite maruz kalan hamilelerin çocuklarında lösemi riskinin daha fazla olduğu belirlenmiş. Kanada'da yapılan bir başka çalışmada ise hamilelik öncesinde ve esnasında pestisite maruz kalan anne adaylarında düşük riskinin arttığı saptanmış. Fransa'da üzüm yetiştiriciliğinin yaygın olduğu bölgelerde yaşayan çocuklar üzerinde yapılan bir araştırmada, üzüm üretiminde kullanılan pestisitlerin bu yörede yaşayan çocukların bilişsel yetilerini olumsuz yönde etkilediği belirlenmiş. Kimyasal pestisitlere maruz kalan çiftçilerin bu maddelere maruz kalmayanlara göre 6 kat daha fazla kanser riski taşıdığı ortaya koyulmuştur. Pestisitler zamanla toprakta birikerek, topraktaki mikro organizmaların yok olmasına neden olur. Ayrıca alüminyum, bakır, kalay gibi ağır metaller içeren pestisitler, çok uzun süre bozulmadan toprakta kaldıkları için bitkiler tarafından emilir, oradan da bu ürünleri tüketen insanlara geçerler. Bu pestisitlerin bir kısmı da yağmur sularıyla derelere ve göllere, toprağın alt katmanlarına sızarak, oradan yeraltı sularına ulaşır ve su kaynaklarını kirletir. Yerüstü sularına karışan pestisitler ise balıklar ve diğer su ürünleri aracılığıyla gıda zincirine girerek insanlara ulaşır. ABD'de yapılan araştırmalarda çocukların çok tükettiği taze sebze ve meyvelerin yaklaşık dörtte üçünde pestisit kalıntısı tespit edilmiştir. Yüksek sağlık riski oluşturan pestisitlerin en fazla rastlandığı ürünler, çilek, şeftali, üzüm, domates, elma, armut, bezelye, yeşil fasulye, ıspanak, yeşil biber ve maruldur. Washington Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada 2-5 yaş arası çocuklardan oluşturulan bir grup

organik gıdalarla diğer bir grupsa organik olmayan gıdalarla beslenmiştir. Üçüncü günün sonunda yapılan analizlerde, organik olmayan gıdalarla beslenen çocukların idrarında 8,5 kat daha fazla pestisit kalıntısı bulunmuştur."[231]

Tarım verimliliği adı altında hibrit ve GDO ürün yetiştiriciliğinde kullanılan kimyasallardan bir diğeri de en zehirli bileşen olarak da bilinen dioksin[232]'dir. *Ölüm Tohumları* kitabında dioksin hakkında şunlar yazıyor: "Çok küçük oranı bile hayati tehlikeye neden olmaktadır ve uzmanlarca endometriyoz, bağışıklık sistemi bozukluğu, diyabet, nörotoksisite, özürlü doğum, düşük doğurganlık, testis körelmesi, üreme bozukluğu ve kanser vak'aları ile ilgili görülmektedir. Tıbbi bir rapora göre dioksin, insülin, tiroid ve steroid hormanlarını etkileyerek tüm yeni doğan bebeklerin gelişimini tehdit etmektedir."[233]

Monsanto tarafından imal edilen ürünlerin birçoğu örneğin, evlerde günlük kullanılan bir dezenfektan olan Lysol[234] gibi dioksinler içermektedir. Bir mahkeme tarafından Monsanto'ya 16 milyon dolarlık ceza kesilince, Monsanto'nun bu konudaki örtbas çabaları da açığa çıkmış oldu. Monsanto'nun, susmaları için çiftçilerin gözünü korkuttuğu, delilleri kararttığı ve Çevre Koruma Dairesi'ne

---

231 Kimyager Dr. Muammer Kaplan, Bilim ve Teknik Dergisi, Ağustos 2009, Sayı 501, s31-33.

232 Bitki öldürücülerde bulunan, son derece zehirli maddeler kümesidir. İnsan yapımı maddeler arasında en toksik olanlarından bir tanesidir. Dioksin, potansiyel olarak tehlikeli bir maddedir. Bitki kalıntıları ile insan ve hayvanlara geçer.

233 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s235.

234 Lysol, Reckitt Benckiser tarafından üretilen koku giderici, çözücü olarak kullanılan ev temizlik dezenfektanıdır. 1920'lerin sonunda kadınsı hijyen ürünü, vajinal koku engelleyici doğum kontrol ajanı olarak da kullanılmaya başlandı. Bkz: http://en.wikipedia.org/wiki/Lysol

(EPA) yanlış bilgi ve numune gönderdiği ortaya çıktı. Dioksin aynı zamanda ABD tarafından Vietnam'da da kullanılmıştır. Vietnam gazilerinin dava açmasından çekinen Monsanto sürekli olarak "yaptığımız çalışmalar dioksinin insanlarda hiçbir şekilde kansere yol açmadığını kanıtladı" diyerek, yalan bilgiler yayınlıyordu. Bu durumu 1979'dan beri EPA'da çalışan bir kimyager ve çevre bilimcisi olan Dr. Cate Jenkins, çarpıcı bir açıklamayla itiraf etti: "Vietnam gazilerine, kanser ve doğuştan engelli çocukları için herhangi bir tazminat ödemeyi reddetmek için bu çalışmalar Monsanto tarafından destekleniyordu. Monsanto adına çalışmalar yapan bilim adamlarının gerçek mütalaalarını inceleme fırsatım oldu. Bunlara dair değerlendirmem tek cümle ile şudur: 'Bu çalışmalar hilelidir.' Kendi istedikleri sonuçları elde edecekleri araştırmalar düzenliyorlar. Püskürtmeye maruz kalmamış ve dioksinsiz olması gereken nüfusta da izlerine rastlanmıştır. Kanser vak'aları da Monsanto tarafından yok sayılmıştır."[235] Bu açıklamalarından sonra Dr. Cate Jenkins, iki yıl süreyle görevden uzaklaştırılır ve aktif görevlerden çekilir. Monsanto'nun bitmek tükenmek bilmeyen senaryoları şu şekilde özetleniyor: "Üç çeşit yalan vardır: Yalanlar, menfur yalanlar ve Monsanto yalanları."

Gene *Ölüm Tohumları* kitabından bir alıntıyla devam edelim: "Gıda ve gıda harici ürünlere eklemlenmiş BT toksinleri, dünyada son zamanlarda üretilen GDO'lu ürünlerin yüzde 25'inde mevcuttur. Besin zincirinde farelere, kelebeklere ve zar

[235] Dr. Cate Jenkins, Fields Of Genes: The Battle over Biotech Foods - www.mindfully.org/GE/FIELDS-OF-GENES-CBC-Radio.htm

kanatlılara zararlı olduğu saptandı. BT zehiri yaklaşık 28.600 türden oluşan Coleopetra alt sınıfındaki haşerelere karşı diğer alt sınıflardan daha fazla tesir göstermektir. Beta bitkileri zehirleri kökleriyle toprağa sızdırır ve bu yüzden toprak ekolojisi ve verimliliğine büyük bir darbe vurur."[236]

Caen Üniversitesi'nden[237] Gilles-Eric Seralini'nin yaptığı araştırmaya göre, GDO'lu ürünler karaciğer ve böbreklerde hasara yol açıyor. Araştırmada hayvanlar, Monsanto'nun ürettiği üç farklı GDO'lu mısır tohumuyla beslenir. Seralini araştırma neticesini anlatırken, "Hayvanların böbrek ve karaciğerlerinde yalnızca 3 ayda hasar meydana geldi" diyor.

1995 Şubat'ında Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) süt üretimini artırmak için Monsanto'nun genetiği değiştirilmiş sığır büyüme hormonu (rBGH) enjekte edilen sığırların sütünün etiketsiz satışına onay verir.

rBGH sütü, biyoteknoloji ürünü hormonun süt hayvanında neden olduğu meme iltihabı sonucu irin ve antibiyotiklerle kirlenmiştir. Besin değeri, farmakolojik ve imünolojik özellikleri de doğal sütten farklıdır. Daha da vahimi, rBGH sütü yüksek düzeyde IGF-1 (insülin benzeri büyüme faktörü) içerir. IGF-1 doğal süttekinden 10 kat daha fazla ve on kat daha güçlüdür. IGF-1 pastörizasyona ve mide enzimleriyle sindirime direnir ve bağırsak duvarı tarafından emilir. FDA'nın 1990'da bir özetini açıkladığı fakat hâlâ yayınlanmamış olan Monsanto testlerinde, sadece iki hafta en düşük doz IGF-1 ile beslenen yetişkin farelerin organlarında istatistikî olarak önemli seviyede büyümeyi-

[236] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s246.

[237] 1432'de kurulan bu üniversite dünyanın en eski üniversitelerinden biridir.

uyaran etkiler görüldüğü saptanmıştır. Dolayısıyla rBGH sütü içenlerde, kandaki IGF-1 seviyelerinin artması ve prostat kanserine yakalanma risklerinin artması beklenir. Prostat kanserinden başka IGF-1'in meme, kolon ve çocuk kanserleri için de risk faktörü olduğunu gösteren kanıtlar mevcuttur.[238]

Engdahl'ın pirinç konusunda söyledikleri çok ilginç: "Asya ülkelerinde 2,4 milyar insanın geçim kaynağı olan pirinci elde geçirmek için Rockefeller Vakfı propagandacıları A vitamini eksikliğinin, gelişmekte olan ülkelerdeki yeni doğan bebeklerde körlüğün ve ölümlerin önemli bir nedeni olduğunu iddia ettiler. BM istatistikleri dünya çapında 100 ila 140 milyon çocukta A vitamini eksikliği bulunduğunu, bunların arasında 250 bin ila 500 bininin kör olduğunu gösterdi. Bu senaryo genetik olarak değiştirilmiş yeni ve aynı zamanda tartışmalı bitki ve tahılların kabul görmesini sağlamak için kullanılan en çekici, en duygusal insanî hikâye idi. Senaryo her ne kadar kuyruklu yalanlara ve kasıtlı aldatmaya dayanıyordu ise de, altın pirinç genetik mühendisliğin verdiği sözün simgesi ve sözde kanıtı haline geldi."[239] Bölgedeki eksik beslenmeden kaynaklanan A vitamini eksikliğini gidereceği, ölüm ve körlüğe çözüm olacağı iddiasıyla pazarlanan bu genetik yapısı değiştirilmiş pirinçler, Rockefeller tarafından üretilip tükettirilir. Projenin iddia ettiği çözümleri sunmadığı gibi, birçok başka soruna da neden olduğunun ortaya çıkması üzerine, Rockefeller Vakfı Başkanı daha sonra bu pirincin iddia edilen özelliklerinin olmadığını itiraf etmek zorunda kalır. Bölgede insanlar, normalde günde

[238] International Journal of Health Services Dergisi, Ocak 1996.

[239] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s166

300 gr pirinç tüketirken 4 kişilik bir ailenin, A vitamini eksikliğini gidermesi için, günde kişi başına ortalama 9 kg GDO'lu altın pirinç tüketmesi gerekirdi.[240]

GDO öldürür mü, süründürür mü?

Tarım Bakanlığı'nda ziraat mühendisliği ve yöneticilik görevlerinde bulunan Mualla Ergen, "Terör nedeniyle yapılan silahlı saldırılarda insanlar ölüyor. Oysa soframıza koyduğumuz gıdalarımızdaki genetiği değiştirilmiş organizmalar da, terörün başka bir benzeri. Gıda terörü insanlarımızı öldürmüyor, süründürüyor"[241] diyor.

Transgenik ürünler, insan ve hayvan sağlığı, biyolojik çeşitlilik, çevre ve sosyo-ekonomik yapı üzerinde risk oluşturma olasılığı taşıyorlar. Gen aktarımı ile diğer organizmalardan hastalık ve alerji yapma özelliği taşımaları mümkün. Bu ürünleri kullanarak üretilen hazır ürünler de bu tehlikeyi taşıyabiliyor. Bitkilerin genetiği değiştirilirken aktarma sonrasında transgenik hücreleri seçmek için bir miktar 'markör' denilen tanımlayıcı bir gen de aktarılıyor. Bu gen ise antibiyotik direnç geni. Uzmanlar bu özelliğin bitkilerden hayvanlara ya da insanlara geçebileceğini belirtiyorlar. Bu durumda örneğin bir zararlı böcek antibiyotikten etkilenmeyebilir. Keza hastalıklara karşı kullanılan antibiyotik insanları iyileştirmeyebilir. Yine antibiyotik dayanıklılık genlerinin, insan ya da hayvan bünyesine geçmesi nedeniyle dayanıklılık oluşması, transfer edilen genlerin insan bünyesindeki bakterilerle birleşme olası-

[240] Mebruke Bayram, Gıdalar Ambalajlar Silahlar ve Açlar, s87

[241] Mualla Ergen, Organik Beslenme ve Gıda Terörü.

lığı, virüs kaynaklı genlerin dayanıklılık genini diğer virüslere transfer etme olasılığı da önemli ve ürkütücü diğer riskler...

Transgenik (genetiği değiştirilmiş) ürünlerin tehlikeleri konusunda yaşanmış en büyük olay, Japonya'da meydana geldi. Japonya'da GD bakteri tarafından üretildiği anlaşılan 'triptofan'a[242] bağlı olduğu anlaşılan bir sendrom nedeniyle 37 kişi öldü, bin 500 kişi kısmi felç geçirdi, 5 bin kişi de geçici olarak iş göremez hale geldi.[243]

1996 yılında, Brezilya'da yerfıstığı geni eklenmiş GDO'lu soyanın fıstık alerjisi olan insanlarda ciddi boyutlarda alerjik sorunlar meydana getirdiği tespit edildi.

Antibiyotiğe direnç diye bahsettiğimiz konunun ne kadar hayati olduğunu Boveé ve Dufour'un kitaplarındaki bir vaka gösteriyor: "Birkaç yıl önce Danimarka'da bir kişinin, cerrahi müdahale gerektiren bir sağlık sorunu olmuştu. Tedavi sırasında doktorlar kadının ihtiyaç duyduğu antibiyotiğe karşı dirençli olduğunu gördüler: Tükettiği etin içindeki antibiyotiğin kurbanı olmuştu. Öldü bu yüzden!"[244]

Tarımda aşırı üretimin teşvik edilmesindeki asıl amaç ise tarım ürünlerinden biyoyakıt elde etmektir. Bunun için de ciddi baskılar yapılıyor. Açlıksa bunun bahanesi... Açlığı, üretim azlığına bağlayarak daha fazla tarım üretimi öngörülüyor. Bu ürünlerle de açları doyurmak yerine, stoklayıp biyoyakıt üretiyorlar. Daha fazla hâsılat için, böceklerin tarlada hiçbir ürüne dokun-

[242] Triptofan insan vücudu için gerekli 20 amino asitten birisidir. Vücut bu amino asidi kendisi üretmez. Bu nedenle dışarıdan gıdalar yoluyla alır.

[243] http://arsiv.sabah.com.tr/2004/07/05/gnd108.html

[244] Jose Boveé - François Dufour, Dünya Satılık Değildir, s87

mamaları için öldürülmeleri gerekiyor. Öldürülmeleri için de, bitkinin genine böceği öldüren gen, yani, "zehirli organizma" yerleştiriliyor. Mesela bir tırtıl, mısır tanesini kemirmek istediği zaman olay yerinde can veriyor. Geriye kalan organizmalar ve bu bitkileri yiyen insanlar bir tırtıl gibi anında can vermese de, bunları vücudunda biriktirerek ağır ağır can veriyorlar. "Doz" dedikleri illet sayesinde, ondan bu kadar şundan bu kadar derken kartopu etkisi ile insan hücreleri de zehir tanklarına dönüştürülüyor.

Yani bir taşla bir sürü kuş vuruyorlar. Prof. Dr. Ahmet Aydın bu durumu "İleride ne olacağı belli olmayan bir şeyi yetiştirmek için kanun çıkarmak Rus ruleti oynamak gibi bir şey! GDO 15 yıldır dünya genelinde deneniyor ve zararları ortaya çıktıkça birçok ülkede yasaklanıyor. Böyle bir şeyi göz göre göre kabul etmekle silahta boş kurşun bırakmıyorsunuz. Bu durumda Rus ruleti bile hafif kalıyor" şeklinde özetliyor.

Mamalarda GDO neden yasaklandı?

Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik[245] şeklinde, afili isme sahip "GDO Yönetmeliği"nin 4/2. maddesinde "Risk değerlendirme sonucunda öngörülen ve/veya tahmin edilen olumsuz etkilerin gerçekleşmesini önlemek veya gerçekleşmesi durumunda zararı en az seviyede ve kontrol altında tutarak ortadan kaldırmak, GDO ve ürününün izin verilen amaç ve kurallar

[245] http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/10/20091026-4.htm

dâhilinde kullanılmasını ve muamelesini sağlamak amacıyla alınan önlemler" diye calibi dikkat bir hüküm yer alıyor.

Yönetmeliğin birçok maddesinde, GDO'nun zararlarından söz edilirken, bu madde "GDO'yu yasakladık" iddialarını tümüyle ortadan kaldırıyor. Özellikle de "GDO ve ürününün izin verilen amaç ve kurallar dâhilinde kullanılmasını..." şeklinde devam eden ifade ile GDO'nun yasaklanmadığı görülüyor. 17 Ocak 2010'da Tarım Bakanı Mehdi Eker'in bir grup milletvekilinin sorusuna verdiği "Yasa, GDO üretim alanlarında kısıtlama getirmektedir" cevabı[246] bugüne kadar dile getirilenin aksine, GDO'yu yasaklamadıklarının, sadece bir kısıtlama yaptıklarının açıkça kabulüdür.

Ayrıca, Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı kamuoyuna duyurulurken, hükümet sözcüsü Cemil Çiçek: "Ulusal Biyogüvenlik Kanun Tasarısı'nın kanunlaşarak yürürlüğe girmesiyle, genetiği değiştirilmiş bitkilerin üretimine izin verilmesinin önü açılmış olacak" diyerek GDO'lu ekime izin verileceğini açıkça kabul ettiklerini belirtiyordu. Yönetmeliğin 4/1 maddesindeki "GDO ve ürünlerinin, genetik değişiklikten dolayı, insan, hayvan ve bitki sağlığı, biyolojik çeşitlilik ve çevre üzerinde, doğrudan veya dolaylı, derhal veya gecikmeli sebep olabileceği risklerin" hükmü ve 5/3 maddesindeki "GDO'lu ürünlerin, bebek mamaları ve bebek formülleri, devam mamaları ve devam formülleri ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılması yasaktır" hükmü GDO'nun zararının kabul edildiğini gösterir.

---

[246] www2.tbmm.gov.tr/d23/7/7-1158c.pdf

TBMM Komisyonlarında görüşülmekte olan Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nın 2/i maddesi GDO'lardan elde edilen ürünleri "Kısmen veya tamamen GDO'lardan elde edilmekle birlikte GDO içermeyen ürünler" şeklinde tanımlayarak bir skandala imza atıyor. GDO'lu üründen elde edilecek ama GDO içermeyecek...

Kanun tasarısının gerekçe maddesi tüm gerçeği ortaya koymaktadır: "Kanun kapsamındaki GDO veya ürünleri ile ilgili başvuruların yapılması, bu başvuruların değerlendirilmesi ve karara bağlanması düzenlenmiştir. GDO veya ürünlerinin ülkeye girişi, ülke içinde geliştirilmeleri ve piyasaya sürülmeleri, bu ürünlerin kontrollü kullanımlarının sağlanabilmesi için düzenlenmesi gereken ilk ve en önemli konulardır. Bu nedenle maddede, herhangi bir GDO ve ürününün ilk ithalatı ve kullanıma sunulması için Kurul kararı öngörülmüş, belli bir GDO veya ürünü ile ilgili bir faaliyet ilk kez gerçekleştirilmeden önce muhtemel risklerin belirlenebilmesi amacıyla her bir GDO ve ürünü için değerlendirme yapılması ve bu değerlendirmeye göre karar verilmesi hükme bağlanmıştır."

Şayet bu düzenlemeler, bu ülkede GDO'ya yasak getiriyorsa ilk yapılması gereken şey sözlüklerdeki "yasaklama" kelimesinin anlamını değiştirmek olmalı. Bebekleri GDO'nun şerrinden koruduğunu iddia edenler, GDO'cuları erişkinlerin elinden korumaya alıyorlar. "Bebeklere ve küçük çocuklara zarar veren GDO'lar nasıl oluyor da yetişkinlere zarar vermiyor?", "Yetişkinleri gözden mi çıkardık?" ve "GDO'lu mısır ürünleri yiyen bir anne, bebeğine süt verirse bu bebeğe zarar vermeyecek mi?" türünden sorular anlamını yitiriyor.

GDO bağımlılık yapar mı?

Genetik değişme sisteminin en önemli sonuçlarından biri de, organizmaların patentlenmesidir ki genetik müdahaleye uğramış her tohum tanesi, sözde mucidinin sonsuza dek mülkü haline gelir. Netice itibariyle buna biyolojik korsanlık deniliyor. Bu korsanlık olmadan sistem yürümez.

Sonsuza dek hiçbir dış müdahale olmaksızın kendi kendini üretebilen tohumun mülkiyet haklarının şirketlere devredilmesinin sonucunda insanlık tohum üzerinden bağımlı hale getiriliyor. Asya pirincinin akıbeti bu konunun en çarpıcı örneklerindendir. Asya'da yüksekliğe, nem oranına, lezzetine ya da biçimine göre, tam yüz kırk bin çeşit pirinç var. Ova pirinci, uzun olanlar, kısa olanlar hatta şifalı pirinç. Gerçek bir pirinç uygarlığı... Çokuluslu şirketler sadece beş ya da altı tanesi üzerinde çalışıyorlar ve onları endüstriyel tarım modeline sokuyorlar.[247] Bu şekilde hem türler yok ediliyor, hem de Monsanto, DuPont, Dow AgroSciences, Syngenta gibi GDO'lu tohum üreticileri bu tohumları insanlığı ve insanların davranışlarını kontrol edebilmek için kullanıyorlar. Hatta genler üzerinde yapılacak farklı tür müdahaleler neticesinde, tüketicilerin ruhsal ve bedensel olarak bu ürünlere bağımlı hale gelmesinin sağlanması da kaçınılmazdır.

Tavuk da mı GDO'lu?

"GDO gripleri" bahsinde kuş gribi senaryosu izah edilirken tavuk sorununa değinmiştik. Bugün "Tavuk diye satılan

[247] José Bové - François Dufour, Dünya Satılık Değildir, s97

ürünler gerçekten tavuk mu?" sorusunu yöneltmek gerekiyor. Et ve yumurta tavukçuluğu şeklinde sınıflandırılan endüstriyel sektörde, 40 gramlık civciv geçmişte 6 ayda 1 kg'a ulaşabilirken, bugün sadece 42 günde 2,3 kg'a ulaşıyor. Dilleri olsa ya da onların ifade edişini bizler anlayabilseydik, bu zulüm için kim bilir neler söylerlerdi... Zaten bu hızlı ağırlık artışına ayak uyduramayan tavukların, stres sonucu kalp krizi geçirip öldüğü de biliniyor. Ölenler zâyi oldu, sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Bazen et olarak sofralara, bazen de yem olarak tavukların midelerine gidiyor. Hakeza aynı artış bu büyüklükte olmasa bile, yumurta tavukları için de geçerli.

Doğadaki bütün canlıların belirli bir oram vardır. GDO'lu tavuklarda durum böyle değildir. Prof. Dr. Tahir Aksoy'un konuyla ilgili aktardığı bilgiler şöyle: "Bizzat üzerinde çalıştığım tavuk araştırmasında, bir civciv 42 günde 2,3 kg'a ulaşıyor. Göğüs etleri ve butları gelişirken, kalp gibi iç organlar ilkel bir tavuğunki gibi. Bu kalp günde 400 defa atarak kanı pompalıyor. Kalp ve akciğer basıncı düşük olduğu için, hayvan 80 yaşında aşırı kilolu bir insan durumunda çalışmak zorunda kalıyor. Karında sular toplanıyor. Yaşatabilmek için oksijen vermek gerekiyor. Doğal olarak hayvanların bağışıklık sistemleri kâğıt gibi oluyor. Ayağını ıslatsanız enfeksiyona yakalanıyor. Hiç hastalık yapmayan şeyler bile bunlarda hastalık oluyor. Bir hayvan 17 haftalık hale gelene kadar 17 kere aşı oluyor. Yani 20 haftada 17 kez aşı. Kümese civcivle birlikte sandık sandık ilaçlar geliyor..."[248]

[248] Prof. Dr. Tahir Aksoy, Türkiye Çevre Vakfı, GDO Paneli, 2003.

Artık 'gerçek tavuk' neredeyse köylerde bile kalmadı. Köylerin önemli bir kısmı bile yumurtadan civciv elde etmek çin uğraşmak yerine hazır endüstriyel kuluçka civcivlerini alak, tavuk haline getiriyor. Endüstriyel bir virüs olan kuş gribi le, doğal türlerin tümüyle ortadan kaldırılması gibi amaçlara geliştirilmiş bir oyundu. Artık adına tavuk dememiz bile mkânsızlaşan günümüzün sözde tavuklarının ezici çoğunluğu genetik değişikliğe uğratılmış "yamyam" türler. Tavuklar hem tobur hem otobur türlerken, yemlerine kan ve mezbaha atığı avuk ürünleri eklenerek, ortaya kendi türünü bile yemeye kalan etobur yamyam hayvanlar çıkarılmış durumda. Genetik apısı değiştirilerek yamyamlaştırılan bir tavuk, artık aç kallığında yanındaki başka canlı bir tavuğu yiyebiliyor. Kişilik, ğer mideye giren gıdalarla oluşuyorsa, yamyam kümes hayanlarını yemek insan nesli üzerinde nasıl bir etki yapar, hiç lüşündünüz mü?

GDO evliliği olur mu?

Bazı bilim adamları genlerin insandan, hayvandan yahut bitiden olduğuna bakmaksızın karıştırılabileceklerini iddia ediorlar. Bovee ve Dufour'un söyledikleri çarpıcı: "Bitkiyle hayan, insanla keçi evlendirilebiliyor. Böylece bir kolera bitkisinin eni yoncada, tavuğunki patateste, akrebinki pamukta, balığınki lomates ve çilekte, ateşböceğininki balıkta, alabalığınki sazanla, hamsinin tütünde, tütününki marulda, insanınki domateste, atatesinki koyunda bulunabiliyor."[249] Hatta domuzunki sığır-

[49] José Bovee – François Dufour, Dünya Satılık Değildir, s89

da, maymununki farede bulunabiliyor; yani birbirleri arasında gen aktarımı mümkün. Yani birbirine girmiş bir bitki, hayvan ve insan akrabalığı... Yaşamın doğal programı değiştirilerek, anormalleşmeleri sağlanıyor. Sonra da bu değişimler Türkiye gibi gerçeğin tartışılamadığı kapalı demokrasilerde zararlı/zararsız, riskli/risksiz gibi örgülü bir biçimde alenileştirilip tükettirilebiliyor. Yani bir bakana bağlı, "Biyogüvenlik Kurulu" adlı bir bürokratik kurulun insafına terk edilen bir gelecek vaadi...

Netice

Ne ekersek onu biçiyoruz. Tabiatı cezalandırdığımız zaman, onun da cevap vermesi gayet doğaldır. Ted Turner da ektiğini biçenlerden biri. Time Grubu'nun patronu olan Turner verdiği söyleşide '225 milyon insandan oluşan bir dünya'nın yeterli olduğunu söylüyor. Bunun için de küresel nüfus azaltımı programlarına büyük kaynak aktararak, aslında bir ekim yapıyor.

GDO tohumu, kısır tohumu yapanlar aynı zamanda ilaç şirketlerinin de sahipleri. Shane Ellison *Batı Tıbbı Sağlığınızın Altını Nasıl Oyar*[250] adlı çalışmasında, modern tıbbın 10 büyük yalanını konu edinmiş. Bu yalanlara kısaca göz atmak yeterli olacaktır. İlaç şirketlerinin bir kısım doktorlarla kurduğu ilişkiler aynen tarım alanında da görülüyor. Tohum ve tarım kimyasalları üreten şirketlerin bir kısım mühendis, akademisyen, bürokrat ve siyasetçi ile kurduğu yahut kuracağı etik ve hukuk dışı ilişki düzenini bozmak insanların tek tek karşı

[250] www.timeturk.com/haberdetay.asp?Newsid=2926

duruşu ile çözülebilecek bir meseledir. Bu düzen[251] böyle gelmediği gibi böyle de gitmeyecek. Bu kirli düzeni değiştirmek için fert fert herkese görev düşüyor. Dert edinme koşuluyla herkesin yapabilecek bir şeyi mutlaka vardır.

Hikâye: Bozuk gıdalar

"Vaktiyle birtakım insanlar un, yağ, süt gibi gıda maddeleri satarak para kazanırlarmış. Bu insanlar zamanla, daha fazla para kazanmak, daha çabuk köşeyi dönmek için sattıkları mallara zararlı, ucuz şeyler karıştırmaya başlamışlar: Una kepek ve kireç, tereyağına nebati yağ, süte su ve tebeşir tozu katıyorlarmış. Görünüşte satışlar yolunda gidiyormuş. Malları büyük toptancılar, küçük toptancılara onlar da perakendecilere satıyormuş. Gidişattan tüccarlar memnunmuş. Yiyeceklerini kendileri yapamayan, bu yüzden bu malları satın almak zorunda olan şehirliler ise mallardan hiç memnun değillermiş. Yiyecekler tatsız ve sağlığa zararlıymış.

Un da, yağ da, süt de kötüymüş, fakat piyasada bunlardan başka mal olmadığı için şehirliler bunları almaya devam ediyormuş. Sıhhatlerinin bozuk olmasında kendilerini suçlu buluyor, bunu yemeklerin iyi yapılmamasına bağlıyorlarmış. Tüccarlar da yiyeceklere ucuz ve yabancı maddeler katmaya devam ediyorlarmış.

Bu hâl uzun bir müddet böyle devam etmiş. Gerçi tüm şehirliler bundan rahatsız oluyormuş ama hiç kimse hoşnutsuzluğunu açıkça söyleyemiyormuş.

---

[251] "Dünyanın en büyük ABD şirketleri, Amerika'daki sosyal ve ekonomik politika konularında bir uzlaşıya varmak üzere aralarındaki rekabetten kaynaklanan farklılıkları bir kenara bırakıyorlar ve kendilerini şöyle tarif ediyorlar: Ekonomiyi etkileyen kamusal konuları ele alan ve sağlıklı, ekonomik ve sosyal ilkeler yansıtmayı amaçlayan tutumlar geliştiren bir CEO birliğidir." (David C. Korten, Dünyayı Yöneten Şirket, 2185)

Günün birinde, ev halkını, çiftliğinde kendi elleriyle hazırladığı yiyeceklerle besleyen bir ev kadını şehre gelmiş. Bu kadın bütün gününü mutfakta geçirirmiş. Gerçi ünlü bir aşçı değilmiş ama güzel yemek yapmasını, ekmek pişirmesini biliyormuş.

Bu kadın, bir gün, şehirden birtakım gıda maddeleri alıp, onlarla yiyecek bir şeyler hazırlamaya başlamış. Fakat ekmekler pişmeden dağılıyor, nebati yağla kızartılan börekler hiç lezzetli olmuyormuş. Sütü kaynatmış, süt hiç kaymak bağlamamış. O zaman, kadın yiyeceklerin iyi olmadığını düşünmüş. Hepsini birer birer gözden geçirince tahminlerinin doğru olduğunu anlamış. Unda kireç, tereyağında nebati yağ, sütte tebeşir tozu olduğunu görmüş. Kadıncağız bütün yiyeceklerin hileli olduğunu görünce doğruca çarşıya gidip, tüccarların suçlarını yüksek sesle yüzlerine vurmuş. Onlara; "ya iyi mal satın ya da dükkânlarınızı kapatın" demiş. Fakat tüccarlar kadının söylediklerine hiç aldırış etmemişler. Mallarının en iyi cinsten olduğunu, herkesin yıllardır bunları kullandığını, bu malların madalyalar aldığını anlatmışlar. Ona tabelalarındaki madalyaları göstermişler. Fakat kadıncağız yine susmamış.

- Bana madalya değil, iyi yiyecek lazım. Çocuklarımın karnını ağrıtmayan yiyecekler lazım, demiş.

Tüccarlar cilalı çekmecelerdeki görünüş itibariyle bembeyaz ve tertemiz unu, güzel çanaklardaki uzaktan bakılınca yağı andıran maddeyi, şeffaf ve parlak kaplardaki beyaz sıvıyı göstererek;

- Sen iyi un, iyi yağ görmemişsin teyze, demişler.

Kadıncağız: "Görmez olur muyum hiç! Benim ömrüm yemek hazırlamakla geçti. Çocuklarım yaptığım yemekleri büyük bir iştahla yer. Mallarınız bozuk. İspatı meydanda -Bunu söylerken dağılmış ekmeği, kızartılmış börekleri, sütün dibine çöken mad-

deleri göstermiş.- Mallarınızı ya dereye atmalı, ya da yakmalı, onların yerine iyi mallar almalı," demiş.

Kadın dükkânların önünden ayrılmayarak, gelen müşterilere aynı şeyleri bağıra bağıra tekrar edip durmuş. Öyle ki müşterilerin içine şüphe düşmüş.

Yerli yersiz konuşan bu kadının satışlarına zarar vereceğini anlayan tüccarlar alıcılara: "Şu deli kadına bakın efendim. İnsanların açlıktan ölmesini istiyor. Bütün yiyecekleri ya dereye atmamızı ya da yakmamızı söylüyor. Bu kadının lafına uyar da sizlere yiyecek satmazsak, sizler ne yer, ne içersiniz? Onu dinlemeyin. Köyden gelmiş, cahilin biri. O, yiyeceklerin iyisini kötüsünü nereden bilsin. Kıskançlığından böyle davranıyor. Kendi fakir olduğu için herkesin fakir olmasını istiyor." diyorlarmış.

Evet, tüccarlar toplanmış kalabalığa bunları söylemişler. Fakat, kadının yiyecekleri yok etmek değil, iyi mal almak istediğini mahsus söylememişler. Bunun üzerine kalabalık kadının üzerine yürüyüp, onu azarlamaya başlamış. Kadıncağız, yiyecekleri yok etmek istemediğini tersine, tüccarların, müşterilere yiyecek adı altında katışık, zararlı maddeler satmamalarını istediğini söylemiş. Ömrünün yemek yapmakla geçtiğini de belirtmiş. Fakat söylediklerini kimse dinlememiş. Çünkü, kadının, insanları, ihtiyaçları olan yiyeceklerden mahrum etmeye çalıştığı fikri kabul edilmiş bir defa.

Çağdaş bilim ve sanattan bahsettiğim zaman benim de başıma aynı şey geldi. Bilim ve sanat tüm hayatım boyunca benim biricik azığım olmuştur. Bu işte başarılı olup olmadığımı bilmem ama başkalarının bunlardan istifade etmesi için elimden geleni yaptım. Bu benim için lüks değildi. Zaruri besinim olduğu için ne

zaman gerçek, ne zaman sahte olduğunu bilirim. Fikir piyasasına sürülen yiyeceklerin tadına bakıp, sevdiğim kimseleri bu yiyecekle beslemeyi denediğim zaman bu yiyeceğin büyük bir kısmının katkılı olduğunu anladım.

Fikir piyasasına sunulan bilim ve sanat baştanbaşa sahte değilse de, önemli bir kısmı gerçek bilim ve sanata yabancı şeylerle katışıktı. Fikir piyasasından alınan şeylerin, benim ve yakınlarım için yenilir yutulur cinsten olmadığını, hatta zararlı olduğunu söylediğim vakit beni azarlamaya, bana bağırıp çağırmaya başladılar."[252]

[252] Bu hikâye Tolstoy'un *İçimizdeki Şeytan* adlı eserinden alınmıştır.

KURT(ÇUK)LARLA DANS!

"Dünyanın doğusundan batısına, Asyalı Müslüman'dan Sarı renkli Budist'e, Afrikalı putperestten, Latin Amerikalı Hıristiyan'a kadar tüm insanlığı tek tip, tek ruh, tek bağımlılık biçimi, tek yaşayış tarzı, tek düşünce ve beğeni biçiminde 'Karunî Sistem'in tüketicisi hâline çevirdiler...
İkbal'in deyimiyle tüm insanlığın; 'Dünyanın ruhanî bir tefsirine ve bu evrende itikadî bir dayanağa ihtiyaçları var. Bir bağlanmaya, bir duyarlı uyarmaya, bir büyük ümide, kainat ve insanlık için bir büyük mânâya ihtiyaçları var."

Ali Şeriati

"Son ağaç kesildiği, son nehir kuruduğunda beyaz adam paranın yenilemeyeceğini anlayacak."

Kızılderili Şefi Seattle

GDO'nun çevreye zararları

Genetik yapısı değiştirilmiş bir organizmanın, çevreye şimdi veya ileride zarar vermeyeceğinden, çevredeki diğer canlı organizmalarla kalıcı bir etkileşime girmeyeceğinden yahut en küçük bir birimin bile yokluğunda tam bir felaket oluşturabilecek çok hassas dengeler üzerine kurulmuş doğada ekolojik dengeyi bozmayacağından emin olunabilir mi?

Günümüz endüstrisinin zararlı atıkları nedeniyle birçok canlı türünün geri dönülmez bir şekilde ya tümüyle yok olduğunu ya da doğal yaşamlarını terk ederek başka bölgelere taşındığını, bunun da çevresel dengelerde hasar ve kırılmalar meydana getirdiğini hemen herkes kabul ediyor. Endüstrileşme sonrasında biyolojik çeşitliliğin önemli ölçüde azaldığı biliniyor. Terminatör gen eklenmiş bir GDO'lu ürünün temasa geçtiği canlının genlerini değiştirerek kendine dönüştürmesi, tarım alanlarının 'mono kültür' yani az veya tek çeşitli hale gelmesi gibi sonuçlar kaçınılmaz görünüyor. Bu durumu Prof. Ignacio Chapela şöyle özetliyor: "Kendimizi değişik hiçbir şey göremediğimiz yeşil çöllerde bulma ihtimalimiz büyük. Çevre yeşil kalmaya devam edecektir. Fakat içten içe başkalaşarak... Bu mono kültür çevresini parçalamaya başladığında, sonuçları çok ağır olacaktır."

Genetiği değiştirilmiş tohumların ekildiği arazilerdeki verimliliği, tek başına tohuma bağlı değildir. Endüstrileşen tarım, hibrit ya da GDO'lu tohumların yetişmesi ve verimliliği için, tohumun sahibi firmanın belirlediği gübre ve ilaçların da kullanımını zorunlu kılmaktadır. Bu ilaç ve gübrelerin ürün üretim maliyetlerini artırmaları ve bağımlılık yaratmaları bir yana, insana, diğer canlılara yani çevreye etkileri vardır. 'Zararlı

böcekler'den[253] ve yabani otlardan korunma gerekçesiyle atılan, bunlara mâruz kalan insan dâhil tüm canlı türleri için öldürücü etkiye sahip tarımsal ilaçları yahut genlerin içine yerleştirilen bu öldürücü zehirlerin tesiriyle, büyük ya da küçük canlılarda mutasyon[254] meydana gelmektedir. Bunun neticesinde, beklenmedik ve kontrol edilemez canlıların meydana gelmesi en büyük çevresel afetlerden biri olarak değerlendirilmelidir.

İnsanların sığ ve maddeci yaklaşımları nedeniyle yararsız gibi gözüken bu böceklerin zehirli ilaçları yiyerek yok olması ve dolayısıyla bu böceklerle beslenen diğer canlıların yok olması zincirleme bir felakettir.

Ayrıca biyoteknoloji çalışmaları sırasında laboratuvar ortamında mutasyona uğratılmış virüs ve bakterilerin laboratuvar dışına salınmayacağını veya kazara da olsa laboratuvar dışına hiç çıkmayacağını kim garanti edebilir?

Yine rüzgâr, arılar ve diğer böceklerle taşınan GDO'lu polenlerin çevredeki diğer bitkilerin üzerine gelmesi nedeniyle flora tümüyle bozularak mono kültürün oluşması sağlanmış olacaktır.

Bununla da kalmayacak olan süreç, bitkiler ve böcekleri di-

---

253 "Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık (bunlar rastgele olmuş şeyler değildir). Bu inkâr edenlerin zannıdır..." (Sad Suresi 27) Ayet-i Kerimesinde ifadelendirildiği üzere zararlı olarak nitelendirilen hiçbir canlıya atfedilen bu tanımlama kabul edilmemelidir. Büyük küçük her bir yaratık, evrenin vazgeçilmez bir fonksiyonuna sahiptir. Zararlı yaftası yapıştırılan bu canlıların fazlalığı, bu tür kimyasallarla ortadan kaldırılan diğer canlı türlerinin eksikliği veya yokluğundan kaynaklanır. Tarlalarını süneden korumak isteyen bir ülkenin yapması gereken ilaçlama değil, keklik ve güvercinlerin o ülkede rahat yaşamasını sağlayacak tedbirleri almaktır.

254 Mutasyon, canlının genetik yapısında meydana gelen değişmelerdir. Mutasyona uğramış bir DNA'nın nükleotit sayısında azalma veya artma meydana gelmektedir. Normal DNA dizilişi değişir ve farklı nükleotit dizilimine sahip yeni bir DNA oluşur. Mutasyon sonucunda DNA diziliminin bozulması farklı şekillerde olabilir. DNA zinciri çift taraflı olarak kopabilir. DNA'da nükleotitler yanlış eşleşebilir. Örneğin kanser hastalığında olduğu gibi...

rençli hâle getirmekte ve bunların yok edilmesi için de daha fazla kimyasal kullanımını getirmektedir. Bunun en önemli örneğini soyada görmekteyiz. GDO'lu soyanın sahibi Monsanto, Arjantinli çiftçilere kendi soyalarının doğal soya türünden daha az kimyasala ihtiyaç duyduğu konusunda garanti verir.[255] Bitkinin yanında yetişen hemen her şeyi öldürdüğü için Monsanto'ya ait Round up max[256] adlı tarım ilacının yeterli olacağı vaadinde bulunulur. Devamını Engdahl'dan dinleyelim: "Sonuç olumlu olmaktan çok uzaktır. Söylenenin aksine, kimyasal ilaç ihtiyacı normalin üç katına çıkmış, glifosat kullanımı yüzde 72 artmış ve vaat edilen verimden yüzde 5 ila yüzde 15 arasında daha az ürün elde edildiği gözlenmiştir."[257] Örneğin, İngiltere'de yapılan bir incelemede glufosinat, glifosat içeren bitki ilaçlarının yaygın kullanımının tarla kuşlarının sayısında ciddi bir düşüşe neden olduğu tespit edilir. Aynı şekilde poliklorine bifenillerin (PCB)[258] de ağır beyin hasarlarına, doğuştan özürlere ve kansere yol açtığı kanıtlanmıştır.

Türkiye'de de yaygın olarak kullanılan "round-up" türü ot öldürücülerin, canlı çeşitliliği ve doğal hayat üzerinde çok yıkıcı bir etkiye sahip olduğu, özellikle toplu arı ölümlerine sebep

---

255 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s196

256 Yabancı ot öldürücü ilaç

257 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s197

258 Balık vücudumuza zarar verebilir mi? Evet, maalesef günümüzde çevresel kirlenmeler nedeniyle yediğimiz balıklar da beyin hasarına neden olan cıva ve "poliklorine bifeniller" (PCB) ile kirlenmiş durumdadır. Özellikle çocukların, doğurganlık çağındaki kadınların, gebe ve emziklilerin ağır bir metal olan cıvayı almaları, beyin gelişimlerini olumsuz etkileyebileceği için, yüksek cıva içeren balık tüketimlerini kısıtlamaları gerekir. Bu nedenle kılıçbalığı, uskumru gibi cıva ile kirlenme oranı yüksek olan balıklar tüketim açısından tercih edilmemelidir.
http://www.ne-nedir.biz/vitaminlerin-yararlari-kadar-zararlari-da-var.html

verdiği biliniyor. Bu tür kimyasalların sadece bitki ve böcekleri etkilemediğinin en önemli kanıtlarından biri yine İngiltere'de ortaya çıkmıştır. 2007'nin başlarında İngiliz araştırmacılar, İngiltere hükümetine ait bazı belge ve delilleri açığa çıkarır. Buna göre Monsanto, "Turuncu Madde"[259] türevleri, dioksinler[260] ve PCB'ler dahil olmak üzere yaklaşık 67 çeşit kimyasalı, kimyasal atık alma yetkisi bulunmayan Güney Galler'deki geçirgen bir çukura yasa dışı yollarla boşaltttı ve 30 yıl sonra yeraltı su kaynakları ile atmosferi kirletti.[261] Bu durumu İngiliz The Guardian Gazetesi editörü John Vidal, "Monsanto, zehirli atıklarını İngiltere'ye boşalttı" başlıklı haberinde şu şekilde özetliyor: "Ürettiği kimyasalların yaban hayatına ve insanlara zararlı olabileceğini bilmesine karşın, Monsanto'nun binlerce ton çok zehirli atığı İngiliz dolum sahalarına dökmeleri karşılığında, müteahhitlere para ödediğinin belgelerine erişildi."[262]

---

259 Agent Orange-Turuncu Madde: Vietnam Savaşı sırasında ABD'nin, Vietnam askerlerinin ormanda gizlenmelerini engelleyebilmek için, uçaklarla havadan yaydığı kimyasaldır. Tarımda yabani bitkileri ortadan kaldırmak için kullanılan bu zehir, sadece bu doğayı yok etmekle kalmamış, nesiller boyu devam eden hastalıklara sebep olduğu tespit edilmiştir. Sadece Vietnam'da bu kimyasal nedeniyle sayısız çocuk sakat doğmuştur. Halen de bu madde nedeniyle sakat doğumların devam ettiği gözlenmektedir.

260 Dioksin birçok testlerde nispeten düşük miktarlarda bile mutajen ve hatta kanserojen olarak karşımıza çıkmaktadır. Dioksin serbest olarak ve fazla miktarlarda alınırsa (Seveso 1980), etkileri direkt olarak belirlenebilir ve bu etkiler klor aknesi ve karaciğer hasarıyla sonuçlanan koyun ölümleridir. Dioksin, potansiyel olarak tehlikeli bir maddedir. En küçük oranı bile hayati tehlikeye neden olmaktadır. Bağışıklık sistemi bozukluğu, diyabet, nörotoksisite, özürlü doğum, düşük doğurganlık, testis körelmesi, üreme bozukluğu ve kanser vak'aları ile ilgili olduğu görülmektedir. Tıbbi bir rapora göre dioksin, insülin, tiroid ve steroid hormonlarını etkileyerek rüm yeni doğan bebeklerin gelişimini etkilemektedir.
www.food-info.net
F. William Engdahl. Ölüm Tohumları s235

261 F. William Engdahl. Ölüm Tohumları, s234

262 www.guardian.co.uk/environment/2007/feb/12/uknews.pollution1

Böcek ilaçlarının kullanım oranı 1950'lerden günümüze artarak yıllık 2,5 milyon tona[263] erişir. 1992'de yapılan bir araştırmaya göre her yıl dünyada 3 milyon zehirlenme vakası yaşanıyor ve 220,000 ölüm gerçekleşiyor.[264] Bunların önemli bir kısmı ise bu tür zehirli kimyasallardan kaynaklanıyor. 1995 yılında bile ABD'de bitkisel ilaçlar perakende piyasasının yaklaşık 1,5 milyar dolara ulaştığı, Avrupa ülkeleri için bu değerin daha yüksek olduğu[265] belirtiliyor. Bu durumu, Afrika Katolik Kilisesi Piskoposlar Meclisi'nin açılışındaki konuşmasında Papa 16. Benedict, "Avrupa'nın materyalizmi ve kötü ahlâkı, dünyanın en fakir kıtasını, adeta 'zehirli maddelerin çöplüğüne' çevirdi" itirafıyla gündeme taşımıştı.

Bu etkileri özetleyen örnekleri çoğaltmak mümkün. Dünyanın üçüncü büyük GDO'lu tohum ve kimyasal ilaç üreticisi DowAgroSciences şirketinin, Midland, Michigan'daki fabrikalarının astronomik düzeyde dioksin yayarak Tittabawassee Nehri sel havzasını da kapsayan geniş bir bölgeyi kirlettiği tespit edilir. Michigan Çevre Bakanlığı'nın yaptığı deneylerde Midland'dan alınan 34 toprak örneğinin 29'unda çıkan dioksin oranlarının, eyalet güvenlik standartlarından çok yüksek olduğu tespit edilir. Bazı örneklerdeki dioksin yoğunluğu temizlik standartlarından neredeyse yüz kat daha fazla çıkar. Hükümet Midland halkını "Çocuklarınızın topraklı alanlarda oynamalarına izin vermeyin. Toprakla herhangi bir temastan

---

263 Pimentel, D. T.W. Culliney, and T. Bashore. 1996. 'Public health risks associated with pesticides and natural toxins in foods in Radcliffe's IPM World Textbook' 7 Aralık 2008

264 WHO. 1992. Our planet, our health: Report of the WHO commission on health and environment. Geneva: World Health Organization.

265 İqbal 1995- Prof. Dr. Necmettin Çepel, Celal Ergün, Temel Çevre Sorunları

sonra ellerinizi iyice yıkayın. Bahçenizden topladığınız yiyecekleri iyice yıkamadan asla yemeyin. Ağzınıza toprak kaçabilecek herhangi bir işlemden uzak durun"[266] diye uyarır.

Ünlü yazar Prof. Noam Chomsky, "serseri devlet" olarak tanımladığı ABD'nin "turuncu madde" kullanımı hakkında şu tarihi notu düşüyor: "Birçok Vietnamlı için, geleceğe bakışı gölgelemeye devam ediyor; bu yara 'turuncu madde' tartışması... BBC muhabiri Amerikan uçaklarının muazzam miktarlarda güçlü tarım ilaçlarıyla yüklendiğini, bu dev operasyonun amacının, hem Vietnam tarlalarını, hem de ormanları yok etmek olduğunu söylüyordu: 'İki uçak geldi ve kimyasal maddeyi püskürttü etrafa. Sis başmış gibiydi adeta. Çok keskin bir kokusu vardı; o kadar keskindi ki, gözlerimiz yaşardı, burunlarımız aktı. Bazı yoldaşlar kan tükürdü ve kustu. Üzerimizdeki giysiler eriyiverdi. Uçakların bu maddeyi püskürtmesine 5 kez tanık oldum. Bazen çift halinde geliyorlardı. Püskürttükleri malzeme sarı renkte bir duman gibiydi. Bu duman, önce ağaçları sarıyor, sonra yere kadar çöküyordu. 5 gün ila 1 hafta sonra, hâlâ ağaçlık kalan yerler varsa, uçaklar geri gelip buralara da o maddeden püskürtüyordu. Yeraltı sığınaklarına saklandık ama duman oralara da sızdı. Nefes alamaz hale geldiğimizden, sığınaktan çıkmak zorunda kaldık. Ne yazık ki, bu koşullara uygun donanımımız yoktu. Ben birinci kez bu maddeye maruz kaldığımda ishal oldum; ikincisinde ise bayıldım.'"

The Organic Center'ın ABD'de yaptığı bir araştırma, bu tür yüksek tehlikeli kimyasalların yanı sıra benzer diğer tarım

[266] F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s235

kimyasallarının da transgenik tarım nedeniyle önemli ölçüde arttığını ortaya koyuyor. 1996 ile 2008 arasında transgenik tarım nedeniyle 143 milyon kg ek tarım ilacı kullanılır. Transgenik tarımın ilk 13 yılında, tarım zararlısı böceklere dirençli tohumlar nedeniyle insektisit[267] kullanımının bir miktar azaldığı, ama herbisit[268] miktarındaki büyük artışın yanında insektisit miktarındaki azalmanın gölgede kaldığı görülür.

Genetik olarak değiştirilmiş tohumların böceklere dirençli olmasını sağlayan şey, doğal bir bakteri tarafından üretilen zehirli maddenin bu tohumların hücrelerinde bulunmasıdır. Bacillus thuringiensis (BT) türü bakterinin zehri sayesinde tohumlar, kendilerini zararlı böceklere karşı savunabiliyor ve böylece insektisit kullanımı azaltılabiliyor. Başta glifosat olmak üzere herbisitlerden olumsuz etkilenmeyen GDO'lu tohumların üretilmesi sırasında zararlı otlara karşı daha fazla ilaç kullanılıyor. Örneğin, büyük GDO'lu tohum şirketlerinden Monsanto'nun 'Roundup Ready' soya tohumları, sözde 'zararlı' otları öldüren glifosat tarım ilacı 'Roundup'a dirençli.

Herbisitlere dirençli 'süper' yabani otların ortaya çıkmasıyla bir kısır döngüye girilmiş durumda. Şu anda ABD'de tarım arazilerinde en az dokuz 'süper ot' türü görülüyor. Bazı arazilerde iki ya da daha fazla tür bir arada bulunuyor.[269]

Herbisitler nedeniyle meydana gelen kısır döngüden kur-

---

[267] İçerdiği aktif madde ya da maddelerle böceklerin ölütnünü sağlayan ürünler.

[268] Yabani otlara karşı kullanılan tarım ilaçları.

[269] Newsweek Türkiye sayı 56, 20.11.2009, Şahin Artan 'Transgenik tarımın bir "yan etkisi'

tulmak için daha önce bir kez yapılan ilaçlamalar sıklaştırılmakta; yani daha fazla ilaç kullanılmakta ve yeni yeni ek ilaçlar ortaya çıkmaktadır. Doğal tarım yerine, transgenik tarım nedeniyle son 13 yılda ek herbisit kullanımının 174 milyon kg arttığı gözlenmiştir. Newsweek'in bu konudaki haberi şöyle: "Süper otlarla mücadele, sadece daha fazla glifosat kullanımına değil, Portakal Gazı bileşenlerinden biri olan 2,4-D ve parakat gibi maddelerin kullanımına da neden oluyor. ABD Tarım Bakanlığı'na bağlı Ulusal Tarım İstatistikleri Servisi'nin (NASS) verilerini temel alan araştırmada, glifosat kullanımındaki artışla ilgili ilginç veriler sunulur. Buna göre 1996'dan beri glifosat kullanımı pamukta üç katına, soya fasulyesinde iki katına çıkarken, mısırda yüzde 39 artmış durumdadır. Halen 941 milyon dönüm arazide transgenik soya, mısır ve pamuk ekimi yapılan ABD'de 2010'da bu üç üründe çok büyük oranda genetik olarak değiştirilmiş tohum kullanılacağı tahmin ediliyor. Genetik olarak değiştirilmemiş tohum stoğundaki azalma nedeniyle, çiftçilerin isteseler de istemeseler de genetik olarak değiştirilmiş tohum kullanacağı belirtiliyor."[270] Uzmanlar, herbisit dirençli otlarla mücadelenin yoğun olduğu bölgelerde, 2010'da bu işlemlerle ilgili maliyetin dönüm başına 80 dolara kadar çıkabileceğini belirtiyorlar. Bu veriler gösteriyor ki; tohum ve ilaç üreticileri kazançlarına kazanç katmayı sürdürürlerken, bir yandan çevre, insan ve bitki sağlığı bozulmaya devam edecek, diğer yandan çiftçiler ise kâr etmek bir yana iflasla yüz yüze kalacaklardır.

---

[270] Newsweek Türkiye sayı 56,

Tarımın tüm süreçleri küresel şirketlerin eline geçtikçe sayıları hızla artan kimyasal maddeler ve çevre kirlenmesi büyük bir soruna dönüşmektedir. Kullanılan tümü zehirli bu kimyasallar çevredeki her şeyi etkisi altına almaktadır. Bu şirketler bilinçli bir şekilde bu kimyasalların askeri amaçlarla kullanılmasını sağlamakla kalmayıp terörist grupların kullanmalarına da imkân tanıyarak yaşam kalitesini bozmaktadırlar. Bozulan yaşamı düzeltme iddiasıyla sunulan yeni kimyasallar, ilaç adı altında bir kez daha tükettirilerek canlıların bir yandan savunma sistemleri tahrip edilmekte, diğer yandan sağlıksız bir yaşam modeli nedeniyle dünyada olup bitenle ilgilenmeye fırsatı bile kalmaması sağlanmaktadır.

GDO'lu soya fasulyelerinin ekildiği endüstriyel tarım alanlarına yakın yerleşim birimlerinde yaşayanlar, hava yoluyla temas ettikleri bitki ilacı Roundup'tan çok ciddi şekilde etkilenmişlerdi. Lomasenes'te köylülerin kendi tüketimleri için yetiştirdikleri tüm tahıllar sadece GDO'lu soya fasulyesinin direçli olduğu bu ilaç yüzünden yok olmuştu. 2003'te yapılan bir araştırmaya göre sadece köylülerin tahılları değil, tavukları ve diğer hayvanları ölürken, atların da bu zehirden etkilendiği tespit edilmiştir.

Hatta insanlarda bu zehirden deri hastalıkları, şiddetli mide bulantısı ve kusma görüldü. Bu tesislerin yakın çevresinde doğan hayvanlarda, muz ve tatlı patateslerde şekil bozuklukları ve göllerde yüzeyi kaplayan ölü balık vakıaları yaşanmıştı. Yeni tarım alanları oluşturmak için ormanlar kesilmiş, bunun sonucu olarak bölge yerlilerinin sağlık sorunlarında, özellikle kum sinekleri tarafından taşınan ve tedavisi çok pa-

halı olan bir tür parazitin yayılmasında patlama yaşanmıştır.[271] Öte yandan son yılların hastane verileri incelendiği zaman acil servislere müracaat eden hastaların ezici çoğunluğunda zehirlenme tespit edildiği görülecektir.

ABD'de 1996 yılında 2 milyondan fazla bu tür zehirlenme vakıası tespit edilmiştir. Yine aynı dönemlerde ABD'de yılda ortalama 10 bin kişinin bu tür zehirlenmeler nedeniyle öldüğü gözlenmiştir.

Zehirlenmelerin daha çok çocuklarda görüldüğü ve "kalp krizi" olarak kayda geçmiş olsa bile bazı vakıanın zehirlenmelerden meydana geldiği görülmektedir.

Saymakla bitmeyen çevresel etkilerin en önemlilerinden biri de tozlaşmayı sağlayan arıların bu kimyasallar nedeniyle telef olmaları. Şayet önlem alınmaz ise, ünlü bilim adamı Albert Einstein'ın, "Eğer arılar yeryüzünden kaybolursa insanın sadece 4 yıl ömrü kalır. Arı olmazsa döllenme, bitki, hayvan, insan olmaz" şeklindeki öngörüsünün gerçekleşmesine doğru hızla ilerliyoruz. Arı[272] ölümleri, doğal dengenin bozulduğunun işareti olması açısından son derece önemlidir. Bu durum, arılar sayesinde edindiğimiz ürünlerin yok olmasına neden olur. Dünyada tozlanma zorunluluğu olan bitkilerin tozlanmasının yüzde 85'ini bal arısı yapıyor. Arı ölümleri eko sistem denilen doğal dengeyi bozacaktır.[273]

---

271 F. William Engdahl, Ölüm Tohumları, s196

272 Prof. Joergen Tautz: "Çiçek ve bitki türlerinin tüm polenleri arıların ayaklarına yapışır. Arılar 130 bin farklı bitki türüne konarak üremesini sağlar. Bunlar arasında kabak, kavun, çilek ve tüm meyveler var. Sadece bir kovandaki arılar 1 gün içinde 1 milyon çiçeği döller. İşte bu sona ererse birkiler yok olur. Önce bitkiyle beslenen hayvanlar, daha sonra da insanlar ölür."

273 Prof. Muhsin Doğaroğlu, arıcılık uzmanı

Bala İsrail parmağı

Tartışmasız bir "şifa kaynağı" olan bal ve arı ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "Rabbinin arıya vahyini düşün: 'Dağlardan, ağaçlardan ve imal edilmiş kovanlarından kendine yuva edin! Sonra her türlü üründen ye ve ardından Rabbinin sana amade kıldığı yollara koyul! Onların karınlarından, içerisinde insanlar için 'şifa' barındıran farklı renkler ve tatlardan oluşan sıvı –bal– çıkar. Hiç şüphesiz, bütün bunlarda da düşünen bir toplum için mutlaka alınacak dersler vardır."[274] Balla ilgili birçok Hadis-i Şerif görürüz. Bunların en meşhurlarından biri "Balda, şifa vardır" Hadis-i Şerifi'dir.

Türkiye, küçük istisnalar hariç hemen her hastalık için önerilen bal konusunda da son derece önemli bir ülke. Dünyada üretilen toplam 1,5 milyar ton balın yüzde 6,5'ini Türkiye üretiyor. Dünyadaki toplam 65 milyon arı kolonisi içinde 4,9 milyon koloni varlığı bulunan Türkiye bu açıdan da ilk sıralarda. Dünya çam balı ihtiyacının yüzde 96'sı ülkemizde üretiliyor. Türkiye'nin baldan elde ettiği yıllık gelir, 500 milyon TL'den fazla. Geçimini arıcılıktan sağlayan 150 bin aileyi de eklersek arıcılık, Türkiye için vazgeçilmez bir alan. Her türlü ilgisizlik ve tahribe rağmen endemik zenginliği, coğrafi yapısı ve iklimi nedeniyle Türkiye, arıcılık için dünyanın vazgeçilmez merkezlerinden biri.

Tabiîliği yani fıtratı tahripte sınır tanımayan insanlık, daha fazla ürün elde etme tamahı yüzünden arının on günlük bir çalışmayla kendi peteğini yapmasına engel oldu. Yerine pet-

[274] Kur'an-ı Kerim, Nahl Suresi, Ayet-i Kerime 68-69. (Kur'an-ı Kerim'in 16. suresi olan Nahl, "bal arısı" demektir.

rolden elde edilen parafini[275] keşfetti. Ne yazık ki balın peteği bile "kara altın" petrolden. Eskiden balın sadece şeker içerip içermediğine bakılırdı. Şimdilerde ise şeker yedirilmiş bal bile muteber ballar arasında sayılır hâle getirildi ne yazık ki...

Hem dünyanın en güçlü ülkelerinden, hem de en büyük bal üreticilerinden biri olan Türkiye'nin, İsrail gibi bir ülkeden bu alanda da medet umar hâlde olması utanılacak bir durum.

Petrol ürünleri, şeker ve "arı yemi" diye tabir edilen kimyasallarla beslenen arılardan elde edilen bala; tarım kimyasalları, hibrit ve GDO'lu tohumlarla sekte vuruluyor. Tüm bunlar yetmezmiş gibi, arıcılığa bir de İsrail'in bulaştırılması düşündürücü, hatta ürkütücü bir gelişmedir...

22-24 Şubat 2010 tarihleri arasında Antalya'da Türkiye-İsrail 1. Arıcılık Kongresi yapılıyor. Türkiye'den ve İsrail'den yetkililerin katıldığı kongrenin açılışını, Tarım Bakanlığı Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdür Yardımcısı yapıyor. İsrail'in Ankara Büyükelçiliği'nin sitesinde yer alan açıklamaya[276] göre ise İsrail Dışişleri Bakanlığı Uluslararası İşbirliği Merkezi Türk, Ürdünlü, Etiyopyalı ve Hintli akademisyenlere, hükümet çalışanlarına ve arıcılara "modern arıcılık" dersleri verecek. Büyük bir ülkenin kalıcı olmayan gündelik politikalarının tarım sektörünü ne hale getirdiği ortada. Her ilinde en az bir üniversitesi olan, ziraat mühendislerinin önemli bir kısmı işsiz gezen, dünyanın en zengin florasına sahip bir ülkenin arıcılığının bile İsrail gibi "malum" bir ülkenin vereceği "ifsat"

---

[275] 1947'de petrolden elde edilen renksiz, kokusuz, zararlı bir mum çeşidi.

[276] http://ankara.mfa.gov.il/mfm/web/main/Print.asp?DocumentID=173168

bilgisine muhtaç hale getirilmesi, ülkemizin tarım politikalarını göstermesi bakımından üzerinde durulması gereken, acı bir durumdur.

Terminatör gen uygulaması sadece bitkilerde değil, aynı zamanda hayvanlarda da geçerlidir. Mesela ormanlara zarar verdiği iddia edilen kabuk böceklerini ortadan kaldırmak için, laboratuvar ortamında üretilen kırmızı renkli "Thanasimus formicarius" terminatör böcek, geçtiğimiz aylarda Bolu ormanlarına[277] bırakılır. Burada amaç "zararlı" olduğu iddia edilen bir böceği laboratuvar ürünü bir böcek ile yok etmek. Acaba önüne gelmiş bir soruna çözüm üretmeye odaklanmış olanlar uyguladıkları yöntemin beklenmedik başka sorunlara neden olabileceğini düşünmüş ve bunun için alternatif planlar yapmışlar mıdır? Normalde çözümlerinin doğada nasıl bir felakete neden olacağını düşünmüş olmaları gerekir. Ama günümüz insanı genellikle bu idrakten yoksun olabilmektedir.

Yine benzer bir çalışmanın da keneler üzerinde denendiği şüphesi iyice artmıştır. Son yıllara kadar Kırım Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) virüsünün taşıyıcısı olarak ünlenen kenelerin bu denli öldürücü olduğu bilinmiyordu. Ancak dünyadaki yayılma biçimi, Dünya Sağlık Örgütü'nün hazırladığı haritadaki veriler, bu yeni model öldürücü kenelerin biyoterör ajanları olarak laboratuvarda üretilebildiği şeklinde yorumlanıyor.

Dünya Sağlık Örgütü'nün, KKKA hastalığıyla ilgili hazırladığı haritadaki veriler bu çalışmanın haklı olarak İsrail ve/veya ABD tarafından yapıldığı şüphesine yol açmıştır.

[277] Sabah, 01.01.2010, 'Terminatör böcekler işbaşında' haberi

Timeturk.com'un bu konudaki haberi şöyle: "Türkiye'nin de yer aldığı Balkanlar, Ortadoğu ve Afrika'nın güney ve batı kısımlarını içine alan kırmızı noktalı bölgeler, hastalığın görüldüğü coğrafyayı gösterirken, Rusya, Orta Asya, Çin ile Hindistan'ı içine alan sarı renkteki bölgeler ise risk altındaki ülkeleri işaret ediyor. Haritada Batı Avrupa, Kuzey Afrika, Avustralya kıtası, hastalığın yayılma riski olmayan bölgeler olarak beyaz renkte gösteriliyor. Amerika kıtası ise sıfır risk taşıdığı için haritaya bile alınmamış."[278] Haritadaki en ilginç nokta şu: Doğu Akdeniz'in tamamı, hastalığın görüldüğü ve görülebileceği bölgeler olarak nitelendirilirken; İsrail'in de bulunduğu Filistin, Lübnan ve Ürdün hattı beyaz renkte gösteriliyor. İsrail'in komşusu Suriye ve Mısır ile Arabistan'ın tamamı, hastalığın görüldüğü ve görülebileceği bölge içinde yer alıyor. Görüleceği üzere, genetik müdahalenin sonuçları tıpkı kenelerde olduğu gibi toplu insan ölümlerine bile neden olabiliyor.

Şimdi de Doç. Dr. İsmail Köksal'a kulak verelim: "Kendisini hareketlerinde mutlak olarak hür hisseden veya faydası için kural ve kanun tanımayan insanoğlu, 'mavi gül' yapmaya çalışmaktadır. Bu sebeple mor bitkilerden bu rengi veren geni alarak güle monte etmektedirler. Fakat öncesi itibariyle olmayan bu rengi böceklerin nasıl göreceği ve nasıl bir döllenme olacağı henüz belli değildir. Bu da genetik meselenin insanın küçük aklından çok daha ileri boyutlarda bulunduğunu göstermektedir. Dolayısıyla yeni gelişmelerin ekolojik hassas

[278] www.timeturk.com/Kene-İsrail-ajanı-mı-_101741-haberi.html

dengeyi bozmaması gerekmektedir."[279]

İşin en ilginç yanı şu; GDO'nun bu tür zararlarını sadece GDO karşıtları dile getirmiyor. Mesela GDO'nun önde gelen savunucularından Prof. Dr. Selim Çetiner de GDO'nun zararlarını saymakla bitiremeyenlerden. Hikmetinden sual edilen bu çelişki ile ilgili Prof. Çetiner şöyle diyor: "Transgenik ürünlerin çevresel etkilerini değerlendirmek ise insan sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirmekten çok daha zor ve karmaşık görünmektedir. Burada şüphesiz tarımsal üretim yapılan ekosistemlerin birbirlerinden çok farklı olması en büyük etkendir. Çevre üzerindeki olası olumsuz etkilerin başında, transgenik bitkilerin ekosistemdeki diğer canlılarla etkileşimi gelmektedir. Örneğin, BT aktarılmış mısır bitkilerini yiyen tırtılların yanında, diğer hedef olmayan canlıların, örneğin kral kelebeğinin de olumsuz etkilenebileceği iddiası son birkaç yıldır yoğun tartışma konusudur. Burada asıl endişe konusu, sürekli BT aktarılmış mısır ile beslenen tırtılların belirli bir süre içerisinde dayanıklılık mekanizması geliştirmesinin kaçınılmaz olmasıdır.

Diğer bir husus ise, transgenik bitkilerden gen kaçışı yoluyla biyoçeşitliliğin bozulmasıdır. Burada, transgenik bitkilerle akraba türlerin bulunduğu ekosistemlerde, transgeniklerin kesinlikle yetiştirilmemesi öngörülmektedir. Ancak, çiftçi eğitim düzeyinin oldukça sınırlı olduğu gelişmekte olan ülkelerde, bunun ne şekilde sağlanabileceği hâlâ bilinmemektedir."[280] Görüleceği üzere GDO karşıtı biri gibi konuşan GDO savunucuları bile gerçeklerden kaçamıyorlar.

---

[279] Doç. Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhi Hükmü, s148.

[280] www.cine-tarim.com.tr/dergi/arsiv60/sektorel01.htm

GDO'suz tohum aranıyor!

Bazı kimselerin gözünü kâr hırsı bürümüş, bazılarının ise para ile pek işi kalmamış. 20 trilyon dolarlık bir serveti yöneten birinin, diğer insanlar için ölüm demek olan şeyleri kâr hırsıyla yaptığını söylemek körlüktür. Tarlalara tohum yerine ölüm saçan insanlar bu işleri para uğruna niye yapsın ki?

Bu nedenle, önceki bölümlerde izaha çalıştığımız hibrit tohum sistemi geliştirilerek önce tohumların doğal yapısı bozuldu. Sonra Tohum Kanunları çıkartıldı. Kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri tohumların patent haklarını alarak özel mülke geçirdiler. Ardından patentli olmayan gereksiz gördükleri türleri, depolara kaldırarak piyasalardan çektiler.

Hibrit aşaması tamamlanınca da açlığı, kuraklığı hatta petrolün pahalılığı gibi palavraları işleyerek, genetik değişikliği gündeme getirdiler. Genetik değişiklik küresel bir kalıtım mühendisliği projesiydi. Hırsızla tamahkârın buluşması gibi bilimsellik kılıfı eklenen söylemlere 'az emek çok ürün' vaadi eklendi; GDO'lu ürünler arzı endam ettirildi.

Bilim laboratuvarlarından büyük şirketlerin yönetim kurullarına, hükümetteki kilit mevkilerden bazı ülkelerin devlet başkanlarına dek uzandırılan şeytanî plan, insaf ve merhamet yoksunu ellerde büyütüldü. Netice itibari ile bu güçlere bağımlı hale getirildi, tarım ve dolayısıyla insanlık. William Engdahl'ın tabiriyle bu insanlar, yapabildikleri her şeyi yapıp, her şeyi kontrol etmeye çalışıyorlar. -Haşa- tanrıymış gibi davranarak, "ya bana itaat et cennetime gir ya da isyan ederek cehenneme" dercesine önümüze "ya tohumu sürekli benden al ve koyduğum kurallara harfiyen uy, istediğim

kanunu çıkar, istemediğim ülkelerle ilişkini kes, istemediğim ürünü ekme ya da yaşamak istemiyorsan da öl" şeklinde iki seçenek koyuyorlar.

Peki, biz ne yapmalıyız? Küçücük bir bahçemiz yahut büyük tarlalarımız da olsa doğal tohumlara yönelmeliyiz. Peki, GDO'lu tohumlardan kaçarken bizi bekleyen başka tehlikeler olabilir mi? Hibrit, sığınılacak bir liman mıdır? Organik gıda denilen ürünler hangi tohumlardan üretiliyor? Aslında yaşanılan, halk tabiriyle yağmurdan kaçarken doluya tutulmaktır. Başta Tarım Bakanlığı olmak üzere kimi çevreler, hibrit tohumları doğal tohum gibi anlatarak açıkça bilgi kirliliğine neden olmakta, toplumun doğruyu ve gerçeği öğrenmesine engel olmaktadırlar. Hâlbuki hibrit tohum; başka türlerden olmasa bile tür içinden zorunlu bir genetik müdahale içerir. Bazı özellikleri çıkarılmış bazı özellikleri ise değiştirilmiş, bir şirketin mülkiyetine geçirilmiş gayri doğal tohum olduğundan, ekilmemesi gereken bir türdür.

Dünyanın, daha doğrusu canlı türlerinin geleceği ilk insandan bu yana ekilegelen tabiî tohumlara bağlıdır. Bu tohumları özellikle dağ köylerinde, özel koleksiyonlarda, bazı ailelerde bulmak mümkündür. Hatta bu tohumların bazılarını bakliyatçılarda ve bazı tohumcularda bile hâlâ bulmak mümkündür. Emanet aldığımız doğal tohumları ekmek, çoğaltmak, kullanılmasını teşvik etmek hepimizin insanî, dinî ve ahlâkî görevidir. Dikkat çekmek ve yaygınlaştırmak için dostlarınıza tohum hediye edebilirsiniz.

Tohum canlı bir organizma olduğuna göre, elde ettiğimiz tohumları koruyabilmek için uygun koşullarda saklamak

gerekiyor. En bildik yollardan biri, bambu çubuklar içinde bekletmektir. Tohumların nem almaması, kuru ve mümkün olduğunca serin ortamlarda saklanması gerekir. Bez torbalarda veya saman kâğıdı da denilen boyasız kese kâğıtlarında muhafaza edilebilir. Elbette önemli olan bunları sadece saklamak değil; ekmek, çoğaltmak ve bunlardan elde edilen ürünlerle beslenmektir...

Organik gerçekten organik mi?

İnsanların GDO'lu ve hibrit tohumlu ürünlere karşın, tabiî gıdaları arzu etmeleri üzerine "organik sertifikası" almış ürünlerin pazarlanmaya başladığını görürüz. Artan talebi, büyük bir ranta dönüştürmek isteyen bazı fırsatçılar, ürünlerini üç beş katına bazen de on katına kadar varan fiyatlara satmaktalar. GDO yönetmeliği ile ürünün GDO içermediğinin ürün etiketine yazılmasının yasaklanması da gösteriyor ki; Tarım Bakanlığı'nın dolayısıyla siyasi iradenin tercihi doğaldan yana değil âriziden yani yapaydan yana. Bir ürünün organik olarak etiketlenmesinin garipliği bir yana, bu ürünlere yönelik özel bir kanun çıkarılmış olması; diğer ürünlerin tümünün sağlıksızlığının yahut sorunlu olabileceğinin zımnen kabulü anlamına da gelir. Organik ürünlerin değil, organik olmayanların etiketlenmesi gerekirken, organik olanların etiketlenmesi ve marketlerde özel bölümlerde satılıyor olması, son derece calibi dikkat bir durumdur. 15 maddelik birkaç sayfalık basit bir yasa olan 5262 Sayılı Organik Tarım Kanunu[281], 'organik'

[281] www.mevzuat.gov.tr/Metin.Aspx?MevzuatKod=1.5.5262&MevzuatIliski=0&sourceXmlSearch=organik

kavramının 'ekolojik' ve 'biyolojik' kelimeleriyle eşdeğer anlamda kullanıldığını belirtiyor. GDO'yu yasaklama iddiasıyla sunulan ancak GDO'ya yasal bir meşruiyet kazandıran Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı[282] 18 madde olmasına karşın, 14 sayfadan oluşan bir metin. Organik ürün yasasının daha kapsamlı, yasaklayan bir yasanın ise daha sınırlı olması gerekirken tam tersinin uygulanmış olması meselelere ne kadar ters bir cepheden bakıldığını da gösterebilir.

Peki, organik ürün olarak belirtilen ürün ne kadar organik? Organik denilen ürünler için 'doğal ürün'anlamını çıkarabilir miyiz? Bir ürünün 'doğal' olabilmesi için 'tabiî' olması gerekir. Tabiî ise unuttuğumuz bir kavram; yani tabiata ait olan, yaratılışa ait, aslı insan eliyle herhangi bir değişikliğe uğratılmamış ve bozulmamış, sun-i olmayan, normal, katıksız ve hilesiz olan. Tabiat ise şöyle tanımlanıyor: Hakikatin eseri olan her şey, yaratılmış şeylerin tamamı, kâinatın bütünü, maddi alem, yaratılmış şeyler arasındaki ahenk ve düzen, ilahi nizam, yaratılmış şeylerde mevcut olan kuvvet, bir cismin mahiyeti, temel vasıfları, değişmez temel hususiyetleri, doğuştan taşınan karakter, seciye, huy, mizaç, yaratılış, alışkanlık, adet. [283]

Bu noktada, organik tarımın 'doğal' doğru ifadeyle 'tabiî' tarımla bir ilgisi olabilir mi? Önemli ölçüde hayır. Çünkü, hibrit tohumlarla ekimi yapılan bir tarım ürününün tabiî olduğu söylenemez. Tabiîlik kavramsal izahında da görüleceği üzere tabiî tohumdan, kimyasal hiçbir ilaç, gübre, hormon gibi

[282] www.basbakanlik.gov.tr/docs/kkgm/kanuntasarilari/biyoguvenlik.doc

[283] D. Mehmet Doğan. Büyük Sözlük tabiat maddesi.

maddeler kullanılmadan üretilen ürünler için ifade edilebilir.

Organik kavramı bu anlamda ele alındığında piyasa ürünlerine göre daha iyi olabilir ancak tabiî değildirler. Bu nedenle talep edilen bedeli hak etmemektedirler. Hiç kimse tüketiciyi doludan kaçarken yağmurda boğmamalıdır.

Kaldı ki bugün, küçük bir çiftçi şayet tabiî bir ürün üretiyorsa, ticari bir rant aracı olan sertifikayı alamamışsa, onun tabiîliğinin hiçbir önemi kalmıyor. "Ürünleri bu hale getirmiş bir insan türünün hangi sözüne güvenip de ürettiği ürünün tabiî ürün olduğunu kabul edelim? Elbette bir sertifikalandırma gereklidir" diyenler tümüyle haklıdırlar. Ancak bu kadar bürokrasi ve sertifikalandırma sisteminin de küreselleştirilmesi, insanları tabiîlikten uzaklaştırmak için bir tuzak olmasın sakın... Kaldı ki dünya organik pazarını da büyük oranda GDO firmalarının yönettiğini görüyoruz. Michigan Üniversitesi'nin verilerine göre dünyanın en büyük 30 organik üreticisi de bildik firmalara yani GDO'culara ait.

GDO'lu meyveler neden kurtsuz?

Böceklerin meyve ve sebzelere 'zarar' vermemesi amacıyla ılaçlamalar yapılır. Bir elma ağacına tomurcuklar patlamadan 15 gün önce, farekulağı döneminde, pembe çiçek döneminde, çiçeklerin üçte dördü döküldüğünde, meyve tutumunda -meyvelerin çapı yarım santim iken-, birinci döl larvalar ilk görüldüğünde, ikinci döl larvalar ilk görüldüğünde, sonbaharda yaprak dökümünde, kış şartlarında korumak için diye devam edip giden; bordo bulamacı bakır oksiklorür trifloxystrobin, bitertanol, cyprodinil, triadimefon, hexaflumu-

ron, triflumuron, thiacloprid, flufenoxuron tau-fluvalinate, abemektin oxydemeton methyl gibi maddelerin kullanıldığı ilaçlamalar yapılır.

Bu ilaçların sadece mücadele edilen canlı türüne değil, çevredeki diğer canlılara da etki etmesi ve ekolojik sisteme zarar vermesi kaçınılmazdır. Bazı insanlar, yararlı olan böcek türlerinin yok edilmesi için üreticileri binbir şekilde kandırarak meyve, sebzelerimizi adeta bir kimyasal atık deposuna çevirmektedirler. Doğal yapıya bu tür zararlı kimyasallar atılmamış olsa, yaşamları birbirine bağlı olan böcek ve kuşlar içgüdüleriyle bir türün aşırı artıp, zararlı hale gelmesini kendileri zaten önlemektedirler. Hâlbuki açık ve gizli amaçları olan "zararlı insanlar", doğal yapının tahrip edilmesinden çok büyük bir çıkar elde etmeyi arzulamaktadırlar.

Dünya nüfusunun kontrol altında tutulmasını arzulayan çevreler, insan sağlığının bozukluğunu kazanç kapısı olarak gören ilaç üreticileri, bunların verileri ile beslenen teknik ve akademik çevreler ve de varlıklarını bunlara borçlu olan bürokrasi, bu durumun sürmesi için var güçleri ile çalışıyorlar. Kontrollerinde veya ellerinde tuttukları araçları ile insan zihnini kirletmekte hatta iğfal etmekteler. Bilgi kirliliği ile gerçeğin üstünü tümüyle örtmekteler.

Hâlbuki sıradan bir insan bile insan sağlığının, içinde kurt bulunan meyvelerle mi, yoksa öldürücü kimyasallarla defalarca ilaçlanan meyve ve sebzelerle mi bozulabileceğini bilir. Ancak yine bu tür kimyasallarla, düşünme melekelerine ket vurulan insanın, kurtlu elma mı yoksa kurtsuz elma mı tercihini yapabilecek bir iradeden yoksunluğu da ortadadır.

İçinde kurt bulunan meyvelerin insan sağlığına herhangi bir zarar vermediği, aksine daha sağlıklı olduğu, tarım üretiminde zararlı organizma ve böceklerle mücadelede kullanılan kimyasal maddelerin ürünü zararlı hale getirdiği bilgisine ve araştırma sonuçlarına özellikle de internet imkânı sayesinde arzu eden her tüketici erişebilirken, her dört kişiden birinin her gün hastane kuyruklarında koşuşturmasının akılla izahı mümkün olabilir mi?

Fiziki olarak göremediğimiz bu zehirli kimyasalların yanı sıra bazı meyveler, öylesine düzgün şekildeler, parlaklar ki adeta bir kalıptan çıkmışlar. Elmaları, armutları hatta portakalları elimize aldığımızda, kabuklarında muma benzer maddelerle kaplandığını görürüz. Bırakınız bu ürünlerin içinde kurt çıkmasını sinekler bile yakınına yaklaşmıyorlar. Kurt ve sineklerin bile tenezzül etmediği bu ürünleri insanoğlu kendisine yapılan onca uyarıya aldırış bile etmeden tüketebiliyor. Peki, burada "İnsan mı akılsız yoksa diğer yaratıklar mı akıllı?" sorusu insana yapılmış bir hakaret olarak mı görülmeli?

İnsanoğlu "yapma denileni" yapmaya daha müsait bir varlık. Yaratıcısını dinlemeyen bir varlığın diğer insanları dinlememesi son derece doğal bir durum. Özellikle zihinleri iğfal ve işgal edilerek hazzın ve güzel görünümün tutkunu haline gelmiş günümüz insanlarının bu uyarıları kulak ardı etmesini yadırgamamak gerekiyor. Çünkü umut her zaman var. Henüz sayıları arzulanandan az da olsa kurtlu ürünleri arayan kimselerin sayısı artıyor. Çoğu kimsenin tenezzül edip yemediği kurtlu meyveler, artık ekolojik marketlerde daha yüksek bedellere alıcı buluyor. Hatta bu ürünlerin devlet başkanları, üst

düzey bürokratlar, GDO'lu tohum ve ürün üreticisi şirketlerin seçkinleri ile kirli oyunun arka planını bilen kimselerce tüketildiğini belirtmekte yarar vardır.

İnsanın yok etmek için amansız bir mücadeleye giriştiği bu kurtçuklar neden ve nasıl oluşuyor? Kayısı, kiraz, elma gibi meyvelerdeki kurtlar nasıl oluşur? Mesela kirazdaki kurtların kirazın üzerindeki delikler nedeniyle oluştuğunu söyleyebilir miyiz? Yoksa içerdeki bir etken ile mi oluşur? Kâinattaki canlı ve cansız varlıklar tesadüf ve gelişigüzelliğin sonucu olabilir mi? Tüm varlıkların ortaya çıkışı ve gelişimi tümüyle Allah'ın kudret, irade ve ilminin eseri değil midir?

Prof. Dr. Adem Tatlı bu konuda şunları aktarıyor: "Varlıkların ortaya çıkmasında birtakım sebepler rol almaktadır. Çocuk için, anne ve baba bir sebeptir. Elma meyvesinin sebebi de, elma ağacıdır.

Aynı şekilde, meyve iç kurtlarının meydana gelmesinde de, bazı sebepler görev almaktadır. Bunların nasıl oluştuğunu bilmeyen kimseler, bunların meyvenin kendisinden geldiğini, ya da kendiliğinden ortaya çıktığını zannetmektedirler. Bu konuda insanı en çok yanıltan kiraz meyvesindeki iç kurtlardır. İlk bakışta, dışarıdan meyvenin içine hiçbir girişin olmadığı görülmektedir. Öyleyse meyve iç kurdu burada nasıl teşekkül etmiştir? Şimdi bunu anlamak için kiraz meyvesinin ilk teşekkülüne dönerek gelişmeleri adım adım takip edelim. Kiraz meyvesi, kiraz çiçeğinin gelişmesi ve farklılaşmasıyla meydana gelir.

Başlangıçta çiçekte dişi organ denen ve meyveyi verecek olan taslak vardır. Aynı çiçekte, çiçek tozlarını taşıyan erkek

organlar da mevcuttur. Çiçekteki organlar belli bir olgunluğa ulaşınca, çiçek tozları tarafından tozlaşma olur ve böylece döllenen ve meyve taslağı denen yumurtalık gelişmeye başlar. Henüz taç yapraklar düşmeden bu safhada, kiraz iç kurdu kelebeği tarafından, bu meyve taslağına, yani çekirdekle zar arasına yumurta bırakılır. Bu yumurta, zamanla gelişen meyvenin dış kabuğunun içinde kalır.

Bırakılan yumurtadan kurtçuk çıkar ve meyve ile beslenir. Her kiraz meyvesinde ancak bir tane meyve iç kurdu bulunabilir. Bunun sebebi de şudur: Döllenmiş meyve taslağına yumurtayı bırakan kelebek, bu meyve taslağının etrafını bir sıvı ile sıvar veya bir koku bırakır. Tıpkı bir elmanın etrafının elma şekeri tarafından sarıldığı gibi. Dolayısıyla, daha sonra buraya gelen kelebekler, bu meyveye kurt bırakıldığını anlarlar ve ona yumurta bırakmazlar.

Her meyvedeki iç kurdun gelişmesi ve yumurta bırakılma devreleri ile bu yumurtaları bırakan canlılar farklılık gösterir. Meselâ, elma iç kurdu yumurtaları, genelde elma meyvesi, fındık büyüklüğüne ulaşınca bırakılmaktadır. Meyvelerin cinsine göre yumurta genelde sineğin yumurta hortumuyla meyvenin içine bırakılmaktadır. Bu hortumun açtığı delik, zamanla meyvenin gelişmesi esnasında kapatılmaktadır. Biz de, o kurtçuğun meyvenin içine nasıl girdiğini çözememekteyiz. Zamanla meyvenin içinde yumurtadan çıkan kurtçuk, meyve içi ile beslenir ve meyve iç kurdu şeklini alır.

Sonuç olarak; meyve kurtları değişik şekillerde teşekkül etmektedirler. Ancak hepsinde ortak nokta, mutlaka bir canlının ürünü olmalarıdır."

Hikâye: Yabani ot

"Zamanın birinde bir tarlada yabanî bir ot bitmiş. Tarla sahipleri yabani otu yok etmek için boyuna biçerlermiş. Bu yüzden ot çoğaldıkça çoğalırmış. Günün birinde iyi kalpli, bilgin bir çiftlik sahibi bu tarlanın sahiplerini ziyaret etmiş. Onlara yabanî otu biçmemelerini, otun bu yüzden çoğaldığını, onu kökünden sökmek gerektiğini söylemiş.

Fakat tarla sahipleri bu iyi kalpli sözlerinden çok diğer konuşmalarına önem verdiklerinden mi, onun söylediklerini anlamadıklarından mı, yoksa bu öğüt işlerine gelmediğinden mi, her nedense kendilerine denilenleri yapmamışlar. Otu biçmeye devam etmişler. Böylece ot çoğaldıkça çoğalmış. Gerçi, sonraki yıllarda o adamın öğüdünü hatırlatanlar olmuş, ama kulak asmamışlar, yine eskisi gibi hareket etmeye devam etmişler. Zamanla yabani otu, topraktan çıkar çıkmaz derhal biçmek yalnızca bir âdet değil, kutsal bir iş olmuş. Yabanî otlar da günden güne çoğalmış. Bir müddet sonra öyle bir hale gelmiş ki, tarlada yabanî ottan başka bir şey bitmez olmuş, insanlar sürekli bundan şikâyet eder, ottan kurtulmak için her türlü çareyi dener olmuşlar. Fakat bilge kişinin onlara önerdiği çareyi denemezlermiş. Uzun zaman sonra bir adam bilge kişinin sözlerini bulup, tarla sahiplerine yanlış hareket ettiklerini; bir bilgenin, yıllar önce bunu kendilerine söylediğini hatırlatmış.

Sonra ne olmuş biliyor musunuz?

Tarla sahipleri bu adamın söylediklerinin doğru olup olmadığını araştıracak, doğru ise otları biçmeyi bırakacak, değilse ona yanıldığını söyleyip, bu lafların tutarsız olduğunu, bunu yapmanın yanlış olduğunu ispat edecekleri yerde, bunların ne birincisini, ne ikincisini, ne de üçüncüsünü yapmışlar. Tam tersine o adama

söyledıklerinden ötürü kızmışlar, iyi davranmamışlar. Bazısı onun için: "Bilge adamın sözlerini yalnızca kendisinin anladığını sanan beyinsiz, kendini beğenmişin biri" demiş. Kimileri: "Kafasında saçma sapan şeyler üreten, yalancı, zararlı bir adam" demiş. Kimileri de, o adamın bunları kafasından söylemediğini, söylediklerinin herkesin saygı duyduğu bir bilgeye ait olduğunu hiç düşünmeyerek: "Yabanî otları çoğaltmak, insanları tarlalarından etmek isteyen kötü bir adam" diyormuş. "Yabani otu biçmememizi söylüyor, hâlbuki onu biçmezsek büsbütün çoğalıp tarlalarımızı mahvedecek. Yabani ot yetiştirecek olduktan sonra tarlaya ne lüzum var" derler, adamın "otu biçmeyin" demediğini, onu kökünden sökün dediğini hiç akıllarına getirmezlermiş.

Böylece o adamın akılsız, yalancı, zararlı biri olduğu inancı o kadar kökleşmiş ki, bu yüzden herkes onunla alay eder, onu azarlarmış. Adamcağız sürekli yabanî otları çoğaltmak istemediğini, hatta çiftçinin en önemli işlerinden birinin zararlı otları yok etmek olduğunu, kendilerine bir bilgenin sözlerini hatırlatmaktan başka bir şey yapmadığını tekrar eder durur, fakat kimseye dinletemezmiş. Çünkü o adamın, iyi kalpli bilge kişinin sözlerini yanlış yorumlayan, zararlı otların çoğalmasını sağlamaya çalışan, kötü kalpli, kendini beğenmiş bir adam olduğuna iyice inanmışlar.

İncil'in, kötülüğü iyilikle savmak, kötülük karşısında zor kullanmamaya dair öğüdünü hatırlattığım zaman benim de başıma aynı şey geldi. Bu prensibi en başta İsa Peygamber, sonra gerçek havarileri tüm çağlarda öğretmişlerdir. Fakat insanlar bu prensibin üzerine fazla eğilmediklerinden mi, yoksa bu kurala uymanın zor olduğunu düşündüklerinden mi, bu öğretiden gittikçe uzaklaştılar. Daha sonra, bu öğreti öyle bir hal aldı ki; insanlara, ilk

defa söylenen, hiç duyulmamış, tuhaf, hatta çok saçma bir şey gibi görünmeye başladı. İyi kalpli bilge kişinin başına gelen şey, aynı şekilde benim de başıma geldi.

Tarla sahipleri bilge kişinin sözlerini nasıl kasıtlı olarak gizleyip: "Bu adamı dinlemeyin, o delinin biri. Zararlı otları biçmeyip çoğaltmamızı istiyor" demişlerse; aynı şekilde ben de, İsa'nın "kötülük karşısında zor kullanmayarak, onu sevgi ile kökünden yok etmek" öğretisini söylediğim zaman benim için: "Onu dinlemeyin. Delinin biri" dediler. Sözlerimi: "Kötülüğe karşı koymamamızı bizlere salık veriyor. Böylece kötülüğün bizi mahvetmesini istiyor" şeklinde yorumladılar.

Ben İsa'nın öğretileri doğrultusunda, kötülüğün kötülükle ortadan kaldırılamayacağını, kötülük karşısında şiddet göstermenin onu çoğaltmaktan başka bir işe yaramayacağını, kötülüğün yalnızca iyilikle yok edilebileceğini söyledim. Malum olduğu üzere İsa: "Size lanet edenlere güzel söz söyleyin, kalbinizi kıranlara dua edin, sizden nefret edenlere iyilik edin, düşmanlarınızı sevin, böyle yaparsanız onlar sizin düşmanınız olmayacaktır" diyordu. Ben de İsa'nın öğütlerine dayanarak insanın kötülüğe karşı koymamasını, akıl ve sevgi ile sabretmesini, İsa'nın "kötülüğü gidermenin tek yolunun kötülüğe kötülükle karşılık vermemek" olduğunu öğütlediğini söyledim.

Benim bu sözlerim yanlış anlaşıldı. Güya ben kötülükle mücadele edilmemesi gerektiğini söylemişim. Bu yüzden, hayatını kötülüğe kötülükle karşı koyarak geçirmiş ve zorbalığı seven herkes benim ve İsa'nın sözlerini yanlış yorumlayıp, bu yorumu hemen benimsediler. İşte böylece kötülüğe kötülükle karşı koymamak şeklindeki bu söz mantıksız, dine aykırı, yanlış, zararlı bir şekilde

yayıldı. Bu sebeple de insanlar kötülüğü yok etmek bahanesiyle, rahat rahat kötülük yapmaya devam ediyorlar."[284]

Netice

Güzellikleri korunmuş, kirletilmemiş bir yere gittiğimizde, insanların orayı keşfetmemiş olmasına çok seviniriz. Aslında bizi sevindiren şey, orasının insanların şerrinden korunmuş olmasıdır. Yeryüzünü imara memur edilen ve bunun için gönderilen insanın; bencilliği, sorumsuzluğu, görev bilincinden yoksunluğunu bir kez daha görmenin acısı da, bu sevinci ironikleştirir ve amacın idrakinde olanlarda, arzın diğer bölgeleri ile yapacağı mukayese neticesinde hüzne dönüşür. Çevreye attığımız her şeyin aslında yaşam alanımızı kirlettiğini, toprağa attığımız her kimyasalın aslında kendi bedenimize enjekte ettiğimiz zehirler olduğunu bilmemiz gerekiyor. İnsan, keşfe çıktığı uzaya bıraktığı aletlerle, henüz kendine bir yaşam alanı yapmayı beceremediği olsa bile, orayı da çöplüğü yapmayı becerdi. Henüz kendisi için yaşam alanı yapamadığı alanı kirletmeyi beceren insanın, gelecekte bu alanları nasıl temizleyeceğini düşünmediği de ortadadır. İnsan, yaşam kaynağı olan toprağı bu denli hoyratça kullanmaya devam ederse, ektiğini biçeceği için kendi sonunu kendi eliyle hazırlamış olacaktır. Bu durum büyük kıyamet olur mu bilmiyoruz ama daha şimdiden küçük kıyamete dönüştüğünden kuşku yok. İnsan bedeni hibrit ve GDO'lu tohumlar nedeniyle bir kimyasal çöplük olmak zorunda kalmıştır. Yaşamımız için büyük bir tehlikeye

[284] Bu hikâye Tolstoy'un *İçimizdeki Şeytan* adlı eserinden alınmıştır

dönüşen bu illet ve arazlardan kurtulmak için herkese sorumluluk düşüyor. Bu yaşam da, bu dünya da bizim.

Kendi yaşam alanlarımızı, başkalarının korumayacağını da öğrenmemiz gerekiyor.

"HELAL" OLSUN SANA "HELAL" OLSUN!

"Söyleyin bana, ekip durduğunuz tohumu siz mi yerden bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?"[285]

"Dileseydik, elbette onu bir çerçöp yapardık, siz de şaşar kalır verdiğiniz emeğe pişman olurdunuz."[286]

"Temiz ve helâl olanları yiyin."[287]

"Pis ve haram olan şeyleri yiyip içmede şeytan ve benzerlerinin adımlarını izlemeyin..."[288]

"Nimeti ve nesli mahvetmeye çalışmayın. Allah fesadı ve bozgunculuğu sevmez..."[289]

"Helâl gıda yemek için verilen çabalar,
nafile ibadetlerden çok çok daha sevaptır."
Prof. Faruk Beşer

[285] Vakıa Suresi, Ayet 63-64.
[286] Vakıa Suresi, Ayet 65.
[287] Bakara Suresi, Ayet 172.
[288] Bakara Suresi, Ayet 168.
[289] Bakara Suresi, Ayet 205.

Uzmanlardan korkulur mu?

Değiştirme yani tahrif, günümüzün en önemli sorunlarından biridir. Kur'an-ı Kerim'de "Allah'ın nimetini kim değiştirirse, şüphesiz Allah'ın cezası pek şiddetlidir"[290] buyrulur. Burada "Allah'ın nimeti"nden murat edilen şey nedir? Günümüz müfessir ve mealcilerinin çoğu konuya basit bir zaviyeden yaklaşadursunlar, Fahruddin er Razi bu durumu Allah'ın insanlara verdiği sıhhat, güvenlik, kendi kendine yetme, ekin, din gibi birçok nimeti kapsadığını belirterek fıtratı değiştirmeye kalkmanın, "nimetin gazap ile değiştirilmesi" olduğunu kabul eder. Kurtubî[291]'nin ise bu ayeti, bütün insanları ve Allah'ın bütün nimetlerini içine aldığı şeklinde tefsir etmesi manidârdır.

Yine Kur'an-ı Kerim'de; "Onu iyice anladıktan sonra, bile bile onu tahrif ediyorlar"[292] buyruluyor. Bu ve benzeri ayetlerden, günümüzde biyo-teknolojinin, canlı organizmalara ait yapının birçok ayrıntısına vâkıf hale geldiği noktada, transgenik teknolojisini kullanarak, çeşitli gerçek dışı beyanlarla, yaratıcının yaratma amacını yani fıtratı bile bile "tahrif" ederek yaptığı değişikliğin Allah c.c. tarafından karşılıksız bırakılmayacağını açıkça anlayabiliriz.

"O şeytan ki; Allah ona lanet etti. O şeytan da şöyle dedi: 'Elbette senin kullarından belirli bir pay ve intikam alacağım... Allah'ın yarattığı tabiî şekil ve hallerini değiştirmelerini emredeceğim ve onlar da bunu yapacaklar.'"[293] Demek ki, Allah'ın

---

[290] Bakara Suresi, Ayet 211.

[291] Kurtubî, III, s161.

[292] Nisa Suresi, Ayet 118-119.

[293] Bakara Suresi, Ayet 75.

yarattığı tabiî yapıyı bozanlara bu telkini veren şeytandır. Bunu yapanlar da şeytani bir emrin uygulayıcısı, işbirlikçisi ve ortak eylemcileridir. DNA ile oynayıp doğalı, fıtratı yani yaratılışı bozarak, farklı yaratık elde etmeye çalışmak şeytani bir eylemdir. Buna rıza göstermek mahlûku "Hâlık" yerine koyma, hatta Allah'ı sever gibi onları sevme olabilir.

Fıtrat, yaratılmışların özgün hali, ilahi yaratılış biçimidir. Dünya, teknolojinin her türlü ahlaktan yoksun bir gücün eline geçtiğinde neler yapabileceğinin sayısız örneği ile doludur. Günümüzde bilim, yaratıcının var edişteki görmek istediği aşkın ahlakî amaçlarla hiçbir bağı olmayan, kutsala dair her türlü düşünceden tümüyle sıyrılmışların hegemonyasındadır. Bu bilimin, haz ve maddi gereksinimlerin karşılanmasından öte bir amacı da yoktur. Max Weber'e göre çağımızın bilgisi, mânâ yolunda bitkin düşmüştür. Kendi boğazını kendi kılıcı kesecektir.

Modern bilimin, ahlaktan önemli ölçüde yoksun oluşu ve yalnızca maddi metaın peşinden koşuşturduğu gerçeğini görmek istemeyen bazı kimselerin bilim adına kullandıkları sığ ve sığınmacı dil toplumsal şüphelerin artışına neden oluyor.

Bu bağlamda benzer hastalığın, günümüz İslam hukukçularında da önemli ölçüde görülüyor olması; 'İslam Dini çağın sorunlarına çözümü olamaz'türünden hakikatin tam tersi bir ithama kadar götürür ki, bu ağır itham bizleri üzer. Bir İslam hukukçusu düşüncelerini açıklarken ve hükümlerini verirken yeni şüphelerin oluşmasını değil, şüpheli alanların ortadan kalkmasını sağlayacak şekilde davranmak zorundadır. Aksi davranışlar, problemi büyütür. Bu durumda şayet yeterli veriye ulaşamamış ve yeterli kanaate erişememiş ise "susma" yolunu tercih etmesi,

hem kendisi hem de "ümmet" için daha yararlı olmaz mı?

Mesela eski Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz başkanlığı döneminde yaptığı "klonlama"[294] başlıklı basın açıklamasında, bir yanda "İslam; din, can, akıl, nesil ve mal şeklindeki beş külli maksadı koruma altına alarak, insan fıtratını muhafaza konusunda ister sebep ister netice açısından olsun, onu bozabilecek her türlü değişiklikten uzak tutma hususunda son derece hassas davranmıştır" diyor. Diğer yandan ise "İnsan kopyalamaya gelince; henüz mahiyeti, ne getirip ne götüreceği bilinmemektedir. Bir ilim olarak insanlığa kazandıracağı birçok faydalar olabilir. Birçok zararları da düşünülebilir. İnsanın fizikî, psikolojik, ahlakî, ailevi, sosyal ve hukukî yaşamına etkisinin ne yönde olacağı henüz denenmemiştir. İnsan bünyesindeki veya ekosistemdeki uyum ve dengenin olumsuz etkileneceğine dair ciddi kaygılar mevcuttur. Bu nedenle şu safhada insanın kopyalanması hususunda İslam adına kesin bir yargıda bulunmak için vakit erken olmakla birlikte, konusunun insan olmasından ileri gelen hassasiyet sebebiyle son derece itiyatlı davranmak gereklidir" şeklindeki görüşleriyle, tam bir â'raf örnekliği oluşturuyor. Diyanet İşleri Başkanlığı aradan geçen bunca süreye rağmen hâlâ aynı görüşte olmalı ki, söz konusu görüşü sitesinde yayınlamaya devam ediyor.

Bu zihin ve duygu karışıklığını yaşayanların sayısı azımsanmayacak boyutlardadır. Aynı duygu karışıklığını bu alanda önemli eserler vermiş olan ilahiyatçılarda da görebiliyoruz. Bir yandan "Genetik kopyalama, bütün canlılar açısından

[294] www.diyanet.gov.tr/turkish/dy/Diyanet-Isleri-Baskanligi-Duyuru-400.aspx

Sünnetullah'a müdahale sayılır"[295] diyen; bir yandan ise "Genetiği değiştirilmiş ürün, doğrudan ilahi yaratmaya müdahale sayılır. Bu sebeple zaruret durumu hariç GDO'lu tarım yapılmamalıdır"[296] diyen ilahiyatçılarımız sanki bir zaruret durumu varmış gibi önemli bir yanlış anlamaya neden olabilecek anlam kaymalarının oluşmasına neden oluyorlar. Üstelik bu durum, bugün ileri sürülen "yeryüzü yaratılmışları besleyemiyor" iddiasına yaklaşmak ve desteklemek sayılabilir ki bu durum, Yüce Yaratıcı'nın "Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin (onları çeşitli usullerle yok etmeyin). Onlara da, size de biz rızık veriyoruz"[297] vaadiyle çelişki meydana getirebilir.

Kendilerini uzman olarak tanıtıp, GDO'ların ve hibritlerin yararlarını (!) öve öve bitiremeyen çok kimse görürüz. Bu durum, farklı farklı düşünce çevrelerinde sıklıkla rastlanabilen bir vakıadır. Buna dinî çevrelerde sık sık rastlıyoruz. Dini çevrelerdeki â'rafta kalma hali ise çok farklı bir boyut kazanıyor.

İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak. Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Adnan Yüksel önce, "Bilim adamları, televizyondaki tartışmalara katılıyor, ben de katılıyorum. Yanlış buluyorum. Bilmediğimiz konuda hüküm vermek kadar kötü bir şey yok. Biz şimdi insan sağlığına etkilerini bilmiyoruz. Dolayısıyla bilmediğimiz konuda bu bir şey yapar, bir şey yapmaz demek mantıklı değil" diyerek GDO'ların sağlığa etkileri konusunda gayet yumuşak ifadeler kullanıyor ve GDO'ları "masum"muş gibi gösteriyor. Yüksel sonra zararlarını sıralıyor:

---

[295] Doç. Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhî Yönü, s133

[296] Doç. Dr. İsmail Köksal, Umran Dergisi, Aralık 2009.

[297] İsra Suresi, Ayet 31.

"Yine bir bakmışlar ki daha çok ürün elde etmek varken az ürün elde ediliyor. Araştırılmış, niye az ürün elde ediliyor diye. Ekilen tohumları bir bitki ya da böcek yiyor. O zaman bu böceği öldürücü geni tohumun içine koyarsak, toprağa da atıldığında o böcekler tohumlara saldıramayacak veya saldırdığı zaman ölecek. Bu tür uygulamalar toprağı olumsuz etkiliyor. Maalesef toprağın dengesini düşünen kimse yok. Sen şimdi yabancı bir şey koydun oraya o ne olacak, o tohumlar bitki oluşturduğu zaman genetiği değiştirilmiş gıdalar, arılarla, rüzgârlarla, böceklerle her tarafa yayılacak. Bir kere bir genetik değiştirilmiş gıdaya başladığın zaman artık o bölgeden normal bitki elde etmen mümkün değil. Ülkemiz dünyanın en büyük biyo çeşitliliğine sahip. Bunlara patent almak varken, bunları normal fiyata üretip, dışarıya yüksek fiyata satmak varken, sen şimdi genetiği değiştirilmiş gıdaları ithal ediyorsun. Buna hiç gerek yok."[298]

Bitkisel kürler pazarlayan ve bunu bir kazanç kapısına dönüştüren bazı profesörlerin, "Hibrit ve GDO yiyeceklerde asla şifa olmaz" dedikten sonra, tümüyle hibrit tohumlardan üretilen tarım ürünlerini görmezden gelip, "Türkiye'de kesinlikle GDO'lu ürün ve tohum yok" şeklinde açıklamalar yapmaları, bu konudaki önemli çelişki örneklerindendir.

Korku ve kaygı taşımadan gerçeği en yalın haliyle ortaya koymaya çalışan kimselerin gayretlerine karşın, "akademik" çevrelerden yükselen benzeri korku ve tereddütlerle yapılan açıklamalar toplum zihninde travmaya neden olabiliyor.

---

[298] Haber7.com, 11.12.2009

Bu eser işte tam da bu nedenlerle tohum gerçeğini bir bütün olarak fotoğraflamaya çalışıyor. Meselenin ekonomik, sosyal, siyasal, sağlık gibi farklı boyutlarının yanı sıra dinî boyutunun bulunduğunun bilinmesi gereklidir.

GDO Müslüman'ı bozar mı?

GDO'nun Müslümanlar açısından ne ifade ettiğinin kapsamlı olarak irdelenmesi gereklidir. GDO'nun fıtrata muğayyir bir eylem olması nedeniyle mesele üzerinde en çok durması gerekenlerden biri de hiç kuşkusuz Müslümanlar olmalıdır. GDO'nun sağlığı bozduğu konusunda hiçbir tereddüt söz konusu değildir. Bu tür ürünlerle toplumların kısırlaştırıldığı, ağır ağır ortadan kaldırıldıkları, düşünce melekelerinin kontrol edildiği[299] gibi gerçekler üzerinden hareket ettiğimizde, genetiği değiştirilmiş ürünlerin Müslümanları bozmaması mümkün olabilir mi?

GDO namaza mani mi?

GDO'lu bir ürün yiyen kimsenin acaba abdesti geçerli midir? GDO'lu ürünlerin abdesti bozacağına dair bir şart ileri sürülemez diyorsanız, peki namaza mani değildir denilebilir mi? Ya da soruyu şöyle sorsak: İçine domuz geni, yılan geni, maymun geni karıştırılmış yapay ve sanal bir gıda ile beslenmiş bir kişinin namazı geçerli, kabul edilmiş namazlar arasına girebilir mi?

"Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz/helal olanlarından yiyin."[300] vahyinin muhatabı olan ve helâl gıda-

[299] Ömer Özkaya, Zihin Kontrolü, 6. Baskı, s156.

[300] Bakara Suresi, Ayet 172.

larla beslenme zorunluluğuna sahip Müslümanların, "Öyle devir gelecek ki, insanoğlu, aldığı şeyin helâlden mi, haramdan mı olduğuna hiç aldırmayacak. Böylelerinin hiçbir duası kabul edilmez"[301] Hadis-i Şerif'inin üzerine dikkatlice düşünmeleri gerekmez mi?

"Saçı başı dağınık, toz-toprak içinde kalan ve elini semâya kaldırıp: 'Ey Rabbim, ey Rabbim' diye dua eden bir yolcuyu zikredip, dedi ki: 'Bu yolcunun yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdır ve haramla beslenmektedir. Peki, böyle bir kimsenin duasına nasıl icabet edilir?"[302] Bu Hadis-i Şerif'te gördüğümüz gibi, insanları şekillendiren şey mideleri ise, mideye giren gıdalar da ibadetlerin kabulüne veya reddine sebep oluyorsa, bu konudaki sessizlik niye?

Soruyu yeniden sorarsak, acaba GDO namaza da mani olabilir mi?

Dinler GDO'ya nasıl bakar?

Farklı türler arası birleşme sonucunda ortaya çıkan "katır" oluşumunu bile reddeden bir din, genetik değişikliğin insan eliyle üstelik birkaç çıkar çevresinin arzuları çerçevesinde yapılması konusunda, müteredditolabilir mi?

Klonlama veya diğer bir ifadeyle genetik şifreleme, sadece İslam dini açısından değil, hemen hemen bütün dinler açısından tartışmaya açılmış ve bu konuda değişik görüşler ileri sürülmüştür.

---

[301] Buhari, Büyü' 7, 23; Nesai, Büyü' 2, (7, 243)

[302] Müslim, Zekat 65

Bazı Batı ülkelerinde, hayvan hücrelerinin insana ilkah[303] edilmesi suretiyle, insan-hayvan arası bir varlık yaratma çalışmaları yapılmaktadır.[304] Bu noktaya gelmiş bir konuda, dinlerin konu hakkındaki kanaatleri geleceğin belirlenmesinde önemli bir rol oynayabilir mi?

Gıda konusu, kuşkusuz tarih boyunca önemliydi. Ancak hiçbir döneminde bugünkü kadar önemli olmadı. Geçmişte gıdanın tek sorunu çokluğu ya da yokluğu iken bugün mesele insanlığın tüm sorunlarının ötesinde bir hal almıştır.

İhsan Fazlıoğlu'na göre din, öncelikle aklı terbiye ederek insanı kendisinden ve nefsinden korumayı amaçlar. Bir birey olarak insan aklının terbiyesi, bir tür olarak insanın; hatta canlı/cansız tüm evrenin insandan korunmasını sağlar.[305] Tüm dinler, mensuplarının her alanda mutluluğunu sağlamak gibi ulvi bir gayeye sahiptirler. Bu nedenle, GDO ve canlı kopyalama sorunu doğal olarak dinlerin de en önemli meselelerindendir. "Onların hepsi bir araya toplansalar bir sinek bile yaratamazlar"[306] şeklindeki meydan okumaya rağmen, ateist grupların yaratıcılık iddiası içeren "tanrınınkinden daha iyi" gibi karşı meydan okumalarına ve fıtrata ihanet eylemlerine tanıklık ediyoruz. İnsanlığın fıtrata ihanet eylemlerine karşı sessiz kalması durumunda, sürüklenilecek felakete karşı din adamlarının çözüm önerisi getirmek gibi bir mükellefiyetleri yok mu?

İnsan, yapısı gereği sürekli bir merak içerisindedir. Bu duy-

---

303 İki ayrı cins hücrenin birleşmesi.

304 Dr. H. Aydar, Dr. M. Arslan, İnsan Kopyalama ve İslam, s161

305 İhsan Fazlıoğlu, Sınıra Yakın Durmak, Anlayış Dergisi, Sayı 79, s83.

306 Hac Suresi, Ayet 73.

gu; onu araştırmalar yapmaya, yeni şeyler öğrenmeye doğru motive etmektedir. "Biz inanıyoruz ki, her türlü yaratma Allah'a aittir ve O'nun izni olmadan diğer konularda olduğu gibi genetik alanında da hiçbir gelişme mümkün olmaz. Şayet insanoğlu 'kalıtım' alanında henüz tam olarak başaramadıklarını bir gün başarırsa; yani -mesela- canlı varlık, yaratabilse veya ölüyü kopyalayarak diriltebilse, acaba bir Mü'min olarak bizim durumumuz ne olacak? Acaba, Allah'a iman noktasında inançlarda bir sarsılma bir yıkılma söz konusu olabilecek mi?"[307]

"O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. Bir şeyi dilediğinde ona sadece 'ol!' der, o da hemen oluverir."[308] Buradaki yaratma -ĥalega- fiili; yoktan var etmeyi yani "bir şeyi yoktan ölçülü ve düzgün olarak,"[309] "herhangi bir aslı ve örneği olmadan yoktan yaratma"yı[310] içerirken, kimilerinin iddia ettiği gibi "kalıtım kopyalaması" bir "yaratma(!)" değildir. Dr. Hidayet Aydar durumu şöyle açıklıyor: "Hepsi mevcut bazı örneklerden esinlenerek gerçekleştirilmekte, var olan bir varlığın kopyası 'yaratılmakta' veya 'diriltilmekte'dir. Bütün bu yaratma ve diriltme için bazı malzemelere ihtiyaç vardır. Hiçbiri tamamıyla yoktan var edilmiş değildir. Oysa, Allah'ın yaratması ve diriltmesi bütün bunlardan farklı ve bunların ötesinde bir yaratış/diriltiştir. O c.c. istediği her şeyi tamamıyla yoktan var edebilir. Olmayan bir şeyi yaratmak için başka malzemelere, bilgi birikimine veya başkalarının desteğine ihtiyaç duymaz."[311]

---

307 Dr. Hidayet Aydar, Genetik Şifre Kopyalama ve Kur'an, s294

308 Bakara Suresi, Ayet 117.

309 Said Havva, el-Esas fi't-Tefsir, c1 s95

310 el-Isfahani, (h-l-k) maddesi; İbn Manzur, (h-l-k) maddesi

311 Dr. Hidayet Aydar, Genetik Şifre Kopyalama ve Kur'an, s304

Aslında hem Doğu, hem Batı kaynaklarında, hem de İslamî kaynaklarda meselenin bu boyutlara ulaşacağının yüzlerce yıl önce öngörülmüş olduğunu ve daha o günlerde düşünce ve hükümlerin ortaya konulduğunu görüyoruz. "İnsan ve hayvan birleşmesi neticesinde doğabilecek farklı yaratıkların çıkması durumunda, onların doğrudan öldürülebileceği"[312] hükmü yeteri kadar açık değil mi? "Bir gün Hz. Peygamber'e bir 'katır' hediye edilmişti. (Hz Ali) Ben kendisine: 'Eşeklerle atları çiftleştirsek de bunun gibi katırlar elde etsek olmaz mı?' dedim. 'Bunu, İslam'ın bu konudaki hükmünü bilmeyenler yapar' buyurdular"[313] Hadis-i Şerif'inde gelişen olay, İslam'ın bu soruna bakışını anlamamızı sağlamıyor mu?

İslam'da Sünni ve Şii mezheplerinde tarihi ve uygulamaya yönelik birtakım farklılıklar olsa da, biyolojik ve teknolojik mevzulara ilişkin kurallar birbirine çok benzer hükümler içeriyor.

Kuveyt'te 1998 yılı Ekim ayında genetik ve genetik mühendisliğine ilişkin bir seminerde bir grup Müslüman entelektüel, GDO teknolojisinin insan ve çevreye zarar verebileceğini dile getirir. Uluslararası İslami Araştırma Vakfı Başkanı İbrahim Syed ise "Müslüman âlimler, insanların Allah'ın yaratış hikmetini bozacak şekilde çabalar içinde olmalarının yasaklandığı hususunda mutabıktırlar. Bu tartışmalı bir mesele değildir"[314] der.

Müslüman dünyasının saygın isimlerinden Majid Katme, Birleşik Krallık İslam Tıp Birliği adına Ekim 2006'da İngiliz

---

[312] Doç. Dr. İsmail Köksal, Genetik Kopyalamanın Fıkhi Yönü, s136

[313] Ebu Dâvud, Cihâd 59, (2565); Nesâi, Hayl 10, (6, 224).

[314] www.biomedcentral.com/1472-698x/9/18

hükümetine GDO teknolojisine ilişkin hazırlamış olduğu raporda, Allah'ın her şeyi en güzel suretle yarattığını ifade edip, kesinlikle böyle genetik çalışmalarına ihtiyaç olmadığını açıkça vurgulamaktadır. Katme, ayrıca Allah'ın yaratışında tahrifin kesinlikle yasak olduğunu ifade eden ayetleri delil olarak göstermektedir.

Ancak GDO'cuların en çok etki altına aldıkları ülkelerin başında Bangladeş, Mısır ve Endonezya gibi Müslüman ülkeler de vardır. İnsan kopyalamanın haramlığı konusunda eski Diyanet İşleri Başkanı M. Nuri Yılmaz'ın, Diyanet adına yaptığı ve Diyanet'in internet sitesinde yayınlanmaya devam eden "gri duruş" istisna edilirse, İslam dünyası fikir birliği içindedir.

"Helal Gıda Standardı" hazırlıkları yürüten İslam Kalkınma Örgütü (İKÖ) Standart Hazırlama Komitesi, genetiği ile oynanmış gıdaları helal kabul etmiyor[315] Diyanet İşleri Başkanlığı ise vardığı sonucu şöyle açıklıyor: "İslâm dini, insan ve toplum yararına gerçekleştirilen her türlü bilimsel çalışmayı teşvik eder ve bu tür çalışmaları, topluma bir görev olarak yükler. Ancak bu tür çalışmaların hukukî, ahlakî ve manevî değerler açısından problem oluşturacak ve insanlık için tehlike arz edecek noktalara getirilmesini de asla onaylamaz. Bu alanda gerekli önlemlerin alınmasını öngörür. 'Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO)' olarak bilinen; biyolojik yöntemlerle kendi türü dışındaki bir türden gen aktarılarak, belirli özellikleri değiştirilen bitki, hayvan ya da mikro organizmalarla elde edilen ürünlerin başta insan sağlığı olmak üzere, çevre ve

[315] www.gidahareketi.org/-363-haberi.aspx

sosyo-ekonomik yapı üzerinde önemli riskler taşıdığı konunun uzmanları tarafından ifade edilmektedir. Ayrıca, hayvandan bitkiye veya bakteriden bitkiye gen transferinin fıtrata müdahale olduğu da unutulmamalıdır. Konu üzerinde araştırmalarını sürdüren bilim kurullarının; doğal ürünlerin genetik yapısının değiştirilmesinin önü alınamaz felaketlere yol açabileceği ve bu tür ürünlerin insan sağlığı üzerinde ciddi tahribatlara sebebiyet vereceği bilgisi dikkate alındığında sağlığa zarar verecek bu ürünleri yemek dinen de sakıncalıdır. Ancak her ne suretle olursa olsun tohumlar üzerinde yapılan genetik çalışmalar sağlığa zarar vermeyecekse bu tür ürünler yenilebilir."[316]

Hem İslam Konferansı Örgütü'nün hem de Diyanet İşleri Başkanlığı'nın GDO konusunda tavrı önemli ölçüde net. Ancak "sağlığa zarar vermeyecekse" şeklinde devam eden izahat ile "zaruret halinde" şeklinde başlayarak devam eden açıklamalar İslam Hukukçuları'nın Papa XVI. Benedict kadar konuya vakıf olamadıkları veya olmak için çaba göstermediklerini ortaya koyuyor. Benedict'in gerçek bilgiye, bu konuda yapılanlara ve yapılmak istenenlere ilk kaynaklardan erişme imkânı daha yüksek olabilir. Her türlü manipulatif bilgi kol gezse de günümüzde doğru bilgi ve gerçeğe ulaşmak zor olmadığından bu Müslümanlar açısından bir mazeret olmamalıdır. Çok boyutlu bir mesele olan "kalıtım mühendisliği" ve bir "soy arıtımı projesi" olan biyoteknoloji konusunda, konunun tüm ayrıntısına vakıf olmadan verilecek fetvaların geri dönülmez sorunlara neden olabileceğinin de göz önünde bulundurulması gerekmez mi?

[316] www.gidahareketi.org/-562-haberi.aspx

Çoğu fıkıhçının[317] "zaruret hali" sığıntısının, Müslümanların bir mesele konusundaki görüşlerinde birçok gri alanın oluşmasına neden olabileceği de göz ardı edilmemeli. Bir yandan da görüş beyn eden bazı kimselerin kendisine Peygamberlere bile verilmeyen bir görev ihdas ederek "İslam'a göre" diye başlayan açıklamalarının, İslam'ın görüşü olarak kabulü olmayacaktır. Bu olsa olsa bu konuda fikrini arz eden kişinin kişisel görüş veya kanaati olabilir. Bu açıdan bu tür açıklamalar, Müslümanlar için sığınak olmaktan uzak gözüküyor. İslam'ın insan yaşamının devamını sağlamak için çaresizlikte ölmeyecek kadar tüketimine izin verdiği haramların, "zaruret hali" mazereti ile her konuda toplumun önüne konulması da İslam'ın değil, İslam hukukçularının problemi değil midir? Neyin insanlık yararına, neyin zararına olduğuna Rockefeller ailesinin karar verdiği[318] bir dünyada bitki genetiği, biyo teknoloji, biyo güvenlik, insan-bitki-hayvan sağlığı, gıda güvenliği gibi insanları ikna edici kılıfların, şeytanî mazeretler olabileceği, yani meselenin arka planının görülmesine engel teşkil ettiği ayan beyan ortadadır.

İslam bir "hadd" dinidir. Yani her şeye bir sınır koyduğuna göre, bilimin de sınırları olacağını ve de canlılar üzerinde her istediğini fütursuzca deneyemeyeceğini söylemek doğru olmaz mı? Her şeyin serbest olduğu ancak sadece bir ağaç veya meyvenin yasaklandığı Cennet'te veya Cennet olarak ifade-

[317] Fıkıh: Hukuk-insanlar arasındaki ilişkilerle ilgili olarak dinî hükümleri ayrıntılı delilleriyle bilmek. Müslümanlar, Müslüman olmaları itibariyle Allah'ın emirlerine uymakla mükelleftirler. Fıkıh ilmi, hangi şartlarda Allah'ın hangi emrinin nasıl uygulanacağını inceler.

[318] www.gidahareketi.org/-562-haberi.aspx

lendirilen yerde, şeytanın telkinleri ile insanın sınırı aşarak, illa ki bu meyveden yeme isteği ile günümüzdeki hadlerin aşılma girişimleri arasında bir ilişki kurulması gerekmez mi? Görülüyor ki, Müslümanlar henüz kendi sorularını sorup, kendi cevaplarını üretebilir durumda değiller. Seyyid Hüseyin Nasr'ın ifadesiyle "Müslümanlar bu asırda kendi sorularını sormak ve kendi cevaplarını üretmek zorundadırlar." Aksi halde son çağları kaybettiğimiz gibi yaşadığımız çağı da kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalacağız.

Yahudiler

2005 yılında Yahudiliğin bitki ve gıda tohumlarına ilişkin emirleri konusunda uzman bir isim olan Weizmann Bitki Bilimleri Enstitüsü görevlisi Prof. Esra Galun "E. Goldschmidt ile A. Maoz insanoğlunun faydasına olacaksa ve direkt olarak Yahova tarafından yasaklanmamışsa araştırmacıların genetiği değiştirilmiş organizmalarla uğraşmasına müsaade edilir görüşündedir" der ve kendisinin de buna katıldığını açıklar. Bir diğer Yahudi din adamı Akira Wolff da bu fikre destek verir ve Yahudi geleneklerinde insanın Yahova'nın suretinden yaratılmış olduğunu ve bunun da ona dünyada her şeyin en mükemmeline ulaşma imkânı sağladığını ifade eder. Ona göre Yahudi kanunlarında dünyadaki gıda kaynaklarını arttırmak ve kalitesini yükseltmek amacıyla genetik mühendisliği kabul edilir. Wolff, Yahova'nın Kilayim[319]'e ilişkin genetik işlemleri yasaklamadığına inandığını belirtiyor.

[319] Hayvan ve bitki türlerinin karıştırılması.

Amerika'da bulunan ünlü Yahudi çevreci grubu Teva Learning Centre (TLC) ise GDO teknolojisini bir dinî ihlal olarak görüyor. Muhafazakâr bir Yahudi Hahamı olan Lawrence Troster da 2000 yılında yayınladığı raporunda, dini geleneklere göre genetiği değiştirilmiş gıdalara onay vermede çok daha dikkat edilmesi gerektiğini ifade eder. Haham Tzvi Freeman tarafından yazılmış olan bir makalede[320] GDO'lu ürünlerin Yahudileri nasıl etkilediğiyle alakalı derinlemesine bilgiler yer alıyor. Yahudilerin GDO'lu gıdalar tüketmemeleri gerektiğini belirtenler Tevrat'ın Lehit 19:19 ve Tesniye 22:9-11 bölümlerini delil olarak gösteriyorlar. Bütün bunlara rağmen Yahudilerin konu hakkında fikir birliği içinde oldukları söylenemez. Bunun ana nedeni bu teknolojilerin tümüyle "milliyetçi ve sömürgeci bir ideloji"[321] olan Siyonist Rockefeller'in elinde olması mıdır bilemiyoruz.

Hıristiyanlar

GDO'lu ürünlerle ilgili Hıristiyan dünyasında da farklı görüşler var.

Hıristiyan dünyasının en geniş kitlesini oluşturan Katoliklerin Vatikan'daki Papalık Adalet ve Barış Konseyi Başkanı Kardinal Renato Martino, 2003'te "Kötü beslenme ve kıtlık problemine çözüm olarak genetik değişiklikleri destekliyoruz. Bilimsel ilerleme ilahi planın bir parçasıdır" diyerek GDO'ya açık destek sunar. Martino bu görüşünü, Papa II. John Paul'un

[320] 'Genetiği Değiştirilmiş Gıdalar Kosher midir?' makalesi

[321] Roger Garaudy, Amerikan Efsanesi ve ABD'nin Dünyayı Yönetme Felsefesi, sl 13. Theodore Herzl: "Siyonizm dini bir hareket değildir. Millıyetçi ve sömürgeci bir ideolojidir."

Kasım 2000'de tarımsal üretimde biyoteknolojiyi destekleyen konuşmasına dayandırdığını belirtmiştir.

Yeni Papa 16. Benedict ise insan genetik mühendisliğini kınamıştır. Papa 16. Benedict Afrika Katolik Kilisesi Piskoposlar Meclisi'nin açılışında yaptığı bir konuşmada, "Avrupa'nın materyalizmi ve kötü ahlakı, dünyanın en fakir kıtasını, adeta zehirli maddelerin çöplüğüne çevirdi" itirafında bulur.

Martino görüşünü Papa II. Jean Paul'e dayandırsa da, Papa II. Jean Paul birçok başka gerekçelerinin yanı sıra ilahi iradeye müdahale manasına geldiği için, kopyalamaya karşı olduğunu bildirmişti.

İngiliz Anglikan Kilisesi ise genetiği değiştirilmiş ürünlerin etiketlenmek koşuluyla satılabileceğini belirtmiştir.

Cape Town'daki eski Anglikan başpiskoposu Njongonkulu Ndungane, "Sağlıklı olmadıkları için GDO'lu ürünleri insanların tüketmesi uygun olmadığı gibi Afrika tarım sistemi için de uygun değildir. Bu Afrika'nın Kuzey ülkelerine bağımlığını arttırır. Kaldı ki Afrikalıların genetiği değiştirilmiş gıdalara ihtiyaçları yok" diyerek GDO'yu başka bir açıdan yorumlar.

Merkezi Cenova'da olan ve 120'den fazla ülkede üyesi bulunan Dünya Kiliseler Konseyi'nden Genetik Mühendislik Adalet, Barış ve Yaradılış Çalışma Grubu diye bilinen ekip 2005 Haziran'ında "Hayatı Önemseyerek: Genetik, Tarım ve İnsan Hayatı" isimli bir rapor hazırlar. Rapor, genetik değişikliklerin etik olmadığını Hıristiyan bakış açısıyla ortaya koyar. GDO teknolojisine ilişkin belgenin sonunda; "Genetik mühendisliği; hayatı, gerçeği, ortak insanlık mirasını ve biyo çeşitliliği bozar" sonucuna varılır.

Ayrıca Ortadoğu'daki pek çok kilise görevlisi kopyalamayı şiddetle reddettiklerini sık sık açıklamaktadırlar.

Tüketim ölçüsü helal-haram olmazsa...

Toplumlar inandıkları gibi yaşamamaya başlayınca, yaşadıkları gibi inanmaya başlarlar. Tüketim ölçüsü helal-haram olmaktan çıkmış bir toplumun, GDO sorununa bîgâne kalmaması mümkün olabilir mi? Dayatılan haz ve moda eksenli model maalesef Müslüman toplumları da deforme ediyor. Artık onlar da hiçbir tereddüt duymaksızın önlerine ne konursa yiyor, gördükleri her şeye hevesleniyor, satın aldıkları ürünlerin etiketini okumuyor, hemen hiçbir uyarıya kulak asmayıp "onu yeme bunu yeme, o halde ne yiyelim" itirazlarını yükseltiyorlar.

Onlar da Batılılar gibi çocuklarını iyi okullara, piyano dahil birçok müzik aletini öğrenmesi için kurslara gönderiyor, en az bir dil öğretiyor, dans benzeri birçok eğitimi aldırıyor ama hiçbiri çocuğuna yoğurt yapmayı, limonata ya da ayran hazırlamayı, hamur yoğurmayı öğretmiyor. Bu nedenle genetiği değiştirilmiş yapay ve sağlıksız meşrubat içmeye, katkı deposu haline dönüştürülmüş sağlıksız ekmekleri tüketmeye, soyadan yapılmış lezzetsiz GDO'lu yoğurtlara mahkûmlar.

Netice

Vahiy kaynaklı dinler; canın, aklın, neslin, malın ve dinin korunmasını ister. Genetik değiştirme ve genetik kopyalama gibi teknolojilerle canlıların yapısını bozma girişimlerinin zararlarından korunmada dinler, insanlığın kurtuluşu olabilirler.

Her hastalığı genetik bir nedene bağlamak ve çözümünün

de genetikte olduğunu söylemek, bilinçli bir şekilde yapılan bir abartıdır.

İnsanların çoğu her şeyin mükemmel olmasını arzulamaktalar. Birileri de bu arzuyu küresel çıkarlarına alet ederek, her türlü kusurdan münezzeh mükemmel bir insan, mükemmel bir eşya, mükemmel bir gıda ve dolayısıyla mükemmel bir yaşam vaadiyle insanın elinde olanı da almak istiyor.

Dinî önderler ve dinî otoriteler, üreticileri etkilemeyi başaramasalar bile, dinin eğitici, yönlendirici ve rehberlik edici rolünü devreye sokarak, tüketicilerin doğru tercihler yapmasına yardım edebilirler. Modernitenin vaat ettiği yaşam modelinden bunalarak arayışa giren insanlar için kurtarıcı olan dinler, 20. yüzyıla oranla 21. yüzyılda daha etkin olabileceklerdir. Bu nedenle, dinî otorite ve önderlerin konu hakkında gerçekçi bilgi ve görüşlere sahip olmaları, diğer insanların da sorularıyla bu kesimleri zorlamaları gerekiyor.

SEKİZİNCİ BÖLÜM: Sonuç...

YA BİTER YA DA BİTER!

"Ne yapsalar boş,
Göklerden gelen bir karar vardır.
Gün batsa ne olur,
Geceyi onaran bir mimar vardır.
Yanmışsam; külümden yapılan bir hisar vardır,
Yenilgi yenilgi büyüyen bir zafer vardır."
Sezai Karakoç

"Dünya; kötülük yapanlar yüzünden değil,
seyirci kalıp hiçbir şey yapmayanlar yüzünden
tehlikeli bir yerdir."
Albert Einstein

Hangisi doğru?

İzaha muhtaç bir konuyu tafsil ederken karşı tarafı ikna için birçok veri kullanılır. İstatistik denilen sosyal alan bunun için geliştirilir. Soruyu soruş biçimi, soranın konuya nasıl baktığını da gösterir. Açlık rakamlarında ve GDO'ya ait verilerde, meseleye nereden bakıyorsanız elde edilen verileri o açıdan yansıtarak, istediğiniz manipülasyonu yapabilirsiniz.

Beslenme ihtiyaçları kişiden kişiye, coğrafyadan coğrafyaya, kültürden kültüre, ülkeden ülkeye değişiklik arz edecektir. Tolstoy'a kulak verelim: "'İnsan ne ile yaşar?' sorusunun cevabı aslında basit... İnsanın yaşaması için, çok da fazla bir şeye gerek yok. Kuru ekmek ve su insanın yaşamını sürdürmesine yetiyor. Bedenimiz mükemmel yaratılışı sayesinde, bizim bir şey yapmamıza gerek kalmadan vazifesini sürdürüyor. 'İnsanın kalbine ne hükmeder?' Anladım ki insanın kalbine sevgi hükmeder. 'İnsana ne verilmemiştir?' İnsana kendi ihtiyaçlarının bilgisi verilmemiştir. 'İnsan ne ile yaşar?' Anladım ki insanın elinde hiçbir şey olmasa bile Allah sevgisi olsun yeter. Yani insan Allah'a inanmadan yaşayamaz..."[322]

Kişi kendisine sunulan bir bilgi veya veriden önce bu veriyi sunan kişi veya kurumların kimliğine bakarak, amacını, niyetini sorgulamalıdır. Bu sorgulamadan geçirilmeyen veriler, yanlış taraftarlık ve haksız karşıtlık meydana getirebilir. Kitapta sunmaya çalıştığımız tüm bilgi ve veriler, kalıtım mühendisliği çalışması yapan şirket ve ülkelerin, gerçek niyetlerinin sorgulanması ve deşifrasyonu çabasıdır. GDO ve hibrit tohumların

[322] Tolstoy, 'İnsan ne ile yaşar?'

kısa, orta ve uzun vadede insanlığın yararına olmadığı açıktır.

İnsanlığın yararına olmayan bu gelişmeye destek vermek, her mideye bir misket, her yöreye bir atom bombasının atılmasına râzı olmak demektir. Çıplak gerçek böyle olunca da, kalıtım mühendisliğine (yani genetik müdahaleye) karşı olmak, fıtrattan yana olmak; kalıtım mühendisliğine taraftar olmak ise, fıtratın tahrifini istemek olarak yorumlanabilir.

Bu düzen nasıl yıkılır?

Bir düzeni yıkmak gerektiğinde önce kendimizi bu yıkılışa hazırlamamız gerekiyor. Bunun için de niyet, irade ve eylem gerekir. Hiçbir zaman buna gücüm yeter mi gibi bir endişeye gerek yoktur. Jakop Ris ne kadar güzel anlatmış: "Bir taş ustası taşa belki yüz kere vurur ama değil kırmak, küçücük bir çatlak bile oluşturamaz. Sonra birden, yüz birinci vuruşta taş ikiye ayrılıverir. İşte o zaman anlarım ki, taşı ikiye bölen o son vuruş değil, ondan öncekilerdir."

Bazılarımız bu düzeni yıkmak için çabalarken, bazılarımızın da düzenin hamiliğini yapması işleri zorlaştıracaktır. Bu bizi yıldırmamalı. Buna düzenin okullarında enjekte edilen tek tiplilik, sessizlik, siniklik, siliklik, bananecilik gibi sayısız virüsün neden olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bu virüslerden kurtulmak için de "aşı"lanmamız gerekecektir! Bu aşı Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın, GDO'culara ait Novartis, Glaxo-Smith Kline ve Sanofi Pasteur firmalarından 223,6 milyon Euro ödeyerek aldığı[323] aşılardan olmadığı gibi, bilakis bu aşı-

[323] Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Birimi'nin 02.12.2009 tarihinde bilgi edinme talebine verdiği cevap.

lar, o aşının da panzeridir. Bu aşıda bedel, aşı olmakta değil olmamaktadır. Üstelik bunun için ne bir doktor gerekir ne de bir enjektör. Türkiye halkına özür borcu olan aşı propagandisti Akdağ'ın aşıları gibi, ne zararlı bir etkisi vardır, ne de bekle gör gibi bir süreç gerekir...

Bu çarpık düzenin yıkılıp yıkılmaması elbette insanlara bağlıdır. İşin en önemli yanı, bu tehlikeli düzeni yıkmak için tank, top, misket bombaları veyahut başkaca kirli silahlar da gerekmiyor. Tarifi kolay, kullanımı basit bir reçete, hazmı kolay bir menünün yanı sıra ödenecek bir fatura bile söz konusu değildir. Bu eserde özetlemeye çalıştığımız egemen güçler elbette neticeden rahatsız olacaklardır. Bu düzenin ortadan kaldırılması için yapılacak mücadele, bazı patent sahibi ve işbirlikçileri ile yandaşı akademik ve bürokrat çevreleri endişelendirebilir.

Bu düzeni yıkmak için, ilk adım olarak bu düzenin dayattığı model ve arzulardan kurtulmayı istemek gerekiyor. Nedenlerini kitabın başından bu yana izaha gayret ettiğimiz üzere, sadece inanmak ve istemek gerekiyor. Niyetimiz varsa, sıra irade ve eylemdedir. O halde yola "bize bir şey olmaz", "atın ölümü arpadan olsun" şeklindeki zillet düşüncelerden kurtulmayı telkin ederek devam etmek gerekiyor. Gerçekten insan güçlü bir iradeye sahiptir. Bu bedbaht düzenin dayattığı modelden kurtulmanın, hem bizim hem de insanlığın hayrına yapılabilecek en iyi eylem olduğundan hiç şüphemiz olmamalıdır. Bu düzen, tüm canlılara dünyayı dar eden yıkılası bir sistemdir. Bu düzenden hayır beklemek şeytandan hayır beklemekten daha kötüdür. Bu düzen hayır değil şer, yararlı değil zararlı bir dü-

zendir. Önümüzde yıkmak mı yıkmamak mı diye iki seçenek yoktur. Bu yıkımda rol almayan gençler gelecek hayallerinden, evliler çocuk beklentilerinden, orta yaşlılar torun sevgisinden ve sağlıklı bir yaşlılık hayalinden vazgeçmeye mecburdurlar.

Tek yol devrim! Yani bu düzeni yıkmak!

Sokaklarda her gün "Tek yol devrim", "Bu düzen yıkılacak" gibi sloganların atıldığı günlere yetişebilen belki de son nesil 40 yaş ve üzerindekilerdir. Fakat bu yeni devrim için, cop yemeyi göze almaya, parmaklıklar ardında beklemeye, korsan duvar yazıları yazmaya, gecenin bir yarısında bildiri dağıtmaya gerek yoktur. Geleceğimizi kontrol etmek ve bağımsızlığımızı sona erdirmek için girişilen bu süreç 'Global Devlerin Oyunu' ise ve de yaşamımız bu güçlerin verecekleri kararlara bağlıysa, buna karşı çıkmak herkes için kaçınılmaz bir görevdir. Çünkü günahsız bir bebek, bu çirkef düzenin parçası olarak doğuyor. Bunun için ilk adım olarak, hem bu ülkedeki düzenin hem de küresel düzenin zihnimize ilmek ilmek dokuduğu zararlı hasletlerden kurtulmak hedef olarak konulmalı. İkinci adım olarak ise, gıda ürünlerinin etiketleri okunmaya başlanmalı. Bilmediğimiz bir içerik görünce, onun ne olduğunu öğrenınceye kadar o ürünü tüketmekten vazgeçmeli ve zararsızlığından emin olana dek tüketilmemelidir.

En önemlisi, pazara arz edilip ardından reklâm edilerek tükettirilen ne kadar ürün varsa bir bir uzak durulmalıdır. Kendi talebimizi oluşturmak, üreticilerin talebimize yönelik üretim yapmalarını sağlamak demektir ki, gerçek çözüm burada yatıyor.

İnsanlar serbest piyasa denilen emperyalist düzende mi-

deleri üzerinden yönetiliyorlar. Bu düzenden rahatsız olmamak insanî olamaz. Bu bozuk düzeni savunmak bozulmuşluk alametidir. İnsanlar tüketmeme gücünü devreye sokarsa, hiçbir güç bunu göz ardı edemez. Örneğin tüketim alışkanlıklarımızda yağ tercihlerimizi değiştirmeliyiz. Sızma zeytinyağı dışındaki tüm yağların GDO'lu olabileceğini bilerek bu yağlardan uzak durabiliriz. Çoğunluğunun alerjen, kanserojen, GDO'lu, menşei bilinmeyen hayvan veya böceklerden elde edilme ihtimali nedeniyle katkı maddelerinden uzak durmalı, tatlandırıcılı ve özellikle de 'soya lesitini'[324] içeren gıdaları tüketmemeliyiz. Bu düzeni yıkmanın başka yolu yok!

Aldanan olmak

Peygamber'in Medine'ye hicretinden sonraki ilk işlerinden biri, Medine Pazarı'nı kurmak olmuştur. Tıpkı bugünün piyasalarında olduğu gibi, Medine'nin o anki mevcut pazarlarına da büyük oranda müşrikler ve Yahudiler hâkimdir. Peygamber s.a.v. Medine'deki pazarları gezer ve bu pazarların Müslümanların pazar alanı olamayacağı kanaatine varır. Efendimiz s.a.v., ehli küfrün "aldatmaya dayalı ticari sistemini ortadan kaldırmak ve insanlığa örnek olacak Müslüman tüccarlar yetiştirmek" için Medine Pazarı'nı kurar. Bu pazarın denetçilerinden biri Hz Ömer r.a., diğeri de hanım sahabelerden Şifa Bint-i Abd'illah r.a.'dır.

Medine Pazarı'nın ana amacı, Müslümanları üretimde, ticarette ve tüketimde kâfirlere benzemekten korumak ve kendi

[324] Soyanın GDO'lu olması nedeniyle 'soya lesitini' ve soyadan mamul herhangi bir yiyecek tüketilmemelidir.

ilkelerini insanlığa vazetmektir. Hz. Peygamber s.a.v. "hilenin haram ve ahret sorumluluğa neden olduğunu" bildirmiş ve ana ilke olarak "...Bizi aldatan bizden değildir."[325] buyurmuştur. Tüccara alışverişlerde doğruluğu telkin etmiş, dürüst tüccarın Peygamberler ve şehitlerle birlikte haşr olunacağını haber vermiştir.[326] İslam, tüketicinin inanç ve sağlık konularında korunması için gerekli tüm önlemleri almış; haram, sağlıksız (çürük ve bozuk) malı satmayı, nitelikli ürünün niteliksiz ürünlerle karıştırılmasını yasaklamıştır. Bunun en önemli örneği zikredilen Hadis-i Şerif'tir. Tüccarın sattığı helal bir ürün olsa bile, ayıplı malı, ayıbını tüketiciye ve müşteriye anlatmadan satmasının helâl olmayacağını bildirir. Bir adım daha atan Efendimiz s.a.v. aldatanların "Müslüman olmadığını" ifade ederek; tüketiciyi kâmil bir manada korurken, üretici ve satıcının yapacağı hilenin dinine yani ebedi hayatına mâl olacağını ortaya koyar.

Günümüz endüstri ve tüketim alışkanlıkları ise, haz ve tahrip üzerine bina edilmiştir. Materyalistlerin yürüttüğü ve yönettiği bu süreçte aldatmak ana ilke haline gelmiştir. Reklâmla desteklenen haz kültürü, sağlık, çevre, din gibi ne kadar olumlu değer üreten kaynak varsa tamamının önerilerini göz ardı ettirmek ve unutturmak hatta tahrif etmek için elinden geleni yapmaktadır. Başta televizyon olmak üzere ne kadar iletişim aracı varsa bir haz pompacısı gibi çalışmaktadır.

Ne acıdır ki hazzın esiri olmak, sadece Batılı düşünce ve inanç sahiplerinin yakalandığı bir hastalık olmayıp ister üretici, ister satıcı isterse de tüketici olsun Müslümanların ezici

[325] Ebu Hureyre r.a.'den, Müslim, İman 164
[326] Tirmizi, III, 514-516

çoğunluğu için de geçerlidir. Batılı ticaret kurallarını Medine Pazarı'nın ilkelerine tercih eder duruma düşen Müslümanlar da, ne acıdır ki hem "aldatan" hem de "aldanan" olmaya razı olmuşlardır. Bugün namazını kılan, orucunu tutan, haccını ifâ eden, zekâtını veren bir Müslüman'ın ürettiği bir tüketim maddesinden hem sağlık, hem hijyen, hem de dini açıdan maalesef emin değiliz. Kimileri bir kişinin dini kimliğine bakarak ürettiği ürünlerin helâlliği, temizliği yahut da sağlıklılığı konusunda öylesine emin gözüküyorlar ki... Kendi hallerinden bile emin olmayanların, başkalarının ürünlerini hiçbir inceleme ve sorguya tâbi tutmadan tüketmeleri kolaycı bir yaklaşımdır. Bugün görüyoruz ki; domuz jelâtinini ürününe ekleyip, sığır jelâtini yahut da yenilebilir jelâtin yazan da bu güvene mahzardır. Kaldı ki çoğu Müslüman üretici bile jelâtinin ya da benzer bir hammaddenin yahut da GDO'lu katkı maddelerinin içeriği konusunda hemen hiçbir tasnif ve inceleme gayreti içinde değildir. Hemen hepsi, sistemin böyle kurulduğu ve başka bir alternatifin bulunmadığı saplantısındadır. Bu yüzdendir ki, mensubu olduğu mezhep tarafından da haram sayılan hayvanlar ve böceklerden mamul katkı maddeleri ile kanserojen olduğu konusunda hiçbir şüpheye mahal kalmayan katkı maddelerinin de, şeker yerine kullanılan ve sayısız tehlike içeren tatlandırıcıların da, GDO'lu olanın da farkında değiller.

İçinde bulunduğumuz durum, Medyen ehline rahmet okutacak kadar, her türlü hileyi barındıran, din ve sağlık referanslarının neredeyse tümüyle yok sayıldığı bir çağdır. Hz. Peygamber s.a.v. yağmur yağınca ıslanıp,güneşte üstü kuruyan bir mahsule elini daldırınca parmakları ıslanır. Bunun üzerine

satıcıya; "Bu ıslaklık ne?" diye sorar. Satıcı; "Ey Allah'ın Rasülü! Yağmur ıslattı", der. Efendimiz s.a.v.; "İnsanların görüp aldanmaması için o ıslak kısmı ekinin üstüne çıkarsaydın ya! Bizi aldatan, bizden değildir" buyurur. Bir Peygamber, bugünkü hile ve aldatmalar karşısında çok basit denebilecek bir olayda bile "bizden değildir" ifadesini kullanabiliyorsa, bugünkü her türlü haram ve sağlıksız ürünü tüketime sunan Müslümanlar acaba kimden olmuş olurlar? Müslüman bir üretici ve satıcı ürettiği veya sattığı bir ürünü, Hz. Peygamber'e ikram edemiyor ya da satamıyorsa; onu, hiçbir insana ve canlıya vermemelidir. Müslüman bir tüketicinin yaşadığı bir coğrafyada, şayet helâl ve haram ayracı konusunda sağlıklı bir mekanizma söz konusu değilse ve Türkiye gibi her şeyi laiklik gibi bir muammaya tahvil eden bir sistemde yaşanıyorsa, helâl ve haramları araştırmak, buna göre tüketmek gibi farziyet yükümlülüğü vardır. "Bu şirket dindar, o halde ..." diyerek hiçbir ürünü tüketemeyiz.

Aldananlar unutmamalıdırlar ki; aldatanlar, aldananlar aldandığı için aldatırlar. Aldanan yoksa aldatan da yoktur. Aldatan bir suç işlerken aldanan, hem aldanma hem de aldatanlara yaşama fırsatı sunma suçunu işlemiş olur. Aldatan Müslüman değilse bu durumda aldanan Müslüman olabilir mi? GDO'lu ürün üretmek ne kadar suçsa GDO'lu ürün tüketmek de aynıdır.

Üzerimize düşeni, elimizdeki verilerin bir kısmını kullanarak kaleme almış olduk. Şeriati şöyle diyor: "Allah c.c. ne isterse o olacaktır. Benim yapabileceğim ancak kendimi, kalemimi, dilimi, bilgimi satmamak. Korkudan sessiz kalmamak veya

huzurlu, eziyetsiz, zevkli bir yaşam için ve yarınımı güvence altına alma endişesiyle omzumda taşıdığım bu sorumluluk yükünü yere bırakmamak ve bütün imkânlarımı, yeteneklerimi ve ömrünüm her anını bu yola feda etmektir. Eğer bu yolda bir adım atmama izin vermezlerse, engellerlerse, bir yere ulaşamazsam artık bu Allah'ın isteğidir ve Allah'ın eli iledir."[327] Hepimize düşen budur.

Bugün GDO için ne yapmalı?

Kalıtım mühendisliği konusunda özetlemeye çalıştığımız bilgiler siz değerli okurlar için de önemli ise, siz de bu eserden öğrendiklerinizi önce kendi hayatınızda uygulayabilir ve sonra bir başkasına aktararak başkalarını da bilgilendirebilirsiniz. Safınıza kattığınız her kişi, kurtarılmış bir denizyıldızı olacaktır. Kurtarılan her denizyıldızı ise kurtarılmış hayatlardır. Yeryüzünde bir hayat kurtarmaktan daha mukaddes bir iyilik bilen var mı? Varsa o kişi onu yapsın.

Siz ne yaparsınız?

Siz bugün bir milletvekiline, bir bakana, Başbakan'a, Cumhurbaşkanı'na, bu konuyu hiç bilmeyen bir insana gerçeği anlatan bir mektup, bir e-posta gönderebilir, bir telefon açarak GDO'nun engellenmesini, gıda güvenliği sorununu çözmelerini, tohumumuzu korumalarını ve gerçek tohumları gerçek toprakla buluşturarak, gerçek çiftçilerin tabiî ürünler üretip tabiî insanlar meydana gelmesini sağlamalarını isteye-

[327] Ali Şeriati, Aşina Yüzler, s55

bilirsiniz. Biliniz ki, toprak temizlenmeden insan temizlenemez. Toprak demek yaşam demektir. Bozuk topraktan sağlam ürün çıkmaz. Ürün sağlam değilse insan da sağlam değildir. İnsanın tabiî yapısına geri döndürülmesi için siz de bir şey yapabilirsiniz.

Netice

Coelho, "İnsan, düşlediği bir şeyi gerçekleştirmek için, her zaman bir imkân bulunduğunu bir türlü anlayamadı. Bir şey istediğin zaman, bütün evren, arzunun gerçekleşmesi için işbirliği yapar"[328] diyor. Biz hangi adımı attık da Allah c.c. yardım etmedi? Çözüm: Derhal Medine Pazarı ilkelerine dönmektir. Ne diyordu Efendimiz s.a.v. "Aldatan bizden değil." Bizden değil ne demek? Aldatanları kim besliyor? Elbette aldanan bizler, aldanırken hem kendimizi aldatıyor hem de aldatana yeni fırsatlar sunuyoruz. Bu fırsatlar sayesinde, insanların ahlak ve sağlığının bozulmasına da yardım etmiş oluyoruz. GDO, insanlık için tarifsiz bir musibettir. Çünkü GDO demek:

Sayısız hastalık demek,

Kölelik demek,

İnsanlığın ortak mülkü tohumları birkaç küresel gücün insafına terk etmek demek,

Bağımsızlığından vazgeçmek demek,

Kısırlaştırılmayı kabul etmek demek,

Bitkilerin ve hayvanların bedduasını almak demek,

---

[328] Paulo Coelho, 'Simyacı' adlı eserinden

Dünyayı yaşanamaz bir yer haline getirmek demek,
Her mideyi misket bombası ile doldurmak demek,
Beden ve ruh sağlığından vazgeçmek demek,
İnsan ve hayvanlarda yamyamlaşma belirtileri demek,
Kötülük ve belâ demek,
Zulüm ve haksızlık demek,
Bağımlılık demek,
Dedelerimizden aldığımız emanete ihanet demek,
Ona rıza göstermek şeytana rıza göstermek demek...
Karşı durmazsak bu belâlar gelir hepimizi bulur. Kurunun yanında yaşı da yakar.
Vesselam!